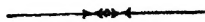
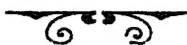

THE
KARNATAKA BHAGAVADGITA.

ನಾಗರಸಕವಿಯಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಚರ್ಮಗವದ್ಗೀತೆ

ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸರಾದ
ಸೋಸಲೆ ಅಯ್ಯಾಸ್ತಗಲಂದ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಲರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್
ಮ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಲಿಂ
ಯವರಿಂದ ಮುದ್ರಾಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು

EDITED BY
M. SREENIVASA RAO, B. A.

(Copy Right)

1908

Price Re. 1.]
2

[ಕ್ರಯ ೧ ರೂಪಾಯಿ

ಎನ್ನೊಳೆ ಮವವನು ನಿಲಿಸು ನೀ । ನೆನ್ನನೇ ಜಪಿಸೆರಗು ನಿಜದಿಂ ।
 ದನ್ನೊಳೆತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಭಕ್ತನೀನಾಗು ॥ ಭಿಷ್ಣುಭಾವವನುಳಿದು ಚಿತ್ತವ ।
 ನೆನ್ನೊಳೆಪರಿ ನಿಲಿಸಿದೊಡ ನೀ । ನೆನ್ನನ್ನೈದುವೆ ಸತ್ಯವಿದು ಕಲಿ ಪಾಥಕ
 ಕೇಳೆಂದ ॥ ೩೪ ॥ ಅ ಕ.

ಪ್ರಪಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ —

ಉಭಯ ಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವ | ಪ್ರಭು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ ಪಾರ್ಥ ತಾನತಿ | ರಭ
ಸದಲಿ ಶೋಕಿಸುತ ರಥದೊಳು ಬಿಲ್ಲುನಿಳುಹಿದನು ||

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮವೆ ತಾನೆ ಮೊದಲಿ | ಶ್ವರನೆನಿಸಿ ನಿಜಮೊಯೆಯೊಳು
ಗೋ | ಚರಿಸಿ ಸಕಲಚರಾಚರಂಗಳ ನೊಲಿದು ವಿಸ್ತರಿಸಿ || ಪರಿಪರಿಯ ಗು
ಣಮೂರ್ತಿಗಳಲವ | ತರಿಸಿ ಭಕ್ತರಕಾರ ಭರದಿಂ | ನರನ ಸಾರಥಿಯಾ
ದ ಕೃಷ್ಣನೆ ಸಲದು ಮೂಜಗವ || ೧ ||

ಪರಮಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವ | ವರಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಿ ಘನಸಂ | ಗರವ
ಬಯಸುವ ಸಮೈವರು ಪಾಂಡವರು ಮೋಹರಿಸಿ || ಇರದೆ ಬಳಿಕವರೇನ
ಮಾಡಿದ | ರಿಯಲೆಲ್ಲವ ಹೇಳುಸಂಜಯ | ನಿರುತದಿಂ ದೆನೆಗೆಂದನಾಧ್ಯತ
ಗಾಪ್ತು ಬೊಸಾಲ || ೨ ||

(ಸಂಜಯಂ ವೇಳೆ ನೆಂತೆಂದೊಡೆ)

ಕೇಳುಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಸ ಕ | ಟ್ಟುಳು ದುರೋಧನನು ಪಾಂಡವ |
ರೇಳಿಗೆಯ ಚತುರಂಗಬಲವನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ || ಕಾಳಗದ ಮುಖದಲಿ
ಕುರುಕುಲ | ಮೌಳಿ ದ್ರೋಣನ ಪೊರೆಗೆ ಬಂದು ಸೈ | ಪಾಲವಂದಿಸಿ ನು
ಡಿದನಿವಾಕ್ಯವನು ವಿನಯದಲಿ || ೩ ||

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ತಿಷ್ಠನಾಗಹ | ಗರುವ ಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳ ದ್ರುಪದನ |
ವರಕುಮಾರಕನಿಂದ ಮೋಹರಿಸಿರ್ಪ್ಪ ಪಾಂಡವರಾ || ನೆರೆದ ಸೇನೆಯ ನೋ
ಡಿದಿರೆ ರಿಪುವೋ | ಹರದೊಳಗೆ ಬಲುಗಯ್ಯಳೆನಿಸುವ | ವರಮಹಾರಥರು
ಗಳ ತೋರುವೆನೆಂದ ನವನೀತ || ೪ ||

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡ್ವೆ ಶೂರರನಿಬರು | ಬಿಲ್ಲ ಧರಿಸಿ ರಣಾಂಗಣದಿ ರಿಪು | ದಲ್ಲ
ಣರ ಭೀಮಾಜುಗನರ ಸಾಹಸಕೆ ಸರಿವೆ ಸಿಸ || ಬಲ್ಲಯುಯುಧಾ-ನು ವಿರಾ
ಟನು | ಸಲ್ಲಲಿತಸುಮಹಾರಥನು ನಿ | ಮೃಲ್ಲಿ ಗರ್ವಿಸಿದಾತನೀ ದ್ರುಪದಾಂ
ಕನೋಡೆಂದ || ೫ ||

ಚೇಕಿತಾನನು ಧೃಷ್ಟ ಕೌತುಗ | ಳಾಕದೆಯ ಕಾಪಿಸ್ತಪಾಲಕ | ನಾಕೆ
ವಾಳನು ವಿರ ಕುಂತಿಭೋಜ ನುತ್ತುಮನು || ಬೇಕನಿಸ ಪುರುಜಿತುವು ಶೈ
ಬ್ಯನು | ಲೋಕವಿಶ್ವಾತರುಗಳಿವರೇ | ಕೈಕವೀರರು ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ
ಬಲದ ನಾಯಕರು | ೬ ||

ಇನಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತ ಮೌಜಸ | ನಿವಕಣಾ ಸುಕುಮಾರ ವರ್ಗದೊ |
ಳವನ ವಿಾರುವುಲ್ಲ ಕದರಕೆ ಕಾಲಭೈರವನು || ಅವಗಡೆಯ ಸಭಿಮನ್ಯು
ವಿನ ಪಾಂ | ಡವಕುನಾರರು ದ್ರೌಪದೇಯರು | ಬನರದೊಳಗಿವರೆಲ್ಲ ಸು
ಮಹಾರಥರು ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ವೀರನಾಶ್ರತಿವಿಂಧ್ಯ ಭೀಮಕು | ಮಾರನಾಶ್ರುತಸೋಮ ನರರೊಳು |
ದಾರನಾಶ್ರುತವರ್ಮ ನೆಕುಲಂಗಾಶತಾಯು ಕಣಾ || ಊರುಸಹದೇವಂಗೆ
ಜುಗಿಸಿದ | ಧೀರಶ್ರುತಸಾಗರನು ಮಿಗಿಲತಿ | ಯೇರಿ ರಣಕನುವಾದ ರಮಳ
ದ್ರೌಪದಿಸುತರು || ೮ ||

ಸಮ್ಪ್ರಸಂನೆಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರು | ಮುಮ್ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರವರನೆರೆ |
ನಿಮ್ಮ ಚೆತ್ತದೊಳರಿಯಲೋಸುಗ ನಕಲವೇದವಲಿ || ಧರ್ಮಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ
ಮುನಿಗಳ | ಸಮ್ಪ್ರತದ ವಿಶ್ವೋತ್ತಮನೆನಾ ನೊಮ್ಮೆ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿ ತೋ
ರುವೆ ನೆಂದನವನೀಶ || ೯ ||

ಗರುಡಿಯಗಾಚಾರಿಯನು ನೀನೀ | ವರಪಿತಾಮಹ ಭೀಷ್ಮಕಾಳಿಗ | ಕುರ
ವಣಿಸಕಲಿಕಣ- ಕೃಪ ರಿಪುಬಲಭಯಂಕರರು || ಗರುವನಶ್ವತಾ ಮನಾತನ |
ಹೊರೆಯಲಿರುವ ವಿಕರ್ಣ ಕದರಕೆ | ಕರೆವ ಭೂರಿಶ್ರವನು ಮೊದಲಾದ ವರ
ನೋಡೆಂದ || ೧೦ ||

ಮತ್ತೆ ಹಲಬರು ವೀರರುಗಳ | ತ್ಯುತ ಮರು ತನಗೋಸುಗರ ನೆರೆ | ತೆತ್ತ
ಜೀವವನುಳ್ಳವರು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವನು ಹಿಡಿದು || ಇತ್ತಲೀಸಮರದಲಿ ರಿಪು
ಗಳ | ನೆತ್ತಿಹಾಯ್ದು ವೀರಸುಭಟರ | ಮೊತ್ತವಿದೆ ಹೇರಾಳಯುದ್ಧದ
ಮಲ್ಲ ರಿವರುಗಳು || ೧೧ ||

ಎಮ್ಮ ಬಲವೀ ಭೀಷ್ಮನಿಂದವೆ | ಸಮ್ಮನಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ಕೇಳೆ | ಧರ್ಮ
ಪುತ್ರನ ಬಲದೊಡನೆ ಸತ್ವವು ಕಿರಿದಹುದು || ಹಮ್ಮಿದಾಬಲ ಭೀಮಸೇನನ |
ನೆಮ್ಮಗೆಯಲಿರುತ್ತಿಹುದು ಧುರದಲಿ | ನಮ್ಮ ಬಲದಿಂದಧಿಕವೆಂದನು ಕೌರವ
ರರಾಯ || ೧೨ ||

ಸಮ್ಮ ಬಲ ರಿಪುಬಲದ ಮಧ್ಯದ | ಸಮ್ಮುಖದ ಕೆಲಬಲವ ಖಂಡಿಸಿ |
ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗಗಳಲಿ ರಿಪುಗಳ ಸೇನೆ ಹೊಗದಂತೆ || ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮೈಸರಲಿ
ಬಲಿದಿ | ದೈವ್ಯ ಭೀಷ್ಮನ ಕಾದು ಕೊಳ್ಳುವುದು | ನಿಮ್ಮನಾನುರೆ ಜೇಡಿ
ಕೊಂತವ ನೆಂದನವನೀಶ || ೧೩ ||

ಧುರವಿಜಯವಿಶ್ವಾತನೆನಿಸುವ | ಕುರುಪಿತಾಮಹ ಭೀಷ್ಮ ತಾನತಿ | ಹರು
ಷದಿ ಕುರುಪತಿಗೆ ಸಂತೋಷವನು ಜನಿಯಿಸುತ || ಭರದಿ ಸಿಂಹನಿನಾದದಿಂ
ದ | ಬುರಿಸಿ ಶಂಖಧ್ವಾನವನು ವಿ | ಸ್ತುರಿಸಿದನು ರಿಪುಬಲ ಬೆದರಲೇನೆಂಬೆನ
ದ್ಭುತವ || ೧೪ ||

ಬಿಡದನಂತರದಲಿ ಶಂಖವು | ಜಡಿನ ಭೇರಿ ಮೃದಂಗ ತಕ್ಕುಟ | ಗಿಡಿಬಿಡಿ
ಗಳಬ್ಬ ರದ ಹೆಬ್ಬ ರೆ ಕಡಳೆನಿಸ್ಸಾಳ || ಹೊಡೆಯಲೊಂದೇಬಾರಿ ಬಲದಲಿ |
ಸಿಡಿಲವೋಲ್ಲದ್ಧ್ವಾನ ಗಗನಮೋ | ಳಡರಿತೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು
ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಬಳಿಕ ನೋಡಲು ಬಿಳಿಯತೇಜಿಯು | ಹೊಳಹುಮಿಗೆ ರಥದಲಿ ಮೆರೆ
ದಿಹ | ಲಲಿತ ದಿವ್ಯಾಂಬರದ ಚೆಲುವಿನ ಮೂಢವಾರ್ಜುನರು || ಥಳಥಳಿಸು
ತಿಹದಿವ್ಯಶಂಖಂ | ಗಳನು ಪೂರೈಸಿದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಿಳಯನೆಸೆದನು ಗರ್ಜಿ
ಗುವನವಮೋಘದಂದಲಿ || ೧೬ ||

ಮತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನು ಸುಜನನು | ಹೃತ್ತುಗಳನೀ ಉಧಯ ಸೇನೆಯೊ |
 ಉತ್ತಮರ ನೆರೆಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದೇನು ನಮಗೀಗ || ಇತ್ತಲೀ ಬಲವೊ
 ಳಗೆ ಬಂದುರೆ | ವೊತ್ತವಾಗಿಪ ಬಂಧುಗಳಕಾ | ಉತ್ತ ಹೇಸದೆ ಕೊಲುವ
 ನಾನಲ್ಲೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೨೯ ||

ವರಕೃಪಾಕರನಾಗಿ ಪಾರ್ಥನು | ಹಿರಿದು ಶೋಕವ ತಾಳುತ್ತಾಕ್ಷಣ | ಹರಿ
 ಯ ಕೂಡೀವಾತ ಬಿನ್ನವಿವನು ಕೈಮುಗಿದು || ಮುರಹರನೆ ಚಿತ್ತೈಸು
 ಕದನಕೆ | ಭರವಸದ ಲೈತಂದ ನೆಂಟರ | ನೆರವಿಯನು ಕಯ್ಯಾರೆ ಕೊಲುವ
 ವನೆಲ್ಲ ನಾನೆಂದ || ೩೦ ||

ಬಳಲುತ್ತಿವೆ ಯೆನ್ನವಯವಂಗಳು | ಕಳವಳದಿ ಬಾಯೊಣಗುತ್ತಿದೆ ಮು
 ಖ | ಬಳಲುತ್ತಿದೆ ನಡೆನಡುಗುತ್ತಿದೆ ಮನ್ಮಥನವಿ ಕಾರದಲಿ || ತಿಳಿಯೆ ತನುರೋ
 ವಾಂಜದಲಿ ನೆರೆ | ಮುಳುಗುತ್ತಿದೆ ತಿವತಿನ ಮಹಾದೇ | ವೆಲೆ ಹರಿಯೆ ಕೃಪೆ
 ಮಾಡು ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೧ ||

ಕರತಲದೆ ಜಾರುತ್ತರಿದೆ ಯಾ | ವರಮಹಾ ಗಾಂಡೀವ ಕವಚವು | ನೆರೆ
 ಯುರಿದು ಕಾರೇಳುತ್ತಿದೆ ಮನ ಮರುಗಿ ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ || ತರಹರಿಸಿ ನಿಲಲಾ
 ರೆ ನೆನ್ನಯ | ಕರಣ ಪಲ್ಲಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮುರ | ಹರನೆ ಕರುಣಿಸು ಕರುಣಿ
 ಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈ ಮುಗಿದು || ೩೨ ||

ಕಂಡೆನಾ ದುಸ್ಸೃಷ್ಟವನು ಮುಂ | ಕೊಂಡು ತೋಪ್ಪವ ಶಕುನಹಲ
 ವರ | ತಂಡವನು ಬಿಡದೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿವೆ ಕಣ್ಣೊಳಿದಿರನಲಿ || ಕಂಡು ಕಂಡೀಸ
 ಮರದೊಳಗು | ದ್ವಂಡತನದಲಿ ಬಂಧುಗಳನೆರೆ | ದಿಂಡುದರಿದಹ ಲೇಸ ಕಾ
 ಣೆನು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೩೩ ||

ಘಾಸಿಯಾದೆನು ರಿಪುಗಳನು ಗೆಲು | ವಾಸೆ ತಾನೆನಗಿಲ್ಲ ರಾಜ್ಯವ |
 ನಾಸುಖಂಗಳ ಬಯಸುವವನಾನಲ್ಲ ಗೋವಿಂದ || ಕ್ಲೇಶದಿಂದಪಕೀರ್ದಿಯೊಂ
 ಬಹ | ದೇಶದಿಂ ಭೋಗಂಗಳಿಂ ನಾ | ಮೋಸುದಿನ ಜೀವಿಸಲುಮಾಪುದು
 ಫಲವು ಹೇಳೆಂದ || ೩೪ ||

ಆಗಿಗೋಸುಗ ನಾವು ರಾಜ್ಯದ | ಸಾರತರಭೋಗಂಗಳನು ವಿ | ಸ್ತಾರ
ಚಾರುಸುಖಂಗಳನು ಒಯಸುತ್ತಲಿರುತಿಹೆವು || ಈರಣವಲವರೆಲ ತಮ್ಮ
ನು | ಸೇರಿರುವ ಪ್ರಾಣಂಗಳನು ಧನ | ಭಾರವನು ಬಿಟ್ಟದೆ ಬಂದರು
ದೇವ ನೋಡೆಂದ || ೩೫ ||

ವರಪಿತ್ರಗಳು ಪಿತಾನುಹರುಗಳು | ನಿರುತಸೋದರಮಾನ ಮೂವಂ |
ದಿರುಗಳಾಚಾರಿಯರು ಪಾತ್ರರು ಭಾವಮೈದುನರು || ಪರಮಬಾಂಧವರು
ಗಳು ಕದನಕೆ | ನೆರೆದು ಬಂದಿರುತಿಹರು ಮುರಹರ | ಕರುಣಿಸೈ ಕಾರು
ಣ್ಯನಿಧಿ ನಿನ್ನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೬ ||

ಇವರು ನೆರೆನೆರೆದನ್ನ ಶಸ್ತ್ರದ | ಲವಗಡಿಸಿ ಬಿಡದಿವಡೆಯು ಮೇ |
ಣಿವರಸಿರಿ ಮೂಲೋಕದೊಡೆತನವೆನೆಗೆ ಸಾರ್ಥಡೆಯು || ಅವಗಡೆಯತನದಿಂ
ದ ಬಹಜಡ | ಭುವನದೊಡೆತನಕ್ಕೋಸುಗರ ನಾ | ನಿವರನೆಂತ್ಯ ಕೊಲುವೆ
ನೆಲೆ ಮುರವುಧನ ಹೇಳೆಂದ || ೩೭ ||

ಅನಸುಖ ಬಹುದೆನುಗೆ ಕುರುವಂ | ಶಾಂತಿಯ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಪುತ್ರರ |
ನಾವು ಕೊಂದುದರಿಂದ ನರೆ ನಮಗಾವಶೇಸಹುದು || ಈವಿಕರ್ಮದ ದುಷ್ಟರಿವ
ದಿರ | ಹೇವನಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದೆನಾದರೆ | ದೇವಕೇಳೈ ಪಾಪವೇ ಬಹುದೆಂದನಾ
ಪಾರ್ಥ || ೩೮ ||

ಬಂಧುಗಳ ನೆರೆಕೊಂದು ಮುದದಿಂ | ನಂದಸಾಯ್ಯನನಾನ ಪರಿಯಲಿ |
ಕುಂದದೈದುವ ಛಂದವಿಲ್ಲಾ ಗದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ || ಇಂದಖಿಳ ಬಾಂಧವರು ವೆ
ರಸಿಹ | ತಂದೆ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರರ | ಮಂದಮತಿಗಳ ಕೊಲೆಗೆ
ಪ್ರಾಪ್ತರೆ ನಾವು ಹೇಳೆಂದ || ೩೯ ||

ಎಲೆಜನಾದನ ರಾಜ್ಯಲೋಭದ | ಬಬುಹಿನಿ ನೆರೆಕೆಟ್ಟ ಜಿತ್ತದ | ಛಲ
ದಲಿಹ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಸುತರಿಕುಲದ ಬಾಂಧವರು || ಹಲವು ಮಿತ್ರದೋಷ
ದಿಂ ಬಹ | ಕೊಲೆಯ ಪಾಪನನರಿಯದಿರು | ಸಲೆ ಸಮರಕ್ಕೆತಂದರೆಯು
ನಾನಂಜಬೇಕೆಂದ || ೪೦ ||

ಕುಲದ ಕೇಡಿನ ದೋಷವನು ನಿ | ಶ್ವಲದ ಮಿತ್ರದೋಷವನು ನಿ | ರ್ಶ್ವ
ಲದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಳನು ನಾನಿನಿವೃದ್ಧಿಸೆಯಿಂದ || ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳ್ದಾಪಾಪದಿಂ
ಮಿಗೆ | ತೊಲಗದಿಸುದೆನಗುಚಿತವೇ ಹೇ | ಳೆಲೆ ಜನಾರ್ದನ ಎಂದನಾಫಲು
ಗುಣನು ಶೋಕಿಸುತ || ೪೦ ||

ಕುಲಕೆಡಲು ಪಾರಂಪರೆಗಳಿಂ | ಚಲಿಸದಿಹ ಕುಲಧರ್ಮ ಕೆಡುವುದು |
ಕುಲದ ಪಾರಂಪರೆಯು ಧರ್ಮವು ಕೆಡುಕಾಕುಲಕೆ || ಹಲವು ಧರ್ಮಗಳು ನೆ
ರೆದು ತ | ತ್ಕುಲವನೆಲ್ಲವ ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆವುದು | ಕುಲಕೆಡುವ ಪರಿ ಯಂತೆನ
ಲು ಕೇಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೪೧ ||

ಸಶಯಧರ್ಮವು ಜನಿಸುವುದರಿಂ | ಲಲನೆಯರು ವ್ಯಭಿಚರಿಸುವರು ತ |
ಚ್ಚ್ವಲನದಿಂದುರೆ ವರ್ಣಸಂಕರ ಜನಿಸುವುದು ಬಳಕೆ || ಹಲವು ಮಾತೇನೈ
ಜನಾರ್ದನ | ನಶೆಯ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ನಿರ್ಮಲ | ಕುಲದಕೇದಿಹಪರಕೆ ಲೇನೇ
ನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೨ ||

ಜಾತಿಸಂಕರ ಕುಲವ ಕೆಡಿಸಿದ | ಪಾತಕಿಗಳಿಗುಂ ಕುಲಕೆಯುಂ ಕಡು |
ಘಾತವಾದಕ್ಷಯದ ನರಕಕೆ ಮೂಲವಾಗಿಹುದು || ಆತಗಳ ಪಿತೃಮಾತೃ
ಗಳು ತ | ಚ್ಚ್ವಾತ ಪಿಂಡಾಂಜಲಿಗಳಲ್ಲಗೆ | ಭೀತಿಸಡಿಸುವ ನರಕದಲಿ
ಬೀಳುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ ||

ಜಾತಿಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳು ಸ | ನಾತನದ ಲೈತಂದು ವಿವುಕುಲ | ಘಾತು
ಕನದಿಸೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ವರ್ಣಸಂಕರದಿ || ತಾ ತಳುವದನನರತ ಮಾಡು
ವೆ | ಪಾತಕಂಗಳ ಹೊಯಿಲಿಸಿಂ ಮಿಗೆ | ಬೀತುಹೋಯುವ ಕುಲದಮುಖ
ಮೆಗಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೪ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಚಿತ್ತವಿಮು ಸ | ತ್ಕುಲದ ಪಾರಂಪರೆವಿಡಿದು ಸಂ | ಚಲಿ
ಸದಿಹ ಧರ್ಮವನು ಮಿಗೆವರ್ಜಿಸಿದ ಮಾನವಗೆ || ಹಲವು ನರಕಂಗಳಲಿ ತೊ
ಳಲುವ | ಹಲವು ಕಲ್ಪಂಗಳ ನಿವಾಸದ | ನೆಶೆಯಹುದು ನಾಕೇಳಬಲ್ಲೆನು
ಧರ್ಮವಾಪ್ತದಿ || ೪೫ ||

ಹರಹರಾ ನಾವಂಗವಿಸಿವೆವು | ಹಿರಿದು ಪಾಪವನೊಡಲಿಕೆ ನಿ | ಪ್ಪುರರ
ಲಾ ಮುರಹರನೆ ಕೇಳಿರಾಜ್ಯಸಂಪದವ || ಸಿರಿಯ ಸುಖಲೋಭದಲಿ ಬಂ
ದುರೆ | ನೆರೆದಖಿಲ ಬಾಂಧವರುಗಳ ಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ಮಡುಹಲ್ಕೆ ಬಿಡ
ದುದೊಲಗಿಸಿದೆವೆಂದ || ೪೩ ||

ಶರಧನುಗಳನು ಹಾಯ್ಕಿದೆನ್ನನು | ಕೆರಳದಿಧೃತರಾಪ್ತಸೂನುಗ |
ಳರದೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂದಿರಿಯಲ್ಕೆ ನಾನದನು || ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳದಿದುವೆ
ಸುರವೆಂ | ದರಿತನಾದರೆ ಕೇಳು ತನ್ನಿಂ | ಪಿರಿದು ಸುಕ್ರತಿಗಳಾರು ಧರೆಯೊ
ಳಗಿಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪೪ ||

ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಪ್ತನರನಾ | ಹವದೊಳೇಪರಿನುಡಿದು ತರಲಾ |
ಪವನಿಳುಹಿ ಕಡುತೋಕದಿಂ ನೆರೆ ನೊಂದು ಚಿತ್ತದಲಿ || ಶಿವ ಎನುತ ರಥದೊ
ಳಗೆ ಮಂಡಿಸ | ಲವನನತಿಕ್ರಮೆಯಿಂದಲಾವನಾ | ಧವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಿಳುಹಜೇ
ಕೆಂದೆನುತ ಮನದಂದ || ೪೫ ||

ಇಂತು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನ ಸಂವಾದದೊಳಗೆ

ಅರ್ಜುನ ವಿಷಾದಯೋಗವೆಂಬ

ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯಂ

❀ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ❀

ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಧನುವ ಬಿಟ್ಟುರ್ಜುನನಿರಲು ಹರಿ | ವಿನಯದಿಂ ವರ ಸಾಂಖ್ಯ
ಯೋಗವ | ಮನವೊಂದು ನಿಜಯೋಗಬುದ್ಧಿಯನಂದು ಬೋ
ಧಿಸಿದ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಧುರಿಸು | ಮತ್ತೆ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕಂಬನಿಯ
ತುಂ | ಬುತ್ತಲತಿನಿಷ್ಠಿಣ್ಣನಾಗಿ ಪ ನರನನೀಕ್ಷಿಸುತ || ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯನರುಹ
ಬೇಕೆಂ | ದುತ್ತಮದ ವಾಕ್ಯವನು ನುಡಿದನು | ತೆತ್ತಿಗನು ತಾನಾಗಿ ಭಕ್ತನ
ಕಾವಭರದಿಂದ || ೧ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಖಳರ ನೀತಿಯ | ಬಲುಹಿಡಿದು ನೆರೆನೋಡಿ ನುಡಿವುದು |
ಹಳವುಕೀರಿಯ ತಪುದು ಪರಶೋಕವನು ಕೆಡಿಸುವುದು || ಬಲಿದಶೋಕದ
ಮೂರ್ಛ ರಿಸುಗಳ | ಕಲಪದವನರದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚನು | ತೋಲಗದೆಲ್ಲದೈದಿತ್ಯೆ
ಹೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨ ||

ಅರಿಭಯಂಕರ ನೀನಪುಂಸಕ | ರಿರವನೈದಲುಬೇಡ ನಿನಗಿದು | ದೊರಕ
ಲಾಗದು ಭೀರತನಕಿದು ಹಾನಿಕರವಯದು || ಮರುಳೆಬಡಮನದಿಂದ ಹೆದ
ರದೆ | ಮರುಳುತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಕದನಕೆ | ಭರವಸದಲೇಳೆನಲು ಕೃಷ್ಣಗೆ
ಪಾರ್ಥನಂತೆಂದ || ೩ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಮಧುವೈರಿ ನಿರ್ಮಳ | ಚಿತ್ತದಿಂ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಕ | ತ್ಯುತ್ತ್
ಮರ ಕಲಿಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಕೃಪಾದಿಗುರುಗಳನು || ಹೊತ್ತಕ್ಕೂರಂಬುಗಳ
ಲೆಂತೈ | ಕತ್ತರಿಸುವೆನು ನಿಮ್ಮಡಿಗೇ ನಾ | ಬಿತ್ತರಿಸಲಂಜುವೆನು ವಿಶ್ವಂಭರನೆ
ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ಹಿರಿಯರನು ಗುರುಗಳನು ಕೊಲ್ಲದೆ | ತಿರಿದುಣುವುದೇ ಲೇಸು ಜಗದಲಿ |
ಗುರುಗಳನು ನೆರೆಕೊಂದವರ ರಕ್ತಂಗಳಿಂ ನೆನೆದ || ಪರಕೆ ಸಲದ ಅನರ್ಥ
ಕಾಮದ | ಹಿರಿದು ಭೋಗಂಗಳನು ಭೋಗಿಸಿ | ನರಕದಲಿ ಬೀಳುವೆನ
ದೆಂತೈ ದೇವ ಹೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಕದನಮುಖದೊಳಗವರು ನಮ್ಮನು | ಸದೇವರೋ ಮೇಣವರ ನಾವೇ |
ಸದೇವ್ರೋ ಉಭಯರೊಳು ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ಸೇರುವಳೋ || ಅದರಿನಿಂ
ನಾನಾರ ಕೆಲಬರ | ವಧಿಸಿಬದುಕನು ಬಯಸೆನವರುಗ | ಳದಿರಲೈದಿದೆ
ನೋಡು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರಕರ || ೬ ||

ಕಕ್ಕುಲಿತೆಯಿಂ ಕೆಟ್ಟಜಿತ್ತದಿ | ನೊಕ್ಕಿ ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಯ ಕಾಣದ | ಚಿ
ಕ್ಕವನು ನಾನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ಲೇಸದಾವುದನು || ಸಿಕ್ಕರಿಯೆ ಪೇಳೆನಗೆ ನೀ
ಹಿಂ | ದಿಕ್ಕೋ ಮರೆವೊಕ್ಕನೆನ್ನನು | ಮಕ್ಕಳೋಪಾದಿಯಲಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕಾ
ಯಜೀಕೆಂದ || ೭ ||

ಹಗೆಗಳಲ್ಲದ ಭೂತಳದ ಹೆ | ಚ್ಚು ಗೆಯರಸುತನವಾದಡೆಯು ಸುರ ನಗ
ರಿಯೊಡೆತನವಾದಡೆಯು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳನು || ಮಿಗೆಯೊಣಗಿಸುವ
ಶೋಕವುಂಟದ | ತೆಗೆವುಪಾಯವ ಕಾಣೆನ್ನೆ ವರ | ನಿಗಮತತ್ಪಾರ್ಥವನು
ಮುರಹರ ಕರುಣಿಸೆನಗೆಂದ || ೮ ||

ಕೇಳು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರನನಿಸ ಕ | ಟ್ಟುಳು ಫಲುಗುಣನಿಂಹದನ ಗೋ |
ಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ನೋಡಿ ತಾ ಕೈಮುಗಿದು ಬಿನ್ನೆನಿಸಿ || ಕಾಳಗವನಾನೊಲ್ಲೆ
ದೇವ ಕೃ | ಪಾಳು ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆಯೆನುತ ಛ | ಡಾಳಿಸುವ ಶೋಕದಲಿ
ಮೌನದೊಳದನಾಪಾರ್ಥ || ೯ ||

ಅನಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನರಕೇ | ಶವ ಉಭಯಬಲಮಧ್ಯದಲಿ ಶೋ |
ಕವನು ತಾಳುತ ಮುಂದುಗಡುತಿಹ ಪಾರ್ಥನನು ನೋಡಿ || ಇವನ ಬೋ
ಧಿಸಬೇಕೆನುತಲಾ | ಭುವನಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಯದುಕುಲ | ಭವನು ಬಳಕೀ
ಮಾತ ನುಡಿದನು ಪರಮತತ್ಪವನು || ೧೦ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಕೇಳು ಶೋಕಕೆ | ಕೊಲೆಗರುಹರಲ್ಲದ ನಿಜಾನ್ವಯ |
ತಿಲಕ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಮೊದಲಾದವರ ನೀಕುರಿತು || ಅಳಲುತಿಹೆ ಬಲವ
ರವೊಲು ನೀ | ಹಲವ ವಾದಿಸುತಿದೆ ಮೃತರಿಗಂ | ತುಳಿದಿಹರಿಗಂ ತತ್ಪವಿದ
ರಳರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೧ ||

ಹಿಂವೆ ನಾನನವರತ ಕೇಳೈ | ಕುಂದದಿಹೆನಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲೈ | ಇಂದು ನೀ
ನಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲೈ ಈಜನಾಧಿಪರು || ಕುಂದದಿಹರಿಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲಾ || ನಂದದಿಂ
ನಾವೆಲ್ಲ ರಿಲ್ಲಿಂ | ಮುಂದಿಹೆವು ಇಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ತನುವನಭಿವನಾನಿಸಿದವಂಗೀ | ತನುವಿನಲಿ ಕೌಮಾರ ಯೌವನ | ದಿನದ
ನಂತರ ಜರಗಲೆಂಬಿನನನುಭವಿಸುವಂತೆ || ತನುವಿದನು ಬಿಟ್ಟುನೈದೇಹವ | ನ
ನುಕರಿಸಿ ತಾನಿದ್‌ಡದರಲಿ | ವಿನುತಧೀರನು ಮುಂದುಗಡೆನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೧೩ ||

ವಿಶೇಷನಂಜಯ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು | ಹಲವು ವಿಷಯಂಗಳನು ಸೋಂಕ
ಲು | ಫಲವದಕೆ ತೀತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖವನು ಕೊಡುತಿಯುವು || ಚಲಿಸಿ
ಹೋಗುತ ಬರುತಿಯುವು ತಾ | ವೆಲಗೆಕೊಡುವನಿತ್ಯಗಳು ನೀ | ನೊಲವಿ
ನಿಂ ದವ ಸೈರಿಸೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೧೪ ||

ಅವುರೊಂದುನಿಮಿತ್ತವೀವಿದ | ಯಾನಳಗಳಿಂದ್ರಿಯದ ಸೋಂಕುಗ |
ಳೀವ ಸುಖದುಃಖಗಳಲಿ ಸಮವಾದ ಪುರುಷನನು || ನೋವನೈದಿಸದಿಷ್ಟವಾ
ತನೆ | ಜೀವರೋಗುತ್ತುಮನೆನಿಸುವನು | ಪುನನವ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ
ನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಅವ ಪರಿಯಿಂದಿಲ್ಲ ದಿಹುದಕೆ | ಭಾವವುಂಟುಹುದಿಲ್ಲ ವುಂಟದ | ಪಾನನಕೆ
ನಿಜಭಾವವಿಲ್ಲ ದೆಯಿಹುದು ತಾನಿಲ್ಲ || ಈವುಭಯವನು ಬ್ರಹ್ಮವಿದರಿಂ |
ರಾವುತಿಳಿಯಲು ಬೇಕದಾದಡೆ | ನೀವಿಮಲನುತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಲೆಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ ||

ಈಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರಂಗಳು | ವೋಸರಿಸವಾವುದರದೇನೆಯಿಂ | ಲೇಸೆನಿಸಿ
ನಿತ್ರಿಸಲುಪಟ್ಟಹ ವಾಸ್ತವೊಪಿಂಗಿ || ವಾಸವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಭುವನ ನಿ | ವಾಸಿ
ಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ನಿತ್ಯವಿ | ನಾಶರಹಿತಾತ್ಮಂಗೆ ಕೇಡನು ಮಾಳ್ಪರಿ
ಲೆಂದ || ೧೭ ||

ಕೆಡದ ಸುಸ್ಥಿರನಪ್ರಮೇಯಂ | ಗೊಡಲಹಂಕಾರದಲಿ ಜೀವದ | ಜಡ
ರಿನಿಂದಲಿ ದೇಹಿಯೆನಿಸುತ್ತಲಿಹ ಚಿದಾತ್ಮಂಗೆ || ಕೆಡುವ ದೇಹಾದಿಗಳ ಧರ್ಮದ |
ಗಡಣವಾತಂಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ | ನುಡಿನರದುಕಾರಣ ಸಮರಕನುವಾಗು ನೀ
ನೆಂದ || ೧೪ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ನು ತನುವಿನೊಳಗಿವೆ | ಜೀವನನು ಕೊಲುವಾತನೆಂಬವ |
ನಾವನೊಬ್ಬ ನು ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬವ ತಾನೆಯೆಂಬವನು | ಭಾವಿಸಲಿಕಿವರಿಬ್ಬ
ರುಂ ದಿಟ | ತಾವರಿಯಾರೈ ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬಸ್ವ | ಭಾವದವ ತಾನಲ್ಲ ಕೊ
ಲುವವನಲ್ಲ ತಾನೆಂದ || ೧೫ ||

ಈಪರಾತುಮನಜನು ನಿತ್ಯನು | ರೂಪಿಂಶಾಶ್ವತ ಸನಾತನ | ರೂಪನಾ
ಗುದಯಿಸನು ಸಾಯನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ || ಆಪರನು ಹಿಂದಿಲ್ಲದಿರ ಜಿ |
ದ್ರೂಪ ಮುಂದಿಲ್ಲದವನ | ಲ್ಲಾಪುರುಷನೀತನುವ ಕೊಂದಡೆ ನಾವನ
ಲೆಂದ || ೧೬ ||

ಆವನೀಯಾತುಮನು ನಿತ್ಯನಿ | ರಾವಲಂಬನನಜನು ಶಾಶ್ವತ | ಪಾವನನು
ತನುಕರಣದಿಂ ಬೇರೆಂದು ನೆರೆಯರಿದ || ಆವ ಪರಿಯಿಂದಾನುಜನೀ | ಭೂ
ವಲಯದೊಳಗಾರ ಕೊಲುವನು | ಭಾವಿಸಲು ಮತ್ತಾರ ಕೊಲಿಸುವ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೭ ||

ಹಳೆಯವಸ್ತ್ರಂಗಳನುಳಿದು ಹೊಸ | ಕೆಲವು ವಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಹೊದೆ
ವಂ | ತಿಳಿಯಭೋಗದದೃಷ್ಟಿ ತೀರಲು ಜೀವನೀತನುವ || ಕಳಜೆ ಹೊಸತಾ
ದಳ್ಯವಹ ತನು | ಗಳನು ತಾನೈದುತ್ತಿಹನು ನಿಜ | ತಿಳಿಯೆ ಹೇಹಭ್ರಮಣಿ
ಕೆಡುವುದು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಕಡಿಯಲರಿಯವು ಕೈದುಗಳು ಕೇ | ಳ್ಸಡಲರಿಯದೈ ಕಿಚ್ಚು ವುದಕವು |
ಕಡೆಗೆ ತಾನೆನೆಯಿಕ್ಕಲರಿಯದು ಗಾಳಿ ನೆರೆಹಿಡಿದು || ಬಿಡದೆ ಯೋಗಿಸಲರಿಯ
ದಾತ್ಮನು | ಕಡೆಗೆ ತಾ ನಿರವಯವನಾಗಿಹ | ಕೆಡಿಸಿಕೊಳುತಿಹ ತನುಗಳಾ
ತ್ಮಂಗಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ನಿತ್ಯನಾತ್ರನು ಸರ್ವಗತನ | ತ್ವತ್ತಮನು ತಾನಚಲನದರಿ | ಸುಸ್ಥಿರನು
ತಾನಾದಕಾರಣ ಕಡಿವೊಡಳವಲ್ಲ || ಮತ್ತೆ ಸುಡಲಳವಲ್ಲ ನೀರಿನ |
ಲೋತ್ತಿನನೆಯಿಸಬಾರದೋಣಗಿನಿ | ಸತ್ವಗುಂದಿಸಬಾರದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಈತನವ್ಯಕ್ತನುಮಂಜುನು | ಮೀತ ತಾನವಿಕಾರಿ ಯೆಂದಿದ | ನಾತುಮ
ಜ್ಞರು ವೇಳುತಿಹರದು ಕಾರಣವಲಿಂನು || ಈತೆರನ ನೀನರಿದು ಬಳಕೀ |
ಯಾತುಮಂಗೆೋಸುಗರ ಮುಂದತಿ | ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥ ಶೋಕಿಸಲುಚಿ
ತವಲ್ಲೆಂದ || ೨೫ ||

ಮತ್ತಿದನು ಫಲುಗುಣನೆ ಕೇಳೈ | ನಿತ್ಯ ಜನ್ಮವ ಪಡೆವನಾತ್ರನು | ನಿತ್ಯ
ಸಾವುಳ್ಳವನು ತಾನಪನೆಂದು ಮತಿಗೆಟ್ಟು || ಚಿತ್ತದಲಿ ನೀಬಗೆದೆಯಾದಡೆ |
ಸತ್ತು ಮುಟ್ಟುವ ಗುಣವ ಕೊಡುವ | ಚಿತ್ತನಿಸಿದಾತ್ರನ ಕುರಿತು ಶೋಕಿಸ
ಲುಬೇಡೆಂದ || ೨೬ ||

ಉಮಭವಿಸಿದಾತ್ರಂಗೆ ಸಾವೇ | ವಿದಿತ ಸತ್ತಾತ್ರಂಗೆ ಪುನರಪಿ | ಯುದು
ಭವಿಸುವುದು ನೆಲೆ ಕಣಾ ಕೇಳದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ || ಇದಕೆ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಿ
ಲ್ಲದ | ಹದನ ನೀನೇತಿಳಿದು ಕಡುಶೋ | ಕದಲಿ ಮರುಗುವುದುಚಿತವಲ್ಲೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಭೂತನಿಕರವಿ | ದೊದವಿದೀಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚದ | ಉ
ದಿಸಿದುವು ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಂ ನೆಲೆಯಾಗಿ ತೋರುವುವು || ತುದಿಗೆ ತಾವಿವು
ತೋರದಡಗುವು | ವಿದನು ನೀ ನೆರೆತಿಳಿದು ದೇಹದ | ವಧೆಗೆ ಮಾಡುವ
ಶೋಕವಾವುದು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಅತಿಮಹಾಶ್ವ ರ್ಯದವೊಲಾತ್ಮೋ | ಸ್ವತಿಯನೊಬ್ಬ ನೊಳೊಬ್ಬ ಕಾಂಬ
ನು | ಅತಿ ಮಹಾಶ್ವ ರ್ಯದವೊಲಿನ್ನೊಬ್ಬನು ಸುಡಿಯುತಿಹನು || ಅತಿ ಮಹಾ
ಶ್ವ ರ್ಯದವೊಲಾತ್ಮ | ಸ್ವತಿಯ ಕೇಳುವ ಕೇಳದೆಯು ನೆರೆ | ಮತಿಯೊಳಾ
ತ್ಮನನರಿಯನೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯ || ೪

ಈತೆರದಲಿ ಚರಾಚರದ ವಿ | ಪ್ಯಾತದೇಹಂಗಳಲಿ ನೆಲಸಿ | ಪ್ಲಾಘತು
ಮನು ನಿತ್ಯನು ನಿರಾಮಯನಾಗಿ ತಾನೆಲಗೆ || ಆತ ಕೈಮಗಳಿಂವ ನೆರೆ
ಸಾ | ವಾತನಲ್ಲಾ ಈಚರಾಚರ | ಭೂತನಿಕರನನಿತ್ಯವಿವ ಕುರಿತಳಲಬೇ
ಡೆಂದ || ೩೦ ||

ನಿನ್ನ ಧರ್ಮವನಾವರೆಯು ನೀ | ಸನ್ನಿಹಿತಚತ್ತದಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಪು | ಮನ್ನತ
ದ ಸಮರದಲಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವುದುಚಿತವಲ್ಲ || ಇನ್ನದೊಕೆನೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗೆ ನಿ |
ಜಾನ್ವಯದ ಹರಿವಾದರೆಯು ಸಂ | ಪನ್ನಧರ್ಮದ ಸಮರದಿಂ ಬೇರಿಲ್ಲಬೇ
ಸೆಂದ || ೩೧ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಪುಣ್ಯದಿಂ ತಾ | ನೋಲಿದು ತೆರೆದ ಸುರೇಂದ್ರಶೋಕದ |
ಚಲುವಗೋಪುರದಂತೆನೆಯುತಿದ ಧರ್ಮಯುದ್ಧಂ || ಹಲವುಸುಕೃತವ
ಮಾಡಿರಿಸ | ತ್ಕುಲದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆ ಸೆಡೆನಿಮ | ಸುಖಭವಲ್ಲಗಳವರಿ
ಗೆಂದನು ದಾನವಧ್ಯಂಸಿ || ೩೨ ||

ಇದಿರಲಿರುವಿಧರ್ಮಯುದ್ಧಕೆ | ಹೆಸರಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ಬಳಕೇ | ನವರ ಸ
ಹಧರ್ಮವನು ಕೀರಿಯನಿರದೆ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು || ಬದವಿದಾಪಾತಕವನೈದುವೆ |
ವಿದಿತವಿದನಿರಿದು ಭಲುಗುಣ | ಕವನಕಂಘ್ರಸುವುದು ಮತವೆಂದನು ಮು
ರಧ್ಯಂಸಿ || ೩೩ ||

ಕದನಕರ್ಜುನನಂಜೆ ಹೆರೆಸಾ | ರಿದನೆಸುತ ನೆರೆ ಬಗೆವರಲ್ಲದೆ | ಯದು
ಭುತದ ಪಾತಕಕೆ ತೊಲಗಿದನೆನ್ನರೀಸ್ಯಪರು || ಆದರಿನಿನೀನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಪೂ | ರ್ವ
ದಿ ಬುಗ್ಗಿದನೆನಿಸಿ ಯಿಂದಿವ | ರಿದಿರೊಳತಿಲಘುನನೆ ಕಾ ಕರಿಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೩೪ ||

ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ನಿಂದಿಸಿ | ನಿನ್ನಹಗೆಗಳು ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ |
ನಿನ್ನನತಿಲಘುವಾಡಿ ಬಿಡದರೆ ಚುನ್ನವಾಡುವರು || ಇನ್ನನಿನಗದರಿಂದ
ಮಿಗಿಲಹ | ಬನ್ನಬಡಿಸುವ ದುಃಖವಾವುದು | ನಿನ್ನ ನೀನೇ ತಿಳಿಯಲದರಿಂ
ದಧಿಕವಿಲ್ಲೆಂದ || ೩೫ ||

ಕದನದಲಿ ನೀ ಮಡಿದೆಯಾದರೆ | ಮುದದಲ್ಲೈದುವೆ ಸ್ವರ್ಗವನು ಮೇ |
ಣಿದನು ನೀನೇ ಗೆಲಿದೆಯಾದರೆ ಭೂತಳದ ಸಿರಿಯ || ಹದುಳಸುಖದಲಿ ಭೋಗ
ಗಿಸುವೆ ಕೇ | ಳದುನಿಮಿತ್ತದಲೆ ಳು ಫಲಗುಣ | ಕದನಕತಿಮುದದಿಂದ
ಲುದ್ಯೋಗವನು ಮಾಡೆಂದ || ೩೬ ||

ಕಾದುವೊಡೆ ಸುಖದುಃಖವನು ನಿನ | ಗಾದ ಲಾಭಾಲಾಭವನು ನರೆ |
ಕಾದಿದಲ್ಲಿಯ ಜಯಪರಾಜಯವಿನಿತನೆಲ್ಲವನು || ಭೇದಿಸದೆ ಸರಿಮಾದಿ ಬಳ
ಕಲಿ | ಕಾದು ಈಪರಿ ಕಾದಿದುದರಿಂ | ದೈದದಿಹೆ ದುಷ್ಟತನನೀನೆಲೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೭ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಾಂಖ್ಯದಲ್ಲಿಯ | ಲಲಿತವನ ಬುದ್ಧಿಯನು ಹೇಳಿದೆ |
ನೊಲವಿನಿಂ ಕೇಳಿದರೆ ಪೇಳ್ವನು ಯೋಗಬುದ್ಧಿಯನು || ನೆಲೆಗ ನೀನಾ
ಯೋಗಬುದ್ಧಿಯ | ಚಲಿಸದದ ಕೈಕೊಂಡೆಯಾದರೆ | ದಲವುಕರ್ತೃದ ಕಟ್ಟು
ಗಳ ನೆರೆಹರಿವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೩೮ ||

ಪಿರಿದೆನಿಸುವೀಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ | ಚರಿಸುತಿರಲಂತರಿತನಾದರೆ | ನಿರುತ
ದಿಂ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪಾಪ ತಾನಿಲ್ಲ || ದೊರಕಿದನಿತೇ ಧರ್ಮಲೇಖವು | ಪಿರಿ
ದೆನಿಪ ಸಂಸಾರದುಃಖದ | ಶರಧಿಯನು ದಾಂಟಿಸುವುದೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೩೯ ||

ಕುರುಕುಮಾರಕ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಕೆ | ಪರಮಸಾಂಖ್ಯದ ಬುದ್ಧಿ
ಯೊಂದೇ | ನಿರುತದಿಂ ಸಾಧನವಹುದು ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತರಾಗಿ || ಇರದೆ ವಿ
ಪ್ರಯಾಸಕ್ತರೆನಿಸುವ | ಪರಿಯನರಿಯದ ಕರ್ಮಗಳ ದು | ಸ್ತರದ ಬುದ್ಧಿ
ಯಂತಬಹುಶಾಖೆಗಳನೈದಿಹುದು || ೪೦ ||

ಕರ್ಮಪರವಹ ವೇದವನು ನೆರೆ | ನೆಮ್ಮಿ ಭೋಗಾಸಕ್ತರಾಗಿಹ | ಕರ್ಮ
ಗಳು ವರಮೋಕ್ಷತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವೆಂದೆನಿಪ || ಧರ್ಮನೇ ತಾನಿಲ್ಲೆನುತ ಬಹು |
ಕರ್ಮವೆನಿಸುವ ಬಂಜೆಯಾವಿನ | ಧರ್ಮವಿಡಿದೀವನಾತ ನುಡಿದರು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ವಿಷಯವಾಸಕ್ತರುಗಳೇ ಬಹು | ವಿಷಯದೊಡವಿನ ಸ್ವರ್ಗವನು ತ |
ದ್ವಿಪಯಭೋಗೈತ್ಯರ್ಥಲಾಭಂಗಳನು ನೆರೆ ಬಯಸಿ || ವಿಷಯಜನ್ಮಂಗಳನು
ಕೊಡುವಾ | ಯಸದ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಮಾಡತ | ಹೊಸಪರಿಯ. ದುಃಖಂ
ಗಳಲಿ ತೊಳಲುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೪೦ ||

ಭೋಗಲಂಘಟರಾಗಿ ಫಲವನು | ರಾಗವನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶ್ರುತಿಗಳ |
ಭಾಗದಿಂ ಮೋಕ್ಷವನು ಬಿತ್ತವನುಳ್ಳ ಮನುಜರಿಗೆ || ಯೋಗಸಾಂಖ್ಯಸಮಾ
ಧಿಯುತರಹ | ಯೋಗಿಗಳ ಮತ ಗೋಚರಿಸದು | ದ್ಯೋಗದಿಂ ಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ
ತಿರುಗುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ವೇದವಿತ್ತೈಗುಣ್ಯವಿಷಯದ | ಹಾದಿಯಲಿ ನಡೆಯಿಸಲು ಸತ್ಯಗು |
ಣೋದಯದಿ ಬಂದುದನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಬಾರದಿದ್ದದನು || ಆದರಿಸಿ ಬಯಸದಖಿ
ಲದ್ದಂ | ದ್ವಾದಿಗಳ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು | ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿದು ತ್ರಿಗುಣಾ
ತಿಂತನಾಗೆಂದ || ೪೨ ||

ಹಳ್ಳ ನದಿ ಕೆರೆ ಭಾವಿಗಳ ಜಲ | ದಲ್ಲಿ ತನಗನಿತುಡಕ ಬೇಕದ | ನೆಲ್ಲ
ವನು ಪಾರ್ಜುನಲುದಧಿಯೆಳು ಗಣಿಸುವಂದವಲಿ || ಬಲ್ಲವಿಪ್ರಂಗಳಿಶ್ರುತಿ
ಮುಖ | ದಲ್ಲಿ ದೊರಕೊಂಬನಿತವೆಲ್ಲವು | ನಿಲ್ಲದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂದಹುನೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೪೩ ||

ಕರ್ಮದಲ್ಲಧಿಕಾರಿ ನೀ ಸ | ತ್ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವುದು ಬಳಿಕಾ | ಕರ್ಮನಿ
ರ್ಮಿತದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತರಿಹ ಫಲಂಗಳನು || ನೆಮ್ಮದಿರು ಜನ್ಮವನು ಕೊಡುವವಿ |
ಕರ್ಮಕಾರಣನಾಗದಿರು ಸ | ತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಸನ್ಯಾಸವನು ಮಾಡದಿರು ನೀ
ನೆಂದ || ೪೪ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗದಲಿ ನೀ | ನೆಲಸಿ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವ |
ನೊಲಿದು ಮಾಡೈ ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಾಗಿ || ನೆಲೆಗೊಳಲು ಕೇಳಾಸು
ಕರ್ಮದ | ಫಲವ ಬಿಟ್ಟುಸಮತ್ಸವನು ನಿ | ರ್ತಲದ ಯೋಗವೆನುತ್ತಿಹರು
ತಿಳಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೫ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯು ಮೋಕ್ಷವನು ತಾ | ನೋಲಿದು ಕೊಡುತಿದ ಬುದ್ಧಿಯೋ
ಗವು | ಸುಲಭ ಕೆಳದಿಂದ ಸಂಸಾರವನು ನೆರೆ ಕೊಡುವ || ಫಲದಕರ್ತೃದಿ
ಹೀನನಾಗಿಯೆ | ಬಲಿದು ಮರೆಯೋಗು ಬುದ್ಧಿಯೋಗವ | ಫಲವ ಬಯಸು
ವರಧಮರೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೮ ||

ಈಪರಿಯು ವರಬುದ್ಧಿ ತನಗು | ಳ್ಳಾಪುರುಷನಿಸುಕೃತದುಪ್ಪತ್ತ | ರೂ
ಪುಗಳನೆರಡುವನು ಬಿಡುತಿದನದುನಿಮಿತ್ತದಿ || ಆಪರಮವಹ ಯೋಗಕ್ಕೋ
ಸುಗ | ನೀ ಪ್ರಯತ್ನವ ಮಾಡು ಯೋಗದ | ರೂಪು ಕೇಳಾಫಲವ ಬಿಟ್ಟ
ದ ಜಾಣತನವೆಂದ || ೪೯ ||

ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತರು ಕರ್ತೃದಿಂದ ಸ | ಮೃದ್ಧವಾಗಿಹ ಫಲದ ಭೋಗವ |
ಹೊದ್ದದಿಯೆ ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯಲಿ || ಇದ್ದವರುಗಳು ಜನ್ಮ
ಧವ | ಗೆದ್ದು ಬಿಡುಗಡೆವಡೆಮಕ್ಕುದೋ | ಪದ್ರವಿಲ್ಲದೆ ನಿಜವನೈದುನ
ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೦ ||

ನಿನ್ನಮತಿ ಯಾವಾಗ ಕೆಳ | ಭಿನ್ನಮಾಯಾಗುಣದ ಕಡಲನು | ಉನ್ನ
ತದ ವರಬೋಧೆಯಿಂ ದಾಂಟುವುದೋ ತತ್ತ್ವನಾದಿ || ಮುನ್ನ ನೀ ಕೇಳ್ದ
ದಕೆ ನಿಮುಂ | ದಿನ್ನುಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಿಗ ನಿ | ದ್ವಿಣ್ಣನವೆಯೈ ಪಾರ್ಥ
ಎಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೫೧ ||

ಹಲವುಶ್ರುತಿಗಳ ಕೇಳಿ ಪರಿಸರಿ | ಚಲಿಪ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿಯಿನಿಸುಂ |
ಜಲಿನದೇತದ್ವಾಸನೆಯ ವಿಸರೀತಭಾವನೆಯ || ಕಳಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸಮಾಧಿಯಲಿ
ನಿ | ಶ್ವಲಿತದಿಂ ನಿಂದಾಗ ನೆರೆ ನಿ | ರ್ತಲವೆನಿಸ ವರಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆ
ನೆ ನೀನೆಂದ || ೫೨ ||

ಪರಮಸಾಂಖ್ಯವ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವ | ಕರುಣಿಸದೆ ಕಮಲಾಕ್ಷ ಬುದ್ಧಿಯ |
ಭರವ ನೆಲೆನಿಡಿದಾಸ್ಥಿ ರಪ್ರಜ್ಞನು ಸಮಾಧಿಯಲಿ || ಇರುತಲೇನನು ನುಡಿನ
ಕುಳ್ಳಿದ | ಪರಿಯದಾವುದವೆಂತು ನಡೆವನು | ಹಿರಿಯರೇನೆಂದೆಂಬರದ ಹೇ
ಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೫೩ ||

ಮನದಲಿಹ ಬಯಕೆಗಳನೆಲ್ಲವ | ನೆನೆಯದಾವಾಗಲು ಬಿಡುವನಾ | ತೃ
ನಲಿ ನಿಷ್ಕಿಂತನಾಗಿ ಪರಮಾನಂದಮಯವೆನಿಸಿ || ಜೆನುಮಯನೊಳೊಡಗೂಡಿ
ತುಷ್ಟಿಯು | ಘನತೆಯಿಂದಿಹನಾವನಾತನೆ | ಮುನಿಗಳಾದರಿಪಾಸ್ಥಿ ರಪ್ರಜ್ಞನು
ವಿಚಾರಿಸಲು || ೫೪ ||

ಹೆದರದೀತಾಪತ್ರಯಂಗಳ | ಪದದ ನಾನಾದುಃಖವಲಿ ನೆರೆ | ಮುದವ
ಲಾಸಕ್ತಿಯನು ಮಾಡದೆ ಕರಣಮೂರರಲಿ | ಉದಿತಕಾಮಕ್ರೋಧಭೀತಿಯ |
ನೊಡೆದು ಬಿಟ್ಟು ಮುನೀಶ್ವರನು ತಾ | ವಿಮಗಳಂ ಸಿ ರಬುದ್ಧಿಯೆನಿಸುವನೆಂ
ದನಸುರಾರಿ || ೫೫ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುಗು | ಣಾವಳಿಗಳಲಿ ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಜೀ
ವಿಸನು ಪ್ರಾರಬ್ಧವತದಿಂ ಬಂದಲೇಸಿನಲಿ || ಭಾವದಿಂ ಹಾರೈಸಿ ಪೊಲ್ಲಹ |
ರಾವಿನಲಿ ದುಃಖಿಸನು ತಿಳಿಯಲಿ | ಕಾವಿನೇಕಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೆಲೆಯೆನಿಸುವು
ದು ಕೇಳೆಂದ || ೫೬ ||

ನಡೆಯುತಿಹ ಕೂರುಮನು ತನ್ನಯ | ಬಡಲೊಳಗೆ ಕೈಕಾಲನೆಲ್ಲವ |
ನಡಗಿಸುವವೊಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಂದ || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತೆಗೆತೆಗೆದು
ತನ್ನಲಿ | ದೃಢದಿ ನಿಲಿಸುವನಾವನಾತನ | ಬಿಡದೆ ತೋರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆನೆಯೆ
ನಿಸುವುದು ಕೇಳೆಂದ || ೫೭ ||

ರುಜೆಯಡಸಲಾಹಾರವಿಲ್ಲದೆ | ನಿಜವರಿಯದಾತಂಗೆ ವಿಷಯ | ವ್ರಜ
ತೊಲಗುವುದು ತನ್ನಲಿರುತಿಹ ಬಯಕೆ ಪೊರಗಾಗೆ || ವಿಷಯ ಕೇಳಾಬಯ
ಕೆ ವಿಷಯ | ವ್ರಜಸಹಿತ ತೊಲಗುವುದು ತನ್ನಿ | ನಿಜವನರಿದಿಹ ವರಮು
ನಿಗೆ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೮ ||

ವರಮುಕುತಿಗೋಸುಗರ ಯೋಗವೆ | ನಿರದೆ ಯಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡು
ವ | ಗರುವಪುರುಷನ ಮನವ ಮುಂತಾಗೆಳೆದು ಬಲುಪಿನಲಿ || ತಿರುದುವುದು
ವಿಷಯಂಗಳಲ್ಲಿಗೆ | ದುರುಳ ಕರಣಸಮೂಹವಿದು ನೆರೆ | ಮರುಳುಗೊಳಿ
ಸುವುದಾರನಾದರು ಪಾರ್ಥಕೇಳೆಂದ || ೫೯ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತಖಿಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಮದವ ಮುರಿದು ನಿರೋಧಿಸುತಲತಿ |
ಮುದದಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂದೆನ್ನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನು || ಒದವಿಸುತಲಿರಲಿಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳು | ತುದಿಯಲಾವನ ವಶವಹವು ಕೇ | ಳ್ಬ ಧರ ಮತದಿಂದಾಮಹಾ
ತ್ಮಂಗಿರದೆ ನೆಲೆಯಹುದು || ೬೦ ||

ವಿಷಯಹಲವನು ನೆನೆವ ಮನುಜಗೆ | ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯ ಸಲಿಗೆ ಪುಟ್ಟು
ಗು | ವಿಷಯಸಂಗದದೇಸೆಯಲುದಿಸುಗು ಕಾಮಿಸುವ ಶಕ್ತಿ || ಹೊಸಸರಿಯು
ಕಾಮವನು ನೆರೆ ಬಂ | ಧಿಸಲಿಕದರಿಂ ಕ್ರೋಧ ಸಲೆ ಜನಿ | ಯಿಸುವುದೈ
ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಾತಿ ಫಲಗುಣನ || ೬೧ ||

ಅವರಿನವಿವೇಕವು ಜನಿಯಿಸುವು | ದದರದೇನೆಯಿಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರದ |
ಲೊದವಿದಾಸ್ತ್ರತಿ ಕೆಡುವುದಾಸ್ತ್ರತಿ ಕೆಡಲಿಕಾಬಳಕ || ತುದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯ
ಜ್ಞಾನ ಕೆಡುತಿಹು | ದದು ಕೆಡಲು ಬಳಕಾತ ಮೋಕ್ಷದ | ಸದವ ಪಡೆಯ
ದೆ ಕೆಟ್ಟುಹೊಂಪನು ಪಾರ್ಥಕೇಳಂದ || ೬೨ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತ ಮುಮುಕ್ಷುವಾದವ | ನುದಿತಕಾಮುಕ್ರೋಧವಳಿದುಳಿ |
ದೊದವಿ ತನ್ನಯಧೀನವಾದಿಂದ್ರಿಯನಿಕರದಿಂದ || ವಿಧಿವಿಹಿತವಿಷಯಂಗಳನು
ತಾ | ಹದುಳದಿಂ ಭೋಗಿಸುವ ಚಿತ್ತನು | ಸದಮಳದ ಶಾಂತಿಯನು ಪಡೆ
ವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂದ || ೬೩ ||

ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಪಡೆದು ತಾನತಿ | ಹರುಷದಿಂದಿಹ ಮುನಿಗೆ ದುಃಖದ |
ನೆರವಿಗಳು ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯುವು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ || ನಿರುತ ನಿರ್ಮಲ
ಚಿತ್ತನಾಗಿಹ | ಪರಮಯೋಗಿಗೆ ಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತದಿ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ನೆಲ
ಸಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೬೪ ||

ನಿರುತದಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವರಿಯದ | ನರಗೆ ದೊರಕದು ಯೋಗ
ವದು ತಾ | ದೊರಕದಿಹ ಮನುಜಗೆ ಮನನಾದಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸವು | ಪರಮ
ನನಶೂನ್ಯಗೆ ದೊರಕದು | ಪರಮಶಾಂತಿಯು ಶಾಂತಿ ದೊರಕದ | ನರಗೆ
ಸುಖವೆಲ್ಲಿಯದು ಕೊಳೆಂದನು ಮುರಘಂಸಿ || ೬೫ ||

ವಿಷಯದಭಿಮುಖದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ವಶವೆನಿಸುತಿಹುದಾವನೊಬ್ಬ ನ | ಸ
ಸಿನಿರದ ಮನವನನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನಿರದದುರೆಕೆಡಿಸಿ || ದೆಸೆಗೆಡಿಸುವುದು ಕೇಳ
ದೆಂತನೆ | ಪಸರಿಸಿದ ಶರಧಿಯೊಳು ನಾವೆಯ | ವಿಷಮಮಾರುತವೆಳೆದೊ
ಯಿದು ಮುರಿದಿಕ್ಕುವಂದದಲಿ || ೬೬ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತದೊಳಾವನೊಬ್ಬ ನು | ಬದವಿದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನು ವಿಷಯದ |
ಸದನದಿಂ ಬರಸೆಳೆದು ನೆರೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿಹನು || ಅದರಿನಾತನ ಬುದ್ಧಿ
ತತ್ವದ | ಪದವಿಯಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಬುದವನನು | ಬುಧರು ಸುಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯೆಂ
ಬರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬೭ ||

ಆವುದೊಂದು ಅಭೇದವೃಷ್ಟಿಯ | ಭಾವದಮಳಜ್ಞಾನಜೋತಿಯೊ |
ಜೀವರಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯದರಲೆಚ್ಚ ತಿಹನುಯೋಗಿ || ಆವ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಭೇ
ದದ | ಭಾವದೇಚ್ಚರು ತಾನಿಹುದೊ ಸ | ದ್ಭಾವನು ತಿಳಿದಿವ ಮುನಿಗೆ ಕ
ತ್ತಲೆಯದೆನಿಸುವುದು || ೬೮ ||

ತುಂಬಿ ಚಲಿಸದೆ ಸ್ಥಿರವೆನಿಸುತಿ | ಸ್ವಂಭುಧಿಯನುದಕಾಘು ನೆರೆ ಹೊ
ಕ್ಕಿಂಬುಗೊಂಡೇಕತ್ವವನು ಪಡೆವಂತೆ ಬಯಕೆಗಳು || ಸ್ತಂಭಿಸುವುವಾವನಲಿ
ತಾನೇ | ಬೆಂಬಿಡದೆ ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆದು ವಿಷ | ಯಂಬುಧಿಯಲಾಡುವನು
ಶಾಂತಿಯನ್ನೈದಿ ಕೇಳೆಂದ || ೬೯ ||

ವಿಷಯವೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ನೆರೆ ನಿ | ರ್ವಿಷಯವೆನಿಸಾಹಮ್ರಮತಗಳ | ದೆಸೆ
ಯಿ ಹೊದ್ದದೆ ಜ್ಞಾನಿ ತಾನಹೆನೆಂಬ ಹಮ್ಮಳಿದು || ಸಸಿನೆ ಚಲಿಸದೆ ನಿಸ್ಸಂಪ್ರ
ಹತೆಯಿಂ | ದೆಸೆಯುತಿಹ ವರಯೋಗಿ ತಾ ನೆರೆ | ಹೊಸತೆನಿಪ ಮುಕ್ತಿಯ
ನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೭೦ ||

ಈಪರಿಯ ವರಸಾಂಬ್ಯಯೋಗದ | ರೂಪು ಬ್ರಹ್ಮದ ನಿಷ್ಕೆಯಿದರನು |
ರೂಪಿನಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡವನು ಮರೆದಿರನು ನಿಜಪದವ || ಆಪರಮನಿಷ್ಕೆಯಲಿ
ನೆಲೆಗೊಂ | ಡಾಪುರುಷನವಸಾನಕಾಲದ | ಲಾಪರಬ್ರಹ್ಮವನು ಪಡೆವನು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೭೧ ||

→ ಇಂತು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗವೆಂಬ ದ್ವಿತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ←

ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ವಿರಪಾಧ್ಯಾಂಗಳಿಳಭುವನಾ | ಧಾರ ಹರಿ ಕರುಣದಲಿ ಶ್ರುತಿ
ಗಳ | ಸಾರವಹ ಸತ್ಕರ್ತೃಯೋಗವನೊಲಿದು ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು | ಹೊಲಬುಗೆಡಿಸುವ ಕರ್ಮದಿಂ ತಾ |
ನೆಲಗೆ ಮಿಗಿಲಾದರೆಯದೇತಕೆ ಕರ್ಮಯೋಗದಲಿ || ಚಲಿಸದೆನ್ನನು ಬೋಧಿ
ಸುತಲಿಹೆ | ಹಲವು ಕರ್ಮದ ಹೊರೆಯೆನಿಸುವಾ | ಬಲೆಯೋಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಸು
ವುದುಚಿತವೆ ಯೆಂದನಾಪಾಧ್ಯಾ || ೧ ||

ದೇವ ಸಂದೇಹದ ವಚನದಿಂ | ದೀವಿಮುಲವಾದೆನ್ನ ಮತಿಯನು | ಭಾವಿ
ಸಲು ಮೋಹಿಸುತಲಿಹೆ ನೀನದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ|| ಅವಮತದಿಂದಾನು ಲೇಸನು |
ಭಾಸದಿಂದೈದುವೆನದೊಂದನು | ನೀವೆನಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಬೆಸಸುವುದೆಂದನಾ
ಪಾಧ್ಯಾ || ೨ ||

ವರಧಸಂಜಯ ಪುರ್ದವಲಿ ನಾ | ನೊರೆದೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವನು
ಕೇ | ಳೆರಡುಪರಿಯಲದೆಂತೆನಲು ನಿಜಸಾಂಖ್ಯನಿವೃತ್ತಿಗೆ || ವರಮುಕುತಿಗಾ
ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು | ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಗಳಿಗ | ತ್ಯುರುತರದ ಸ
ತ್ಕರ್ಮದಿಂ ಕೈವಲ್ಯವಹುದೆಂದ || ೩ ||

ಕರ್ಮವನು ಜಡಭಾವನಂ ನೆರೆ | ನೆಮ್ಮಿ ಮಿಗ ಮಾಡದ ಪುರುಷನೀ |
ಕರ್ಮಪದವಹ ಮುಕ್ತಿಯನು ತಾನೈದ ಮುದದಿಂದ || ಕರ್ಮಜಯಸನ್ಯಾ
ಸಮಾತ್ರದಿ | ನಿರ್ಮಲದ ಸುಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ | ಧರ್ಮವಹ ಪರತತ್ವವನು
ತಾನೈದ ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ಒಂದುಕ್ಷಣ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡದ | ನಿಂದಿರನು ಕೇಳಾವಮುರ್ದ್ಯನು |
ಸಂದಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಗಳಿಂದೀತೋರ್ಪಜಗವೆಲ್ಲ || ಒಂದಿ ಪರವಶತೆಯನು
ಘನನಿ | ಬಂಧದಿಂ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವು | ದಿಂದುನ್ನಿಸದಲ್ಲನಾದಿಯು
ವಿದೈ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಈಸಕಲ ಕರ್ತೃಲೋದ್ರಿಯಂಗಳ | ಸೂಸರೀಯದೆ ನಿಲಿಸಿ ಪೂರ್ದದ |
ವಾಸನೆಯ ಬಲುಹಿಂದ ಬಕನಂದದಲಿ ಮನದೊಳಗೆ || ಆಸಕಲವಿಷಯವನು
ನೆನೆಯುತ | ಲೇಸು ತಪವನು ವಿರಚಿಸಿದೊಡಂ | ದೋಷ ಮೂಡನು
ತಿಳಿಯೆ ಮಿಥ್ಯಾಚಾರಿಯನಿಸುವನು || ೬ ||

ಆವನೀಜ್ಞಾನೋದ್ರಿಯಂಗಳ | ನಾವಿಷಯದಿಂ ತೆಗೆದು ಮನದಲಿ |
ಭಾವಿಸದೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಜಯೋಗದಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ || ಈ ವಿವಿಧಗುಣಕರ್ಮ
ಯೋಗವ | ನಾವ ಭಲದಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಭಾವದಿಂ ಮಾಡುವವನುತ್ತಮ
ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೭ ||

ಮಹಿತಕರ್ಮವ ಮಾಡು ಸುಮ್ಮನೆ | ಯಿಹುದರಿಂ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುತ |
ಲಿಹುದು ತಾನತ್ಯಧಿಕ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟುಹುದರಿಂದ || ಇಹದ ನಿನ್ನ ಶರೀರಯಾ
ತ್ರೆಯ | ಬಹಳಸುಖ ಮುಂತಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸ | ದಿವಸರಕೆ ಸತ್ಕರ್ಮವೇ ಹಿತ
ವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೮ ||

ಈ ಸಕಲಜನವೀಶ್ವರಾರ್ಪಣ | ಕೋಸುಗರ ವಿರಚಿಸುವ ಕರ್ಮದ |
ಲೇಸ ನೆರೆಬಿಟ್ಟುಳಿದ ಕರ್ಮದಿ ಬದ್ಧವಾಗಿಹುದು || ಆಸೆಯನು ಬಿಟ್ಟದುನಿಮಿ
ತ್ತದ | ರೀಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳನು ಜಗ | ದೀಶ್ವರಾರ್ಪಿತವಾಗಿ ನೀ ಮಾಡೆಂ
ದನಸುರಾರಿ || ೯ ||

ಅಜನು ಮುನ್ನವೆ ಯಜ್ಞಸಹಿತಃ | ಪ್ರಜೆಗಳನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಯಿಾ |
ಯಜನದಿಂ ಸಂತಾನವಾಗಲಿ ನೀವು ಬಯಸಿದುದ || ಯಜನ ತಾನೇ ಕೊಡು
ವುದಾಗಲಿ | ವಿಜಯರಾಗಿಹುದೆಂದನಾಕಮ | ಲಜನ ಕಥನದಿನಾದುದದು
ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೦ ||

ದೇವರನು ನೀಮ್ ಯಜ್ಞದಿಂದಲಿ | ಸೇವಿಸಲು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿಹೆ |
ದೇವರಿವ್ವವ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನು ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸುವರು || ದೇವತೆಗಳನು ನೀವು
ನಿಮ್ಮನು | ದೇವತೆಗಳಂತೊಬ್ಬ ರೊಬ್ಬರ | ಭಾವಿಸಲು ನೀವುಭಯರುಂ
ಕಡುಲೇಸನೈದುವಿರಿ || ೧೧ ||

ಇಷ್ಟಭೋಗಂಗಳನು ಯಜ್ಞದಿ | ತುಷ್ಟರಹ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಸಂ |
ತುಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ ಕೊಡಲು ಕೊಟ್ಟುದನನರಿಗರ್ಪಿಸದೆ || ಕೆಟ್ಟತನದಿಂ ಭೋಗಿ
ಸುತಲಿಹ | ದುಷ್ಟನೀಲೋಕದಲಿ ತಾನು | ತೃಪ್ತವೈವಸ್ವಪಹಾರದ ಕಳ್ಳ
ನೆನಿಸುವನು || ೧೦ ||

ಪರಮಯಜ್ಞದ ಶೇಷವನು ತಾ | ವಿರದೆ ಭುಂಜಿಸ ಸಂತರುಗಳೇ |
ದುರಿತಬಂಧನದಿಂದ ನೆರೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನೈದುವರು || ನಿರುತದಿಂದಲೆ ಸ್ವೀಯ
ಕುಕ್ಷಿಂ | ಭರರು ಸ್ವಾರ್ಥವ ತಿಳಿಯದಿರುತಿಹ | ನರಕಿಗಳು ಪಾಪವನೆ
ಉಂಟರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಅನ್ನದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜನಿಸುವ | ರನ್ನವೆಂತುದಯಿಸುವುದೆನೆ ಪ |
ರ್ಜನ್ಯನಿಂ ಪರ್ಜನ್ಯ ತಾನುದಯಿಸುವುದೆಂತೆನಲು || ಸನ್ಮತಿಯೆ ಕೇಳ್ಯಜನ
ದಿಂ ಪ | ಜ್ಞಾನನುಮಿದುವುದಮ ಯಜನಸಂ | ಪನ್ನಸತ್ಕರ್ತೃದಲಿ ಜನಿಸುಗು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಇಂತೆನಿಸ ಸತ್ಕರ್ತೃವಾಶ್ರುತಿ | ಸಂತತಿಗಳಿಂ ಜನಿಸುವುದು ಶ್ರುತಿ | ಸಂತ
ತಿಗಳಾವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಜನಿಸುವುವು || ಇಂತು ಕಾರಣಪೂರ್ವವನು ನಿ |
ಶ್ಚಿಂತವರುಪುವ ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳು | ಸಂತತವು ಯಜ್ಞದಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ
ಹುವು ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ಈಪರಿಯ ವರಿಸುವ ಕರ್ಮಕ | ಲಾಪವನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ಮಾನವ | ರೂಪಿ
ನೊಳು ಸಿಲುಕಿದು ಮಿಗೆ ವಿಷಯಾಭಿಮುಖನಾಗಿ || ವ್ಯಾಪರಿಸುವಿಂದ್ರಿಯ
ದೊಡನೆ ತ | ದ್ರೂಪದಲಿ ಕ್ರೋಡಿಸುತಲಿರುತಿಹ | ಪಾಪಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನೆನಿ
ಸನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಮಹಾಪುರುಷನೇ | ಜೀವಭಾವವ ಬಿಟ್ಟು ಆತ್ಮನ | ಭಾವಿ
ಸುವನತ್ತೀತಿಯಿಂ ಪರಮಾತ್ಮತ್ವಪ್ತಿಯಲಿ || ಪಾವನನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ |
ರೂಪಳದ ಸಂತೋಷಿ ಯಾತನ | ದಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕೂಡಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ
ವಿಲ್ಲೆಂದ || ೧೫ ||

ಆ ಮಹಾಪುರುಷಂಗೆ ಕರ್ತೃವ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮಾಡುವದರಿಂ ಬಹ |
ಕಾಮಿತದ ಲೇಸಿಲ್ಲ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟುಪುದರಿಂದ || ತಾಮಸದ ಕೇಡಿಲ್ಲ ಭೂ
ತ | ಸ್ತೋಮದಲಿ ತಾ ಬಯಸುವರ್ಥದ | ಕಾಮನಾತಂಗಿಲ್ಲ ವೆಲೆಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ವಿಹಿತಕರ್ತೃವ | ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ |
ಸಲೆ ಮನುಜನೈದುವನು ಬ್ರಹ್ಮವನದುನಿಮಿತ್ತದಲಿ || ಫಲದ ಬಯಕೆಯ
ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಯ | ಕುಲವಿಹಿತವಹ ಕರ್ತೃವನು ನೀ | ನೊಲಿದು ಸಂತತ ಮಾಡು
ತೀರೆ ಲೇಸಹುದು ನಿನಗಿಂದ || ೧೫ ||

ಕರ್ತೃದಿಂ ಜನಕಾದಿಗಳು ಕೇ | ಕ್ಷಿರ್ಮಲದ ಸಿದ್ಧಿಯನು ಪಡೆವರು | ದು
ರ್ದವನ ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ಕರ್ತೃವನನರ ಚಂದದಲಿ || ಧರ್ಮವೆಂದೇ ಮಾಡು ಅಥವಾ |
ಹಮ್ಮುವಿಡಿದಿಹ ಲೋಕಕೋಸುಗ | ಬೊಮ್ಮವನು ನೀಸರಿದೊಡಂ ಮಾಡು
ವುಪುಚಿತನೆಂದ || ೧೬ ||

ಅವುದಾವುದನುತ್ತುಮರು ನಿ | ತ್ಯಾವಳಯೋಳಾಚರಿಪರವನೇ | ತಾವು
ಬಿಡದಾಚರಿಸುವರು ಮಾನವರು ಮುದದಿಂದ | ಆನುತ್ತುಮವುರುಷ ತಾ
ಬಳಿ | ಕಾವನುತದಲಿ ನಡೆಯುತಿಹನದ | ಭಾವಿಸುತ ಮನುಜರುಗಳನು
ವರಿಸುತಲಿಹರೆಂದ || ೧೭ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಮೂರುಲೋಕಂ | ಗಳೊಳೆನಗೆ ನೆರೆ ಮಾಡಬೇಡಿದ |
ಹಲವು ಕ್ರಿಯೆ ತಾನಿಲ್ಲ ಪಡೆಯದನಸ್ತು ತಾನಿಲ್ಲ || ಬಲವಿನ್ ಮುಂದೈದೆ
ಬೇಡುವ | ಫಲವು ತಾನಿಲ್ಲದೊಡೆಯು ನಾ | ಕುಲವಿಹಿತಕರ್ತೃಗಳಲಿ ವ
ರಿಸುತಲಿಹನೆಂದ || ೧೮ ||

ಅಲಸದಾನೀಗಬಿಲಕರ್ತೃವ | ನೆಲಗೆ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡುತಿರುತಿ | ರ್ದಲಸಿ
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಬಿಟ್ಟುನಾದಡೆ ಬಳಿಕ ಮಾನವರು || ಹಲವು ಮಾತಲೆನ್ನನೀಕ್ಷಿಸಿ |
ಕುಲವಿಹಿತಕರ್ತೃವನು ಬಿಡುವರು | ಚಲಿಸಿ ಬಿಡಲವರುಗಳು ಸರಕವನ್ನೆದ
ದಿರರೆಂದ || ೧೯ ||

ನಿರುತ ಕರ್ತೃವ ಮೂಡದೆಯು ತಾ | ನಿರಲು ಈ ಮನುಜರುಗಳೆಲ್ಲರು |
ಭರವಸದಿ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋತರು ಜಾತಿಸಂಕರವ || ಇರದೆ ನಾನೇ ಮೂಡಿ
ದವನಹೆ | ನರರನೆಲ್ಲರ ಕರ್ತೃದಿಂ ವ್ಯಭಿ | ಚರಿಸಿ ಕೊಂದನನಪ್ಪಿನಾ ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಅಜ್ಞರೀವರದಾನತಪಗಳ | ಯಜ್ಞಕರ್ತೃಗಳ ಫಲವನೇ | ದಾಜ್ಞೆಯಿಂ
ಬಯಸುತ್ತಮಾಳ್ವರು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು || ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದಾಫಲವ ಬಯ
ಸದೆ | ಯಜ್ಞಕರ್ತೃಗಳನು ಮಾಡುವ | ರಜ್ಞಲೋಕದನುಗ್ರಹಾರ್ಥಕೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಪರಮತತ್ವವ ಬಲ್ಲ ಬುಧರನ | ವರತಕರ್ತೃವ ಮಾಡುತಿರುವ | ಜ್ಞರಿ
ಗೆ ಕರ್ತೃವ ಬಿಡುವ ಬುದ್ಧಿಯ ಭೇದಮಾಗವನು || ಬರೆಯಲಾಗದು ಕರ್ತೃ
ವನು ತಾ | ನಿರುತದಿಂವಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಚರಿಸುತನೆ ಮೂರ್ಖರನು ಕರ್ತೃ
ವ ಮಾಡಿಸುವುದೆಂದ || ೨೫ ||

ದುರುಳತನದಭಿಮಾನದಿಂ ಸಂ | ಚರಿಸುವಾತನು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಹ ||
ಪಿರಿದು ಸತ್ಯರಜಸ್ತಮಸ್ಸುಗಳೆಂಬ ಗುಣದಿಂದ || ಭರದಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ತೃವೆ
ಲ್ಲವ | ಮರುಳ ತಾನೇ ಮಾಡುತಿಹೆನೆಂ | ದಿರದೆ ಬಗೆವನು ಲೋಕದಲಿ
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈ ಗುಣಂಗಳ | ಹಲವು ಕರ್ತೃಗಳ ವಿಭಾಗದ | ನೆಲೆ
ಯ ಬಲ್ಲ ಮಹಾಪುರುಷನೀವಿಷಯವೈದರಲಿ || ಬಲವಿಂ ಸಂಚೇಂದ್ರಿ
ಯಂಗಳು | ಸಲೆ ಚರಿಸುತಿಹುವೆಂದು ಹಮ್ಮಿನ | ಬಲೆಯೊಳಗೆ ತಾ ಸಿಲು
ಕನೈಯೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ತಾನುಸದ ಪ್ರಕೃತಿಯಿ ಗುಣದು | ಪ್ಕಾಮ ಮೂಢರು ತ್ರಿಗುಣ
ಕರ್ತೃ | ಸೋಮದಲಿ ಕರ್ತೃತ್ವದಿಂದಾಸಕ್ತರಾಗಿಹರು || ಆಮರುಳರನು
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದ | ನೀಮೆಯು ಬಲ್ಲವರು ಕರ್ತೃವ | ಸೋಮದಿಂ ಸಲೆಬಿಡಿ
ಸಲಾಗದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಕಲಕರ್ಮವ | ನೋಲವಿನಿಂದೆನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ | ಸಲೆ
ಸರಮತತ್ತ್ವವನರಿನ ಮತಿಯಿಂದ ವಿಷಯದಲಿ || ಬದಿದ ಬಯಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು
ಮಮತೆಯ | ಗೆದಿಮ ಶೋಕಾದಿಗಳನ್ನೆದವೆ | ಕಲಹಕುದ್ಯೋಗವನು ಮಾ
ಡೇಳಂದನಸುರಾರಿ || ೩೦ ||

ಆರುಕೆಲರಿಯೆನ್ನ ಮತದಲಿ | ಸಾರಸತ್ಯರ್ಮವನು ಸಾಸ್ತ್ರವಿ | ಚಾರ
ದಿಂದನುಸರಿಸಿ ನೆರೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನೈದುವರು || ಬೇರೆಮಾತೇನಿನ್ನು ಮಾಡುವ |
ಧೀರರವರನಸೂಯರಾಗಿರೆ | ಫೋರವಹ ಕರ್ಮಗಳಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನೈ
ದುವರು || ೩೧ ||

ಇನ್ನು ನೀಕೇಳಾರು ಕೆಲಬರು | ಎನ್ನ ಮತವಹ ಕರ್ಮಯೋಗವ |
ಭಿನ್ನಹಾದಿಯಸೂಯತನದಿಂ ಭಜಿಸದಿರುತಿಹರು || ಧನ್ಯತಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಿ
ಲ್ಲದೆ | ಬನ್ನಬಡುತಿಹ ಮತಿವಿಹೀನರು | ಮುನ್ನವೇ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟರೆಂದರಿ
ಯಿಂದನಸುರಾರಿ || ೩೨ ||

ತಾನು ಸತ್ವಜ್ಞಾನದನುಸಂ | ಧಾನವುಳ್ಳವನಾದೊಡೆಯು ಮುಂ | ತಾನು
ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕೃತಿಸುಗುಣವಾಗಿ ಚೇಷ್ಟಿಸನು || ಆನರರುಗಳು ತಮ್ಮ
ಪ್ರಕೃತಿನಿ | ಧಾನದಿಂದಿರುತಿಹರು ಸಾಸ್ತ್ರವಿ | ಧಾನನಿಗ್ರಹವೇನ ಮಾಡು
ವುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೩ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಬಿಡವೆಳೆವ ಸಂ | ಚೇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥಂಗಳಲಿ ಮಿಗೆ
ಬಳಿ | ಸಂದು ರಾಗದ್ವೇಷವಿರುತಿಹುವವರಧೀನವನು || ಮಂದರಂದದಲ್ಲಿದ
ಲಾಗದು | ಸಂದ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಕೆನು ತಾಂ | ಸಂದವೈರಿಗಳಾಗಿಹುವು ಕೇ
ಳಂದನಸುರಾರಿ || ೩೪ ||

ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ಚರಣವೇ ತನ | ಗುನ್ನತದ ಲೇಸಾಹ ಕಾರಣ | ವಸ್ತು
ಕೊರತೆಯದಾದೊಡೆಯು ಕೇಳ್ತನಗವೇ ಲೇಸು || ಅನ್ಯಧರ್ಮವು ಕುಲಗಿ
ಡಿಸಿ ನೆರೆ | ಬನ್ನಬಡುಕುವುದಲ್ಲದೇ ಸಂ | ಪೂರ್ಣನೆನಿಸಿದೊಡಂ ತನಗೆ
ಲೇಸಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯೆಂದ || ೩೫ ||

ಹರಿಯೆ ಕೇಳಲಪಾಪವನು ನರ | ಭರದಿ ಬಯಸದಿರಲ್ಕೆ ಬಲಹಿಂ |
 ದರಸು ಬಿಟ್ಟೆಯ ವಾಡುವಂದದಲಾರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ || ಇರದೆ ಮಾಳ್ವಂ
 ತನುವ ಪ್ರೇರಿಪ | ಪುರುಷನಾರ್ಯ ಹೇಳು ವೃಷ್ಟಿಗ | ಇರಸ ಕೃಪೆಯಿಂ
 ಕರುಣಿಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು || ೩೬ ||

ಎನಿತನುಂಡುಂ ದಣಿಯದಿಹನೊ | ಬ್ರಹ್ಮನು ಮಹಾಪಾಪಿಪ್ಪ ನೀಕಾ |
 ಮನು ಕಣಾ ಈಕ್ರೋಧನೆಂಬವನುಂ ರಜೋಗುಣದಿ || ಜನಿಸಿದರು ಪರ
 ತತ್ವವಿದ್ಯೆಯೊ | ಇಸುಪಮದ ಯೋಗಕ್ಕಿವಂದಿರು | ಭಾಸತರದ ಹಗೆಯಾಗಿ
 ಹರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೭ ||

ಹೊಗೆಯ ಬಲಹಿಂದಗ್ನಿ ಕಿಲುಬುರೆ | ನೆಗೆದಿರಲು ದರ್ಶನವು ಮಾನಿಂ |
 ದೊಗೆದ ಗರ್ಭವು ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿರಗಂತೆ ಹೃದಯದಲಿ || ನಿಗಮತತ್ವಜ್ಞಾ
 ನ ಕಾವಾ | ದಿಗಳನಿಸ ಹಗೆಯಿಂದ ವಿರುಗಳ | ಬಗಗ ಮುಸುಕಿಸಿಕೊಂಡಿ
 ಹುದು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೮ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ತತ್ವವಿದರಿಗೆ | ದಲವು ಕಾಲ ವಿರೋಧಿಯೆನಿಸುವ |
 ಕಲಿತವಿಷಯಸಮೂಹಸಮಿಧಗಳಿಂದ ದಣಿಯದಿಹ || ಬಲುತೆನಿಸ ಕಾವಾ
 ಗ್ನಿಯಿಂ ನೆರೆ | ಸಲೆ ಮುಸುಕಿಕೊಂಡಿಹುದು ತತ್ವದ | ನೆಲೆಯೆನಿಸುವ ಸ್ವ
 ರೂಪವಿಂಧನವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೯ ||

ನೆಗಳಿಂದ್ರಿಯವೀಮನೋಬು | ದ್ವಿಗಳು ತಾವಿವು ಮುನ್ನು ಭಾಸನಂ |
 ಬುಗೆಯ ನೆಲೆವನೆ ಯೆನಿಸುತಿಹುವಿನಿಂದ ಮಸ್ತಧನು || ನಿಗಮಸಿದ್ಧಜ್ಞಾ
 ನವನು ತಾ | ನಗಲವೆಯೆ ನೆರೆ ಮುಸುಕಿ ಜೀವರ | ಬೆಗಡುಗೊಳಿಸುತ್ತಿ
 ಹನು ಜಗದೊಳಗೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೦ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತವು ಜ್ಞಾನರಾಸ್ತ್ರದ | ಪದವ ಕೆಡಿಸುವ ಕಾಮನಂಬೀ |
 ಮದಮುದದ ಪಾಪಿಯನು ಸೀಜಯಿಸುವರೆ ಮೊದಲಲ್ಲಿ || ಬಕುಪಿಂದ್ರಿಯ
 ಗಳ ನಿರೋಧಿಸಿ | ಸದಮಲಜ್ಞಾನದಲಿ ಹೆಜ್ಜೆದ | ಏದಿತಪೈರಾಗ್ಯದಲವನ
 ಕೆಡಿಸೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪೧ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯದಿಂ ಮಿಗಿ | ಲೆಂದು ನುಡಿಸೆರು ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
ಬೃಂದದಿಂ ಮನವಧಿಕ ಮನದಿಂದತ್ಯಧಿಕ ಬುದ್ಧಿ || ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಂ ವಿಷಯ
ಪಂಚಕ | ದಿಂದ ಮನದಿಂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾನಂದಮಯನಾತುಮನಧಿಕ ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೦ ||

ಈಪರಿಯಲಾತ್ಮನನು ಬುದ್ಧಿಯ | ರೂಪಿನಿಂದತ್ಯಧಿಕನೆಂದೇ | ದೀಪಿ
ಸುವ ಪಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಿಂ ನೆರೆ ತಿಳಿದು ಚಿತ್ತವನು || ವ್ಯಾಪರಿಸದಂದದಿ ನಿರೋ
ಧಿಸಿ | ನೀ ಪರಮಯತ್ನದಲಸಾಧ್ಯದ | ಪಾಪಿಯಾಗಿವೆ ಕಾಮನೆಂಬೀಪಗೆ
ಯ ಜಯಿಸೆಂದ || ೪೧ ||

—೨ ಇಂತು ಕರ್ತವ್ಯೋಗವೆಂಬ ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ —

ಚತುರ್ದಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸೂಚನೆ || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಯೋಗದ | ಪರಿಯನಾಮುರಹರನು ಪಾರ್ಥಂ |
ಗೊರೆದ ಪರಿಯನು ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಮಹೀಪಾಲ ||

ಬದವಿದೀವರನಿತ್ಯಯೋಗದ | ಪದವ ನಾ ಪೂರ್ದದಲಿ ಪೇಳ್ವೆನು | ಮು
ದದಲಾಸೂರ್ಯಂಗಿ ಸೂರ್ಯನು ಬಳಕ ಮನುವಿಗೆ || ಇದನು ತಿಳುಹಿದ ತಿಳಿದ
ಮನು ಹೇ | ಇದನು ತಾನಿಕ್ಕಾವ್ವಕುವಿಂಗೀ | ಹದನ ಕೇಳ್ವೆಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂದನು
ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧ ||

ಈಪರಿಯ ಪುರಂಪರೆಗಳು | ದೀಪಿಸುತ್ತರೆ ಬಂದ ಯೋಗವ | ತಾಣ
ಸೋತ್ತ ಮರಾಜಮುಷಿಗಳು ಬಲ್ಲ ರೆಲ್ಲವನು | ಆ ಪರಮವರಯೋಗವಿಳ
ಯೋಳು | ರೂಪೆಳದು ಬಮಕಾಲದಿಂ ಮಿಗೆ | ಲೋಪವಾಯಿತು ಪಾರ್ಥ ನೀ
ಕೇಳೆಂದನುರಾರಿ || ೨ ||

ನೀನೆನಗೆ ಸಂಗಡಿಗನೆಂದು ನಿ | ಧಾನದಿಂ ನಿಜಭಕ್ತನೆಂದೇ | ನಾ ನಿನಗೆ
ಪೂರ್ದದಲಿ ಸೂರ್ಯಂಗೊರೆದ ಯೋಗವನು || ಜ್ಞಾನವುದಯಿಸುವಂತೆ ವೇದ
ವಿ | ಧಾನುಗತದುತ್ತಮರಹಸ್ಯ | ಸ್ಥಾನವನು ತಿಳುಹಿದನು ಕೇಳೆಂದನು
ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩ ||

ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡುವೆನು ಹರಿಯೆ | ನಿನ್ನ ಜನ್ಮವು ಬಳಕಿನದು ರವಿ |
ಮುನ್ನತಾ ಜನಿಸಿದನು ಪೂರ್ದದಲಾವ ಪರಿಯಿಂದ || ಉನ್ನತದ ಯೋಗವನು
ನಿನಗುಪ | ಸನ್ನನಾದರ್ಕಂಗೆ ನೀನಿದ | ಮುನ್ನ ಬೋಧಿಸಿದವನು ನಾನ
ರಿವೆನೆಂತೆಂದ || ೪ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನಗೆ ನಿನಗೆಯು | ಹಲವು ಜನ್ಮಾದಿಗಳು ಹೋ
ದುವು | ಹೊಲಬನೆಲ್ಲವ ಬಲ್ಲ ನಾನವನರಿಯೆಯೈ ನೀನು || ಸಲೆ ಜನನ
ಮರಣಗಳ ವಿದ್ಯೆಯ | ನೆಲೆ ಸಕಲಭೂತಂಗಳಿಗೆ ನಿ | ರ್ಥಲನಿಯಾಮಹನೆ
ನಿಪ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಾನೆಂದ || ೫ ||

ನಿತ್ಯನಜನು ಸಮಸ್ತಭೂತಕೆ | ಕರು ವಹ ಈಶ್ವರನು ತಾನೆನಿ | ಸುತ್ತ
ಶ್ರುತಿಗಳೊಳರೊಡೆಯು ಕೇಳೆನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯನು || ಸತ್ಪದಿಂದಾಶ್ರಯಿಸು
ತನ್ನಯ | ವಿಸ್ತರದ ಗುಣವಾಯೆಯಿಂ ಜನಿ | ಸುತ್ತಿಹನು ಕರ್ತವಲಿ ಜನಿ
ಸೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬ ||

ಧರ್ಮಕಾವಾಗಹುದು ಹಾನಿಯ | ಧರ್ಮವಾವಾಗುದುಭವಿಸುವುದು | ಕರ್ಮ
ಕಾಲಂಗಳನರಿದು ಬಳಕಾಗ ತನ್ನವನು || ನಿರ್ಮಿಸುವೆನವತಾರರೂಪಿಂ |
ಧರ್ಮಕೋಸುಗ ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿಯೈ | ನಿರ್ಮಲನು ನಾಂ ಜೀವರಂದದಿ ಜನಿಸೆ
ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ಸಜ್ಜನರುಗಳ ಸಲಹೆಲೋಸುಗ | ದುರ್ಜಪರ ನೆರೆ ಮಡುಹಲೋಸುಗ |
ಮೂರ್ಖತದ ಧರ್ಮಂಗಳನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲೋಸುಗರ || ಕಜ್ಜನೆನಗಿದು
ಪ್ರತಿಯುಗಂಗಳ | ಪಜ್ಜೆ ವಿಡಿದುದಯಿಸುವೆ ಫಲವನು | ವರ್ಜಿಸುತ ಕರ್ಮ
ವನು ಮಾಡುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೮ ||

ಈಪರಿಯಲವತರಿಸಿ ದೆನ್ನೆನ್ನ | ರೂಪವನು ವರಜಸ್ತ್ರಕರ್ಮನ | ಕೊಪು
ಗಳ ಲೇಸಾಗಿ ತಿಳಿದವನೀತನುವ ಬಿಟ್ಟು || ಪಾಪದಿಂ ತಾ ಮರಳ ಜನಿಸದೆ |
ತಾಪಮೂರನು ಗೆಲಿದು ಮಿಗೆ ನಿ | ಲೇಪನೆನಿಸುವ ನೆನ್ನನೈದುವನೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೯ ||

ಭೀತಿರಾಗದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ | ನೀತಿಯಿಂ ನಿಜಭಕ್ತನಾಗಿರು | ತೋತು
ನಾನೇ ತಮ್ಮ ನಿಜರೂಪೆಂದು ಭಾವಿಸುವ || ಆತುಮಜ್ಞಾನದ ತಪಸ್ಸಿಂ |
ಪೂತವಾಗಿಹ ಸಕಲಸುಜನ | ವ್ರಾತವೈದುವುದೆನ್ನೊಳ್ಳೆ ಕೈವನೆಂದನಸು
ರಾರಿ || ೧೦ ||

ಭರದಲಾರೂರಾವೆ ಪರಿಯಲಿ | ನಿರುತದಿಂ ಭಜಿಸುವರವರನಾ | ಪರಿ
ಯಭೀಪ್ಯವನಿತ್ತು ಸುಖದಿಂ ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸುವೆನು || ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮನುಜರು
ಗಳಾ | ದರದ ಲೆನ್ನಯಪದವನೆಲ್ಲರು | ಹಿರಿದು ಬಳವಿಡಿದಿಹರು ತಿಳಿಯೆಂ
ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧೧ ||

ಕರ್ತೃದ್ವಿಧಿಹಲಭ್ಯಫಲವ ನ | ಹಮ್ತಮತೆಯಿಂ ಬಯಸುವರುಗಳು |
 ಕರ್ತೃದೇವತೆಗಳನು ಹಿಡಿದರ್ಚಿಸುವರತಿಮುದದಿ || ಧರ್ಮದಿಂದಹ ಫಲವದಾ
 ಶ್ರಯ | ಧರ್ಮವಿಡಿದಿಹ ಮನುಜರಿಗೆ ಸ | ತ್ಯಕ್ತದಿಂದೀಭುವನದೊಳು ಸಿದ್ಧಿ
 ಪುದು ಬೇಗದಲಿ || ೧೦ ||

ನಾಲ್ಕುವರ್ಣದ ಕರ್ತೃಗುಣದ ವಿ | ವೇಕದಿಂದ ವಿಭಾಗಸಹಿತೀ | ಲೋ
 ಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿದನೀಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ನಾನು || ಏಕಕರ್ತೃವೆನಿಸಿದರೆಯು ನಾ |
 ನೀಕೆಲಸದಲಕರ್ತೃವಾದ ನ | ಶೋಕನೆಂದೇ ತಿಳಿ ನಿಧಾನದೊಳೆಂದನಸು
 ರಾರಿ || ೧೩ ||

ಎನ್ನ ನೀಕರ್ತೃಗಳೆಂದುಂ | ಬೆನ್ನಹತ್ತವು ಎನೆಗೆ ಕರ್ತೃದ | ಸನ್ನಿಹಿತ
 ಫಲದಲ್ಲಿ ಭೋಗದ ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲಾಗಿ || ಎನ್ನನೀಪರಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನು |
 ತನ್ನಮತಿಯಿಂ ಬಲ್ಲನವ ನೆರೆ | ಧನ್ಯನೀಕರ್ತೃಂಗಳಂ ಬಿಗಿವಡೆಯಕ್ಕೇ
 ಕೆಂದ || ೧೪ ||

ಇನ್ನು ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮುನ್ನಿನ | ಧನ್ಯರಾದ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ನೆರೆ |
 ಸಸ್ಮಹಿತರುಗಳಾಗಿ ಕರ್ತೃವ ತಿಳಿದು ಮಾಡಿದರು || ಮುನ್ನಿನವರುಗಳಿಂದ
 ಲಿನ್ನುಂ | ಮುನ್ನಿನವರುಂ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿರು | ಪುನ್ನತವ ಸತ್ಕರ್ತೃವನು ನೀ
 ನೊಲಿದು ಮಾಡೆಂದ || ೧೫ ||

ಕರ್ತೃವಾವುದು ನೋಡೆ ನಿಜದಲ | ಕರ್ತೃವಾವುದ ದೆಂತೆನುತ್ತೀ | ಕರ್ತೃ
 ವನು ತಿಳಿಪಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತರಹರು ಕೋವಿದರೂ || ಕರ್ತೃವಾವುದನರಿ
 ದಮಂಗಳ | ಕರ್ತೃಬಂಧವ ಹರಿವೆ ಕೇಳಾ | ಕರ್ತೃವನು ಹೇಳುವೆನು ನಿನಗಾ
 ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೬ ||

ನಿರುತ ಕರ್ತೃದ ರೂಪವನು ದು | ಶ್ವರಿತವಾದ ವಿಕರ್ತೃರೂಪನು | ಪರಿ
 ವಿಡಿಯಲಿ ಯಕ್ಷರ್ಮವಿನಿತರ ರೂಪಭೇದವನು || ಪರಿಕಿಸಲು ನೀನರಿಯು
 ಬೇಡುದು | ಭರದಿಕರ್ತೃದ ಗತಿ ವಿಚಾರಿಸ | ಲರಿದೆನಿಸುತಿಡುದಾಗಿ ನಿನಗದ
 ನೊರೆವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭ ||

ನಿರುಪಮಾತುಮನಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವ | ಪರಿಕಿಸದೆ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಉರು
ತರದ ಕರ್ತೃವನು ಕಂಡವನಾವನೊಬ್ಬ ವನು || ಸರರೊಳಧಿಕಜ್ಞಾನಿ ಯಾ
ತನೆ ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕರ್ತೃವ | ಬರದಲೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿದಾತನು ಪಾ
ರ್ಥಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಅವನೊಬ್ಬನು ಸಕಲಕರ್ತೃವ | ನಾವೆಫಲ ದಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ಭಾವ
ದಲಿ ನಡೆಸುತ್ತ ವಿಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಭರ್ಜಿತದ || ಜೀವಸಂಚಿತಕರ್ತೃದಿಂ ದಿಹ | ನಾ
ವಿವೇಕಿಯ ಬುದ್ಧರುಗಳು ನೆರೆ | ಭಾವಿಸುವರೈ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮನೆಂದು
ಲೋಕದಲಿ || ೧೯ ||

ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನು ಸಕಲಬಯಕೆಯ | ಚಿತ್ತದಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹ ನಿರಾಶ್ರಯ |
ಚಿತ್ತನಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನಿ ಸತ್ಕರ್ತೃಗಳಲಿ ತಾನು || ಎತ್ತಲಾ ನುದ್ಯೋಗಿನಿ
ದೊಡಂ | ಹತ್ತವಾಕರ್ತೃದ ಫಲಂಗಳು | ಕರು ತಾನಲ್ಲೆನಿತು ಕರ್ತೃವ
ಮಾಡಲವನೆಂದ || ೨೦ ||

ಅಸೆಯನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ನಿಯತದಿ | ಸೂಸ ದಂತಕರಣಯೋಗಾ | ಭ್ಯಾ
ಸಿಯಾಗಿಯೆ ಸಕಲವಿಷಯವ ಬಿಟ್ಟು ಮಾನವನು || ಈಶರೀರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕರ್ತೃ
ವ | ನೇಸು ಮಾಡಿದೊಡಂ ವಿಷಮವಹ | ದೋಷಲೇಪವ ಪಡೆಯ ನವ
ನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಆದ್ವನಿತು ಲಾಭದಲಿ ತುಷ್ಟಿಯ | ನೈದಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ದ್ವಂದ್ವವ |
ನೈದೆ ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ಸರವ ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ಚಿತ್ತದಲಿ || ಆದ ಲಾಭಾಲಾಭದಲಿ
ಮಿಗೆ | ಶೇದಹರ್ಷಂಗಳನು ತಾಳದೆ | ವೈದಿಕಕ್ರಿಯೆಮಾಡಿದರೆಯುಂ
ಬದ ನಲ್ಲೆಂದ || ೨೨ ||

ಸಂಗವನು ನೆರೆಬಿಟ್ಟು ರಾಗದ | ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನದಲಿ ದೃಢ | ಸಂಗಿ
ಯಾಗಿ ಸುಚಿತ್ತನಾಗಿ ಮಹೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಕೆ || ಹಿಂಗದನುದಿನ ಕರ್ತೃವನು
ಮಾ | ಳ್ಪಂಗೆ ಸಂಚಿತಸರ್ವಕರ್ತೃವು | ಹಿಂಗಿಹೋಹುದು ಪಾರ್ಥ ನೀ ಕೇ
ಳೆಂದನುರಾರಿ || ೨೩ ||

ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನಿವಗ್ನಿಯಲಿ ತ | ದ್ವೈತ್ಯರೂಪಹ ಹವಿಯ ಹೋಮವು |
ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಹ ಕರು ವೀಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವೆ ಕುರಿತು || ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ತೃಸಮಾಧಿ
ಯಿಂ ದಾ | ಬ್ರಹ್ಮವನು ತಾನೈಧುವನು ತ | ದ್ವೈತ್ಯವಿಂತೀಜಗವು ಯೋ
ಗಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರು ಯೋಗಿಗಳು ಯಜಿ | ಸುತ್ತಿಹರು ಘನಸುಗುಣದಿಂ
ದೇ | ಪೋತ್ತಮಾರ್ಪಣವೆನಿಸೆ ಯಜ್ಞವ ವೈದಿಕಾಗ್ನಿಯಲಿ || ಇತ್ತ ನಿ
ರ್ಗುಣಯೋಗಿಗಳು ಯಜಿ | ಸುತ್ತಿಹರು ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನಿಯಲಿ ಪುರು | ಪೋ
ತ್ತಮನನು ವಿವೇಕಯಜ್ಞದಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಕೆಲರು ಧ್ಯಾನಸಮಾಧಿಯೆಂಬಿ | ಜ್ವಲನನಲಿ ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಗಳಿಗಹ | ಫ
ಲವ ಬೇಳುತಿ ಪರೈ ಕೆಲರಂದ್ರಿಯಾಗ್ನಿಯಲಿ || ಸುಳಿಯುತಿಹ ಶಬ್ದಾದಿ
ವಿಷಯಂ | ಗಳನು ಬೇಳುತಿಹರು ಪರಿಪರಿ | ಗಳ ವಿಧಾನಂಗಳನು ಹೇಳು
ವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೬ ||

ಜ್ಞಾನದಿಂ ದೀಪಿಸುತ ವಿಷಯ | ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ತನಿಯಮವಿ | ಧಾನ
ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕೆಲ ರಭ್ಯಾಸಯೋಗದಲಿ || ಈನಿಖಿಲಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂ
ಗಳ | ಧೀನಕರ್ತೃವ ಪ್ರಾಣಕರ್ತೃವ ಮೌನದಿಂ ದಿಲ್ಲವನು ಬೇಳುವರೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೨೭ ||

ಪುತ್ರಿಗಳಿಂ ಪೊಗಳಿಸಿಕೊಳುತಿಹ | ವ್ರತವನುಳ್ಳ ಯತೀಶ್ವರರು ತ |
ತ್ಪುತ್ರಿವಿಹಿತಸದ್ವೈವ್ಯವೇದಾಧ್ಯಯನಯೋಗತಪ || ಸ್ನತತ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನರೂ
ಪಿನ | ಕ್ರತುಗಳನು ಮಾಡುತ್ತಿಹರು ಸುಖ | ದತಿಹಯದ ಮೋಕ್ಷವನು
ಬಯಸುತ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಕೆಲರು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವೆಂದಲಿ ನಿ | ಶ್ವಲರೆನಿಸಿಕೊಂಬವರು ಪ್ರಾಣಾ |
ನಿಲನಪಾನಾನಿಲನ ರೇಚಕಪೂರಕಂಗಳನು || ಕಳೆದು ಕುಂಭಕದಿಂದ, ಪ್ರಾ
ಣನ | ಬಲಿದಪಾನಸಮೀರನಲಿ ತಾ | ಪೊಲಿದು ಬೇಳ್ಪರಪಾನನನು ಬೇಳು
ವರು ಪ್ರಾಣನಲಿ || ೨೯ ||

ಮತ್ತೆ ನಿಯತಾಹಾರರಾದನಿ | ವೃತ್ತವಿಷಯರು ನಾಗಮುಖ್ಯಮು | ರು
ತ್ತಗಳ ಬೇಳುವರು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನಿಚಯದಲಿ || ಉತ್ತಮದ ಯಜ್ಞವನು
ಬಲ್ಲವ | ರುತ್ತಮರೆನಿವೆಲ್ಲರುಂ ವಿ | ಧ್ಯುಕ್ತವಹ ಯಜ್ಞಂಗಳಿಂ ಪಾಪ
ವನು ಕಳೆಯುವರು || ೩೦ ||

ಕುರುಕುಲೋತ್ತಮ ಯಜ್ಞಕೇಪವ | ಹಿರಿದು ಭುಂಜಿಸಿದವರುಗಳು
ನೆರೆ | ಪರಮಪದವನು ಪಡೆನ ಯಜ್ಞದ ಫಲವದಿಲ್ಲದಿಹ || ನರರುಗಳಿಗಿಹ
ಲೋಕವೇ ತಾ | ದೊರಕದೆನೆ ಪರಲೋಕವೆಲ್ಲಿಯ | ದುರುಪರಾಕ್ರಮಿ ಪಾ
ರ್ಥ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೧ ||

ಈಪರಿಯಬಹುವಿಧದ ಯಜ್ಞಗ | ಳಾಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಜನಿಸಿ ನಿ | ರೂಪಿ
ಸುವ ವೇದದಮುಖದವಾಕ್ಯದಲಿ ಪೇಳಿಹುವು || ಆಪರಿಯು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾ
ದಿಕ | ಲಾಪದಿಂ ಜನಿಸಿದುವನೆಲ್ಲವ | ನೀಪರಿಯಲರಿಯಲ್ಕೆ ನೀನೇ ಮುಕ್ತ
ನಹೆ ಯೆಂದ || ೩೨ ||

ಎಲೆಪರಂತಪ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವು | ಹಲವುದ್ರವ್ಯದ ಯಜ್ಞದಿಂದತಿ | ಸು
ಲಭ ವುತ್ತಮಲೇಸು ಕೇಳಿನ್ನಖಿಲಾಸ್ತ್ರದೊಳು || ಹಲವು ಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳಿ
ವು ತಾ | ವಲಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ | ಸಲೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯನೈದುವುವು ಕ
ಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೩ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನವನು ನೀ | ನರಿತು ಕಲಿವೊಡೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ನತಿ | ಪರಿ
ಚರಿಯವನು ಮಾಡಿ ವಂದಿಸುತವರ ಬೆಸಗೊಳಲು || ಹಿರಿದು ತುಷ್ಟಿಯನೈದಿ
ಕೃಪೆಯಿಂ | ಕರುಣಿಸುವರದರಿಂದ ನಿನಗಾ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ವಹುದೆಂ
ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩೪ ||

ಅವುದೊಂದಿತ್ತತ್ವವನು ನಿಜ | ಭಾವದಿಂ ನೆರೆತಿಳಿದೆ ಯಾದರೆ | ಜೀವ
ಭಾವದ ಲಜ್ಞತನವನು ಮರಳಿ ನೀನೈದೆ || ಆವಿವೇಕದ ಬಲಹಿಂಸಿಂ ಭೂ |
ತಾವಳಿಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡೊಡೆ | ಜೀವರುಗಳೆಲ್ಲರನು ಎನ್ನಲಿ ಕಾಂಬೆ
ನೀನೆಂದ || ೩೫ ||

ಬಳಿಕ ನೀನು ಸಮಸ್ತಪಾಪಿಗ | ಳೊಳಗಮತಿಕಡುಪಾಪಿ ಯಾಗಿರೆ |
 ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನಾಸಕಲಪಾತಕದ || ಜಲನಿಧಿಯ ನತ್ಯಂತನಿಜನಿ |
 ರ್ತೃಲದ ತತ್ವಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವ | ತೊಳತೊಳಗುತಿಹ ತೆಪ್ಪದಿಂ ದಾಂಟುವೆ
 ನಿಧಾನವಿದು || ೩೬ ||

ಅತಿಭಡಾಳಿಸಿದಗ್ನಿ ಶುಷ್ಕ | ಪ್ರತತಿಗಳ ಭಸ್ಮವನು ಮಾಡುವ | ಗತಿಯ
 ವೊಲು ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಸಂಜಿತಕರ್ತವೆಲ್ಲವನು || ಹತವಮಾಡುವುದೈ ಧನಂಜ
 ಯ | ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ನೀನದನರಿದು ನಿಜ | ಗತಿಯನೊಲಿವರೆ ಪರಮತತ್ವ
 ಜ್ಞಾನಿ ಯಾಗೆಂದ || ೩೭ ||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನದೀಪ್ತಿಗೆ | ಸರಿಯೆನಿಪ ಪಾವನವು ಧರೆಯೊಳು |
 ಹಿರಿದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ನೋಡಾಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯನು || ನಿರುತ ಯೋಗಾ
 ಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳು | ಪುರುಷ ತಾನೇ ಹಲವು ಕಾಲಾಂ | ತರದಿ ತನ್ನಲಿ ಪಡೆವೆ
 ನೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩೮ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೊಲಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ | ಲೊಂದಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನನಿಪ್ಪೆಗೆ | ನಿಂದ
 ವನು ಸುಜ್ಞಾನವನು ಮುದದಿಂದಲೈದುವನು || ನಂದ ಜ್ಞಾನವ ಪಡೆದು ಪ
 ರಮಾ | ನಂದಮಯವಹ ವೋಕ್ಷವನು ಸಾ | ನಂದದಿಂದೈದುವನು ಬೇಗ
 ದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೯ ||

ತಡೆಯದಜ್ಞಾನು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ | ಜಡನು ಸಂದೇಹವನು ಮನದಲಿ |
 ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ಮೂಢನುಂ ಕೆಡುವರು ನಿಧಾನಿಸಲು || ಬಿಡದೆ ಸಂದೇಹ
 ವನು ಮಾರ್ಪಿಗೆ | ಪೊಡವಿಮುಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಪರದಲಿ | ಪಡೆವ ಸದ್ಗತಿದೊರ
 ಕದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೦ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಧ್ಯಾನಯೋಗದ | ಬಲದಿ ಕರ್ತವ ಬಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾನದ |
 ಬಲುಹಿನಿಂ ದೀಪಕಲಸಂದೇಹಂಗಳಳಿದುಳಿದ || ನೆಲೆಗೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲಿ
 ಸಂ | ಚಲನವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮನಿಷ್ಠನ | ಹಲವು ಕರ್ತಂಗಳು ನಿಜಕೆ ಬಂಧಿಸವು
 ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತದಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಯ | ಹೃದಯದವಿವೇಕದಲಿ ಜನಿಸಿದ |
 ಹುದಿದ ಸಂದೇಹವನು ಜ್ಞಾನದೊಳಾದ ತುಂಡೆಯದಿ || ಮುದದಿ ತುಂಡಿಸಿ
 ಕರ್ಮಯೋಗವ | ಹದುಳದಿಂ ಮಾಡೇಳುನೀನೆಂ | ದಿದಿರಲಿಹ ಪಾರ್ಥನನು
 ನುಡಿದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೪೦ ||

➤ ಇಂತು ಜ್ಞಾನಯೋಗವೆಂಬ ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ◀

ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ || ಕರ್ತೃಲೇಸೋ ದೇವ ನೆರೆ ನಿ | ಪೃಕ್ತೃ ಲೇಸೋ ಹೇಳೆನಲು ಸ |
ತ್ವರ್ಮೇ ಸಾಧಕರಿಗುತ್ತಮವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

ಕರ್ತೃಸನ್ಯಾಸವನು ಹೊಗಳುತ್ತ | ಕರ್ತೃಯೋಗವ ಮರಳ ಹೊಗಳುವೆ |
ಧರ್ಮ ವೀರಯರಡರೊಳಗುತ್ತಮ ವಾವುದೊಂದನು || ನಿರ್ಮಲದಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ
ಶಾಸ್ತ್ರದ | ಮುರ್ಮವನು ಹೇಳೆನಗೆನುತಲಾ | ಧರ್ಮನಂದನನುಜ ಬೆಸ
ಗೊಂಡನು ಮುರಾಂತಕನ || ೧ ||

ಹರಿ ಕರುಣಿಸಿದನಿಖಿಲಕರ್ತೃವ | ಭರದಿ ಬಿಡುವುದು ಫಲವ ಬಿಟ್ಟು |
ದರದಿ ಮಾಡುವುದುಭಯಮತ ಕೈವಲ್ಯಕರವಡುದು || ಎರಡರೊಳು ಕರ್ತೃ
ವನು ಬಿಟ್ಟು || ಚರಿಸುವುದರಿಂ ಕರ್ತೃಯೋಗವು | ಪರಿವಿಡಿಯ ಲುತ್ತಮವೆನಿ
ಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಅವನೊಬ್ಬನು | ಹಲವು ಲಾಭಾಲಾಭವನು ತಾ | ನೊ
ಲಿಯದೇ ದ್ವೈಷಿಸದೆ ಇಹನವ ನಿತ್ಯಸನ್ಯಾಸಿ || ಸಲೆ ಸಕಲದ್ವಂದ್ವಂಗಳನು
ನೆರೆ | ಗೆಲಿದವನು ಈಲುಭಯಬಂಧದಿ | ತೊಲಗಿ ಸುಖದಿಂ ನಿಜಪದವನ್ನೈದು
ವನು ಕೇಳೆಂದ || ೩ ||

ಪರಮಸಾಂಖ್ಯವು ಕರ್ತೃಯೋಗ ವಿ | ವೆರಡರಲಿ ಭೇದವನು ಕಾಂಬರು |
ಮರುಳರಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲಿ ಪಂಡಿತರೆನಿಸುವವರು || ಹಿರಿದು ಭೇದವ ನುಡಿ
ಯರಿದರೊಳು | ಭರದಲೊಂದನು ಸಾರಿದವರೀ | ಯೆರಡರಿಂದಹ ಫಲವ
ಪಡೆವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ಪರಮತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಾಗರ್ಗದಿ | ಹಿರಿಯರಾವುದಪಡೆದರದನೇ | ವರತ
ಪೋನುಪ್ಪಾಂದಿದೈದುವರು ಯೋಗಿಗಳು || ಹಿರಿದುಸಾಂಖ್ಯವು ಕರ್ತೃಯೋ
ಗವು | ನಿರುತವೊಂದೆಂದಾವನೊಬ್ಬನು | ಭರದಿಕಂಡವನಾತನೇ ಕಂಡವನು
ತತ್ತ್ವವನು || ೫ ||

ಯಮು ನಿಯಮು ಯೋಗಂಗಳಿಲ್ಲದೆ | ಸಮನಿಸದು ಸನ್ಯಾಸಮುಖೈಡೆ |
ಯಮು ನಿಯಮು ಯೋಗಂಗಳಭ್ಯಾಸವನು ಮುದದಿಂದ || ಕ್ರಮವಿಡಿದು
ಮಾಡುವ ಮುನಿಪ ಕೇ | ೪ಮಲಬ್ರಹ್ಮವ ಬೇಗದಿಂ ತನು| ಭ್ರಮೆಯಳಿದು
ಸುಖದಿಂದಲೈದುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಗೆಲಿದು ಮನವನು | ಬಂಧಿಸುತ ವರಯೋಗಯುತನಾ |
ನಂದದಿಂದವೆ ನಿಜವನರಿದಾತುಮನು ತಾನಾಗಿ || ನಿಂದು ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು
ತಾನೆ | ನೆಂದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದೊಡೆ ನಿ | ಬಂಧಿಸವು ಕರ್ಮಂಗಳವನನು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ಪರಮತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿಹ | ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನು ಕಾಣುತ | ಸ್ವ
ರವಕೇಳುತ ಪರಿಮಳಂಗಳ ಕೊಳುತ ಸೋಂಕುತಲೂ || ಭರದಿ ನಡೆಯುತ
ನುಡಿಯುತುರೆ ಕಾ | ಹುರದಲಿಂದ್ರಿಯತತಿ ವಿಷಯದಲಿ | ಚರಿಸುತಿಹುದೆಂದ
ರಿದು ತಾನೆಪ್ಪೀತನಾಗಿಹನು || ೮ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ತಾ | ಭಾವದಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಫಲವನು |
ಭಾವಿಸದೆ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಮಾಡುತ್ತಲಿಹನನನು || ತಾವರೆಯ ಎಲೆ ನೀರಿನಿಂ
ನೆರೆ| ತೀವಿ ಲೇಪವ ಪಡೆಯದೆಂದದಿ| ಲಾವ ಕರ್ಮದಿ ಲೇಪವಡೆಯದೆ ಮುಕ್ತ
ನಾಗಿಹನು || ೯ ||

ಕಾಯದಿಂ ಮನದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯು | ಪಾಯದಿಂ ಬರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
ಸಾಯಸಂಗಳಲಾದರೆಯು ಫಲದಾಸೆಯನು ಬಿಟ್ಟು || ನ್ಯಾಯ ಕರ್ಮವಮಾ
ಡುವರು ನಿ| ದಾರ್ಯದಲಿ ಯೋಗಿಗಳು ನಿರ್ಮಲ| ಕಾಯದಂತಃಕರಣಶುದ್ಧಿಗೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಕರ್ಮಫಲವನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುವ| ಕರ್ಮವನು ವರಯೋಗಸಿದ್ಧನು| ನಿರ್ಮ
ಲದ ಶಾಂತಿಯನು ಪಡೆವನು ಫಲವ ತಾ ಬಯಸಿ || ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವನು
ಕಾಮದ| ಕರ್ಮದಿಂ ಸಂಸಾರವನು ತಹ | ಕರ್ಮಬಂಧನದಲ್ಲ ಕಡೆವನು ಯೋ
ಗವಿರಹಿತನು || ೧೧ ||

ಇಂದ್ರಿಯದ ಜಯವುಳ್ಳವನು ಮನ | ದಿಂದ ಕರ್ತವ ಬಿಟ್ಟು ತಾನೇ |
ಕುಂದದೀ ಯೊಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಪುರದ ದೇಹದಲಿ || ನಿಂದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪ
ಜೀವನ | ದೊಂದುಕರ್ತವ ಮಾಡ ಪರರಿಂ | ದೊಂದುಕರ್ತವ ಮಾಡಿಸನು
ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಜನಕೆ ಕರ್ತೃತ್ವವನು ಕರ್ತವ | ನನಿತು ಕರ್ತದ ಫಲದ ಯೋಗವ | ನನಿ
ತುನನು ತಾ ಮಾಡನೀಶ್ವರನಾವಪರಿಯಿಂದ || ದಿನದಿನದ ಲನುವರಿಸುವುದೆಂ |
ತೆನಲನಾದಿ ಯವಿದ್ಯೆಯಿಂ ತಾ | ಘನವೆನಿಸ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದವೆ ನಡೆಯು
ತಿಹುದೆಂದ || ೧೨ ||

ಧರಿಸನೀಶ್ವರನಾರಪಾಪವ | ನುರುತರದ ಸುಕೃತವನು ಕೊಳ್ಳನು | ಪರ
ಮತತ್ವ ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನದಲಿ ಮುಸುಕಿಹುದು || ನಿರುತವದರಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು
ಭವ | ಗರ ಹೊಡೆದು ಸಂಸಾರಚಕ್ರದ | ಪರುರವಣೆಯಲಿ ಭ್ರಮಿಸುವರು
ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೪ ||

ಆರು ಕೆಲರಜ್ಞತ್ವ ಜ್ಞಾನದ | ಸಾರದಿಂ ನೆರೆ ಕೆಡಲವರು ನಿ | ಧಾರ
ತತ್ವಜ್ಞಾನ ತಾ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವನು || ಸೂರಿಯನವೊಲು ಬೆಳಗಿ ತೋ
ರಲು | ದಾರರುಗಳೇ ಜಗದೊಳೇನುವ | ಪಾರಶ್ವ ಕೇಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥಂಗೆ
ಮುರವೈರಿ || ೧೬ ||

ಆಪರ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ | ದೀಪಿಸುತಲಿರ್ಪವರು ಮುದದಿಂ | ದಾಪ
ರವೆ ತಾವೆಂಬ ನಿಷ್ಕೆಯನುಳ್ಳ ಮಾನವರು || ಆಪರಿಯ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ಘನ |
ತಾಪವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಪುನರಪಿ | ರೂಪನೈದದೆ ನಿಜವ ತಾವೈದುವರು ಕೇ
ಳೆಂದ || ೧೮ ||

ವಿದ್ಯಾವಿನಯಗಳಿಂದಧಿಕನಾ | ಗಿದ್ದ ದ್ವಿಜನಲಿ ಗೋವಿನಲಿ ನೆರೆ | ಕದ್ದ
ಕಳ್ಳನಲಾನೆಯಲಿ ಶುನಕನಲಿ ಶ್ವಪಚನಲಿ || ಇದ್ದ ಪರಮಾತುಮನ ನೇಕೋ |
ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಸಮನಾಗಿ ಕಾಂಬರು | ಬುದ್ಧಿನೆಲೆಗೊಂಡಿಹ ಪರಮತತ್ವಜ್ಞ
ಪಂಡಿತರು || ೨೦ ||

ಆರುಕೆಲಬರು ಮನದಲೀಪರಿ | ಸೇರುವೆಯ ಸಾಮ್ಯದಲಿಹರು ನಿ | ಧಾರ
ರದಿಂ ದೇಹದಲಿ ಗೆಲಿದಿಹರವರು ಭವಭಯವ || ವೀರಕೇಳೈ ಗೆಲುವ ಪರಿ
ಯನು | ಪಾರಮಾರ್ಥದಿ ದೋಷ ಹೊದ್ದದ | ಸಾರತರ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ನೆಲೆ
ಯಾಗಿರುವ ಕತದಿಂದ || ೧೮ ||

ಈಪರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ | ರೂಪು ನೆಲೆಗೊಂಡಜ್ಞನಾಗದೆ | ಯಾ
ಪರಬ್ರಹ್ಮವನರಿದು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ನೆಲಸಿದನ || ರೂಪು ಮೊದಲಹ ವಿಷಯ
ಲಾಭದೆ ತಾ | ಪರಮಹರುಷವನು ಪಡೆಯನು | ತಾಪ ಮೂರೊದಗಿದರೆ
ಬೆದರನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಆವನನು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಸಿ | ದ್ವಾ ವದಿಂದೆರಗದ ಸುಜಿತ್ತದ | ಪಾವನನು
ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಖವಾವುದನು ಪಡೆದಿಹನು || ಆವಿಮಲಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಧ್ಯಾನದೆ |
ತೀವಿ ಬೆರಗಿದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವ | ಭಾವಿಸಲು ಕೇಳಾತನಚ್ಯುತ ಪದವೆ
ನೈದುವನು || ೨೦ ||

ತನುವಿಗಿಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯಸಂಗದಿ | ಜನಿತ ಭೋಗಸಮೂಹ ದುಃಖದ |
ಘನತೆಗಿದು ಕಾರಣ ಮೊದಲು ಕಡೆ ಯುಂಟೆನಿಪುದಾಗಿ || ಅನಿತು ಭೋಗಂ
ಗಳಲಿ ತಾನನು | ಮನದೊಳಾವರಯೋಗಿ ರಮಿಸನು | ಜೆನುಮೆಯಾತುಮ
ನಾಗಿಹನು ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಆವನೊಬ್ಬ ಶರೀರದಿಂದಿ | ಜೀವ ತೊಲಗದ ಮುನ್ನವೀತನು | ಭಾವ
ದಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದ ಕಾಮಕ್ರೋಧದುರಣೆಯ || ರಾವ ಸೈರಿಸುವೊಡೆ ಸಮರ್ಥನ
ದಾವನಾತನೆ ಯೋಗಯುಕ್ತನು | ಪಾವನನು ಸುಖಿಯಾಗಿಹನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ರನ ಲಾವನೊಬ್ಬನು | ನಿತ್ಯ ರಮಿಸುತ ಸುಖದಲಿಹನ | ತ್ಯುತ್ಪ
ಮದ ತತ್ಪದದಲಂತರೋಚ್ಛ್ರಯಿ ಯುಳ್ಳವನು || ಯುಕ್ತನಾತನೆ ಯೋಗಿ ತಾ
ಪರ | ತತ್ಪದಾದವ ನಮಳನದ್ವಯ | ಸುತ್ತಮನು ಸಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯ
ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ಹರಿದವರು ಕ್ಷಯ | ವಾದ ಪಾಪವನುಳ್ಳವರು ವಶ |
ವಾದ ಚಿತ್ತವನುಳ್ಳವರು ಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ || ಅದರಣೆಯಿಂ ನಿಜವ ಮುಳ್ಳ
ನಿ| ಜೋದಯದಲಿಹ ತತ್ವನಿಷ್ಠರು ವೇದವೇದ್ಯರು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಯುಜ್ಯವನು
ಪಡೆಯುವರು || ೨೪ ||

ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಳಿದ ನಿ| ಸ್ನೇಹರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಯತ್ನವ | ನೇ
ಮದಿಂ ಮಾರ್ಪರಿಗೆ ಚಿತ್ತವ ವರಿಸಬಲ್ಲರಿಗೆ || ತಾಮಸದ ಬುದ್ಧಿಯನು
ಗಲಿದನಿ| ರಾಮಯದ ಯತಿಗಳಿಗೆ ತೋಪ್ಪುದು | ಸೀಮೆ ಯಳದಿಹ ಬ್ರಹ್ಮ
ಸುಖವೀ ಸಕಲದಿಶೆಗಳಲಿ || ೨೫ ||

ಹೊರಗೆಸೆವ ವಿಷಯಂಗಳನು ನೆರೆ| ಜರಿದು ದೃಷ್ಟಿಯನೆರಡು ಹುಬ್ಬು ಗ|
ಳುರುವ ಮಧ್ಯದಲಿರಿಸಿ ನಾಸಿಕದೊಳಗೆ ಚರಿಸುತಿಹ || ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣಾ
ಪಾನವೆರಡನು | ಸೆರೆವಿಡಿದು ಸರಿಮಾಡಿ ಧ್ಯಾನದ | ನಿರಿಗೆಯಿಂದಭ್ಯಾಸ ಯೋ
ಗಿಗಳಿಹರು ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||

ಮನವ ಬುದ್ಧಿಯನಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ| ಘನವಿಕಾರವ ನಿಲಿಸಿ ನಿರ್ಮಲ | ಮನ
ನಶೀಲನು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಾ ಸಕ್ತನಾದವನು || ತನ ವಿಸಿ ಕಿ ಯ ಕ್ರೋಧಭಯ
ವನು | ನೆನೆಯದೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂದಾ | ತನುವಿಕಾರಿಸ ನಿತ್ಯಜೀವನ್ಮುಕ್ತ
ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ಸರ್ವಲೋಕಂಗಳಿಗಧಿಪನಹ | ಸರ್ವಯಜ್ಞ ತಪಂಗಳನು ನೆರೆ | ಸರ್ವಕಾ
ಲಂಗಳಲಿ ಭೋಗಿಸ ಸರ್ವತೋಮುಖನು|| ಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಸಾಸನೆ| ಮರ್ಮ
ಯೊಳಗೆನ್ನನ್ನು ಭಜಿಪನು | ಸರ್ವಥಾ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ-
ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

➤ ಇಂತು ಕರ್ಮಸನ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ ಪಂಚಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ◀

ಪ್ರಪಂಚಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ || ಪರಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವನು ಸಂ | ಗರದುಭಯಬಲಮಧ್ಯದಲಿ
ಮುರ | ಹರನು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಅವನೊಬ್ಬನು ಕರ್ತೃಫಲವನು | ಭಾವಿಸದೆ ಕರ್ತೃವನು ಮಾಡುವ |
ನಾನನವ ಸನ್ಯಾಸಿಯೇ ವರಯೋಗಿ ಯೆನಿಸುವನು || ಕೇವಲಾಗ್ನಿತ್ಯಾಗ
ಸತ್ಯ | ಮಾನವತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡದ | ಪಾವನನೆ ಲೋಕದೊಳಗುತ್ತಮ
ನೆಂದನನುರಾರಿ || ೧ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಆವ್ರದೊಂದನು | ತಿಳಿದವರು ಸನ್ಯಾಸವೆಂಬರು | ನೆಲೆ
ಗದನು ವರಯೋಗವೆಂದರಿ ಸಂಗವಿಲ್ಲಾಗಿ || ಫಲದ ಸಂಕಲ್ಪವ ಬಿಡದೆ ತಾ|
ನೊಲಿದು ಕರ್ತೃವ ಮಾಡುವಾಚಂ | ಚಲನವೆಂದುಂ ಯೋಗಿಯಾಗನು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||

ಯೋಗವನು ಬಯಸುವ ಮುನಿಗೆ ನಿಗ | ಮಾಗಮದ ಸತ್ಕರ್ತೃವಂ ವರ|
ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗೆ ಪರಮಕಾರಣವೆನಿಸುವುದು ನೋಡು || ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ
ನೈದಿ ದಾತಂ | ಗಾಗ ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನ ತನ್ನೊಳ | ಗಾಗಲಾವರಣಾಂತಿ ಸಾಧ
ನವೆನಿಸುತಿದುಂದೆಂದ || ೩ ||

ಭೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದದಿವಿಷಯದ | ಯೋಗದಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸದೆ ಯಾ |
ವಾಗಲುಂ ಕಾವ್ಯಾದಿಕರ್ತೃಗಳಲಿ ಸಿಲುಕವೆಯೆ || ನೀಗಿದವನು ಮನೋ
ರಥವ ನೆರೆ | ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನುಳ್ಳವನು ತಾ | ನಾಗ ಪರಮಾರೂಢನೆನಿ
ಸುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ತನ್ನನುಧರಿಸುವುದು ತನ್ನಿಂ | ಮುನ್ನ ತನ್ನಂ ಕೆಡಿಸಲಾಗದು | ತನ್ನ
ನಿಷವನು ತಾನು ತಿಳಿಯಲು ತನಗೆ ತಾ ಬಂಧು || ತನ್ನ ತಾನು ವಿಚಾರಿಸದೆ
ಜಡ | ಭಿನ್ನಭಾವದಲಿರಲವಿದ್ಯಾ | ಪನ್ನಪದದಿಂ ತನಗೆ ತಾ ಹಗೆಯಹನು
ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಅವನಂತಃಕರಣ ತನ್ನವ | ಶಾವಲಂಬನವಾಗಿಹುದು ಕೇ | ಳ್ಬಾವಿಸಲ್ಪವ
ತನಗೆ ತಾನೇ ನೆಂಟನಾಗಿಹನು || ಈವಿಧದ ಕರ್ಮಗಳಾವನ | ತಾವು
ಪ್ರತಿಕೂಲಂಗಳಾಗಿಯೆ | ನೋವೆಡರಿಪುವು ತನಗೆ ತಾನವ ನಡನು ಹಗೆ
ಯಂತೆ || ೬ ||

ಜಳ ಬಿಸಿಲು ಸುಖ ದುಃಖ ಪೂಜಾ | ವಳ ತಿರಸ್ಕಾರಂಗಳಲಿ ನೆರೆ |
ಗಲಿದ ಜಿತ್ತವನುಳ್ಳಯೋಗಿಗೆ ಪರಮಶಾಂತಂಗೆ || ತಿಳಿಯೆ ಕೇಳು ಪರಂ
ಪರೆಗಳನು | ಕಳಿದ ಪರಮಾರಾಧಜಿತ್ತಗೆ | ಬೆಳಗು ನಿಜವಪರೋಕ್ಷ
ವಾಗಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೭ ||

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂ ವರ | ಮುಕುತಿಕರ ಸುಜ್ಞಾನತ್ವವ್ತನು |
ವಿಕಳನಾಗದೆ ಹೊನ್ನು ಕಲು ಹಿಂಟೆಯಲಿ ಸಮನಾಗಿ || ವಿಕರಿಸುವ ಸಕ
ಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ನಿಕರವನು ಗೆದ್ದವನು ಚಲಿಸದ | ಭಕತನೇ ನಿಜಯು
ಕುತನೆನಿಸುವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೮ ||

ಪ್ರಿಯಸಖನು ಹಗೆ ಬಂಧುಜನಗಳು | ನಿಯತ ಯತಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ಸಾ
ತ್ವಿಕ | ನಯವಿದರು ಸಾಧುಗಳು ಪಾಪಿಪ್ಪರುಗಳಲಿ ಸಮದ || ಭಯವಳಿದ
ನಿಜಬುದ್ಧಿಯಿಂ ನಿ | ಶ್ವಯದಲೇ ಪರಮಾತುಮನ ನಿ | ಣಯವ ಕಂಡ
ವನೇ ವಿಶಿಷ್ಟನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೯ ||

ನಿಯತಜಿತ್ತನು ನಿಜಪರಿಗ್ರಹ | ಭಯವ ಬಿಟ್ಟುಸೆಗಳನುಳಿದರಿ | ಭಯ
ವನುಳ ದಸಹಾಯನಾ ಗೇಕಾಂತವಾಸವನು || ಬಯಸುತಿಹ ವರಯೋಗಿ
ಯಾತ್ಮನ | ನಯದಿ ಪರಮಾತುಮನೊಡನೆ ಸಂ | ಶಯವ ಕಳದೇಕತ್ವದಿಂ
ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಶುದ್ಧವಾಗಿಹ ರಾವಿನಲಿ ನೆರೆ | ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲದೆ ಹಸ್ತವಲ್ಲದೆ | ಹೊದ್ದಿ
ಸುಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಚೇಲಾಜಿನಕುಶಗಳಿಂದ || ಗದ್ದುಗೆಯ ನಳವಡಿಸಿ ಮಿಗೆ ಕು |
ಳ್ಳಿರು ಪರಮಾತುಮನ ಧ್ಯಾನವ | ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ಮಾಡುವುದು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಅದರ ಲತೀಲೇಸಾಗಿ ತಾ ಮಿಗೆ | ಹದುಳದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರುಂ ಚೆತ್ತದೊ |
ಳೊದವಿದಖಿಳೇಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರಂಗಳನು ಬಿಟ್ಟು || ಮುದದಲಂತಃಕರಣ
ಶುದ್ಧಿಯ | ನೊದವಿಸಲಿಕೋಸುಗರ ಯೋಗದ | ಹದನ ನರಿದಾಚರಿಸುವುದು
ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಕಾಯ ನಿರ ಕೊರಳುಗಳನೊಂದೇ | ದಾಯದಲಿ ಸಮವಾಗಿ ಚಲಿಸದೆ |
ವಾಯುಧಾರಣೆಯಿಂದ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಲಿಸಿ ದೆಸೆಗಳನು || ಹಾಯುತಲಿ ನೋಡು
ತ್ತಿರದೆ ಕಾಂ | ತೇಯ ತನ್ನಯ ನಾಸಿಕಾಗ್ರವ | ನಾಯತದಲೀಕ್ಷಿಸುತ
ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡುತಿಹುದೆಂದ || ೧೧ ||

ಹದುಳಸಿದ ವರಜೆತ್ತವುಳ್ಳವ | ನೊದವಿದಂಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಶ್ರುತಿ |
ವಿದಿತವಿಮಲ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತವ ಚರಿಸುತೀತ || ತುದಿಗೆ ಮನವನು ನಿಲಿಸಿ
ಯೆನ್ನಲಿ | ಪ್ರದಿದಚೆತ್ತ ವನುಳ್ಳ ಯೋಗಿಯು | ಮುದದಲೆನ್ನಲಿ ಲೀನವಾಗಿಹ
ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೨ ||

ಈಪರಿಯ ನಿಯಮಿಸಿದ ಜೆತ್ತದ | ರೂಪವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮದ | ರೂಪ
ನನುಡಿನ ಚೆಂತಿಸುತ ವರಯೋಗಿಯಾದವನು || ತಾಪವಳಿದೆನ್ನಯ ಪರಮ
ಸುಖ | ರೂಪವನು ಕೂಡಿರುಂ ನಿಜಜಿ | ದ್ರೂಪವೆನಿಸುವ ಶಾಂತಿಪದವನು
ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗವೆಂಬುದು | ನೆಲೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾಹಾರಿಗೆಯು ನಿ |
ಶ್ಚಲನಿರಾಹಾರಿಗೆಯು ನಿದ್ರಾಶೀಲಗನವರತ || ಬಲುಹಿನಿಂ ಜಾಗರವ ಮಾಡು
ತುವ | ಫಲಿಗೆ ನಿಜಸುಖದಿಂದ ಯೋಗವು | ಫಲಿಸುವುದು ತಾನಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂ
ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧೪ ||

ಸಾರಯುಕ್ತಾಹಾರ ವ್ರಜಿತವಿ | ಹಾರ ವುಳ್ಳಾತಂಗೆ ನಿರ್ದುಳ | ಚಾರು
ಕರ್ಮಗಳಲಿ ನಿಯತಕ್ರಿಯೆಯನುಳ್ಳಂಗೆ || ಭೂರಿನಿದ್ರಾ ಜಾಗರಣೆಗಳ |
ಸೇರದಿಹ ಧೀರಂಗೆ ದುಃಖದ | ಬೇರ ಕೆಡಿಸುವ ಯೋಗ ದೊರಕುವುದೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೧೫ ||

ಆವನೋಬ ನ ನಿಯತಚಿತ್ತವು | ಪಾವನಾತುಮನಲ್ಲಿಯೇ ಸ | ದ್ವಾಪ
ದಿಂ ನೆಲಸಿ^ಬಹುದು ಬಳಿಕ ವಿರಕ್ತನಾದವನು || ಈವಿವಿಧವಿಷಯಗಳನು
ನೆರೆ | ಹೇನದಿಂದಾವಾಗ ಬಿಟ್ಟುಹ | ಭಾವ ನೆಲೆಗೊಂಡಾಗಲವ ವರಯುಕ್ತ
ನೆನಿಸುವನು || ೧೪ ||

ನಿಯತಚಿತ್ತವನುಳ್ಳವಂಗನು | ನಯದಲಾತ್ಮಧ್ಯಾನವನು ನಿ | ಕ್ಷಯದಿ
ಮಾಳ್ಪಾತಂಗೆ ವರದೃಷ್ಟಾಂತವೆಂತನಲು || ಭಯವಳಿದ ಯೋಗಿಗೆ ನಿವಾತಾ|
ಲಯದಲಿಹ ದೀವಿಗೆಯವೊಲು ನಿ | ಭಯದಲಲಾಗದೆ ಯಿಹುದದೇ ದೃ
ಷ್ಟಾಂತ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಆವನೆಯಲನುಪಮದ ಯೋ | ಗಾವಲಂಬನದಿಂದ ಚಿತ್ತವು|ರಾವಿನಲಿ
ನೆರೆ ನಿಂದು ಲಯವಹುದಾವ ಕಾಲದಲಿ || ಭಾವಿಸಲಿಕಾ ತುಮನ ನಾತ್ಮದ |
ಲಾವನೋಬ ನು ಕಾಣುತಿಹನಾ | ಪಾವನನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಪಡೆವ
ಕೇಳೆಂದ^ಬ || ೧೬ ||

ಚರಿಸುತಿಹ ಕರಣಂಗಳಿಗೆ ಗೋ | ಚರಿಸದೇ ವರಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಗೆ | ನಿರು
ತದಿಂ ಗೋಚರಿಸುತಿಹ ನಿಜನಿತ್ಯಸಾಕ್ಷ್ಯವನು || ಹರುಪದಿಂದಾವಾಗ ಪಡೆ
ದಿಹ | ಪರಮತತ್ವಸ್ಥಿತನೆನಿಸಿ ನೆರೆ | ಭರದಿಯೋಗದಿ ಚಲಿಸದಿಹನ್ನೈ ಪಾರ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೭ ||

ಆವನುಪವನು ಪಡೆದಿಹುದರಿಂ | ಪಾವನೋತ್ತಮ ವನ್ಯಲಾಭವು |
ಭಾವಿಸಲ್ಕಿಲ್ಲೆಂದು ನೆಟ್ಟನೆ ಬಗೆದು ಸಾಕ್ಷ್ಯದಲಿ || ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದವನು ಭವ
ಬಹು | ಭಾವದುಃಖಂಗಳಿಗೆ ತಾ ಸ | ದ್ವಾಪದಿಂ ಸಂಚಲಿಸದಿಹ ನೆಲೆ ಪಾರ
ಕೇಳೆಂಡ || ೧೮ ||

ಸಕಲತಾಪತ್ರಯದ ದುಃಖ | ಪ್ರಕರ ಸೋಂಕಲು ಕೆಡದೆ ತಾನೀ |
ನಿಖಿಲಯೋಗದ ಹೆಸರನುಳ್ಳದಿದೆಂದು ನೆರೆ ತಿಳಿದು || ಸುಕರದಿಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
ಯೋಗವ | ಚಕಿತನಲ್ಲದ ಪುರುಷನೀವರ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂದವೆ ಮಾಡ
ಬೇಹುದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಘನಮನೋರಥದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ | ತನುಧನಾದಿ ಸಮಸ್ತ ವಿಷಯವ |
ನನಿತನುಳುಹದೆ ಬಿಟ್ಟು ವಶವಾಗಿಹ ಮನಸಿನಿಂದ || ಅನವರತ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗಿ |
ದ್ದನಿತು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯವೆ ಮುದದಿಂದ | ಮುನಿಪನೆಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ
ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದ || ೨೪ ||

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ | ನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಒಬ್ಬಿಯಿಂದವೆ | ನಿಲ್ಲದೇ
ಚರಿಸುವ ಮನವ ಪರವಾತ್ಮನಲಿ ನಿಲಿಸಿ || ದುರ್ಲಲಿತವಿಷಯಂಗಳನು ತಾ|
ನೊಲ್ಲದೇ ನೆರೆ ತಿರುಗಿ ಯನ್ಯವ | ಸೊಲ್ಲಿಸದೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ಸುಖಿಯಾಗಿಹುದು
ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಅನವರತ ಚಂಚಲಿಸುವಸ್ಥಿರ | ವೆನಿಸುವಾವಾವಿಧದ ವಿಷಯದ | ಘನ
ತೆಯಲಿ ನೆಲಸಿಹುದೋ ತತ್ತದ್ವಿವಿಷಯದಿಂದ ತೆಗೆದು || ಮನವನತಿ ವೈರಾಗ್ಯ
ದಿಂದಾ ! ತ್ತನಲಿ ವಶವನು ಮಾಡಲದರಿಂದ | ಜನಿಸುವುದು ವರಶಾಂತಿ ಕೇಳೆಂದ
ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೨೬ ||

ಪರಮಶಾಂತಿಯು ದೊರಕಿದಂತೆ | ಕರಣವುಳ್ಳಾತನ ರಜೋಗುಣ |
ಹರಿದು ಹೋದಾತನನು ಪಾಪಂಗಳೂ ತೊಲಗಿ ಬಳಕೆ || ಪರಮ ತಾನಾಗಿದ್ದ
ಯೋಗಿಯ | ಪಿರಿದು ಸುಖ ಸಾರುವುದು ಮುದದಿಂದ | ದರಿಭಯಂಕರ ಕೇಳು
ನೀನೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೨೭ ||

ಈಪರಿಯಲನವರತ ಚಿತ್ತವ | ನಾಪರಮಯೋಗದಲಿರಿಸಿ ನಿ | ಪ್ರಾಪ
ನುತ್ತಮಯೋಗಿ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯವೆನಿಸಿ || ಅಪರಬ್ರಹ್ಮಪರೋಕ್ಷದಿ |
ತಾಪ ಮೂರನು ಗೆಲಿದು ನಿಜದಿಂದ | ತಾ ಪಡೆವ ನುರುತರದ ಸುಖವನು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಪರಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಂತೆ | ಕರಣವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸಚರಾ | ಚರದ
ಲಿಹ ಪರಬೋವ್ತು ವೊಂದೆಂದರಿದ ವರಯೋಗಿ || ನಿರುತದಿಂದ ದೀಪಕಲಭೂ
ತವ | ನಿರದೆ ತನ್ನಲಿ ಕಾಂಬ ತನ್ನನು | ಪಿರಿದು ಭೂತಂಗಳಲಿ ಕಾಂಬನು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯ ||

ಅವನೊಬ್ಬ ನು ಸರ್ವಭೂತದ | ರಾವಿನಲಿ ಯೆನ್ನನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸ | ದೇವ
ಮನುಜೋರಗರುಗಳನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವನು || ಅವನಾತಂಗಾನು ಕೆಡದಿದೆ |
ಭಾವಿಸತು ಕೇಳಾತ ನೆನಗಿ | ನ್ನಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕೆಡುವವಳ್ಳೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇ
ಳೆಂದೆ || ೩೦ ||

ಅವನೊಬ್ಬ ನು ಸರ್ವಭೂತದ | ಜೀವನಾತುಮ ನೊಬ್ಬ ನೆಂದೇ | ಭಾವ
ದೊಡೆನ್ನೆನೆ ಭಜಿಸುತಿಹೆ ಕುಪರಮಯೋಗಿ || ಅವ ಪರಿಯಲಿ ವರಿಸುತಲು
ಪ | ಜೀವಿಸಲು ಮೆನ್ನಲ್ಲಿ ತಾ ನಿಜ | ಭಾವದಿಂ ವರಿಸುತಿಹನು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದೆ || ೩೧ ||

ಘನತರದ ಸುಖದುಃಖ ತನ್ನಯ | ತನುಮನಂಗಳ ತಾಗುವಂದದ | ಲ
ನಿತು ಭೂತಂಗಳನು ಸೋಂಕುವುದೆಂದು ತಾ ತಿಳಿದು || ಜನಕೆ ದುಃಖಂಗಳ
ನು ಮಾಡದೆ | ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾದವ | ಮುನಿಗಳೊಳಗತ್ಯಧಿಕ
ನೆನ್ನಭಿಮತವು ಕೇಳೆಂದೆ || ೩೨ ||

ಮಧುರಿಪುವೆ ಮುದದಿಂದ ಚಿತ್ತದ | ಲೊದವಿ ತೋರುವ ಸಮತೆಯೆಂ
ಬೀ | ವಿಧಿತಯೋಗವ ಕರುಣಿಸಿದೆ ನೀನಂತದರಲಾನು || ಹದುಳದಿಂದಿಹಗತಿ
ಯ ಕಾಣೆನು | ಮೊದಲಲೀಮನೆ ಚಲಿಸುತಿಯಾದಾ | ಹದನ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ
ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೩ ||

ಕಾಡುವುದು ಬಲಿದಿಹುದು ನಿಜದಲಿ | ಮಾಡಬಾರದು ಚಲಿಸುತಿಹುದತಿ |
ಗಾಢದರ್ಶಿತವಾಗಿಹುದು ಮನವದು ನಿಮಿತ್ತದಲಿ || ಓಡುತಿಹ ವಾಯುವಿ
ನವೋಲ | ಲ್ಲಾಡುತಿಹ ಮನವನು ನಿರೋಧವ | ಮಾಡಲಸದಳವೆಂದು
ಬಗ್ಗವೆನು ಪ್ತವ್ವ ಕೇಳೆಂದೆ || ೩೪ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಮನವು ನೆರೆ ಚಂ | ಚಲಿಸುವುದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ |
ಚಲಿತಮಾನಸಜನರು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಿಕೆ ತಾಸರಿದು || ನೆಲೆಗೆ ನೀನರಿ ಯೋಗ
ಸೇವಾ | ಬಲದಿ ಘನವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ಚಂ | ಚಲಿಸಮನವ ನಿರೋಧಿಸಲು
ಬಹುಧೊಧನಸುರಾರಿ || ೩೫ ||

ಮನವಿಕಾರವನಿಲಿಸಲರಿಯದ | ತನುವಿಕಾರದ ಮನುಜನಿಂಮುಂ ಧನು
ಪಮದ ವರಯೋಗ ಪಡೆಯಲು ಬಾರದಿದು ಸಿದ್ಧ || ಮನವ ವಶವನು ಮೋ
ಡಿವನಿಂ | ವಿಸುತಯೋಗವುಪಾಯದಿಂ ನೆ | ಟ್ಟನೆ ಸುಸಾಧವೆದಿನಿಸುವುದು
ತಾನೆನ್ನ ಮತವೆಂದ || ೩೬ ||

ಅಯತಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂ ನಿ | ಶ್ವಯದಿ ಚಲಿಸಿದ ಮನವನುಳ್ಳವ-
ನಯದಿ ಯೋಗದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯನು || ನಿಯಮದಿಂ ತೊ
ಪಡೆಯದೇ ನಿ | ಭಯದಬೈದುವನಾವ ಗತಿಯಂ | ಬ್ರಿಯದಿ ಕರುಣಿಸು
ಕೃಪ್ಣ ನೀನೆನಗೊಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೭ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗದ | ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಕಶ್ಯವನು ತಾ-
ನೊಲಿದು ಬಿಟ್ಟುದರಿಂದಲುಭಯಭ್ರಷ್ಟನಾದವನು || ಹಲವುಪರಿಯಿಂ ಹರಿ
ವ ಮೋಘದ | ಮೊಲು ಕೆಡುವನೋ ಸದ್ಗತಿಯ ತಾ | ನೆಲಗೆ ಪಡೆವನೊ
ಕೃಪ್ಣ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೮ ||

ಎನಿತು ಸಂಶಯವೆನ್ನ ಮನದಲಿ | ಜನಿಸಹುದು ನಿಶ್ಚೇಪವಾಗಿಯೆ | ಅನಿತು
ವನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಹುದು ಶಕ್ತ ನೀನಾಗಿ || ಘನತರದ ಸಂಶಯವ ಕೆಡಿಸು
ವೊ | ಡನಘ ನಿನ್ನಿಂದಸ್ಯರಿಲ್ಲಲೆ | ಯೆನಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ನುಡಿದನು
ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು || ೩೯ ||

ತಂದೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಭಕ್ತಿಯೊ | ಳೊಂದಿ ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟನಾದವ | ಗೊ
ದಿಗೂ ಕೇಡಿಲ್ಲ ವಿಹವರಗಳಲಿ ಮಂಗಳವ || ನಿಂದು ಮಾಡಿದ ನರನು ದುಃ
ಖದ | ನೊಂದಿಗೂ ತಾ ಪಡೆಯನ್ನೈ ಕುರು | ನಂದನನೆ ತಿಳಿಯೆಂದನಾಮುರ
ವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ || ೪೦ ||

ಯೋಗಮಾರ್ಗ ಭ್ರಷ್ಟನಾದವ | ನಾಗಲುರುಳುವನು ಮಾಡಿದ |
ಭೋಗಗಳ ಲೋಕವನು ಪಡೆದವ ನಿತ್ಯವಾಗಿದ್ದು || ಭೋಗಿಸುತ ಪಲಕಾ
ಲವಿರ್ದದ | ನೀಗಿ ಕುಣಿಗಳ ತ್ರೀಯನುಳ್ಳನು | ರಾಗಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜ
ನಿಸುವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ಅಲ್ಲದಿರೊಡೆ ತತ್ಪವಿದ್ಯೆಯ | ಬಲ್ಲ ಯೋಗೀಶ್ವರರ ವರಕುಲ | ದಲ್ಲಿ
ಜನಿಸುವ ಲೋಕದಲಿ ನೋಡೀಪ್ರಕಾರದಲಿ || ಸಲ್ಲಲಿತವಹ ಯೋಗಿಗಳ
ಕುಲ | ದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ ಪುಣ್ಯತಾನತಿ | ದುರ್ಲಭವಲಾ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂ
ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೪೦ ||

ಅದರಲುದಯಿಸಿ ಪೂರೈದೇಹದ | ಲೊದವಿಕೊಂಡಿಹ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದ |
ಪದದ ಸಂಬಂಧವನು ಪಡೆವನು ಪಡೆದನಂತರದಿ || ವಿದಿತದಿಂ ವರಮೋಕ್ಷ
ಸಾಕ್ಷ್ಯದ | ಪದವೆನಿಸುತಹ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಗೆ | ಮುದದಿ ಮಗುಳುದ್ಯೋಗಿ
ಸುವ ನೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೧ ||

ತನ್ನ ತಾ ಮರೆದಿದೊಡೆಯು ತಾ | ಮುನ್ನಮಾಡಿದ ಯೋಗವಾಸನೆ |
ಯನ್ಯಕೆಳಸದೆ ಮರಳಿ ತನ್ನಭಿಮುಖವ ಮೂಕುವುದು || ಉನ್ನತಜ್ಞಾನೇ
ಚ್ಛಯಿಂ ಸಂ ಪನ್ನಜಿಜ್ಞಾಸದಲಿ ವೇದದ | ಧನ್ಯಫಲದಿಂ ದಧಿಕಫಲವನು
ಪಡೆವ ಕೇಳೆಂದ || ೪೨ ||

ಅತಿಭರದಿ ಯತ್ನವನು ಮಾಡುತ | ಸತತಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಹ |
ಮತಿಯುತನು ಪಾಪಂಗಳಂ ನಿರ್ಲೇಪ ತಾನಾಗಿ || ಯತಿ ಹಲವುಜನ್ಮಂಗಳಗ
ಲಿಸಂ | ತಹ ಮಹಾವಾಕ್ಯಾರ್ಥದಿಂ ನಿ | ಶ್ರುತನು ಪರವಹ ಗತಿಯನ್ನೈದುನ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಯೋಗಿ ಕರ್ತೃದ | ಫಲವಬಯಸುವರಿಂದಲಧಿಕನು |
ಸಲೆ ತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದಲಧಿಕನು ಕಾಲವನು ಬಲ್ಲ || ಹಲವು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದಲ
ಧಿಕನು | ನೆಲೆಗೆ ತಾನದುಕಾರಣದಲೆಲಿ | ಫಲಗುಣನೆ ವರಯೋಗಿ ಯಾಗೆಂ
ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೪೪ ||

ಅವನೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ನೆರೆ | ಪಾವನನು ತಾನಾಗಿ ಯೆನ್ನಲಿ | ಭಾವ
ಭೇದವನುಳಿದು ಮನದಿಂದೆನ್ನನನವರತ || ಸೇವಿಸುತಲಿಪ್ಪವನು ಸರಗು |
ಣಾವಳಿಯ ಯೋಗಿಗಳೊಳುತ್ತಮ | ಪಾವನನು ತಾನೆಂಬುದೆನ್ನಭಿಮತವು
ಕೇಳೆಂದ || ೪೫ ||

ಇಂತು ಆಭ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಂ

|| ಸೂಚನೆ || ಪರಮನಲಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ ಯಂ | ಕುರಿಸಿ ತತ್ತ್ವದಿ ಬೆರಸಿ
ಜೀವನ | ಪರವೆನಿಸಿದಂದವನು ಹರಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನಲೇ ನಿ | ಶ್ವಲದ ಮನವುಳ್ಳವನೆನಿಸಿ ನಿ | ರ್ಶ್ವಲದ
ಲೆನ್ನಯ ಪದವ ಬಿಡದಾಶ್ರೈಸಿ ಯೋಗವನು || ಬಲಿದುವಾಡುತ್ತಿರಲು
ಸಂಕಯ | ತೋಲಗಿ ಯೆನ್ನನು ಪೂರ್ಣನನು ನೀ | ನೋಲವಿನಿಂದೆಂತರಿವೆ ಕೇಳ
ದನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧ ||

ಆವುದನು ನೀನರಿಯುತಿಹೆ ಮಗು | ಳಾವುದದರಿಂದನ್ಯವೆನಿಸುವ | ಪಾವ
ನದ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ನೀನರಿಯಬೇಡದನು || ಆವಲೋಕದೊಳಲೆ ನಿವುದಂ |
ತಾವಿವೇಕಜ್ಞಾನವನು ತಾ | ಸ್ತ್ರಾವಲಂಬನದಿಂದ ಲಧಿಕವನೊರೆವೆ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೨ ||

ಮನುಜರೊಳು ಲಕ್ಷದೊಳಗೊಬ್ಬನು | ತನಗೆ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಕೆ
ನ್ನನು | ನೆನೆಯಲುದ್ಯೋಗಿಸುವನಿಂತೀಲಕ್ಷ ಹಲಬರೊಳು || ಚೆನುಮಯಾ
ತುಮ ನೆನಿಸುವೆನ್ನನು | ಘನಸುಕ್ತ ಸಂಪನ್ನನೆನಿಸುವ ಮುನಿಪನೊಬ್ಬನು
ನಿಶ್ಚ ಯಾರ್ಥದಲರಿವ ಕೇಳೆಂದ || ೩ ||

ಎನ್ನಯೋಗದ ಮಾಯೆ ತಾನೇ | ಭಿನ್ನವಾಗಿಹುದೆಂತನಲು ಸಂ | ಪನ್ನ
ಧರೆ ಜಲ ವನಲ ಮಾರುತ ನಭ ಮನೋಬುದ್ಧಿ || ಉನ್ನತದಹಂಕಾರವೀ
ಪರಿ | ತನ್ನಲೆಂಟಾಗಿಹುದು ಗುಣಸಂ ' ಪನ್ನದಿಂ ಮೆರೆವುದು ಚರಾಚರನಾ
ಮರೂಪದಲಿ || ೪ ||

ಈಪರಿಯಲೆಂಟಾಗಿ ತೋರುವ | ರೂಪಿನಪರಪ್ರಕೃತಿ ಯಿದರಿಂ | ದೀಪಿ
ಸುತ ಬೇರೆನಿಸಿ ತೋರುಗು ಜೀವರೂಪದಲಿ || ಆಪರಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಕಣಾ
ತ | ದ್ರೂಪದಿಂದೀಸಕಲಜಗವನು | ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೆ ನೆರೆ ಧರಿಸಿಹುದು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಈಸಕಲಸಚರಾಚರಕ್ಕೆಯು | ತಾ ಸಸಿನೆಯಾ ಯರಡುಪ್ರಕೃತಿಯೆ |
ಲೆಸು ಕಾರಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದೆಲಗೆ ನೀನು || ಈಸಮಸ್ತಜಗಕ್ಕೆ ಜನ
ನನಿ | ವಾಸವದರಿಂ | ಮೇಲೆ ಬಳಕ ವಿ | ನಾಶಕಾರಣವಾಗಿಹೆನು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೬ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನದೆಸೆಯಿಂ | ನೆಲೆಗೆ ಬೇರೊಂದಧಿಕವಿಲ್ಲತಿ | ಸುಲ
ಲಿತದ ವರಸೂತ್ರದಲಿ ಮುನಿಕರದಂದದಲಿ || ಚಲವೆನಿಸುವ ಗುಣಂಗಳಿಂದೀ
ಹಲವು ಜಗವೆನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಿವಿಡಿಯಲಿ ನೆಲಸಿಮೆರೆಯುತ್ತಿ ಹುದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ಉದಕದಲಿ ರಸ ರವಿಶಿಗಳಲಿ | ಸದಮಲಪ್ರಭೆ ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳ | ಮೊ
ದಲೊಳೊಂಕಾರಸ್ವರೂಪನು ಗಗನದಲಿ ಶಬ್ದ || ಬದವಿದೀಮನುಜರೊಳು
ಪೌರುಷ | ಪದವಿ ತಾನಾಗಿಹೆನು ಕುಂತೀ | ಸುದತಿಯಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ಸರಸ್ವ
ತ್ಮಕನು ನಾನೆಂದ || ೮ ||

ಭೂಮಿಯಲಿ ಪಾನನದ ಪರಿಮಳ ವಾಮಹಾಗ್ನಿಯೊಳಮಲತೇಜವು |
ಈಮನುಜರೊಳಗಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಗೆ ಜೀವನವು || ಅಮಹಾಮುನಿಗ
ಳಲಿ ತಪಸಿನ | ನೀಮೆ ನಾನಾಗಿಹೆನು ಕೇಳಲೆ | ಭೂಮಿಪಾಲರೊಳಧಿಕ
ಪಾಂಡುಕುವಾರ ನೀನೆಂದ || ೯ ||

ಎಲೆಧಂಜಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರು | ಗಳಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿಹೆ |
ಸಲೆ ಮಹಾತೇಜಸ್ವಿಗಳಲಿಹ ತೇಜವಾಗಿಹೆನು || ನೆಲೆಗೆ ನಾನೇ ಸಕಲ
ಭೂತಂ | ಗಳಗೆ ಜನನಕೆ ನಿತ್ಯವಾದ | ಸ್ವ ಲಿತಕಾರಣರೂಪನೆಂದರಿ ಯೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೧೦ ||

ಕಾಮರಾಗಾದಿಗಳಳದ ನಿ | ಸ್ನೇಮ ಬಲವಾಗಿಹೆನು ಕೇಳು | ದ್ವಾಮ
ಬಲವಂತರಿಗೆ ನಾನು ಸಮಸ್ತಭೂತದಲಿ || ನೇಮಿಸುವ ಧರ್ಮಂಗಳಿಗೆ ತಾ |
ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲದ | ಕಾಮ ನಾನೆಂದೆನಿಸುವೆನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಸತ್ವರಜತಮವೆನಿಸೆ ಗುಣದಲಿ | ಹತ್ತಿ ತೋರ್ಪುದದಾವ ಲೋಕವು |
ನಿತ್ಯನಹ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಕೇಳವು ನಿರಂತರವು || ಸತ್ತುಹುಟ್ಟುವೆಂದು ತಿಳಿ
ನಾ | ಹತ್ತಿ ನದರ ಲವೆಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ | ಹತ್ತಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿಹುವು ತಾವೆಂದನು
ಮುರಧ್ಯಂಸಿ || ೧೦ ||

ಹೇಳದೀ ಗುಣ ಮೂರರಲಿ ನೆರೆ | ಮೇಳವಿಸುವೀಮೂರುತೆರನಹ |
ಕಾಳುಬುದ್ಧಿಯ ಭೇದದಿಂ ದೀಸಕಲಜನಮಿರದೆ || ಋಣತನದಿಂ ಮೆರೆದು
ಪರಮಕೃ | ಪಾಳು ನಿರುಪಮ ನಿತ್ಯ ನೀತ್ವರ | ಪಾಲಕನು ನಾನೆಂದು ತಿಳಿ
ಯದೆ ಕೆಡುತಲಿಹುದೆಂದ || ೧೧ ||

ಎನ್ನಯಾತ್ಮರಭಾವವನು ಸಂ | ಪನ್ನವಾಗಿಯೆ ಹೊದ್ದಿ ಕೊಂಡಿಹ | ಭಿನ್ನ
ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕದ ತೋರ್ಪಿ ಮೊಯೆ ಮನುಜರಿಗೆ || ಮುನ್ನದಾಟಲು ಬಾರ
ದಿರುತಿಯ | ದೆನ್ನ ಸೇವಕರಾರು ಕೆಲಬರು | ಧನ್ಯರುಗಳೇ ಮೊಯೆಯನು
ದಾಂಟುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಮೂಢರುಗಳವಿವೇಕಿಗಳು ನೆರೆ | ಗಾಢಗರ್ವಿತರುಗಳು ಮೊಯಾ |
ಪ್ರಾಥಿಯಿಂ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟ ತತ್ವಜ್ಞಾನಬಾಹಿರರು || ಕೂಡದೆನ್ನೊಳಗಸುರಭಾ
ವದ | ಪಾಡನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ನರಾಧಮ | ನಾಟಕರು ನರಕದಲಿ ಕೆಡೆವರು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ನಾಕುತೆರದವರೆನ್ನ ಭಜಿಪ ವಿ | ವೇಕಿಗಳು ಸುಕೃತಿಗಳದಾರೆನೆ | ಲೋ
ಕದೊಳು ನಂಸಾರನಕಲವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತನು || ತಾಕಿರಿದಸರಿವನನು ಅರ್ಥಾ |
ನೀಕವನು ಬಯಸುವನು ತತ್ವವಿ | ವೇಕವುಳ್ಳಮಹಾತ್ಮನಿಬಿಬರು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||

ಅವರು ನಾಲ್ವರೊಳುತ್ತಮದ ಯೋ | ಗವನು ಮಾಡುವನೊಂದೆ ಮನದಿಂ
ಕವಲುಹೋಗದ ಭಕ್ತಿತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೆಂದೆನಿಸೆ || ಅವನಧಿಕನೆಂದೆನಿಸನದರಿಂ |
ದನಗೆ ನಾಂ ಪ್ರಿಯನೆನೆನೆಗೆ ದಿಟ | ಕವನತಿಪ್ರಿಯನೆನಿಸುವನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಸಲಲಿತವರಯೋಗಯುಕ್ತರು | ನಿಲ್ಲದೆನ್ನನೆ ಪರಮಗತಿಯೆಂ | ದೆಲ್ಲಿ
ಯುಂ ಬಿಡದೊಂದಿ ಯೇಕೋಭಾವಯುತರಾದ || ಎಲ್ಲರುತ್ತಮರಾದೊಡಂ
ತವ ರೆಲ್ಲರೊಳಗುಂ ಜ್ಞಾನಿ ನಾನೆಂ | ಬಲ್ಲಿ ಸಂಕಯವಿಲ್ಲ ಮತವಿದು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಹಲವು ಜನ್ಮಂಗಳಕಡೆಯ ನಿ | ರೈಲದ ಜನ್ಮದ ಲೆನ್ನನೈದುವ | ನೊಲಿದು
ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಸಕಲಜರಾಚರಂಗಳನು || ನೆಲೆಗೆ ಹರಿಯಂದೇ ತಿಳವನಿ | ಕ್ಷುಲ
ನೆನಿಪ ವರಯೋಗಿ ಜಾದೊಳು | ಹಲವು ಮಾತೇನೈ ಸುದುರ್ಲಭನೆಂ
ದನಸುರಾರಿ || ೧೯ ||

ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯಧೀನರಾಗಿಹ | ಭಿನ್ನಮಾನವರುಗಳು ಹಲವಾ | ದುನ್ನ
ದದ ವಿಷಯಂಗಳಿಂ ಪ್ರಜ್ಞಾನವೆಳದವರು || ಮುನ್ನಭೋಗಾಸ್ತಕಿಯಿಂ ಸಂ|
ಪನ್ನನಿಯಮಂಗಳ ಪಿಡಿದುಬಳ | ಕನ್ಯದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸುವ ರೆಂದನ
ಸುರಾರಿ || ೨೦ ||

ಅವನಾವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ | ನಾವ ಮೂರ್ದಿಯ ಭೇದದಲಿ ನೆರೆ | ಭಾವ
ದಿಂ ತಾ ಭಜಿಸಲಿಚ್ಛಯಿಸುವನು ನಿಯಮದಲಿ || ಸೇವೆಯನು ಮಾಳ್ಪವಗೆ
ನಾನದ | ನಾವ ಪರಿಯಿಂ ಚಲಿಸದೇ ಸಂ | ಭಾವಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಕೊ
ಡುವೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಬಳಕ ಕೇಳಾನಿತ್ತ ಭಕ್ತಿಯ | ಬಲುಹುವಿಡಿದಾನರನು ದೇವತೆ | ಗಳನು
ತಾ ಪೂಜಿಸಲೆಳಸಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಗುಣದಿಂದ || ತಳುವದಾದೇವತೆಯ ರೂಪಿಂ|
ತಿಳಯಲುತ್ತು ಮಕಾಮಭೋಗಂ | ಗಳನು ನಾಂ ಕೊಡಲವನು ಪಡೆವನು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ಕೆಡುವುದೈ ಕೇಳಲ್ಪಮತಿಯಲಿ | ಪಡೆದವರಫಲಸಿದ್ಧಿ ದೇವರ | ಗಡಣ
ವನು ಭಜಿಸಿದವರಾದೇವತೆಯನ್ನೈದುವರು || ಜಡಮತಿಗಳಂತಿರಲಿ ಯೆನ್ನನು
ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರು | ತಡೆಯದೆನ್ನೆಯ ಪದವನ್ನೈದುವರೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೨೩ ||

ಎನ್ನ ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆನಿಸ ಸಂ | ಪನ್ನನಿತ್ಯ ಪರಸ್ಪರೂಪವ | ಭಿನ್ನ
ಮಾಯೆಯ ವಶದಲರಿಯದ ಮರುಳುವಾನವರು || ಸನ್ನಿಹಿತಕರಣಂಗಳಿಗೆ
ತಾ | ಮುನ್ನ ಗೋಚರವಾಗದೆನ್ನನು | ಭಿನ್ನವಾನವನೆಂದು ಬಗೆವರು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಸ್ಫುರಿಸಿ ತೋರುವ ಯೋಗಮಾಯಾ | ವರಣದಿಂ ದಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿಹ |
ಪರಮನಾಗಿದ್ದಾನು ತೋರೆನು ಸಕಲಮನುಜರಿಗೆ || ಇರದವಿದ್ಯಾಕರಧಿ ಮೆ
ರೆದಿಹ | ಮರುಳುಜಗ ವಜನವ್ಯಯಶ್ರೀ | ವರನು ತಾನೆಂದೆನ್ನನರಿಯರು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಬಲ್ಲೆ ನಾನೀಹಿಂದೆ ಹೋದವ | ನೆಲ್ಲವನು ವರ್ತಿಸುತ್ತಲಿರ್ಪುದ | ಬಲ್ಲೆ
ಮುಂದುವಯಿಸುವ ಸಚರಾಚರಸಮೂಹವನು || ಬಲ್ಲೆನೆನ್ನನು ಪಾರ್ಥ ಕೇ
ಳೈ | ಬಲ್ಲವನು ಜಗದೊಳಗೆತಾನತಿ | ದುರ್ದಭನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಲ್ಲವನಾವ
ನಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೬ ||

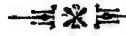
ಎಲೆಪರಂತಪ ಸಕಲಜಗ ತಾ | ನೆಲೆಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ | ಬಡೆದ
ರಾಗದ್ವೇಷದಿಂದವೆ ಜನಿಸಿ ತೋರುತಿಹ || ಹೊಳೆಯುತಿಹ ವಿಷಯಂಗಳಲಿ
ನೆಲ | ನೆಲಸಿದೀಸುಖದುಃಖಭ್ರಾಂತಿಯು | ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಭ್ರಮಿಸು
ತಿರುತಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೭ ||

ಸಾರತರವಹ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದು | ದಾರರಾಗಿರ್ಪವರು ಕೆಲಬರು | ಭೋ
ರತರವಹ ಪಾಪಕರ್ಮವು ನಷ್ಟವಾದವರು || ಕ್ರೂರಸುಖದುಃಖಾದಿಬಂಧನಿ
ಕಾರದಿಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತರಾಗುರು | ಧೀರಸುವ್ರತ ರೆನ್ನಭಜಿಸುವ ರೆಂದನಸು
ರಾರಿ || ೨೮ ||

ಜರೆ ಮರಣಭಯ ಹಿಂಗಳೋಸುಗ | ನರರೊಳುತ್ತಮರಾರು ಕೆಲಬರು |
ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊ ಳೆನ್ನಸಾರಿದು ಸರ್ವಭಾವದಲಿ || ಭರದಿ ಭಜಿಸುವರವರು
ನೋಡಾ | ಪರಮತತ್ವವ ನಯಿಕರ್ಮವ | ನಿರುತವಧ್ಯಾತ್ಮವನು ತಿಳಿ
ವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೯ ||

ಅರಿವ ರಾಸಧಿಭೂತನಹೆನೆಂ | ದರಿವ ರಾಸಧಿದೈವನಹೆನೆಂ | ದರಿವ ರಾ
 ನಧಿಯಜ್ಞನಹೆನೆಂದವರು ಕೆಲಕೆಲರು || ಅರಿಡು ಭಜಿಸಲು ಮರಣಕಾಲದಿ |
 ಮರೆಯದೆನ್ನನು ಯೋಗಬಲದಿಂ | ದುರೆ ಮನವೆ ಪಿಡಿದೆನ್ನ ನೆನೆವರು ಪಾ
 ಧಕೇಳೆಂದ || ೩೦ ||

ಇಂತು ವಿಜ್ಞಾನಯೋಗವೆಂಬ ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದೊಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯ | ಮರ್ಮವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥಕೇ
ಳಲು | ನಿರ್ದಳದಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಹರಿ ಧಾರಣೆಯ ರೋಗವನು ||

ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಕೃಪೆಯಲಿ | ಕರುಣಿಸೈ ಪರಬೊಮ್ಮವಾ
ವುದು | ನಿರುತದಿಂ ದಧ್ಯಾತ್ಮವಾವುದು ಕರ್ಮವೆಂತಿಹುದು || ಪರಿವಿಡಿಯಲದ್ಧಿ
ಭೂತವಾವುದು | ಹರಿಯ ಪೇಳದಿದ್ದೈವವೆಂತಿಹು | ದೊರೆವುದಿದ ನೆನಗೊಂದು
ಬಿನ್ನಹವೊಡಿದನು ಪಾರ್ಥ || ೧ ||

ಮಧುರಿಪುವೆ ನೀ ಹೇಳದೀದೇ | ಹಬೊಳು ತಾನಧಿಯಜ್ಞವೆಂಬುದು |
ವಿದಿತವಾಗೆಂತಿಹುದು ಕರುಣಿಸು ಮರಣಕಾಲದಲಿ || ಮುದದಲತಿನಿಯಮಿ
ಸಿದ ಚಿತ್ತದ | ವಿದುಗಳಂ ನೀನೆನಿಸಿಕೊಂಬಾ | ಹದನನೆಲ್ಲ ಪ ತಿಳುಹಬೇ
ಕನೆಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೨ ||

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೇಡಿಲ್ಲದಿಹ ತ | ತ್ವಾರ್ಥವೇ ಪರಬೊಮ್ಮವದು ದೇ | ಹಾ
ರ್ಥವಾದನುಭವವು ತಾನಧ್ಯಾತ್ಮವೆನಿಸುವುದು || ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
ಜನ್ಮದ | ಲರ್ಥಿಯಿಂ ಜೆಜ್ಜು ಗೆಯ ಮಾಡುವ | ಕೀರ್ತಿತಾನುಪ್ಪಾನವದು
ಸತ್ಕರ್ಮವೆನಿಸುವುದು || ೩ ||

ಕೇಡನುಳ್ಳ ಪದಾರ್ಥವೇ ತಾ | ನೋಡಲಂತಧಿಭೂತವೆನಿಸುಗು | ಕೂ
ಡೆ ಯಂತರ್ಯಮಿ ತಾನಧಿದೈವವೆನಿಸುವನು || ನಾಡ ಮಾತೇ ನೀತನುವಿನಲಿ |
ಕೇಡನುಳದಧಿಯಜ್ಞವಾಗಿಹೆ | ಗಾಢದೇಹವ ಧರಿಸಿದರೊಳುತ್ತಮನೆ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೪ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಮರಣಕಾಲದೊ | ಳವಪರಿಯಿಂ ದೆನ್ನ ನೆರೆ ತಾ | ಭಾ
ವಿಸುತ ದೇಹವನು ಬಿಟ್ಟು ಪರೇತನೆನಿಸುವನು || ಭೂವಲಯದೊಳ ಗಾತ
ನೆನ್ನಯ | ಪಾವನದ ಸಾಯುಜ್ಯವನು ಸ | ದ್ಭಾವದಿಂ ಪಡೆವಲ್ಲಿ ಸಂಕಯ
ವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಮರಣಕಾಲದಲಾವುದನು ಸಂ | ಸ್ಮರಿಸುತಲಿ ನರರೀಶರೀರವ | ನಿರುತ
ದಿಂ ಪರಿಪರಿಸುತಿಹವನಸ್ತು ರೂಪವನು || ಭರದಬೈದುವರೆಂತೆನಲು ತಾ |
ವಿರದೆ ವಸ್ತುವ ನೆನೆದ ಕತದಿಂ | ಪರಮತತ್ವವ ನೆನೆವುದದರಿಂ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೬ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತನವರತಮೆನ್ನನು | ಹದುಳದಿಂ ನೆನೆ ನಿನ್ನಧರ್ಮದ | ಕದ
ನವನು ನೆರೆವಾಡು ಮನಬುದ್ಧಿಗಳನೆನ್ನಲ್ಲಿ || ವಿದಿತದಿಂ ದರ್ಪಿಸಲಿಕೆನ್ನನು |
ಮುದದಬೈದುವೆ ಪರಮಸುಖದಿಂ | ದಿದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದನು ಮು
ರದ್ವಂಸಿ || ೭ ||

ಹೊಲಬುಗೆಡದಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ | ಕೆಲಬಲಕೆ ಹರಿಯದ ಸುಜೆತ್ತದಿ |
ನಲಿದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪದವನು ನೆನೆಯುತಿಹ ಯೋಗಿ || ನಲವಿನಿಂ
ದಾಪರಮಪುರುಷನ | ನೆಲೆಯನರಿ ದಾತನಪದವನತಿ | ಸುಲಭದಿಂ ಬೈದು
ವನು ನಿಜವಿದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೮ ||

ಅವನತಿಸರ್ವಜ್ಞ ಶಾಶ್ವತ | ಪಾವನನು ಸರ್ವಕೆ ನಿಯಾಮಕ | ಭಾವ
ರಂತನಚಿಂತ್ಯ ಸೂದಿಯುಕೋಟಿಸನ್ನಿಭಸು || ಜೀವ ತಾಮಸಗುಣವಿದೂರ
ನು | ದೇವಪುಷ್ಪವಿಂಗಣ ಜಗಕೆ ಸ | ದ್ವಾವಕರ್ತನು ಪರಮಾನಂದೀಪರಿ
ನೆನೆವುದೆಂದ || ೯ ||

ಮರಣಕಾಲದಲೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ | ಧರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲಮನದಿ ಯೋಗದ |
ಭರದಿ ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಾಣನನು ಭ್ರಮದ್ವಲಿ ನಿಲಿಸಿ || ಧರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮ
ನನು ಮನಸಂ | ಚರಿಸಿದಂತಿರೆ ನೆನೆವ ಪುರುಷನು | ನಿರುತದಿಂ ಪರಮಾತ್ಮ
ಮನೈದುವನು ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ವೇದವಾದಿಗಳಾವುದೊಂದನ | ನಾದಿಯುಕ್ತರವೆಂದು ಪೇಳ್ವರು | ಹೋ
ದ ರಾಗವನುಳ್ಳಯತಿಗಳು ಹೋಗುಸರಾವುದನು || ಮೋದಿನಿಯೊ ಳಾಪುದನು
ಸಾಧಿಸ | ಲಾದಧಿಸುವರು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯವ | ಹೋಧಿಸುವನಾಪದವ ಸಂ
ಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿನಗಿಂದ || ೧೧ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನಿಲಿಸಿ ಮನವನು | ತಂದು ಹೃದಯಾಕಾಶದಲಿ ಬಲು |
ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಯೋಗದಲಿ ತನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನು || ಸಂದ ಮೂರ್ಛದೋ
ಳರಿಸಿ ಧಾರಣೆ | ಯೆಂದೆನಿಸಿ ಯೋಗವನು ಮಾಡಲು | ಕುಂದದಾನಂದ
ವನು ಪಡೆವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಪ್ರಣವದೊಂದಕ್ಕರದಿ ವೇದ್ಯವೆ | ನೆಣಿಸಿ ಜಟಿಸುತಲೆನ್ನ ನಿಜವನು |
ಪ್ರಣವದರ್ಥವಿಚಾರದಿಂ ದನವರತ ಭಾವಿಸುತ || ತೃಣದವೋಲ್ದೇಹವನು
ಬಿಟ್ಟು | ಕ್ಷಣದೊಳಾಪರಬೋಮೃತವನು ವೆಂ | ರಣಿಸುವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧೧ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಆವನೊಬ್ಬನು | ಚಲಿಸದಿರ್ಪೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ | ನೆಲೆಗೆ
ತಾನನವರತ ನೆನೆಯುತ್ತಿಹನು ಮತ್ಪದವ || ಫಲವ ಬಯಸದೆ ನಿತ್ಯದೊಳು
ನಿ | ಮೃಗಲೆನಿಸುವಾಯುಕ್ತಯೋಗಿಗೆ | ಸುಲಭ ನಾನಾಗಿದೆ ನಿಧಾನವಿ
ದೊಂದನಸುರಾರಿ || ೧೨ ||

ಪರಮಯೋಗಿಗೆ ಳೆನ್ನನ್ನೈದಿದ | ಹಿರಿಯ ರುತ ಮಪದದಲಿರುವರು |
ಮರಳಿ ದುಃಖಾಲಯ ವನಿತ್ಯವೆನಿಪ್ಪ ಜನ್ಮದಲಿ || ತಿರುಗರನುಪಮ ಸಿತ್ಯ
ನಿರ್ಮಳ | ತುರಿಯುಪರಮಾನಂದಸುಖಸಾ | ಗರದೊಳರುತಿಹರೆನ್ನ ಭಜಿ
ಸುವ ರೊಂದನಸುರಾರಿ || ೧೩ ||

ಫಲಗುಣನೆ ಕಮಲಜನು ಮೊದಲಾ | ಗುಳಿದ ಲೋಕಂಗಳನು ಪಡೆ
ದವ | ರಿಳೆಗೆ ಪುನರಪಿ ಮರಳುವರು ಫಲದಾಸೆಯುಳ್ಳವರು || ನೆಲೆಯ ಕೇ
ಳ್ಳೆ ಯೆನ್ನನ್ನೈದಿದ | ಸುಲಭರುಗಳಿಗೆ ಮರಳ ಜನ್ಮದ | ಹೊಲಬು ತಾ ದಿಟ
ಕಿಲ್ಲ ವೊಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೧೪ ||

ಆರು ಕೆಲಬರು ಚತುರಯುಗವೆದು | ಸಾರತರದಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾಸಿರೆ |
ಬಾರಿ ತಿರುಗಲು ಕಮಲಜನ ಹಗ ಲಾಪರಿಯ ರಾತ್ರಿ || ವೀರ ಕೇಳೀಪರಿಯ
ಕಾಲದ | ಕಾರಿಯವೆ ನೆರೆ ಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರ | ಪಾರದಿವರಾತ್ರಿಗಳ ಬಲ್ಲವೆ
ರೆನಿಪರವರೆಂದ || ೧೫ ||

ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಸುರನರಾದಿಗ | ಉದಿಸುವರು ಕಮಲಜನ ದಿವಸವು |
ಮೊದಲುಗೊಳಲು ಜಗಂಗಲಾಗವ್ಯಕ್ತ ತತ್ವದಲಿ || ಅದುಬುತದ ಗುಣರಾತ್ರಿ
ತಾ ಮುಂ | ದೊದಗುತಿರ ಲಾಸಕಲಸುರನರ | ಸದನಸಂತಡಗುವುದು ಕೇ
ಳವ್ಯಕ್ತದೊಳು ಮರಳಿ || ೧೮ ||

ಈಪರಿಯಲುದಯಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗ | ಳಾಪಿತಾಮಹನಿರುಳು ಸಲುವುದು |
ಪಾಪಪುಣ್ಯದಮಿಶ್ರದಿಂದವೆ ಕಮಲಜನ ಹಗಲು || ರೂಪುವಿಡಿದುದಯಿಸಿಯ
ಳದು ಮರ | ಳೇಪರಿಯಲೇ ಜನನಮರಣಕ | ಲಾಪದಿಂ ತಿರುಗುತ್ತಿ ಹುದು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಪರಕಮಲಜನ ರಾತ್ರಿಯೆನಿಸುವ | ನಿರುತವೆನಿಸವ್ಯಕ್ತ ದಿಂದವೆ | ಪರ
ಸನಾತನ ವನ್ಯವೆನಿಸುವುದಾವುದಾನೊಂದು || ಪರಮಮಮಲಾವ್ಯಕ್ತ ಜನು
ಮಯ | ಪಿರಿದೆನಿಸ ಪರಬೊಮ್ಮವೀಜಗ | ಕರಗಿ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟಡೆಯು ಕೆಡ
ದಿಹುದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೦ ||

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕೆಡದಾತ್ಮನಿಂದ್ರಿಯ | ಗಡಣಜರಿಸದ ಕತವಿ ಶ್ರುತಿಗಳ |
ಗಡಣದಿಂದವ್ಯಕ್ತ ವೆನಿಸುವು ದಾವುದಾನೊಂದು || ಬಿಡದೆ ಪರಗತಿಯೆಂದು
ಬೇಳ್ವರು | ತಡೆಯದಾವುದನ್ನೆದಿ ತಿರುಗರು | ದೃಢವೆನಿಸ ನಿಜಪದವದೆಂದ
ನು ಪಾರ್ಥಗಸುರಾರಿ || ೨೧ ||

ಜಾಣ ಕುಂತೀಸುತ ಸಮಸ್ತ | ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೋಡಾವನೊಬ್ಬ ನ | ಕೇ
ಣದಿಂ ದಿಹುವಾವನಿಂ ದೀಜಗವು ನಿರ್ಮಿತವು || ಮಾಣದಾಪರಮಾತ್ಮಗನ್ಯ
ವ | ಕಾಣದಿಹ ವರಭಕ್ತಿಯೋಗದ | ಜಾಣನೇ ನಿಜಪದವನ್ನೆದುವ ನೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೨೨ ||

ವರಭರತಕುಲತಿಲಕ ಪಾವನ | ತರರೆನಿಸ ಯೋಗಿಗಳು ಕಡೆಯಲಿ ಸರಿ
ರವನು ಬಿಡಲಾವಕಾಲದ ವೈಭವಂಗಳಲಿ || ಮರಳಿ ತಿರುಗರು ತಿರುಗಿ
ಬಹರಾ | ಯೆರಡುಕಾಲವ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ | ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳೆಂದನಾ
ಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ || ೨೩ ||

ಜಗದೊಳಗಿಜ್ಞೋತಿಯದರಿಂ | ಹಗಲು ಬೆಳಗುವಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ | ಬ
ಗಿಯಲೊಗೆದಭಿಮಾನದೇವರು ಮಕರವೊದಲಾದ || ವಿಗಡಪಣ್ಣಾಸಂಗಳವು
ತಾ | ಮಿಗಿಲೆನಿಸುತಿಹು ವುತ್ತರಾಯಣ | ಸುಗತಿಯದರಲ್ಲಳಯೆ ಮುಕ್ತರು
ಬ್ರಹ್ಮವಿದರೆಂದ || ೧೦ ||

ಧೂಮು ರಾತ್ರಿಯು ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ | ಸ್ತೋಮ ಕರ್ಕಾಟಕವು ಮೊದಲಾ |
ದಾಮಹಾಪಣ್ಣಾಸದೇವರು ದಕ್ಷಿಣಾಯನವು || ಸ್ತೋಮಲೋಕದ ಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿ ನಿ | ರಾಮದಿಂ ಗತರಾದವರು ತ | ತ್ತೋಮಲೋಕವನ್ನೈದಿ ಮರ
ಳುವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೧ ||

ಈತೆರದಲಿಹ ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣ | ಖ್ಯಾತಿವಿಡಿದಿವುಭಯಮಾರ್ಗವ | ನೀ ತಿಳಿದು
ನೋಡೀಜಗಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತವೆನಿಸುತಿಹುದು || ನೀತಿಯಿಂ ಕೇಳುತ್ತರಾಯಣ |
ದಾತ ಮರಳನು ದಕ್ಷಿಣಾಯನ | ದಾತ ನೀಭೂತಳಕ್ಕೆ ಮರಳುವ ನೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೧೨ ||

ಈವುಭಯಗತಿಗಳನು ನೆರೆ ತಾ | ನಾನ ಪರಿಯಿಂ ತಿಳಿದ ಕತದಿಂ | ದಾ
ವೆಯೋಗಿಯು ಮುಂದುಗೇಡುಂಸಾರದಪಟಲಕೆ || ಭೂವರನೆ ಕೇಳಿದು
ನಿಮಿತ್ತವು | ತೀವಿದೆಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲಿ ಚಿ | ದ್ಭಾವದಿಂ ವರಯೋಗಿ ನೀನಾ
ಗೊಂದನಸುರಾರಿ || ೧೩ ||

ಪುತ್ರಗಳಲಿ ಯಜ್ಞಂಗಳಲಿ ಸು | ಪ್ರತತಪೋದಾನಂಗಳಲಿ ನಿ | ಶ್ಚಿತವಿ
ಹಿತದಿಂ ದಾವಪುಣ್ಯವು ಫಲಿಸುತಿಹುದದನು || ಅತಿಗಳವನೆಲ್ಲವನು ನಿಜದು |
ಸ್ನತಿಯನರಿದಾಯೋಗಿ ನಿರ್ಗುಣ | ಗತಿಯೆನಿಪ ಪರತತ್ವಪದವನು ಪಡೆ
ವನವನೆಂದ || ೧೪ ||

ಇಂತು ಧಾರಣಾಯೋಗಮೆಂಬ ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ನೆವಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

|| ಸೂಚನೆ || ರಾಜಯೋಗವನ ವಿವರಿಸಿದ ಯದು | ರಾಜವಂಶದೊಳುತ್ತಮನು
ಸುರ | ರಾಜತನಯಂಗೊಲವಿನಿಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||

ಅವುದೊಂದನು ತಿಳಿಯೆ ಭವದುಃ | ಖಾವಳಿಯ ಬಂಧನದದನೆಯಿಂ |
ದಾವಿನೋಕ್ಷವ ಪಡೆವೆ ನೀನತಿಗೋಪ್ಯವಾಗಿರ್ಪ || ಈವಿಮಲವಿದ್ಯೆಯ
ನಸೂಯಾ | ಭಾವ ನಿನಗಿಲ್ಲಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗು | ಸಾವಲಂಬನದಿಂದ ಲುಸು
ರುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧ ||

ಪಾಪನವಿದತಿಗೋಪ್ಯ ವರವಿ | ದ್ಯಾವಳಯೊಳುತ್ತಮವು ಧರ್ಮವ |
ನೋವಿಕೊಡುವುದು ಮಾಡಲಿಕೆ ಸುಖಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವುದು || ಜೀವರಿಗೆ ಪ್ರ
ತ್ಯಕ್ಷಗಮ್ಯವು | ತಾ ವಿಮಳವಕ್ಷಯವೆನಿಸ ಜಿದ್ಭಾವಸಾಧನ ರಾಜವಿದ್ಯವು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||

ಅರಿಭಯಂಕರ ಈಸುಧರ್ಮದ | ವರರಹಸ್ಯವ ನಂಬಲರಿಯದ | ನರಪ
ಶುಗಳನ್ನಯ ಪದವನ್ನೆದದೆ ಮರಳಿ ಜನಿಸಿ || ಮರಳಿ ಜನ್ಮವನುಳ್ಳಭವಸಾ
ಗರದಪದಧಲಿ ತಿರುಗುತಿಹರಿದು | ನಿರುತವೆಂದರ್ಜುನನ ಬೋಧಿಸಿದನು
ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೩ ||

ಅರಿಯಬಾರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿಂ | ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪೆನ್ನಿಂದಖಿಳಜಗ | ತು
ರುಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವುದೆನ್ನೊಳು ಚರಾಚರವು || ನಿರುಗೆಯಿಂದಿರುತಿಹುದು
ಕೇಳಾ | ಮೆರೆವ ಜಗದೊಳಗಾನು ಸಿಲುಕೆನು | ಮರೆಯಬೇಡ್ಯ ಪಾರ್ಥ
ನೀನಿದನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪ ||

ಎನ್ನಲೀಭೂತಂಗಳರವಿದು | ಮುನ್ನ ದಿಟಕಿಲ್ಲಾಗಿ ಕೇಳೈ | ಯೆನ್ನ
ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವೊ ಧರಿಸಿಹುದಖಿಲಜಗವ || ಎನ್ನಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯರೂಪವು |
ಭಿನ್ನರೂಪವ ಸೃಜಿಸುವದರಲಿ | ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರದು ಜಗವದು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಗಗನದೊಳು ಹೊದ್ದದಲೆ ತಾನದ | ರಗಲದಲಿ ತುಂಬಿದ್ವದಿತ್ತಲು |
ಮಿಗುವ ವಾಯುವದೆಂತು ನೋಡಾತೆರದೊಳೇಜಗವು || ಬಗೆಯಲೆನ್ನನು
ಹೊದ್ದದೆನ್ನಲಿ | ಮಿಗೆ ಮೆರೆಯುತಿರ್ದಪುದು ಮಾಯಾ | ತ್ರಿಗುಣಕಾರ್ಯವಿ
ದೆಂದು ನೀ ತಿಳಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೬||

ಕಮಲಜನ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ತ | ತ್ವಮದ ಸಚರಾಚರವಿದೆನ್ನಯ | ವಿ
ಮಳವಾಯೆಯೊಳೆಳಿದಿರಲು ಮರಳಯು ಕಮಲಭನನಾ || ಸಮನಿಸದೆ ಕ
ಲ್ಪಾದಿಯೊಳಹಂ | ಮಮವಿಡಿದ ಸಚರಾಚರಂಗಳ | ನಿಮಿಷದಲಿನ್ಮಿಸುತಲಿ
ದೆನಾ ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೭||

ಪ್ರಕೃತಿವಶದ ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲದ | ಸಕಲಭೂತಗ್ರಾಮವನು ತಾ | ನಖಿ
ಲಕಲ್ಪಾದಿಯಲಿ ಯೆನ್ನಯಧೀನವಾಗಿರ್ದ || ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಮಿಗೆ ಕೂಡಿ
ಸೃಜಿಸುವೆ | ಸಕಲಲೋಕನ ಮರಳಿ ನಾಂ ತ | ತ್ವಪ್ರಕೃತಿವಶವಾಗಿರೆನು
ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೮||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈಜಗಂಗಳ | ನೊಲಿದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಲಯವ ಮಾಡುವ |
ಹಲವು ಕರ್ಮಗಳೆನ್ನ ನಿರ್ಬಂಧಿಸವದೇಕೆನಲು || ಫಲವ ಬಯಸೆನು ಸಕಲಕ
ರ್ಮದ | ಹೊಲಬಿನೊಳು ದಾಸೀನರೆನಿಸಿದ | ಬಲುಮುನಿಗಳಂದದಲಿ ನಾನಿಹ
ಕತದಿ ಕೇಳೆಂದ ||೯||

ಎನ್ನಧಿಷ್ಠಾನದ ಬಲುಪಿನಿ | ಸನ್ನಿಹಿತವಹ ಮಾಯೆ ಸ್ಥಾವರ | ದುನ್ನತದ
ಜಾಗಮಜಗತ್ತುಗಳನು ಸೃಜಿಸುತಿಹುದು || ಎನ್ನನರಿಯದವಿದ್ಯೆಯೆಂಬಾ |
ಭಿನ್ನಕಾರಣದಿಂದ ಲೀಜಗ | ಮುನ್ನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟನೆ ತೊಳಲುತಿ
ಹುದೆಂದ ||೧೦||

ಯಜ್ಞದಧಿಪತಿ ನಿಖಿಲಭೂತಗು | ಜ್ಞಾನಿನಿಸ ಮಹೇಶ್ವರನು ಸ | ರ್ವ
ಜ್ಞಾನಾನೆಂದೆನ್ನ ನಿಜಭಾವನ ಸರಿಯದವರು || ಅಜ್ಞರುಗಳೇನುನುಜದೇಹ
ವ | ನಜ್ಞತನದಿಂ ಧರಿಸಿದೆನ್ನನ | ವಜ್ಞಿಯನು ಮಾಡುವರು ಮಾನನರೆಂದ
ನಸುರಾರಿ ||೧೧||

ಅಸುರರಾಕ್ಷಸಜನವ ಹೊದ್ದಿಹ | ಹೊಸಪರಿಯ ವೋಹವನು ನೆರೆಪು |
 ಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹ ಮೂಢವಾನವರು || ವಿಶುಗಳಂದದಿ
 ಘಲರಹಿತವಹ | ಹುಸಿಯ ಬಯಕೆ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವು | ವಿಷಯವೋಹಜ್ಞಾ
 ನವುಳ್ಳವ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೦||

ದೇವತಾಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ | ಖೀವಿಮುಲಪ್ರಕೃತಿಯನು ಹೊದ್ದಿದ | ಭಾ
 ವಶುದ್ಧಮಹಾತ್ಮರೆನ್ನ ನನಸ್ಯಭಾವದಿ || ದೇವನಾನಜ ನವ್ಯಯನು ಭೂ |
 ತಾವಳಿಗೆ ನಾನಾದಿಕಾರಣ | ಪಾವನೋತ್ತಮ ನೆಂದರಿದು ಭಜಿಸುವರು ಕೇ
 ಳೆಂದ ||೧೧||

ಅನವರತ ಕೀರಿಸುವರೆನ್ನನೆ | ಅನವಧಿಕನಿಯಮವ್ರತಂಗಳ | ಲನ
 ವರತ ಯಜಿಸುವರು ನಿರ್ಮಲಮನದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಅನವರತ ವಂದಿಸುವರೆ
 ನ್ನನು | ವಿನುತಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ತನು | ಮನಧನವ ನರ್ಹಿಸುತಿಹರು
 ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೨||

ಮತ್ತೆ ಕೆಲಬರು ತತ್ವನಿಪ್ಪರು | ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಜ್ಞಾನಯುಜ್ಜದಿ |
 ನಿತ್ಯಮೆನ್ನನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಭಜಿಸುವರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಚಿತ್ತದೇಕೋಭಾವ
 ದಿ ಪುರು | ಮೋತ್ತಮನು ನಾನೆಂದಭೇದವ | ಹತ್ತಿ ಹಲವಂದದಲಿ ಯಜಿ
 ಪರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೩||

ನಾನಖಿಳಕ್ರತುಯಜ್ಞಪಂಚಕ | ನಾನೆ ತಾಂ ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾತ್ಮಕ |
 ನಾನೆ ಸಕಲಾವಧಿನನಸ್ಪತಿ ಮಂತ್ರಚಯ ನಾನೆ || ನಾನೆ ಘೃತ ಪಾವಕನು
 ಬೇಳುವೆ | ನಾನೆ ಲೋಕದೊಳಲ್ಲ ದೆನ್ನಿಂ | ದೇನು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಮೈ ಕಲಿ
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೪||

ವರಪಿತಾಮಹ ಮೂತ್ಯಪಿತೃಗಳು | ಹೊರೆವೊಡೆಯ ನಿಜಗಳೆ ಕೇಳೈ |
 ಪರಮಪಾನನ ನರಿಯಬೇಡಿದ ತತ್ವವದು ನಾನು || ಪರತರಪ್ರಣವಾತ್ಮ
 ವೇದದೊ | ಉರುತರದ ಋಕ್ಸಾಮಯಜು ವಿ | ಸ್ತರಮಯನು ನಾನಲ್ಲ
 ದಿರುತಿಹ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲೆಂದ ||೧೫||

ಗತಿ ಜಗತ್ ಪ್ರರುಷಾರ್ಥದಾಯಕ | ಪತಿ ಹೊರವರಕ್ಷಕನು ಸಾಕ್ಷಿ |
 ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೆಲೆವನೆ ಬಂಧು ಜನನಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ || ಮೃತಿಗೆ ಪ್ರಳಯಸ್ಥಾನ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ | ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂದಾದಿಕಾರಣ | ನುತಪರಾಕ್ರಮಿ ಕೇಡನ್ನೈದದ
 ಬೀಜ ನಾನೆಂದ ||೧೪||

ಸೂರಿಯನ ರೂಪಿನಿ ತಪಿಸುತ | ನೀರಸನ ಮೊಡುವೆನು ಮಳೆಯನು |
 ಭಾರದಂತಿರೆ ತಡೆದು ಕರೆವೆನು ಮೋಘರೂಪದಿ || ಚಾರುವೋಕ್ಷನು
 ಮೃತ್ಯು ನಾನು ವಿ | ಚಾರಿಸಲು ಚಿದ್ರೂಪು ಸತ್ತು ವಿ | ಕಾರವಿಲ್ಲದ
 ವಸ್ತು ನಾನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೫||

ಶ್ರುತಿಗಳನುಮತಿ ಯುಳ್ಳವರು ದೀ | ಕ್ಷಿತರು ಸಗ್ಗವೆ ಬಯಸಿ ನಾನಾ
 ಕ್ರತುಗಳಿಂದನೆ ಯಚಿಸಿ ನೆರೆ ನಿಷ್ಪಾಪರಾದವರು || ಕ್ರತುಫಲದಿ ದೇವೇಂ
 ದ್ರಲೋಕ | ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆದಾವೆಂತೆಗಳು | ನ್ನತವ ಭೋಗಂಗಳನು
 ಭೋಗಿಸುತಿಹರು ಕೇಳೆಂದ ||೧೬||

ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖಕರದ ಭೋಗ | ಗವನು ಭೋಗಿಸಿ ಪುಣ್ಯತೀರ
 ಲಿ | ಕವರು ನಿಜದಿಂ ಮರ್ಮೈಲೋಕವೆ ಹೊಗುವಂತಿರದಿ || ವಿವಿಧವೇದ
 ದ ಧರ್ಮವನು ಮೊ | ಡುವ ವಿಷಯಕಾಮುಕರು ಧರಣಿಗೆ | ದಿನಕ್ಕೆ ಬಿಡ
 ದೆಡೆಯಾಡುವರು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೭||

ಆರು ಕೆಲಬರು ನನ್ನನೇ ನೆರೆ | ಸಾರಿ ಮತ್ತೇನುವನು ಬಯಸದ |
 ಭೀರರುಗಳೆನ್ನನು ಯಜಿಸಾನ್ವಿತೈಕಮುಕ್ತರಿಗೆ || ಸಾರತರಪರಲೋಕಲಾಭ
 ದು | ದಾರದಿಪಲೋಕದ ಸುಖಂಗಳ | ಸೇರುವೆಯ ರಕ್ಷೆಯನು ತಾ ಮಹಿ
 ಸುವೆನು ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಅನ್ಯದೊವರ ಭಕ್ತರಾಗಿಯೆ | ಸನ್ನಿಹಿತವಿಶ್ವಾಸದಿಂ ಸಂ | ಪನ್ನಭಕ್ತಿ
 ಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರು ಯಜಿಸುತಿಹವರು || ಎನ್ನನೇ ಶ್ರುತಿವಿಹಿತವಿಧಿಯ
 ಲಿ | ಮನ್ನಿಸದೆ ಯಜಿಸುವರವರಿಗಾ | ಧನ್ಯಗತಿ ಬೇಗದಿ ದೊರಕದು
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯||

ಸರ್ವಯಜ್ಞಂಗಳನು ಭೋಗಿಸಿ | ಸರ್ವಕಥಿಸತಿಯೆನಿಸಿದೆನ್ನನು | ಸರ್ವಥಾ ಪರತತ್ತ್ವವೆಂದುರೆ ಯರಿಯುದುದರಿಂದ || ಸರ್ವದೇವತೆಗಳನು ಯಜಿಸುವೆ | ಗರ್ವಿತರು ತತ್ತ್ವದಲಿ ವಿಮುಖರು | ಸರ್ವದೇಹಂಗಳೊಳು ತಿರುಗುವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೪||

ಕ್ರತುಗಳಿಂದ್ರಪ್ರಮುಖದೇ | ವತೆಗಳನು ಯಜಿಸಿದವರಾಸುರ | ಪತಿಯು ಲೋಕವನ್ನೈದುವರು ಪಿತೃಭಕ್ತರವರುಗಳ || ಗತಿಯು ಪಡೆವರು ಭೂತನಿಜಯ | ವ್ರತರು ನಡೆವರು ಭೂತಲೋಕಕೆ | ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂ ದೆನ್ನಭಜಿಸುವ ರೆನ್ನನ್ನೈದುವರು ||೧೫||

ಅವನೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ | ಪಾವನೋತ್ತಮ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಫಲ | ಲಾಘ್ಯಯುತದಕವನು ತಾನೆನಗಪಿಸುತಲಿಹನು || ಭಾವಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣನಹ | ಜೀವನಿಂದರ್ಪಿಸಿದ ಪುಷ್ಪಫಲ | ಲಾವಳಿಯು ಭೋಗಿಸುವೆನ್ನೆ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೬||

ಅಪ ಕಲ್ಪಸವ ವಾಳ್ವೆ ನೀ ಮು | ತ್ತಾವುದನು ಭುಂಜಿರುವೆ ಯಗ್ನಿಯೊ | ಊವುದನು ಬೇಳುವೆ ಕೊಡುವೆ ನೀನಾನ ದಾನವನು || ಅಪ ತಪವನು ವಾಳ್ವೆ ಕುಂತೀ | ದೇವಿಯಾತ್ಮಜ ಕೇಳದೆಲ್ಲವ | ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳನಗೆ ನೀನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದೆಂದ ||೧೭||

ಈತರನ ನೀ ಮಾಡುವೊಡೆ ವಿ | ಖ್ಯಾತನಪ ಸನ್ಯಾಸಯೋಗದ | ರೀತಿವಿಡಿದಿರಾಶುಭಾಶುಭಫಲವ ಕೊಡುತಲಿಹ || ಜಾತಿವಿಧಿಯು ಕರ್ಮಬಂಧನ | ಜಾತದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆನಡೆದು ಬಳಿ | ಕಾತತುಕ್ಷಣಮೆನ್ನಪದವನು ಪಡೆವೆ ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ನಾನಖಿಲಭೂತಂಗಳಲಿ ಸಮ | ಹೀನ ಹಗೆ ಕೆಳ ಯೆಲ್ಲೆನಗೆ ಕೇಳು | ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯೊಳಾರು ಕೆಲಬರನನ್ಯಭಾವದಲಿ || ಸ್ವಾನುಭವದಿಂ ದೆನ್ನನೆಂದುಂ | ಜಾನಿಸುವರವ ರೆನ್ನೊಳಿರುತಿಹ | ರಾನವರ ಹೃದಯದಲಿ ನೆಲಸಿತೆನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೯||

ಅತಿದುರಾಖಾರದಿ ನಡೆಯುತಿಕ | ಪತಿತ ಮೊದಲಾಗನ್ನದೈವನ | ಮತಿ
ಯೊಳಾರಾಧಿಸದೆ ಯೆನ್ನನು ಪೂಜಿಸುತಲಿಕನು || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳುತ್ತಮವಾದ
ತನ್ನಯ | ಗತಿಯನುಳ್ಳವನಾಗಿ ಬುಧರಿಂ | ದತಿಸುಕೃತಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬ
ನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦||

ಆತನತಿವೇಗದಲಿ ಧರ್ಮದ | ನೀತಿವಿದನಹ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪರಿ | ಪೂತಾಂ
ತಿಯನ್ನೈದುವನು ಕೆಡ ನೆನ್ನನಿಜಭಕ್ತ || ಈತೆರನ ನೀನರಿದು ನಂಬು ಮ |
ಹಾತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಿದಲ್ಲದೆ | ಮಾತುಮಾತಿನೊಳಾಗದನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಕೇ
ಳೆಂದ ||೨೧||

ಆರು ಕೆಲವರು ಪಾಪಿಗಳು ಸಂ | ಸಾರಭಯದಿಂದೆನ್ನ ನೆಟ್ಟನೆ | ಸಾರಿ
ಭಜಿಸುತ್ತಿಹರು ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನಿಶ್ಚಯನ || ನಾರಿಯರು ವರವೈಶ್ಯಕೂದ್ರ
ವಿ | ಕಾರಿಗಳು ಮೊದಲಾಗಿಯೆನ್ನಯು | ದಾರಪದವನು ಸೇರುವರು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೨||

ಧರ್ಮಿಯಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಭಕ್ತಿಯೆ | ವರ್ಮವಹ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ಮೊದ
ಲಹ | ರುದ್ವಿಗಧಿಕದ ಪದವ ಪಡೆಯುವರೆಂಬುದಚ್ಚರಿಯೇ || ಕರ್ಮಸಾಧನ
ಮೆನಿಸೆ ಮಾನವ | ಧರ್ಮವನು ನೀನೈದೆ ಮರೆಯದೆ | ನಿರ್ಮಲಮೊಳಾತರ
ದೊಳೆನ್ನನು ಭಜಿಸು ನೀನೆಂದ ||೨೩||

ಎನ್ನೊಳೇ ಮನವನು ಸಿಲಿಸು ನೀ | ನೆನ್ನನೇ ಜಪಿಸೆರಗು ನಿಜದಿಂ | ದೆ
ನ್ನೊಳತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಭಕ್ತನೀನಾಗು || ಭಿನ್ನಭಾವವನುಳಿದು ಚಿತ್ತವ|
ನೆನ್ನೊಳೇಪರಿ ನಿಲಿಸಿದೊಡೆ ನೀ | ನೆನ್ನನೈದುವೆ ಸತ್ಯವಿದು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ ||೨೪||

ಇಂತು ಸನ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂಬ ನವಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ದಕಮಾಧ್ಯಾಯಂ.

|| ಸೂಚನೆ || ಪರಮಯೋಗವಿಭೂತಿಯನು ವಿ | ಸ್ತುತಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ
ಕರುಣಾ | ಕರ ಮುರಾತಕ ಕೃಷ್ಣನೆಲೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳಂದ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನಾನ | ತ್ಯುತ್ಪಮಪ್ರಿಯನವ ನಿನಗೆ ಕೃಪೆ | ವ
ತ್ಪು ಸಲೆ ಲೇಸಾಗಬೇಕೆಂಬಿಬಯಕೆಯಿಂದ || ಸತ್ಯದಿಂ ದಾವುದ ನುಡಿನೆ
ನದ | ಜಿತ್ತ ದಿಂದನಧರಿವುನೆನ್ನಗು | ಣೋತ್ತಮದ ಸುವಿಭೂತಿವಿಭವನ
ನಿಂದನಸುರಾರಿ ||೧||

ಕಮಲಭವ ದೇವೇಂದ್ರ ಮೊದಲಾ | ದಮರರಿಗೆ ಮಹರುಷಿಗಳಿಗೆ ತ |
ತ್ಕ್ರಮದೊಳ್ಲರಿಗಾದಿ ನಾನಾಗಿಸ್ವ ಕತದಿಂದ || ಅನುರಗಣ ಮುಸಿನಿ
ಕರ ವೆನ್ನೆಯ | ಸಮಯದಾತ್ಮತಿಯನೆಯರಾ | ನನುಲನಜ ನನ್ಯಕ್ತನಾ
ಗಿಹೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂದ ||೨||

ಅನನೆನ್ನನು ಜನನವಿಲ್ಲದ | ದೇವದೇವ ನನಾದಿಲೋಕಕೆ | ಭಾವಿಸ
ಲ್ಕೆ ಮಹೇಶ್ವರನು ಮಂದಿರಪರಿಸುಲರಿಸ || ಜೀವರೋಳಗೆ ವಿನೇಕಿಯಾತನೆ |
ಅವಿಧದ ಪಾತಕದವೆಸೆಯಿಂ | ಪಾವನನು ಬಿಡುಗಡೆಯನೈದುವ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳಂದ ||೩||

ವಸ್ತು ನಿಶ್ಚಯ ಶಾಸ್ತ್ರದರಿವು ಸ | ಮಸ್ತರೊಳಗೆಕ್ಕ ರಿಕೆ ಸೈರನೆ | ಸ
ತ್ಯವಿದ್ದಿಯುಸಿಗ್ರಹವು ಮಂತಕರಣಜಯವು || ವಿಸ್ತರದ ಸುಖದುಖ ಸಿ
ರಿಗಳ | ವಸ್ಥೆ ಬಡತನ ಭಯನಭಯವಿವು | ಜಿತ್ತವಿಸು ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗಿನ್ನಿಂ
ದಲಹುವೆಂದ ||೪||

ಕೊಲ್ಲದಿರವು ಸಮಸ್ತಪ್ರಾಣಿಗ | ಳಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯು ತುಷ್ಟಿ ತಗವಾ |
ಸಲ್ಲಲಿತದಾನವು ಯಶಸ್ಸಪಕಿರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ || ಪಲ್ಲವಿಸ ಬಹುಚೇಷ್ಟೆ
ಪ್ರಾಣಿಗ | ಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೇಳನ್ನದೆಸೆಯಿಂ | ನಿಲ್ಲದಹ ಭಾವಗಳು ಭಂದದೊ
ಳಿಂದನಸುರಾರಿ ||೫||

ಸುರನರಾದಿಗಳಾರ ಸಂತತಿ | ನಿರುತದಿಂ ಕಮಲಜನ ಮಾನಸ | ವರತ
ನುಜರೆಂದೆಂಬ ನಾಲುಕು ಮನುಗಳವರುಗಳು || ಕಿರಿಯರೆನಿಸಿದ ಸಪ್ತಮ
ಃಗಳು | ಗರುವರೆನ್ನಂತಂಗಳಾಗಿಲೆ | ಭರದಲೆನ್ನನು ನೆನೆಯುತಿಹರೆಲೆ ಪಾ
ರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಎನ್ನೊಳಹ ವರ | ಭಾವಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯಮಹಿಮೆಯು |
ಜೀವರೋಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಿಳಿವನೊ ಆಮುನಿಶ್ವರನು || ಪಾವನನು ವರ
ಮೋಕ್ಷ ಸಿದ್ಧಿಯು | ನೀವ ನಿಶ್ಚಲಯೋಗದಿಂದಿಹ | ಜೀವಿಸುವನದರಲ್ಲಿ
ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ ||೭||

ಸರ್ವಜನದುದುಭವಕೆ ತಾನೇ | ಸರ್ವದಾ ಕಾರಣವೆನಿಸುವೆನು | ಸರ್ವ
ಜಗ ಚೇಷ್ಟಿಸುತ್ತಿಹುದು ಕೇಳೆನ್ನದೆಸೆಯಿಂದ || ಸರ್ವಥಾ ಈಸರಿಸುರಿಮ ನೆ
ರೆ | ಸರ್ವವಿದರೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರು | ಸರ್ವಕಾಲದೊಳೆನ್ನಭಜಿಸುವರೆಂದನ
ಸುರಾರಿ ||೮||

ಎನ್ನೊಳೆರಗಿದ ಚಿತ್ತ ದವರುಗ | ಲೆನ್ನೊಳೆ ಪ್ರಾಣವನು ನಿಯಮಿಸು |
ಞ್ನ ನಿಜವನು ತಮ್ಮೊಳೊಬ್ಬ ರಿಗೊಬ್ಬ ರರುಹುತಲಿ || ಎನ್ನನಮದಿವ ಶೀ
ರಿಸುತಲ | ನೋನೈವಭಾವದಿ ರಮಿಸುತಲೆ ಸಂ | ಪನ್ನಮುನಿಗಳು ತುಟ್ಟ
ಬಡುತಿಕ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೯||

ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾ ಗನವರತ | ನೀತಿಯಿಂದಲೆ ಯೋಗಯುತರಾ |
ಗೀತೆರದಿ ಭಜಿಸುತ್ತಲಿರುತಿಕ ಶಮದಮಾತ್ಮರಿಗೆ || ತಾತ ಕೇಳವರೆನ್ನ ನೈ
ದುವ | ರೋತದಾವುದರಿಂದ ಲಾವಿ | ಖ್ಯಾತಮಾದಾಬುದ್ಧಿಯೋಗವ ಕೊ
ಡುವೆನಾನೆಂದ ||೧೦||

ಆಮಹಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ | ತಾಮಸದ ಗುಣವಾದವಿದ್ಯಾ | ಸ್ತೋ
ಮದಿಂ ಜನಿಸಿದ ತಮಸ್ಸನತಿಪ್ರಭೆಯನುಳ್ಳ || ಆಮಹಾವಿಚ್ಛಾನದೀಪದಿ |
ನೇಮದಿಂ ಕೆಡಿಸುವೆನು ಭಕ್ತ | ಸ್ತೋಮವನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೋನುಗ ಪಾ
ರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ||೧೧||

ಹರಿ ನುಡಿಯಲೀಪರಿ ಧನಂಜಯ | ಮರಳಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಿದನು ನೀಂ |
ಪರಮಪಾವನ ಗುರು ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಪರಂಧಾಮ || ಹಿರಿಯ ಋಷಿಗಳು
ನಿನ್ನನಕ್ಷಯ | ಪರಮಪೂರುಷನಾದಿದೇವನು | ನಿರುತದಿಂದಜ ಸರ್ವಗತ
ನೆನುತಿಹರು ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ದೇವಋಷಿ ನಾರದನು ಮನಿತನು | ದೇವಲನು ದ್ವೈಪಾಯನನು
ಭೂ | ದೇವರೆನಿಪ ಸಮಸ್ತ ಮುನಿಗಳು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗಳ || ಭಾವದಿಂ
ಕೊಂಡಾಡುವರೆಲ್ಲ | ದೇವ ನೀನೇ ಎನಗೆ ಹೇಳಿದೆ| ಯಾವಿಭೂತಿಯನಿನ್ನು
ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಎಲೆಹರಿಯ ನೀನಾವುದೊಂದನು | ನಲಿದೆನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ಯದೆಲ್ಲವ | ನೆಲೆ
ಯಿದಂದೇ ಬಗೆವೆ ನಿನ್ನಯ ನಿಜದ ನಿಶ್ಚಯವ || ಹಲವು ದೇವರು ದಾನವ
ರುಗಳು | ಹೊಲಬನರಿಯದ ಕಾರಣದಿ ನಿ | ರ್ತುಲದಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನು ಕೃಪೆ
ಮಾಡೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೪ ||

ಸಕಲಭೂತವ ಸೃಜಿಸುವನೆ ಆ | ಸಕಲಭೂತೇತ್ಯರನೆ ಪಾವನ |
ಸಕಲದೇವರ ದೇವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಜಗತ್ಪತಿಯೇ || ಪ್ರಕಟದಿಂ ನೀಂ
ನಿನ್ನುವನು ಸು | ವ್ಯಕ್ತುತ ನಿನ್ನಿಂದರಿವೆ ಯಲ್ಲದೆ | ಸಕಲಜಗ ದಿಟಕರಿಯ
ದೆಲೆ ಮುರವೈರಿ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಎಲೆಹರಿಯ ನೀನಾವ ಕೆಲವೀ | ಬಲುವಿಭೂತಿಗಳಿಂದ ಲೋಕಂ | ಗ
ಳನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಲಸಿದೆ ನಿತ್ಯವೆನಿಸುತಿಹ || ಹಲವೆನಿಪ ನಿನ್ನಾವಿ
ಭೂತಿಯ | ನೆಲೆಯ ನೆಲ್ಲವರುಳುಹದೆನಗುರೆ | ನಲವಿನಿಂ ಕರುಣಿಸಲು
ಬೇಡುದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬ ||

ಪರಮಯೋಗೀಶ್ವರನೆನಿಸುತಿಹ | ಹರಿಯ ನಿನ್ನನು ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೆ |
ನಿರುತದಿಂ ಚಂತಿಸುತಲಾನಂತರಿವೆ ನಿನ್ನುವನು || ಸುರನರಾದಿ ಸಮಸ್ತಜೀ
ವರೊಳರದೆ ನೀನಾವಾವಪರಿಯಿಂ | ಹಿರಿದು ನೆನೆಯಿಸಿಕೊಂಚೆ ಯದನೆನಗರು
ಹಬೇಕೆಂದ || ೧೭ ||

ಎಲೆಜನಾರ್ದನ ನಿನ್ನಯೋಗದ | ಹಲವು ವಿಧದ ವಿಭೂತಿಗಳ ನೀ | ನೊ
ಲಿದು ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಕೃಪೆಮಾಡೈ ಕಥಾವೃತ್ತವ || ಸಲೆ ಸೊಗಸಿ ಕೇಳ್ವನೆಗೆ
ತೃಪ್ತಿಯ | ನೆಲೆಗೆ ದೊರಕದ ಕಾರಣದಿ ನಿ | ರ್ತಲದ ಯೋಗವಿಭೂತಿಯ
ನು ಮಗುಳೊರೆಯಬೇಕೆಂದ || ೧೮ ||

ಈಪರಿಯಲರ್ಜುನನು ನಾನಾ | ರೂಪಿನಿ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಕರುಣದ | ಲಾಪ
ರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪರಿವಿಡಿದು || ರೂಪುಗಳ ನಾಮಂಗಳ
ನು ತ | ದ್ರೂಪಸಾಮರ್ಥ್ಯಂಗಳನು ನಿಜ | ರೂಪದಿಂ ಜನಿಸಿದುದನರಿಪಿದ
ನಂದು ಮುರವೈರಿ || ೧೯ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಕಲಭೂತಂ | ಗಳ ಹೃದಯದೊಳಗಿರ್ಪ ಜೀವನು |
ನೆಲೆಗೆ ನಾನೇಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಪರಿಕಿಸಲು || ಸಲೆ ಮೊದಲು ನಡು ಕಡೆ
ಗಳೂನೀ | ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವನಾವನೈ ಕುರು | ಕುಲತಿಲಕ ಕೇಳೆಂದನಾಮು
ರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ || ೨೦ ||

ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೊಳು ವಿಷ್ಣುವು | ಹೋದಯದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗುಣಂಗಳೊ |
ಳಾದಿನಾಕರನಹೆನು ಮತ್ತೆ ಮರುದ್ಗುಣಂಗಳೊಳು || ಭೇದಿಸಲ್ಚೆ ಮರೀಚಿ
ಯಪ್ಪಿನಿ | ಯಾದಿಯಹ ತಾರೆಗಳೊಳಗ್ಗಳ | ನಾದ ಶಶಿ ತಾನಾಗಿದನು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಶ್ರುತಿಗಳೊಳು ವರಸಾಮವಾದೇ | ವತೆಗಳೊಳು ಸುರನಾಥ ನಾಂ ನಿ |
ರ್ಮಿತದ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದೊಳಗೆ ಮನವಾಗಿ ನಾನಿಡೆನು || ನುತಸಮಸ್ತ ಪಾ
ಣಿನರ್ಗ | ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಯ | ಗತಿಯಿರಿವ ಚೈತನ್ಯ ನಾನಾ
ಗಿಹೆನು ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ಶಂಕರನು ರುದ್ರರೊಳು ಯಕ್ಷರ | ಸಂಕೆಗಳೊಳು ಕುಬೇರ ನಾಂ ನಿ |
ಶೃಂಕಪಾವಕನಾಗಿದನು ಕೇಳಪ್ಪವಸುಗಳೊಳು || ತೆಂಕಬಡಗಣ ಗಿರಿಗ
ಳೊಳಗಕ | ಳಂಕ ಮೊರುಗಿರಿದ್ರನಾಗಿದೆ | ಪಂಕಜಾಕ್ಷನು ಪಾವನನು
ನಾನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೩ ||

ನರಪತಿಪುರೋಹಿತರೊಳೆನ್ನನು | ವರಬೃಹಸ್ಪತಿಯೆಂದು ತಿಳಿ ಸಂ | ಗ
ರದ ದಳಪತಿಗಳೊಳು ನಾನೇ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ತಿಕನು || ಸರಸಿಗಳೊಳು ಸ
ಮುದ್ರನಾಗಿದೆ | ನಿರುತವಿದು ಕೇಳೈ ಧನಂಜಯ | ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನನಿ
ಷ್ಠರು ಬಲ್ಲರಿದನೆಂದ || ೨೪ ||

ಉತ್ತಮಮಹರ್ಷಿಗಳೊಳೂ ಭೃಗು | ಮತ್ತೆ ಕೇಳಕ್ಕರವೆನಿಸುವ |
ಯ್ವತ್ತರೊಳ ಗೋಂಕಾರವಾಗಿದೆ ನಖಿಲಯಜ್ಞದೊಳು || ಸತ್ಯದಿಂ ಜಪ
ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ | ನಿತ್ತ ಕೇಳೈ ಸಾಧನಂಗಳ | ಮೊತ್ತದೊಳು ಹಿಮವಂತ
ನೈ ನಾನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೫ ||

ಸರ್ವವೈಕ್ಯಂಗಳೊಳು ನಾನೇ | ಉದ್ವಿಡೊಳಗತ್ವತ್ಥ ಬಳಕೀ | ಸರ್ವ
ದೇವಮುನೀಂದ್ರರೊಳು ನಾರದನು ನಾನೆನು || ಸರ್ವಗಂಧರ್ವರೊಳ ಗು
ತ್ತನು | ಸರ್ವತೋಮುಖ ಚಿತ್ರರಥ ನಾಂ | ಸರ್ವಸಿದ್ಧರ ನಿವಹದೊಳು
ನಾಂ ಕಪಿಲಮುನಿಯೆಂದ || ೨೬ ||

ತುರಗದೊಳ ಗಮೃತದಲಿ ಜನಿಸಿದ | ಸುರರಧಿಪನುಚ್ಚೈಶ್ರವಣು ದಿ |
ಕ್ಷರಿಗಳೊಳಗೈರಾವತವು ನಾನೇ ನಿದಾನಿಸಲು || ನರರೊಳಗೆ ಪಟ್ಟವನು
ಧರಿಸಿದ | ಹಿರಿಯರಸು ನಾನಾಗಿ ಲೋಕವ | ಪೊರೆಯುತಿಹೆ ಯುಗಧರ್ಮ
ದಲಿ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೭ ||

ಆಯುಧಂಗಳೊಳ ಧಿಕವಹೆ ವ | ಜ್ಞಾಯುಧವು ನಾನೆನು ಕರವೀ |
ವಾಯುತದ ಧೇನುಗಳೊಳಗೆ ಸುರಧೇನು ನಾಂ ದಿಟಕೆ || ಈಯುದಯಿಸುವ
ಪ್ರಜೆಯ ಜನನದು | ಪಾಯವಹೆ ಕಂದರ್ಪ ನಾನೆ | ನಾಯತದ ವಾಸು
ಕಿಯು ನಾಂ ಸರ್ಪಂಗಳೊಳಗೆಂದ || ೨೮ ||

ವರಮಹಾನಾಗರುಗಳೊಳು ನಾಂ | ಹಿರಿಯನಂತನು ಜಲಚರಂಗಳೊ |
ಳರಸೆನಿಸುತಿದ ವರುಣ ನಾನೇ ಪಿತೃಗಣಂಗಳೊಳು || ಅರಿಯಮನು ನಾ
ನಾಗಿದೆನು ಕೇ | ಳುರುತರದ ದಂಡಿಸುವರವರೊಳು | ವರಕೃತಾಂತನು
ನಾನು ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೯ ||

ವೀರದೈತ್ಯರೊಳಮಲಭಕ್ತನು | ದಾರಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಕಣಾ ನಾಂ | ಕಾ
ರಣಂಗಳ ನೆರವಿಯೊಳು ಕಾಲಾತ್ಮನಾಗಿದನು || ಕ್ರೂರವೃಗಸಂತತಿಯೊ
ಳಗ್ಗದ | ಶೂರಸಿಂಹನು ನಾನು ಬಿಗಕುಲ | ಸೇರುವೆಯೊಳು ಗರುಡನಾ
ಗಿಹೆ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೦ ||

ಪಾಪನನ ಮೂಡುವರೊಳುತ್ತಮ | ಪಾಪನದ ಮೂರುತನು ಕೈದುವ |
ಭಾವದಿಂ ಧರಿಸುವರೊಳಗ್ಗದ ರಾಮನಾಗಿದನು || ಈವಿವಿಧಮತ್ಸ್ಯಂಗಳೊ
ಳು ಸಂ | ಭಾವಿಸಲು ನಾಂ ಮಕರ ನದಿಗಳೊ | ಳಾವಿಶೇಷದ ಗಂಗೆಯಾ
ಗಿಹೆ ನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೧ ||

ಮೊದಲು ನಡು ಕಡೆ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಯ | ಪದಕೆ ವರವಿದ್ಯಂಗಳೊಳು
ನಿಜ | ಪದವನರಿವಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಸಿದ್ಧಿ ತಿಳಿ ನಾನು || ವಿದಿತವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ
ತತ್ವದ | ಪದವ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವ ವೇದಾಂ | ತದ ರಹಸ್ಯದ ವಾದವಾಗಿದನೆಂ
ದನಸುರಾರಿ || ೩೨ ||

ಅಕ್ಷರಗಳೊಳಕಾರ ನಾನೇ | ಶಿಕ್ಷೆ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸಮಾಸದ | ಕಕ್ಷೆ
ಯೊಳು ನೋಡುವೊಡೆ ದ್ವಂದ್ವಸಮಾಸವಾಗಿದನು || ಅಕ್ಷಯದ ಕಾಲಸ್ವ
ರೂಪನು | ತಿಕ್ಷಿಸುವನರ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ | ರಕ್ಷಕನು ಕಮಲಜನು
ನಾಂ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೩ ||

ಮೃತ್ಯು ನಾನೆಲ್ಲವನು ಭಕ್ಷಿಪ | ಮತ್ತೆ ಮುಂದಹ ವಸ್ತುಗಳಗು | ತ್ವ
ತ್ತಿ ನಾನಾಗಿದನವರ ಹೆಚ್ಚುಗೆಯಲಾಂ ಮುದದಿ || ಇತ್ತಲೀನಾರಿಯರೊಳ
ಗ್ಗದ | ಕೀರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸರಸ್ವತಿಗಳಾ | ಸತ್ಯ ದೃತಿ ಸೈರಣಿ ನೆನಹು ವರ
ಮೇಧಿ ನಾನೆಂದ || ೩೪ ||

ವರಬೃಹತ್ಸಾಮವು ಕಣಾ ನಾಂ | ಹಿರಿಯ ಸಾಮಂಗಳೊಳು ಛಂದದ |
ಪರಿವಿಡಿಯ ಮಂತ್ರಂಗಳೊಳು ಗಾಯತ್ರಿ ನಾಂ ದಿಟದಿ || ಮೆರೆನೆ ಮಾಸಂ
ಗಳೊಳು ನಾನೇ ಸರಸವಹ ಮಾರ್ಗತಿರ ಋತುಗಳೊ | ಕರಸೆನಿಸುವ ವ
ಸಂತಋತು ನಾನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೩೫ ||

ರಕ್ತ ರೋಳು ಜೂಜಾನು ತೇಜದಿ | ಮಿಕ್ಕಿಹವರೋಳು ತೇಜವಾಗಿಹೆ |
 ತಕ್ಕ ಸತ್ವವನುಳ್ಳವರಿಗಾಸತ್ವವಾಗಿಹೆನು || ಹೆಕ್ಕಳಪ ವ್ಯವಸಾಯವಂತರಿ |
 ಗಕ್ಕರಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ನಾನು ಜ | ಯಕ್ಕೆ ಜಯವಾಗಿಹೆನು ನಾನೆಲೆ ಪಾರ್ಥ
 ಕೇಳೆಂದ || ೩೬ ||

ಯದುಕುಲದ ವೃಷ್ಟಿಗಳೊಳಾಂ ಬಂ | ದೊದವಿಹೆನು ವಸುದೇವತನ
 ಯನ | ಪದವಿಯಲಿ ಪಾಂಡವರೊಳಜುನದೇವನಾಗಿಹೆನು || ಮದವಳಿದ
 ಮುನಿಗಳೊಳು ನಾನೇ | ವಿದಿತವೇದವ್ಯಾಸನಾಗಿಹೆ | ತುದಿಗೆ ಕವಿಗಳೊಳ
 ಧಿಕ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ ನಾನೆಂದ || ೩೭ ||

ದಂಡಿಸುವರೊಳಗಧಿಕತರವಹ | ದಂಡರೂಪನು ನಾನು ಗೆಲವನು | ಬಂ
 ಡಣದಿ ಬಯಸುವರಿಗಾನತಿ ನೀತಿಯಾಗಿಹೆನು || ಮಂಡಲದ ಗೋಪ್ಯಂಗಳೊ
 ಳಗು | ದ್ವಂಡವಹ ಮೌನಸ್ವರೂಪನ | ಪಂಡವಿಮಲಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾ ಜ್ಞಾ
 ನವಾಗಿಹೆನು || ೩೮ ||

ಸಕಲಭೂತ ಕ್ಷಾನ್ತದೊಂದ | ವ್ಯಕುತ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿಹುದಾ | ನಿಖಿ
 ಲವಿಶ್ವದ ಬೀಜವಾನೆನಿಸಿಪೆನ್ನೆಂದ || ಪ್ರಕಟದಿಂ ಬೇರೆನಿಸಿ ತೋರುವ |
 ಸಕುತಿವಿಡಿದ ಚರಾಚರಂಗಳು | ಯುಕುತಿಯಿಂ ಭಾವಿಸಲು ದಿಟಕಿಲ್ಲೆಂದ
 ನಸುರಾರಿ || ೩೯ ||

ಎಲೆಪರಂತಪ ದಿವ್ಯವೆನಿಸುವ | ಹಲವುಬಗೆಯ ವಿಭೂತಿವಿಭವಕೆ | ಸಲೆ
 ಮೊದಲು ಕಡೆಯಿಲ್ಲ ವೆನ್ನಯ ಯೋಗಮಾಯೆಗಳ || ಚೆಲುವೆನಿಸುವ ವಿ
 ಭೂತಿವಿಸ್ತರ ಜಲಧಿಯೊಳು ನಾಂ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವೆನು | ಕೆಲವ ಮಿಕ್ಕವಿಭೂ
 ತಿವಿಭವಕೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲೆಂದ || ೪೦ ||

ಅವನಾವುನು ವಿಭವಚೆಲುವಿಂ | ತೀವಿಕೊಂಡಿಹ ತೇಜದುನ್ನತಿ | ಭಾವ
 ದಿಂ ನೆರೆ ಮೆರೆಯುತಿಹುವಾ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳು || ಭಾವಿಸಲು ಕೇಳೆನ್ನ ಭು
 ನತೇ | ಜೋವಿಶೇಷಾಂಶಂಗಳೆಂದಪ | ಜೀವಿಸುತಲಿಹುವೆಂದು ತಿಳಿ ನೀನೆಂ
 ದನಸುರಾರಿ || ೪೧ ||

ಅಲ್ಲದಿರೆ ಮೇಣ್ಣಿನೆಗೆ ನಾಂ ಪೇ | ಳ್ಲವನು ನೀನರಿಯುವದರಿಂದೆಲ್ಲ
ಫಲ ನಿನಗೇನು ನೆಲೆಯಾಗಿರದು ಪೇಳುವೋಡೆ || ನಿಲ್ಲದೆನ್ನೊಂದೇಕದೇಶದ||
ಸಲ್ಲಲಿತಸತ್ಯದಲಿ ಜಗವಿದ | ನೆಲ್ಲವನು ಧರಿಸಿಹೆನು ಭಾರತಮಲ್ಲ ಕೇ
ಳೆಂದ || ೪೦ ||

ಇಂತು ವಿಭೂತಿಯೋಗಮೆಂಬ ದಶಮಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ವಿಕಾರದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

ಸೂಚನೆ || ಉಭಯಬಲಮುಧ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವ | ಪ್ರಭು ಮುರಾರಿ ನರಂಗೇ ತನ್ನ
ಯ | ವಿಭವವೆನಿಸುವ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೊಲಿದು ತೋರಿಸಿದ ||

ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಲೆ | ಚಿಂತಯನೆ ಯಥ್ಯಾತ್ಮವೆನಿಸುವ | ಸ
ನ್ನಿಹಿತವತಿಗೋಪ್ಯವೆನಿಸುವ ಯೋಗವನು ನೀನು || ಎನ್ನ ಪರಮಾನುಗ್ರ
ಹಾರ್ಥದಿ | ಮುನ್ನ ಹೇಳಿದುದನುಕೇಳ | ಲೈನ್ನೊಳರ್ಪಜ್ಞಾನತೊಲಗಿತು
ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೧ ||

ದೇವ ಕಮಲದಳಾಕ್ಷ ನಿನ್ನಿಂ | ದೀವಿವಿಧಭೂತಂಗಳುದಯವು | ಜೀವನ
ವು ಮೃತಿ ನಿನ್ನದೇಯಿಂದಾಗುತಿಹುದೆಂದು || ದೇವ ನಿನ್ನ ಕ್ಷಯಮಹಿಮೆಯ
ನು | ಭಾವದಿಂ ನಾಂ ಕೇಳ ತಿಳಿದೆನು | ಪಾವನೋತ್ತಮವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋ
ರಬೇಕೆಂದ || ೨ ||

ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನಿನ್ನಯ | ವರವಚನದಿಂದಾವಪರಿಯಲಿ |
ಭರಿತರೂಪವನೊರೆದೆ ಯಾವರಿ ತಪ್ಪದಿದು ನಾನು || ದರುಕನವ ವಾಡಲ್ಪ
ಬಯಸಿದೆ | ಪರಮವೆನಿಸುವ ನಿನ್ನಮಹರ್ಯೈ | ಶ್ವರಿಯ ರೂಪವ ತೋರ
ಬೇಕೆನುತಿರ್ದ ನಾಪಾರ್ಥ || ೩ ||

ಯೋಗವಾಯಾಧೀಶ ಎನ್ನಿಂ | ದೀಗ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯರೂಪವು | ಬೇಗ
ಕಾಣಲು ಶಕ್ಯವಹುದೆಂತೆಂದು ಚಿತ್ತದಲಿ || ಈಗ ನೀಂ ನೆರೆ ಬಗೆದೆಯಾದೊ
ಡೆ | ಯಾಗರುವೆ, ನಿಜ, ನಿತ್ಯ, ನಿರ್ಮಲ | ಯೋಗರೂಪವನೆನಗೊಲಿದು ತೋ
ರೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೪ ||

ಎಂದು ಬಿನ್ನಹವಾಡಲಾಗೋ | ವಿದನೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ನಾನಾ | ಛಂದ
ದಿಂದಹ ಪಲವುರ್ವದ ಪಲವುತೆರನಾದ || ಕುಂದದೆನ್ನ ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯೊ
ಳೊಂದಿ ಮೆರೆದಿಹ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಗ | ಕಂದವನು ಸುಖದಿಂದ ನೀಂ ನೋಡೆಂದ
ನಸುರಾರಿ || ೫ ||

ಎನ್ನವರಮೂರ್ತಿಯಲಿಕಾಂಬವು | ಭಿನ್ನವಾದಚರಾಚರಂಗಳು | ಸ
ನ್ನಿಹಿತವಾಗೊಂದುರಾವಿನೊಳರ್ಪೆವೆಲ್ಲವನು || ಅನ್ಯವಾವುದನೋಡಬಯಸು
ವೆ | ಯಿನ್ನದೆಲ್ಲವಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ | ನಿನ್ನಮನದೊಲವಿಂದನೀನೋಡೆಂದನ
ಸುರಾರಿ || ೬ ||

ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರನು ವಸುಗಳ | ನಾದಿರುದ್ರರ ನಕ್ಷಿಪಿಗಳನು | ಸಾದರ
ದೊಳೇಕೋನ ಪಂಚಾಶನ್ತರುತ್ತುಗಳ || ವೇದಸಿದ್ಧರ ನೆಲ್ಲರನು ನೀ |
ನಾದಿಯಲಿ ಕಂಡರಿಯದಿಹಹಲ | ವಾ ದಚಿತ್ರದ ಮೂರ್ತಿಗಳ ನೋಡೆಂದನ
ಸುರಾರಿ || ೭ ||

ನಿನ್ನತಾಮಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದವೆ | ಯೆನ್ನ ನಿಜರೂಪವನು ನೋಡ | ಲ್ಹಿ
ನ್ನು ನೀ ನಾರದಕತದಿವರದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನು || ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿಯೆ ಕೊಡುವೆ
ನೀ | ನೆನ್ನ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವನು ಸಂ | ಪನ್ನವಾಗಿಯೆ ನೋಡುನೋಡೆಂದ
ನು ಮುರಘ್ನಂಸಿ || ೮ ||

ಈಪರಿಯ ನುಡಿದದರನಂತರ | ವಾ ಪರಮಯೋಗಾಧಿಪನೆ ನಿ | ಪ್ಪಾಪ
ರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣದಲಿ || ತಾಪರಕೆಪರತರವೆನಿಸ
ವಿ | ಲೇಪಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯವೆನಿಸುವ | ರೂಪನೆರೆ ತೋರಿಸಿದನ್ಯೆ ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೯ ||

ಹಲವುಮುಖನೇತ್ರಂಗಳರುತಿಹ | ಹಲವು ದಿವ್ಯಾಭರಣ ತೊಡಿಗೆಯ |
ತಳೆದುನೆಗಹಿದ ಧಳಧಳಪ ದಿವ್ಯಾಯುಧಾವಳಯ || ಹಲವುಪರಿಯ ಮಹತ್ತ
ರಾದ್ಭುತ | ಗಳನು ತೋರುವ ದಿವ್ಯರೂಪವ | ನೊಲಿದುತಾ ಕೈಕೊಂಡ
ನೈಸುರನಿಕರ ಬೆರಗಾಗೆ || ೧೦ ||

ದಿವ್ಯವನಮಾಲೆಗಳೊಳೊಪ್ಪುವ | ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಧರಿಸಿದ | ದಿವ್ಯ
ಪರಿಮಳವೆಸೆವ ವರಗಂಧಾನು ಲೇಪನದ || ದಿವ್ಯಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಮಯವಹ |
ದಿವ್ಯತೇಜದಿ ಮೆರೆವನಂತನ | ನವ್ಯಯನ ವರವಿಶ್ವರೂಪನ ಕಂಡನಾ
ಪಾರ್ಥ || ೧೧ ||

ಗಗನದಲಿ ಸಾಸಿರದಿವಾಕರ | ರೋಗೈಯಲೊಂದೇಬಾರಿತೋರುವ | ಮಿ
ಗಲೆನಿಸಿ ಬೆಳಗಾವನೊಬ್ಬ ನ ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯು || ಹೊಗರುಗುವ ಪ್ರಭೆಗೆ
ಣೆಯಹರೆತಾಂ | ಜಗದೊಳೆಣೆಯಹುದಲ್ಲ ದುಳಿದುದ | ಬಗೆವರೆನ್ನಳವಲ್ಲ
ವೈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಆ ಸಮಯದಲಿ ದೇವ ದೇವನ | ಭಾಸುರ ಶ್ರೀಮೂರ್ದಿಯೊಂದರ |
ಲೀ ಸಮಸ್ತ ಚರಾಚರಂಗಳು ಹಲವು ತೆರನಾದ || ವಾಸನೆಗಳಂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ರೆ ವಿ | ಶೇಷವಾಗಿಹುದೆಲ್ಲವನು ಲ | ಕ್ಷಿತ್ರೇಶನಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕಂಡನು
ಭೂಪತಿಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಬಳಿಕ ವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ವಂದಿಸಿ | ಫಲಗುಣನು ಶಿವಶಿವ ಎನುತತನು | ಪು
ಳಕದಿದುಬ್ಬ ರಿವೆ ದೇವನನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು || ನಳನನಾಭಮುಕುಂದಲ
ಕ್ಷಿತ್ರ | ನಿಳಯನೀನೇ ಬಲ್ಲೆನಿನ್ನನು | ತಿಳಯರನ್ಯರೆನುತ್ತ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೨ ||

ಕಂಡೆ ನಿನ್ನಯಮೂರ್ದಿಯಲಿ ಬ್ರ | ಹೃಂಡದಿರವನು ಭೂತಜಾತಿಯು |
ಹಿಂಡುಹಲವನು ದೇವತೆಗಳನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರನು || ಮಂಡಳಿಸಿ ಪದ್ಮಾಸನ
ದೊಳಹ | ಪಂಡಪರಶುವ ನಖಿಳಖುಷಿಗಳ | ತಂಡವನು ಮುರಗಾಧಿಪರ
ನೆಲೆಡೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೧೩ ||

ಹಲವು ಮುಖನೇತ್ರವನು ಧರಿಸಿಹ | ಹಲವುದರ ಬಾಹುಗಳ ತಾಳ್ದಹ |
ಹಲವುರೂಪಹ ನಿನ್ನಕಂಡೆನು ಹಲವು ದೆಸೆಗಳಲಿ || ಎಲೆ ವಿಮಲ ವಿಶ್ವೇಶ
ನಿನ್ನಯ | ಸಲೆ ಮೊದಲನಡುಕಡೆಯ ನೀಮೆಯ | ನೆಲೆಯಕಾಣೆನು ವಿಶ್ವ
ರೂಪ ನನೋ ನನೋ ಎಂದ || ೧೪ ||

ಧಳಧಳಪರತ್ನದ ಕಿರೀಟದ | ತಳೆದಚಕ್ರದ ಗದೆಯಧರಿಸಿದ | ಹಲವುದೆ
ನೆಯಲಿ ಬೆಳಗಿತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿರ್ಪ || ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ಪನಲಾರ್ಕರಂತಿರೆ |
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನೆರೆನೋಡಬಾರದ | ತಿಳಿಯಲರಿಯದ ನಿನ್ನಮೂರ್ದಿಯ
ಕಂಡೆನಾನೆಂದ || ೧೫ ||

ಧೃಳಧೃಳಪ ರತ್ನದ ಕಿರೀಟದ | ತಳೆದ ಚಕ್ರದ ಗದೆಯ ಧರಿಸಿದ | ಹಲ
ವು ದೇಸೆಯಲಿ ಬೆಳಗಿ ತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿರ್ಪ || ಜ್ವಲಿಸುತಿರ್ಪನಲಾರ್ಕರಂ
ತಿರೆ | ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನೆರೆ ನೋಡಬಾರದ | ತಿಳಿಯಲರಿಯದ ನಿನ್ನ ಮೂ
ರ್ತಿಯ ಕಂಡೆನಾನೆಂದ || ೧೩ ||

ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿಹ ಪರಮಮು | ಕ್ಷರಮೆನಿಸೆ ನೀಂ ನಿಜವು ಸಚರಾ |
ಚರದ ವಿಶ್ವಕೆ ಪರಮೆನಿಸುವ ನಿಧಾನವಾಗಿರ್ಪ || ನೆರೆ ಸವೆಯದಿಹೆ ನಿತ್ಯಧ
ರ್ಮನ | ನಿರದೆ ಕಾನ ಪುರಾಣವುರುಪನು | ಕುರುಹಳದ ಪರಬೋಮ್ಮ ನೀ
ನೆಂದೆಮ್ಮ ಮತವೆಂದ || ೧೪ ||

ಅದಿಮಧ್ಯಾಂತಂಗಳಲ್ಲದ | ವಾದಕೊಳ್ಳದಂತವೀರ್ದದ | ಕೈದುವಿಡಿ
ದಿಹ ಹಲವುತೋಳ್ಗಳ ವಿಶ್ವಭಾಸುರದ || ಬಿಂದಿವರಿನ ಹುತಾಶನದನದ |
ವೇದಮಯ ಶತಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರದ | ಬೇದಹೊದ್ದದ ದೇವ ನಿನ್ನನು ಕಂಡೆ
ನಾನೆಂದ || ೧೫ ||

ಎಲೆಮಹಾತಮ ಗಗನಭೂತಳ | ದೊಳಗು ದಶದಿಕ್ಪಗಳು ನಿನ್ನಿಂ |
ದುಳಿಯದಿನಿಸುಂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ ಯಾಮಹಾಧ್ಭುತನ || ನೆಲೆಯ ನಿನ್ನಯ
ರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಹಲವು ಜಗ ಸಂತಾಪಪಡುತಿದೆ | ಸಲಹೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಮೂ
ಜಗವ ನೀ ನೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧೬ ||

ಈಸಕಲಸುರನಿಕರ ನಿನ್ನಯ | ಭಾಸುರೇಮೂರ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರ | ವೇ
ಸಿಸುತಲಿದೆ ಕೆಲರು ಭಯದಿಂ ಮುಗಿದಕೈಯವರು || ಈರ ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಲಿ
ಹರು ಮು | ನೀಶಸಿದ್ಧರು ಸ್ವಸ್ತಿಯೆಂದು ಮ | ಹಾಸದರ್ಥಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡು
ತ್ತಿಹರು ನೋಡೆಂದ || ೧೭ ||

ನಿಂದು ರುದ್ರಾದಿತ್ಯವಸುಗಳು | ಮುಂದೆ ಸಾಧ್ಯಮರುದ್ಗುಣಗಳು | ಸಂದ
ವಿಶ್ವೇದೇವರಶ್ಮಿನಿದೇವರುಷ್ಣಪರು || ಕುಂದದಾಗಂಧರ್ಮಯಕ್ಷರು | ಬಂದು
ರಾಕ್ಷಸರಖಿಲಸಿದ್ಧರು | ಮಿಂದು ನೆರೆ ಜರಗಾಗಿ ನಿನ್ನನು ನೋಡುತಿಹ
ರಂದ || ೧೮ ||

ಹಲವುಮುಖ ಹಲವೆಕ್ಷಿ ತೋಳ್ಗಳು | ಹಲವುತೋಡೆ ಹಲವೆಂಘ್ರಿಯುದ
ರವು | ಹಲವುದಾಡೆಗಳಿಂದ ಭಿಂಕರವಾಗಿ ತೋರುತಿಹ || ಬಲಿದ ನಿನ್ನೀ
ಸೂಲರೂಪಿನ | ನಿಲವನೀಕ್ಷಿಸುತಖಿಲಲೋಕವು | ಹೊಲಬುಗಡುವಂದದ
ಲಿನಾ ಹೊಲಬಳದೆ ನೋಡೆಂದ || ೨೩ ||

ನಭವನಳ್ಳುರಿಯುತ್ತ ಬೆಳಗುತ | ವಿಭವದಿಂದಿಹ ಹಲವುನರ್ಣ | ಪ್ರಭೆ
ಯಧರಿಸಿದ ತೆಗೆದವದನದ ದಿಂಪಲೋಚನದ || ಪ್ರಭುವೆ ನಿನ್ನನು ಕಂಡು
ವನದಲಿ | ರಭಸಗುಂದಿನೆ ಸೈದ್ಯತಿಯನಾ | ನಭಯಸುಖವನು ಪಡೆಯ
ದಿಹೆ ನೆಲೆವಿಭುವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೨೪ ||

ಪ್ರಳಯಕಾಲಾನಲನ ಹೋಲುವ | ಹೊಳೆವ ದಾಡೆಗಳಿಂದ ಭುವನಕೆ |
ಸಲೆ ಭಯಂಕರವಾದ ನಿನ್ನ ಮುಯಗಳನು ನೋಡಿ || ಹೊಲಬನರಿಯನು
ಸುಖವ ಪಡೆಯಲು | ಹಲವುವೇವರ ದೇವ ಲೋಕಕೆ | ನೆಲೆಯನಿಸಿದಚ್ಚು
ತೆ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗೆಂದ || ೨೫ ||

ಇದಿರಲಿದೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂದನ | ರಮಭುತವ ನೃಪರುಗಳು ಭೀಷ್ಮ
ನು | ಕದನಗಲಿಯಹ ದ್ರೋಣ ಸೂರ್ಯಸುತಾದಿಪಟುಭಟರು || ಬದವಿ ತೋ
ರಾವ ನಮ್ಮ ಬಲದ | ಗದ ನೃಪಾಲರು ಸಹಿತ ನಿನ್ನಯ | ವದನಸಮ್ಮುಖ
ಕೈದಿ ಬಂದರು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||

ತವಕಿಸುತಲಾದೂಮಿಪಾಲರು | ಧನಳದಾಡೆಗಳಿಂ ಭಯವೆನಾ | ಡುವ
ವಿರಾಲದ ನಿನ್ನ ವದನದ ಕುಹರದೊಳು ಹೊಗಲು || ಅವರೊಳಗೆ ಕೆಲಕೆ
ಲರು ಹಲ್ಲಿನ | ವಿನರದಲಿ ನೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತಲೆಯೊಡೆ | ದನರು ಜೋಲಾತಲಿ
ಹುದ ಕಂಡತಿಭೀತಿಯಾಯ್ತೆಂದ || ೨೭ ||

ಹಲವುತೆರದ ನದೀಸದಂಗಳ | ಉಲಿಯುತಿರ್ಪ ಜಲಪ್ರವಾಹವು | ನೆಲೆ
ಯನಿಸಿದ ಸಮುದ್ರಕಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪೋಪಂತೆ || ಬಲುಭುಜದ ನರಲೋ
ಕವೀರರು | ಜ್ವಲಿಸುತಿರುತಿಹ ನಿನ್ನ ವದನದ | ಹೊಳಲ ಹೊಗುತ್ತಿರ್ದಪರು
ಹೊಸತಿದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚ ಪತಂಗಜಾತಿಯು | ನೆರವಿ ತನ್ಮು ವಿವಾಹಕೋಸುಗ | ಭ
ರದಿ ಹೋಗುವಾದವಲಿ ಲೋಕವು ಮಡಿಯಲೋಸುಗರ || ಹರಿಯ ನಿನ್ನ
ಮುಖಂಗಳನು ಬಂ | ದುರವಣಿಗಿ ನೆರೆ ಹೋಗುತ್ತಲಿದೆ ನಿ | ನಿರವನರಿಯು
ನು ಕರುಣಿಸೈ ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಯಿಂದ || ೨೯ ||

ಉರಿಯುತಿಹ ವಕ್ತ್ರಂಗಳಿಂದವೆ | ನೆರೆದಖಿಲಲೋಕಂಗಳನು ಮಿಗೆ |
ಭರದಲೆಲ್ಲಾ ದೆಸೆಗಳನು ನೀನೆಕ್ಕಿ ನೋಡುತಿಹೆ || ಹರಿನ ಕಾಂತಿಗಳೇಜಗಂ
ಗಳ | ಪರೆದು ತೀವಿ ನಮಗ್ರಮುಗ್ರದ | ಉರುಹುತಿವೆ ನಾನೇನನೆಂಬೆನು
ಹರಿಹರಿ ಎಂದ || ೩೦ ||

ದೇವ ನಿನಗೆ ನವೋನವೋ ಉ | ಗ್ರಾವತಾರದ ರೂಪಿನೊಪ್ಪುವ |
ದೇವ ನೀನಾರೆನಗೆ ಪೇಳು ಪ್ರಸನ್ನಮುಖನಾಗಿ || ದೇವ ನಿನ್ನನು ಧಿಟಕ
ರಿಯ ನೀ | ನಾವನೆಂಬುದ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವೆ | ಭಾವತುದ್ಧಿಯೊಳರಿಯಲಿ
ಚೈತನುವೆನು ನಾನೆಂದ || ೩೧ ||

ಸ್ತುತಿಗೆ ತಾ ಹರಿಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದನು | ಗತಿಯ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಲೋಕ |
ಸಿ ತಿಯ ಸಂಹರಿಸಲ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕಾಲನೈನಾನು || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಲೋಕಂಗಳ
ನು ನೆರೆ | ಹತವನಾಡಲು ಬಂದೆ ಸಮರ | ವ್ರತವ ನೀಕೈಕೊಳ್ಳೊಡೀ
ನೃಪರುಳವರಲ್ಲೆಂದ || ೩೨ ||

ಅದುನಿನ್ನುತ್ತದಿ ನೇಳು ಹಗೆಗಳ | ಕದನದೊಳು ನೆರೆ ಜಯಿಸಿ ಕಿರ್ರಿ
ಯು | ಪದವೆ ಪಡೆ ಭೋಗಿಸು ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪದವ || ಮೊದಲಿನ
ರೆನ್ನಿಂದ ಹತರಿ | ನ್ನಿದಕೆ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತವಾತ್ರವು | ಹದುಳದಿಂದಾಗ್ಯೆ ಧ
ನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ || ೩೩ ||

ದ್ರೋಣನನು ಭೀಷ್ಮನನು ಮೆರೆವಿ | ಕ್ಷೋಣಿಗೊಡೆಯಜಯದ್ರಧನ
ನೆರೆ | ಜಾಣನಹ ರವಿಸೂನು ಮೊದಲಾದಖಿಳವೀರರನು || ಮಾಣದೆನ್ನಿಂದ
ಳದವರುಗಳ | ಕೇಣಿವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಡಹು ರಣದಲಿ | ಹೋಣೆಹೊಕ್ಕಿರಿಯಲು
ಗೆಳುವೆ ನೀನಂಜಬೇಡೆಂದ || ೩೪ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ್ದೂ ತರಾಪ್ಪ ಫಲುಗುಣ ! ನಿತ್ತ ವರಕೇಶವನ ವಾಕ್ಯದ |
 ಬಿತ್ತರಂಗಳ ಕೇಳಿ ನಡುಗುತ್ತೆ ರಗಿ ಕೈಮುಗಿದು || ಮತ್ತೆ ಭಯದಿಂದ ವಂದಿ
 ಸುತ್ತ ತಲೆ | ಗುತ್ತಿ ಗಂಟಲ ಸೆರೆಬಿಗಿದು ಪುರು | ಪೋತ್ತಮನ ಹೊಗಳ
 ದನು ಸಾತ್ವಿಕಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೩೫ ||

ಮತಿವೊದಲು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಕೆ ನಿಜ | ಪತಿಯೆನಿಸುತಿದ ಸಿನ್ನವರಸಂ |
 ಸುತನೆನಿಸುತಿದ ಕೀರಿಯಿಂ ಜಗ ತುಷ್ಟಿವಡುತಿದು || ಅತಿಪರುಷನುಂ
 ತಳೆದು ಭಕ್ತಿ | ವ್ರತರ ಸಿದ್ಧರ ನೆರವಿ ವಂದಿಸಿ | ನುತಿಸುತಿದೆ ರಾಕ್ಷಸರು
 ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೊಡುತಿಹರೆಂದ || ೩೬ ||

ದೇವದೇವ ನನಂತನೀಭುವ | ನಾವಳಿಗಳಾಧಾರ ಸದಸೆ | ದ್ವಾವವಹಜ
 ಗ ನಿತ್ಯವಹ ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀನಾಗಿ || ಅವಿರಂಜಂಗಾದಿಯೆನಿಸುವ | ದೇವ
 ನಿನಗೀ ಸಕಲಲೋಕವ | ದಾವಸರಿಯಿಂ ದೆರಗದಿರಬಹುದೆಂದನಾಪಾ
 ರ್ಥ || ೩೭ ||

ಆದಿದೇವ ಪುರಾಣಪುರುಷನು | ವೇದವೇದ್ಯನು ಜಗಕೆ ಶಾಶ್ವತ | ವಾದ
 ನಿಧಿ ನೀ ಶಾಸ್ತ್ರತತ್ವವಿದಾತುಮನು ನೀನು || ಸಾಧಿಸುವ ಪರವಸ್ತು ನಿನ್ನಿಂ |
 ದಾದಿಯಲಿ ಜಗ ರಚಿಸಿಕೊಳುತಿದು | ದಾದರಿಸಿಕೊಳುತಿದುಂದಂತನೆ ಸಚ್ಚಿ
 ದಾತ್ಮಕನೇ || ೩೮ ||

ಮಾರುತನು ಯಮನಗ್ನಿ ವರಾಣನು | ದಾರಕತಿ ಕಮಲಜನು ನೀನೇ |
 ಧೀರಪ್ರತಿತಾಮಹನು ಸಕಲಜರಾಚರವು ನೀನೇ || ಕೌರಿ ನಿನಗೆ ನಮೋನ
 ಮೋ ವಿ | ಸ್ತಾರದಿಂದವೆ ಮರಳಿ ಸಾಸಿರ | ಬಾರಿ ಪುನರಪಿ ಯುಂ ನ
 ಮೋನಮು ಎಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೩೯ ||

ಎಲೆಹರಿಯೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದಿದ ನಿ | ಶ್ವಲಿತವೀರೈನು ಬಹುಪರಾಕ್ರಮಿ |
 ಹಲವನೆಲ್ಲವ ವ್ಯಾಪಿಸುತಲಿಕೆ ಸರ್ವಮುಂ ನೀನೇ || ಕೆಲಬಲಂಗಳ ಲಿದಿನಲಿ
 ಮು | ತೊಲಿದು ಬೆಂಬಾಗದಲಖಿದೆನೆ | ಗಳಲಿ ನಿನಗೆರಗುನೆನು ಸರ್ವಾತ್ಮ
 ಕನೆ ನಮು ಎಂದ || ೪೦ ||

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು | ನಿಂಗಿತದಿ ನೆರೆಯರಿಯದೇ ನಾಂ |
ಹಿಂಗದಿರುವಜ್ಞಾನದಿಂ ದತಿವೋಹವಶದಿಂದ || ಸಂಗಡಗ ನಿಲನೆಂದು ಬಗೆದು |
ಲ್ಲಂಘಿಸುತ ಯಾದವನೆ ಕೃಷ್ಣನೆ | ಯಂಗಸಖ ನಿಲನೆಂದುದನು ನೀಂ ಕ್ಷಮಿ
ಸಬೇಕೆವ || ೪೧ ||

ಆವುದೊಂದಪಹಾಸಕೋಸುಗ | ದೇವ ನೀ ನುಣುವಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸ | ರಾವಿ
ನಲಿ ಕುಳ್ಳಿಪೆ-ಡೆಯ ಲಾರಯನಕೆಡೆಗಳಲಿ || ಭಾವನೆಂ ದೆಕ್ಕಟೆಯ ಲಂತುಟು |
ದೇವ ನಿನ್ನಿದಿನಲಿ ಹಲವನು | ನಾವು ನುಡಿದ ದುರುಕ್ತಿಗಳ ನೀಂ ಕ್ಷಮಿ
ಸಬೇಕೆಂದ || ೪೨ ||

ತಂದೆ ನೀನು ಚರಾಚರಂಗಳಿ | ಗಿಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯಗುರು ವರ |
ಬಂಧು ನೀ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದೊಳಗ ಪ್ರತಿಮನಹ ನಿನಗೆ || ಇಂದು ಸಮನಿ
ಲ್ಲಾಗಿ ನೆರೆ ನಿ | ಸ್ನಿಂದಧಿಕನಿನ್ನಾವನುಂಟು ಮು | ಕುಂದ ನಿನ್ನಿಂ ಹಿರಿದು
ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತೀತನುವ ನಿನ್ನಯ | ಪದಕೆ ಬಾಗಿಸಿ ವಂದಿಸುತ ನಾ |
ಮುದದಿ ಕ್ಷಮೆಗೊಂಬೆನು ನುತಿಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಹ ನಿನ್ನ || ಸುವತಿಯಪರಾ
ಧವನು ಪತಿ ಪಿತ | ನುದಯಿಸಿದ ಪುತ್ರನಲಿ ಕೊರತೆಯ | ವಿಧಿತದಿಂ ಸಖಿ
ಸಖನ ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆನ್ನ || ೪೪ ||

ಮುನ್ನ ಕಾಣದ ರೂಪ ಕಾಣುತ | ಧನ್ಯತನದಿಂ ತುಷ್ಟನಾದೆನು | ನನ್ನ
ಮನ ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸುತಿದೆ ಮಹಾದ್ಭುತಕೆ || ಎನ್ನೊಡನೆ ತಾನಾಡುತಿದ
ನಂ | ಪನ್ನಮೂರ್ತಿಯ ತೋರಿಸೆನಗ ಪ್ರ | ಸನ್ನನಾಗೆಲೆದೇವ ದೆವೋ
ತ್ತಮ ಜಗನ್ನಾಥ || ೪೫ ||

ವರಕೀರ್ತಿವ ಗದೆಯ ಚಕ್ರವ | ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ನಿನ್ನ ಮುನ್ನಿನಪರ
ಮಮೂರ್ತಿಯ ಕಾಣಲಿಚ್ಛಿಸುವೆನು ನಿನ್ನನೆಗೆ || ಹಿರಿದು ಸಾವಿರಬಾಹು
ಗಳ ಮುರ | ಹರನೆ ನಾಳುಕುಭುಜದಲೊಪ್ಪುವ | ಗರುವ ಮೂರ್ತಿಯ
ತೋರಿಸೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ಕೈಮುಗಿದು || ೪೬ ||

ಹರಿ ನುಡಿದನರ್ಜುನಗೆ ಕೇಳೈ | ನಿರುತದಿಂ ನೀನಲ್ಲದನ್ನರು | ಪಿರಿದು
ಕಾಣರನಂತತೇಜೋಮಯಸನಾತನನ || ಪಿರಿಯ ವಿಶ್ವಾಕ್ಸತಿಯ ರೂಪನ |
ಪರಮಯೋಗದ ಬಲದಿ ತೋರಿದೆ | ಕರುಣದಿಂ ದೀಪರಿಯಲೆಲೆಕಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೪೩ ||

ಈಸರಿಯ ವಿಶ್ವಾಕ್ಸತಿಯ ವರ | ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ನಾನು ದಿಟದಿಂ |
ಪಾಪಮಿಶ್ರಿತಮರ್ತ್ಯರೊಳು ನಿನ್ನಿಂದಬೇರಾದ || ಕಾಪುರುಪರಿಗೆ ವೇದಪಾ
ರಕ | ಲಾಪ ಯಜ್ಞಕ್ರಿಯೆ ತಪವು ಬಹು | ರೂಪದಾನಂಗಳಲಿ ಭಜಿ
ಸಲು ಬಾರೆನಾನೆಂದ || ೪೪ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಈತರದಲಿಹ | ಸಲೆಭಯಂಕರರೂಪನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಯಳು
ಕದಿರು ಮತಿಗುಂದದಿರು ನೀ ಮುನ್ನ ಕಂಡೆಂದ || ಲಲಿತದೆನ್ನಯ ರೂಪ
ನಂಜದೆ ನಲಿದು ನೋಡೆಂದೆನುತ ಮುರರಿಪು | ಚೆಲುವ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ
ಧರಿಸಿದನರಸ ಕೇಳೆಂದ || ೪೫ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಸಿ ಹರಿ | ಹೇಳಿದನು ಫಲಗುಣನೊಡನೆ ಸಂ
ಮೇಳದಿಂದಿಪರಿ ನುಡಿದು ನೆರೆ ಚೆಲುವಿಕೆಯನಾಂತ || ಅಲಲಿತಮೂರ್ತಿ
ಯನು ಧರಿಸಿದ ಯಾಳು ತನ್ನಯ ರೂಪ ತೋರಿಸಿ | ಬೋಳವಿಸಿದನು
ಬೆದರುನರ್ಜುನನನು ಕರುಣದಿಂದ || ೪೬ ||

ಬಳಕ ನರನಿಂತೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಿಳಯ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ಮಾನುಷ |
ಚೆಲುವ ರೂಪನು ಕಂಡು ಮಗುಳೆಚ್ಚರು ಜನಿಸಿತನೆಗೆ || ತಿಳಿದುದಂತಕ
ರಣ ಜೆತ್ತವು | ನೆಲೆಗೆ ನಿಂದಿಹುದೆನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯ | ಹೊಲಬನ್ನದಿದೆ ನೀಗ
ನಾನೆಲೆಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆಂದ || ೪೭ ||

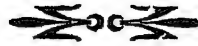
ಎಲೆಧನಂಜಯ ಉಳಿದ ನರರಿಗೆ | ನೆಲೆಗೆ ಕಾಣಲು ಶಕ್ಯವಲ್ಲದ |
ಬಲಿದ ರೂಪನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯನು || ಬಲವಿನಿಂದೀಕ್ಷಿಸಿದೆ
ಯಾವುದ | ಹಲವು ದೇವರು ನಿತ್ಯವಾಗಿದ | ನೊಲವಿನಿಂ ದೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಯ
ಸುವರೆಂದನುಸುರಾರಿ || ೪೮ ||

ಶ್ರುತಿಗಳಿಂದ ತಪಂಗಳಂ ಕೇ | ಆತಿಶಯಿತದಾನಂಗಳಂದಂ | ಕ್ರತುಗಳಂ
ಸಂಪನ್ನರೆನಿಸಿದ ಸಕಲಮಾನವರು || ಅತಿಭಯಂಕರ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿಯ |
ಗತಿಯನುಳ್ಳೆನ್ನುವನು ನೀ ಸ | ಮೃತದಲೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣರು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೫೩ ||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ವಿಶ್ವಮಯವಹ | ನೆಲೆಯ ರೂಪಿನ ನಾನು ಪರರಿಗೆ |
ಚಲಿಸ ದೇಹಾಗ್ರತೆಯಲಿರುತ್ತಿಹ ನಿಜಬಹುತಿಯಿಂದ || ಹೊಲಬಿನಿಂ ದರಿಯ
ಲುಬಹೆನು ನಿ | ರ್ತುಲತೆಯಿಂ ಕಾಣಲುಬಹೆನು ನಿಜ | ನೆಲೆಯ ಕೂಡಲುವ
ಶವಹೆನು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೫೪ ||

ಸಂಗವನು ಬಿಟ್ಟುಖಿಳಸತ್ಯ | ರ್ತುಗಳನು ನನಗರ್ಪಿಸುವ ಫಲ | ಸಂಗವ
ರ್ಜಿತಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನು ಮತ್ತರಾಯನು || ಹಿಂಗದೆನ್ನೊಳ ಗಿರ್ಪಖಿಳಭೂ |
ತಂಗಳಲಿ ನಿರ್ದ್ವೈರಿಯಾದವ | ನಂಗ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ನೈದುವ ನೆಂದನಸುರಾರಿ
|| ೫೫ ||

|| ಇಂತು ವಿಶ್ವರೂಪಪ್ರದರ್ಶನಮೆಂಬ ಏಕಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ದ್ವಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ಜ್ಞಾನಸಾಧನ ಭಕ್ತಿಯೋಗವು | ತಾನಧಿಕ ಕೇಳಲೆಧನಂಜಯ |
ಮಾನವರುಗಳಿಗಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಆರು ಕೆಲವಿವಿಧರೂಪವೆ | ಸಾರದಿಂ ಭಜಿಸುವರು ಮತ್ತಿ | ನ್ನಾರು
ಕೆಲವನ್ನೆತ್ತವೆನಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ನಿಜಪದವೆ || ಸೇರಿ ಭಜಿಸುವ ರುಭಯರೊಳು
ಸಂ | ಸಾರತರಧಿಯ ಬೇಗ ದಾಂಟುವೆ | ಧೀರಯೋಗಿಗ ಳಾರೆನೆಗೆ ಹೇ
ಳೆಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧ ||

ಹರಿ ನುಡಿದನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಚೆತ್ತವೆ | ನಿರಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಸವನು ತಳೆದಿಹ | ನರರೊ
ಳುತ್ತಮ ರಾರುಕೆಲರು ವಿಚಾರಪರರಾಗಿ || ನಿರುತದಿಂ ದನವರತ ಭಜಿಸ
ರು | ಪುರುಷರವ ರತ್ಯಧಿಕರೆಂದೇ | ಹರುಪದಿಂದರಿಯನ್ನಮತವಿದು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||

ಆರುಕೆಲಬ ರಜೆಂತ್ಯ ಸರ್ವಗ | ಸಾರತರಕೂಟಸೆ ಚಲಿಸದ | ಪಾರ
ಧ್ರುವ ವ್ಯಕ್ತ ವಜ್ಞತೆದೂರವೆನಿಸಿರ್ಪ || ಚಾರುತರ ಪರಬೋಮ್ನವನು
ಮನ | ವಾರೆ ಭಜಿಸುವ ರವರು ನೆರೆ ಸಂ | ಸಾರವ ನನಾಯಾನದಲಿ ದಾಂ
ಟುವರು ಕೇಳೆಂದ || ೩ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ನೆಲವನುಮುದ | ದಿಂದ ನಿಯಮಿಸಿ ಸಕಲಭೂತದೊ |
ಳೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳವರು ಸಚರಾಚರಂಗಳಲಿ || ಕುಂದದೆಂದುಂ ಹಿತ
ವನೇ ನಲವಿಂದ ಲಾಚರಿಸುವರು ತಾವಾ | ನಂದರೂಪಿನ ಲೆನ್ನ ನೈದುವ
ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೪ ||

ಕಾಣಬಾರದ ಬೋಮ್ನವನು ನೆರೆ | ಕಾಣಬೇಕೆಂದೆಂಬ ಮನದಾ | ಪಾ
ಣಿಗಳಾಗಾಯಾಸ ತಾನತ್ಯಧಿಕವಾಗಿಹುದು || ಮಾಣ ದೀದೇಹಾಭಿಮಾನದ |
ಕಾಣಿಕೆಯನುಳ್ಳರೆ ಬೋಮ್ನದ | ಕಾಣಿಕೆಯು ದುರ್ಲಭ ಕಣ ಕಲಿಪಾ
ರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಸರ್ವ ಕರ್ಮಗಳ ಸಮುಪಿಸಿ | ಸರ್ವಥಾ ಕೇಳಾರು ಕೆಲಬರು | ಸರ್ವ
ಭಾವದೊಳೆನ್ನೊಳ್ಳೆಕ್ಕಾಸಕ್ತರಾಗಿಪರು || ಉದ್ವಿಗೋಳ ಗೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತ
ದಿ | ಸರ್ವಗತನಾ ದೆನ್ನ ನೆನೆಯುತ | ಸರ್ವದಾ ಭಯಿಸುವ ರವರ ರಕ್ಷಿಸುವೆ
ನಾನೆಂದ || ೬ ||

ಎನ್ನೊಳಿರಿಸಿದ ಮನವನುಳ್ಳ ನಿ | ಜೋನ್ನತರ ಭಕ್ತರನು ಮೃತ್ಯು
ಭ | ಯೋನ್ನತದ ಸಂಸಾರಘನಸಾಗರದ ದೆನೆಯಿಂದ || ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರ್ಪ
ಸುಖದಿಂ | ದನ್ಯಭಾವನ ಬಿಡಿಸಿ ಕೃಪೆಯಿಂ | ಮನ್ನಿಸುತ ಲತೀವೇಗದಿಂ
ದಾಂಟಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ ನೆನ್ನೊಳಿರ್ಪಿಸು | ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೊಳೆನ್ನನೇ ನೆರ | ಸನ್ನಿ
ಹಿತವಾಗಿರಿಸುತ್ತೀಪರಿ ಮಾಡುತಿರೆ ಬಳಿಕ || ಅನ್ಯಭಾವನನುಳಿದುಳಿದು ನೀ |
ನೆನ್ನೊಳ್ಳೆಕ್ಕವ ಪಡೆದು ವರಸ | ಚಿತ್ತಸ್ತಯಾತ್ರನ ಪದವನ್ನೆದುವೆ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೮ ||

ಈಪರಿಯಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮನವ ನಿ | ರೂಪದಿಂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲಿಸ | ಲ್ಲಾಪ
ನೀನಾಗದೊಡದರಿ ನಿಮ್ಮೇಲೆ ಸಾಧನೆಯ || ದೀಪಿಸುವೆ ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ |
ನಾಪರಮನಿನಿಬೆನ್ನ ನಿಜಜೆ | ದ್ರೂಪವನು ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಬಯಕೆಯ ಮಾಡು
ನೀನೆಂದ || ೯ ||

ಪರಮವೆನಿಸಿಪಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ | ಚರಿಸಲಾರದೊ ಡೆನ್ನಭಾವದ | ಪರಿ
ಚರಿಯಸತ್ಯರತ್ನದೊಳ ಗಾಸಕ್ತಿಯುತನಾಗು || ಭರದಲೀಕರ್ಮಗಳನು ಮು |
ತ್ತರವೆನಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ನೀಂ | ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆವೆಯೈ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಎನ್ನ ಯೋಗವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ನೀ | ನುನ್ನತದ ಸತ್ಯರತ್ನವನು ಸಂ | ಪನ್ನ
ನಾಗಿಯೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆನಿಸಿದೊಡೆ || ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವ ನೀ ನಿಯಾ
ಮಿಸಿ | ಯಿನ್ನಖಿಳಕರ್ಮದ ಫಲಂಗಳ | ನೆನ್ನೊಳಿರ್ಪಿಸು ಪರಮಪದವಿಯು
ಪಡೆವೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಲೇಸಲಾಲೋಕದೊಳು ಕರಾ | ಭ್ಯಾಸದಿಂ ಸುಜ್ಞಾನವದರಿಂ | ಲೇಸೆ
ನಿಸುವುದು ಧ್ಯಾನ ಕೇಳಾಧ್ಯಾನದಿಂ ಬಳಿಕ || ಆಸಕಲಕರ್ದದ ಫಲಂಗಳ |
ನಾಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವು ದಣಿಯರ | ಲೇಸು ಮತ್ತದರಿಂದ ಲುತ್ತಮಾಂತಿ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಈ ಸಕಲಭೂತಂಗಳನು ಬಯ | ಲಾಸೆಯಿಂ ದ್ವೇಷಿಸದೆ ಪ್ರಾಣಿಗ | ಳೈ
ಸರಲಿ ಮಿತ್ರತ್ವ ಕರುಣಾ ಕ್ಷಮೆಗಳುಳ್ಳವರು || ಆಸುಖಂಗಳೊಳು ಖಿಲ
ದುಃಖವ | ಘಾಸಿಯೊಳು ಸಮವಾಗಹಕ್ಕತಿ | ವಾಸನೆಗಳೆದುಳಿದವನೆ
ವರಯೋಗಿ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಹುಟ್ಟಿದನಿತ್ರೆ ಲಾಭದಲಿ ಸಂ | ತುಪ್ಪ ಸನುದಿನ ಯೋಗದಲಿ ವರ | ನಿಷ್ಠೆ
ಯುಳ್ಳವ ನಿಯತಜಿತನು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕನು || ಇಪ್ಪದಿಂ ಮನಬುದ್ಧಿಗಳ
ತಾ | ನೆಟ್ಟನೆನ್ನೊಳೆ ನಿಲಿಸಿದವನೇ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಮದ್ಭಕ್ತ ನೆನಗತಿಪ್ರಿ
ಯನು ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಆವನಿಂದೀಜಗ ಬೆದರದಿಹು | ದಾವೆ ನಾಈಜಗದ ದೇಸೆಯಿಂ | ಭಾವಿಸ
ಲು ತಾಬೆದರ ಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭೀತಿಗಳಿಂ || ಆವನೊಬ್ಬನು ಮುಕ್ತನಾಗಿಹ |
ಪಾವನನು ಕೇಳಾತನೇ ನಿಜ | ಭಾವದಿಂದಹ ನೆನಗತಿಪ್ರಿಯ ನಂದನಸು
ರಾರಿ || ೧೩ ||

ವಿಷಯದಭಿಲಾಷೆಯನು ಬಿಟ್ಟವ | ನೆನೆವ ಶುಜಿಯೋಗದಲಿ ದಕ್ಷನು |
ಮಿಸುವ ಭೋಗಂಗಳಲುದಾಸೀನನು ಗತವ್ಯಥನು || ವಸುಧೆಯೊಳ ಗಿಹಪ
ರದ ಭೋಗವ | ನೆಸಗುವಖಿಳಾರಂಭಹೀನನು | ಕುಶಲನಾವನ ನವನತಿ
ಪ್ರಿಯಭಕ್ತ ನೆನಗೆಂದ || ೧೪ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆಹ | ರಾವಿನಲಿ ಹರುಷಿಸನು ದ್ವೇಷಿಸ |
ನಾವಿನುತಭೋಗವ ಬಯಸ ದುಃಖಿಸನು ಕೇಡಿನಲಿ || ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ಶುಭಾ
ಶುಭಂಗಳ | ತಾ ವಿವೇಕದಿ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯ | ಭಾವದಿಂ ಭಜಿಸುವನು ಕೇ
ಳವ ನೆನಗತಿಪ್ರಿಯನು || ೧೫ ||

ಹೆಗೆಕೆಳೆಯರಲಿ ಮನ್ನಣೆಗಳಲಿ | ಮಿಗಿಲೆನಿಸು ವೆವೆಮಾನದಲಿ ತಾ |
ನೋಗವ ಶೀತೋಷ್ಣಂಗಳಲಿ ಸುಖದುಃಖದೆಡೆಗಳಲಿ || ನಗುನಗುತ ಸಮನಾಗಿ
ಸಂಗವ | ಬಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹ ನಾವನವನೀ | ಜಗದೊ ಳುತ್ತಮಭಕ್ತನೆನಗೆಲೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಸ್ತುತಿಯಲತಿನಿಂದೆಯಲಿ ಸಮ ಸು | ವ್ರತದ ಮೌನವನುಳ್ಳ ದೊರಕಿ
ದ | ನಿತನು ಕೈಕೊಂಡೈಸರಲಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿಹನು || ಸತತ ಗೃಹವನು
ಬಿಟ್ಟು ಸುಸ್ಥಿರ | ಮತಿಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತಿಯುತನವ | ನತಿಮಹಾಪ್ರಿಯನೆ
ನಗೆ ಕುಂತೀಸುತನೆ ಕೇಳೆಂದ || ೧೯ ||

ಆರು ಕೆಲ ರೀಧರ್ಮವೊಕ್ಷದ | ಸಾರವನು ನಾಹೊಳೆಯದ ವಿ | ಸ್ತಾ
ರದಿಂ ಭಜಿಸುತ್ತಿಹರು ವರಶಾಸ್ತ್ರವಾರ್ಗದಲಿ || ವೀರ ಕೇಳ್ವಶ್ವಾಸಯು
ಕ್ತರು | ದಾರರೆನಿಸುವ ಮತ್ಪರಾಯಣ | ಧೀರಭಕ್ತರು ಸನಗತಿಪ್ರಿಯ
ರೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೦ ||

|| ಇಂತು ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೆಂಬ ದ್ವಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ತ್ರಯೋದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

॥ ಸೂಚನೆ ॥ ತನುವೆನಿಪ ಕ್ಷೇತ್ರವನು ಕ್ಷೇತ್ರ | ಜ್ಞಾನನು ಜ್ಞೇಯಪ್ರಕೃತಿ
ಪುರುಷರ | ನೆನಿತುವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದ ದರ್ಜುನಗೆ ಹರಿ ನುಡಿದ ||

ತನುವಿದೇ ತಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವು | ದನುನಯದಿ ಕಾಂತೇಯ ಕೇಳಿ |
ತನುವನಾನವ ಬಲ್ಲ ನವ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸುವನು || ತನುವಿ ಪಭಿವಾನಿಯ
ನು ತನುವನು | ಘನತರಪ್ರತಿಯಿಂದರಿದ ವರ | ಮುನಿಗಳೇ ಪೇಳುವರು
ತಿಳಿ ನಿಂ ನಂದನುರಾರಿ || ೧ ||

ಸಕಲಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಲಿ ನೆರೆ ಸು | ವ್ಯಕ್ತುತಪದ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನನು ಸದು |
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ನಾನೆಂದು ತಿಳಿ ಯಿದೇವದೇಹಗಳ || ಪ್ರಕಟವಾಗರಿದಿರ್ಪಿ
ರವೆ ತಾ | ಮುಕ್ತಿಕರ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂದೇ | ನಿಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರದೂಳೆನ್ನ
ಮತವೆಲೆಪಾರ್ದ ಕೇಳೆಂದ || ೨ ||

ಈಶರಿರ ವದಾವುವೆಂತನು | ದೇಸು ತಪ್ಪವಿಕಾರವುಳ್ಳದು | ನಾಶವೈ
ದುವು ದಾನಕಾರಣದಿಂದ ಲುವಯಿಸಿತು || ಆಶರಿರ ಯದೇಸುಶಕ್ತಿವಿ |
ಲಾಸನೆನಿಸುವ ನೆಂಬಿತ ಸುಸ | ವಾಸದಿಂದೆನ್ನಿಂದ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಸು
ರಾರಿ || ೩ ||

ಖುಷಿಗಳಿಂದನೆ ಹಲವುಪರಿಸು | ವಸುಧೆಯೊಳು ನಾನಾತೆರದಿ ಬಂ |
ದಿನೆನ ವರವೇದಂಗಳಿಂದ ನೆರೆ ಬೇರೆಬೇರಾಗಿ || ಸಸನೆ ಸ್ಥಿತವೆನಿಸುತಿವ
ನಿಜ | ನಿತಿಯುಕ್ತಿಯನುಳ್ಳ ಸೂತ್ರ | ಪ್ರಸರದಿಂದ ಬಾಬೊಮ್ಮ ಹೇಳಿಸಿ
ಕೊಳುತಲಿಕುದೆಂದ || ೪ ||

ಈಮಹಾಭೂತಂಗಳೆನಿ | ಸ್ವಾಮವೆನಿಸಿದ ಹೆಮ್ಮು ಬುದ್ಧಿಯು | ತಾ
ಮಸದ ಅನ್ಯಕ್ತ ನೆರೆವೇಕಾದರೊಂದಿರುವು || ಕಾಮರಾಗಾದಿಗಳಗತಿಸು |
ಪ್ರಾಮದಿ ಕಾರಣವೆನಿಸ ಗುಣ | ನಾಮಶಬ್ದಾದಿಗಳ ಪಂಚಕ ವಿನಿತುತೋ
ರುವು || ೫ ||

ವಿದಿತಕಾಮು ಕ್ರೋಧ ಸುಖಮಂ | ತದರನಂತರ ದುಃಖ ಚಿತ್ತದ |
ಪದದರಿವು ಧೈತಿ ಯಿನಿತು ವಾ ಭೂತಾದಿಸಮುದಾಯ || ಮುದದಿ ತಮ್ಮಧಿಕಾ
ರಸಹಿತರ | ಲದು ಸಮಾಸದಿ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೇ || ವಿದುಗಳಂ ಹೇಳುಕೊಳು
ತಲಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ || ೬ ||

ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ತಂಭವಿಲ್ಲದೆ | ತಾನಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಂಸೆ ನಿ | ಧಾನಿ
ಸಲ್ಲಿಲ್ಲದೆಯಿರುವ ನೈರಣಿಮು ರುಜುತನವು || ಜ್ಞಾನದಿಂ ಗುರುಸೇವೆ
ಶುಚಿತನ | ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಚಿತ್ತ | ಸ್ಥಾನನಿಗ್ರಹ ವಿನಿತು ತತ್ವಜ್ಞಾನ
ಸಾಧನವು || ೭ ||

ಉರವಣಿಸ ಶಬ್ದಾದಿವಿಷಯದ | ನೆರವಿಯಲಿ ಮೈರಾಗ್ಯ ತೋರುವ |
ಸರಿರದಲಿ ನಿರಹಂತೆ ಜನನವು ಮರಣ ವಾರ್ಧಕವು || ಹುರುಳುಗಡಿಸುವ
ವ್ಯಾಧಿ ದುಃಖದ | ನೆರವಿ ಮೊದಲಹ ಮೊಪ್ಪದರ್ಶನ | ವಿರತಿ ತತ್ವಜ್ಞಾನ
ಸಾಧನ ವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೮ ||

ಪುತ್ರ ದಾರ ಗೃಹಾದಿವಿವಿಧವಿ | ಚಿತ್ರವಿಷಯಂಗಳಲಿ ತೋರ್ಪಗು | ಣ
ತ್ರಯದಲುದಯಿಸುವ ಸ್ವರೈ ಯಾಸಕ್ತಿ ಯಳದಿರಲು || ನಿತ್ಯಮಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ
ದುಭಯೋ | ತ್ಪತ್ತಿಯಲಿ ಸಮಚಿತ್ತನಾಗಿಹು | ದುತ್ತಮೋತ್ತಮಜ್ಞಾನ
ಸಾಧನ ವೆಂದನಸುರಾರಿ || ೯ ||

ಎನ್ನಲೇಕಾತ್ಮಕವೆನಿಸ ಸಂ | ಪನ್ನಯೋಗದಿ ಕವಲುವೋಗದೆ | ಯು
ನ್ನತೋನ್ನತಭಕ್ತಿ ಯೇಕಾಂತವನು ಸೇವಿಸುತ || ಮನ್ನಿಸುವ ಸಭೆಗಳನು
ತ್ಯಜಿಸುತ | ಸನ್ನಿಹಿತಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವವು | ಮುನ್ನ ಹೇಳಿದ ವಿನಿತು ಜ್ಞಾನ
ನೋಪಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ನಿರುತದಿಂ ದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ | ಭರವು ವರತತ್ವಾರ್ಥದರ್ಶನ | ಪರಿಕಿಸಲು
ತಾನಿನಿತು ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಸಾಧನವು || ಭರದಿ ಕೇಳಿದರಿಂದಲನೈವು | ಹಿರಿ
ಯರಿಂ ದಜ್ಞಾನವೆನಿಸುಗು | ನರನೆ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣ
ದಲಿ || ೧೧ ||

ಆವುದೊಂದನು ತಿಳಿಯಲದರಿಂ | ಪಾವನನು ಮೋಕ್ಷವನು ಪೊರ್ಪುದು |
ನಾವಿಶೇಷಜ್ಞಾನವನು ನಿರಗೋರವೆನೊಲವಿನಲಿ || ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಸತ್ತ ಸ
ತ್ತಂ | ದಾವಪರಿಯಿಂ ದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ | ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ಯನಾದಿಯೈ ಪರ
ಬೊಮ್ಮ ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ವಿಶ್ವತಶ್ಚಿರ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ | ವಿಶ್ವತೋವರನಯನ ಶ್ರುತಿಯುತ |
ವಿಶ್ವತಃಕರ ವಿಶ್ವತೋಬಹುಪಾದವೆನಿಸಿರ್ಪ || ವಿಶ್ವತಕ್ತಿಯ ರೂಪವಿಸುತಿ
ಹ | ವಿಶ್ವಮಯ ಪರಬೊಮ್ಮ ಜಗದೊಳು | ವಿಶ್ವವನೆ ಆವರಿಸಿಹುದು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧ ||

ಹೊರಗೊಳಗಣಂದ್ರಿಯಗುಣಂಗಳ | ಪಿರಿದು ಬಳಗುತ್ತಿಹುದು ಬಳ
ಕಲಿ | ಬೆರಗಿನಿಂ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಬಿಟ್ಟು ತಾನಿಹುದು || ಎರಕವಿಲ್ಲದೆ
ಸಕಲಜಗವನು | ನಿರುಗೆಯಿಂ ಧರಿಸಿಹುದು ನಿರ್ಗುಣ | ಮೆರೆವ ಗುಣನಿಕರ
ವನು ಭೋಗಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೆಂದ || ೧೨ ||

ಮೆರೆವುದೊಳಹೊರೆಗೆನಿಸಿ ಜಗದೊಳ | ಗುರುವ ಭೂತಂಗಳಲಿ ಬೊ
ಮ್ಮವು | ಬೆರಗಿನಿಂದ ಚರಾಚರವು ತಾನಾಗಿ ತೋರುವುದು || ಮೆರೆದು
ದೂರದಲಿಹುದು ಮತಿಯಿಂ | ದರಸಲಿಕೆ ಹತ್ತಿರೆಯಿಹುದು ನಿಜ | ನಿರುಗೆ
ಯಿಂ ದತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೆ ತೋರುತಿಹುದೆಂದ || ೧೩ ||

ಈಮಹಾಭೂತಂಗಳಲಿ ನಿ | ಸ್ನೇಮ ಬೊಮ್ಮವು ಬೇರೆನಿಸಿ ತಾ |
ನೇಮದಿಂದಿರುತಿದೋಡೆಯು ಬೆರಗಿರ್ಪ್ಪ ಚಂದವಲಿ || ಪ್ರೇಮದಿಂ ತೋ
ರುವುದು ಭೂತ | ಗ್ರಾಮ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿ ಲಯಂಗಳ | ಕಾಮಿಸದೆ ಮಾಡು
ತ್ತಲಿಹುದೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪ ||

ಜ್ಯೋತಿರೂಪುಗಳಿಗೆ ತಾನೇ | ಜ್ಯೋತಿಯೆನಿಸುತ್ತಿಹುದವಿದ್ಯಾ |
ವ್ರಾತವೆನಿಪ ತಪಸ್ಸಿನಿಂ ದತಿದೂರವೆನಿಸುವುದು || ಶ್ರಾತವಹ ಸುಜ್ಞಾನ
ಜ್ಞೇಯವು | ನೀತಿಯಿಂ ಕೇಳೆ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯವು | ಭೂತನಿಚಯದ ಹೃದ
ಯದಲಿ ನೆಲಸಿಹುದು ನಿಜವೆಂದ || ೧೫ ||

ಇಂತು ತನುವೆನಿಸಿರ್ಪ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರವೆ | ಸಂತತದ ಸುಜ್ಞಾನವನು ನಿಜ |
ದಿಂ ತಿಳವ ಜ್ಞೇಯವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಹೇಳಿದನು || ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿಪೊನ್ನ
ಭಕ್ತನು | ಭ್ರಾಂತಿಯುಳಿದದ ನರಿಯಲೆನ್ನನ | ಚಿಂತ್ಯರೂಪನನೈದುವನು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷ ರೆನಿಪ್ಪುಭಯವಂ | ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಯನಾದಿಯೆಂದರಿ
ವಿಕರಿಸುವ ಮಹದಾದಿತತ್ವಂಗಳ ವಿಕಾರವನು || ವ್ಯಕ್ತವಹ ಸತ್ವಾದಿಗು
ಣವನು | ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ದುದಯಿಸುವುವೆಂದೇ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂದರಿ ಯೆಲೆ
ಧನಂಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ || ೧೯ ||

ಕಾರಿಯಂಗಳ ಗಖಿಲಕರಣಕೆ | ಸಾರಕತ್ವತ್ವದಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ | ಕಾರಣ
ವು ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸುವುದು ಪರಿಕಿಸಲು || ಸೇರುತಿಹ ಸುಖದುಃಖ
ಗಳ ವಿ | ಸ್ವಾರಭೋಕ್ತೃತ್ವದಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ | ಕಾರಣವು ತಾ ಪುರುಷನೆನಿ
ಸುಗು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೦ ||

ಆಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ನಿಂದೇ | ವ್ಯಾಪರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಲೊಗೆದ
ಬಹು | ರೂಪವಹ ಸತ್ವಾದಿಗುಣವಿಷಯವನು ಭೋಗಿಸುವ || ಈಪುರುಷ
ನಿಗೆ ಸುರನರಾದಿಮ | ರೂಪವಹ ಜನ್ಮಂಗಳಲಿ ಬಹು | ರೂಪವಹ ಗುಣ
ಸಂಗವೇ ಕಾರಣವು ಕೇಳೆಂದ || ೨೧ ||

ಈತನುವಿನಭಿವಾನಿ ಪುರುಷನು | ತಾ ತಳುವದೆ ಯುಪಾಧಿಭೇದದಿ ||
ನೀತಿಯಿ ನುಪದ್ರಪ್ಪ್ಯವಂ ತನುಮಂತ್ಯವೆನಿಸುವನು || ಆತನೇ ತಾಂ ಭರ್ತೃ
ಭೋಕ್ತೃ ಗು | ಣಾತಿಹಯದ ಮಹೇಶ ಮೂಯಾ | ಜಾತವಳಿಯಲು
ತಾನೆ ಪರಮಾತುಮನು ಕೇಳೆಂದ || ೨೨ ||

ಆವನೀಪುರುಷನನು ಗುಣದಿಂ | ಭಾವಸಹಿತೀಪ್ರಕೃತಿರೂಪನು | ತಾ
ವಿವೇಚಿಸಿ ತಿಳವ ನಾಸತ್ಪುರುಷನಾದವನು || ಭೂವಲಯದೊಳು ಸಕಲಧ
ರ್ಮದೊಳಾವಚಂದದೊ ಳರೊಡೆಯು ಮಗು || ಳಾವಿಚಕ್ಷಣ ಜನಿಸನ್ನೈ ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಕೆಲಬ ರಾತ್ಯಧ್ಯಾನದಿಂದವೆ | ಚಲಿಸದಿರುತ್ತಿದ್ದಾತ್ಮನಲಿ ನಿ | ಶ್ವಲರು
ತಮ್ಮಿಂದಾತ್ಮನನು ಕಾಣುತ್ತಿಹರು ಸುಖದಿ || ಕೆಲರು ಕೊಳ್ಳಲಜ್ಞಾನಯೋಗ
ದಿ | ಕೆಲರು ಕಾಂಬರು ಕರ್ಮಯೋಗದಿ | ಹಲವುಪರಿಯಿಂ ದೈದುನರು
ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವನು || ೧೪ ||

ಈಪರಿಯಲರಿಯದೆ ಕೆಲರು ಶ್ರುತಿ | ರೂಪತತ್ಪರರಾಗಿ ಯಾಚಾ |
ರೋಪದೇಶನ ಕೇಳಿ ತಚ್ಚರಣನನು ಸೇವಿಸುತ || ಆಸರನ ಭಜಿಸುತ್ತಿಹ
ರು ಕೇ | ಳಾಪುರುಷರುಗಳೆಲ್ಲರುಂ ಭವ | ರೂಪಮೃತ್ಯುವ ದಾಂಟುನರು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೫ ||

ಎಲೆಭರತಕುಲ ತಿಲಕ ಕೇಳೈ | ನೆಲೆಗೆ ಸ್ಥಾನವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕ | ಹಲ
ವುತೆರನಹ ಚೇತನಗ ಳೆನಿತನಿತ್ತುಭಾವದಲಿ || ಬಲವಿನಿಂ ದೀದೊಹದೇಹಿಗ |
ಳೊಳು ಬಲಿದ ಸಂಯೋಗದಿಂದವೆ ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಜನಿಸುತಿಹು ವರಿಯೆಂ
ದನಸುರಾರಿ || ೧೬ ||

ಕೆಡುವಖಿಲಭೂತಂಗಳೊಳು ತಾ | ಕೆಡದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಮವಾ |
ಗೆಡೆನರಿಯದಿಹ ನೆಂದುಕಾಂಬನು ಮನುಜನಾವನನು || ಪೊಡವಿಯೊಳು ಕೇ
ಳವನು ತತ್ವನ | ಬಿಡದೆ ಕಂಡವ ನೆನಿಸುತಿಹನಿದು | ಜಡಮತಿಗಳಿಗೆ ದೊರ
ಕದೆಂದಸುರಾರಿ ನೇಮಿಸಿದ || ೧೭ ||

ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲಿ ಸಮವೆನಿಸಿ ಸಂ | ದಿಲ್ಲದಿಹ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತಾಂ | ನಿಲ್ಲ
ದಾವನ ನರಿಯುತಿಹ ನನ ತನ್ನ ತನ್ನಿಂದ || ಎಲ್ಲಿಯುಂ ಕೆಡಿಸದೆ ಪರಾ
ತ್ಮನ | ಬಲ್ಲಕಾರಣದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವ | ನಲ್ಲಿಯೇ ಪಡೆವನು ಕಣಾ ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೧೮ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಸಕಲಕರ್ಮವು | ಮಿಾವಿಕರಿಸುವ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಮೆ |
ತಾವುನಾಡಿಗೊಳುತಿಹುವು ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಜದಿಂದ || ಆವುತಕೆ ತಾ ಕರ್ತ
ನಲ್ಲೆಂ | ದೀವಿಭೇದವ ಕಂಡೊಡವನೇ | ಭಾವಿಸಲು ತತ್ವವನು ಕಂಡವ ನೆಂ
ದನಸುರಾರಿ || ೧೯ ||

ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯಂ

||ಸೂಚನೆ|| ಎನ್ನ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದು | ತ್ವನ್ನವಾದ ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ |
ಮನ್ನಿಸದೆ ಮೂರಿದ ಮಹಾತ್ಮನ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂದ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಹಿಂದೆ ನಾ ಪೇ | ಳ್ಪತ್ತಮಜ್ಞಾನಂಗಳೊಳಗ | ತ್ಯುತ್ತು
ಮದ ಮತ್ತೊಂದು ಜ್ಞಾನವ ಪೇಳುವೆನು ನಿನಗೆ || ಸತ್ಯದಿಂ ಮುನಿಮುಖ್ಯ
ರಾವುದ | ಜಿತ್ತದಿಂ ನೆರೆ ಗಳಿಸಿದುದರಿಂ | ನಿತ್ಯವಹ ಸಿದ್ಧಿಯು ಪಡೆವರು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂದ ||೧||

ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನ ವಿದರಾ | ದರಭರದಿ ಸಾರ್ಥೆನ್ನ ಸರಿಯು | ಪರಮ
ಪದವಿಯ ಪಡೆವರೈ ಈಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲಿ || ಮರಳ ಜನಿಸರು ವಿಲಯದಲಿ
ನೆರೆ | ಮರಣಧರ್ಮವ್ಯಥೆಯ ನೈದವ | ನಿರುತದಿಂ ದಿರುತಿಹರು ಸುಖದಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂದ ||೨||

ಮುನ್ನ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿ ತಾನೇ | ಯೆನ್ನ ಯೋನಿಯೆನಿಸ್ತು ದದರಲಿ |
ಭಿನ್ನಸಚರಾಚರದ ಗರ್ಭವನಿರಿಸುವೆನು ನಾನು || ಸನ್ನಿಹಿತವಾ ಗದರವೆನೆ
ಯಿಂ | ದನ್ಯವಹ ಭೂತಂಗಳಿಗೆ ಸಂ | ಪನ್ನಜನನವು ದೊರಕುವುದು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂದ ||೩||

ಸಕಲಸುರನರತಿದೃಗಾದಿ | ಪ್ರಕರಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ | ನಿಖಿಲ
ಮೂರ್ತಿಗ ಳೇಸವಕೆ ನಾಂ ಹಿಂದೆ ಕರುಣಿಸಿದ || ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ
ವಿಶ್ವಾ | ತ್ವಕನು ನಾಂ ಬೀಜಪ್ರದಾಯಕ | ಸಕಲಲೋಕಕೆ ತಂದೆಯಾಗಿದೆ
ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೪||

ಸತ್ವರಜತಮವೆಂಬ ಪೆಸರನು | ವೆತ್ತು ತೋರ್ಪ ಗುಣತ್ರಯಂಗಳ |
ವಿತ್ತು ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದವೆ ಜನಿಸಿ ದೇಹದಲಿ || ನಿತ್ಯನವ್ಯಯನಾತ್ಮನನು
ಹಿಡಿ | ದೊತ್ತಿ ಬಂಧಿಸುತಿಹುವು ಕನಸಿನ | ಕತ್ತಲೆಯಲಿಹ ಕಳ್ಳನೆಂದದಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂದ ||೫||

ಆ ಗುಣತ್ರಯದೊಳಗೆ ಸತ್ಯವು | ಬೇಗ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕತದಿಂ | ಭೋಗಿ
ಸಲು ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶವು ತಿಳಿ ಯನಾಮಯವು || ಯೋಗತತ್ವಜ್ಞಾನಸುಖ
ಸಂ | ಯೋಗದಿಂ ಪುರುಷನನು ಬಂಧಿಸ | ಲಾಗಿ ತಾನಿಂತಿರುತಿಹನು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬||

ಘನರಜೋಗುಣವಾರ್ತೆ ಸಂಗತಿ | ಜನಿತ ಲೋಹಿತವರ್ಣ ವೆಂದದ |
ನನುನಯದಿ ತಿಳಿ ಯಾರಜೋಗುಣ ದೇಹಿಯನು ಪಿಡಿದು || ಅನವರತ ಸತ್ಯ
ಮೃಸಂಗದಿ | ಮನುಜನನು ಬಂಧಿಸುಗು ಕುಂತಿ | ತನಯ ಕೇಳಿದ ನೆಂದ
ನಾಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||೭||

ಉರವೊಸಿ ದಜ್ಞಾನದಿಂವಿ | ಸ್ತರದಲುದಯಿಸಿ ದಾತವೋಗುಣ | ಸು
ರನರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರನು ವೋಹಿಸುವು ದದುತಾನೇ || ಇರೆಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯ
ನಿದ್ರಾ | ಭರದಿ ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದು ಸಂ | ಗರವಿಜಯಿ ಕೇಳೈ ನಿದಾನ
ವಿದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೮||

ಸತ್ಯಗುಣ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಪುರುಷನ | ಹತ್ತಿಸುವುದು ರಜೋಗುಣವು ತಾ |
ವಿಸ್ತರದ ಕರ್ಮದಲಿ ಕೂಡಿಸುತಿಹುದು ಮನುಜನನು || ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನವ
ಮುಸುಕಿ ದೇಹಿಯ | ಚಿತ್ತವನು ಮರವೆಯಲಿ ನೆರೆ ಕೂ | ಡುತ್ತಲಿಹುದು
ತವೋಗುಣವು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೯||

ರಜತಮಂಗಳ ಗಲಿದು ಸತ್ಯವು | ನಿಜದಿ ತಾನುದಯಿಪುದು ಬೇಗದಿ |
ರಜವು ಸತ್ಯತಮಸ್ಸುಗಳ ಪರಿಭವಿಸಿ ಜನಿಸುವುದು || ರಜವನೀಸತ್ಯವನು
ಸೋಲಿಸಿ | ತ್ರಿಜಗದೊಳ ಗುದಯಿಸುವುದೀತನು | ವಿಜಯ ಕೇಳೈ ಮೂ
ರುಗುಣ ವೀತರದೊಳಹುವೆಂದ ||೧೦||

ತನುವಿನೀಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಮನೆಯ ತದ್ವ್ಯಾಸಂಗಳಲಿ ಸಂ | ಜನಿ
ಸುಗೆಚ್ಚರು ಮತ್ತೆ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಚಿತ್ತದಲಿ || ಅನುನಯದ ಲಾವಾಗಲುದಿ
ಸುಗು | ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳಾಗ ಸತ್ಯದ | ಘನವನಿಪ ಗುಣ ದೆಚ್ಚಿ ತಂದಿಂತ
ರಿಯ ಬೇಕೆಂದ ||೧೧||

ಘನರಜೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚು ತಿರಲೀ | ತನುಧನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಭವು |
ಮನದೊಳತ್ಯುಡ್ಯೋಗ ಕರ್ಮಾರಂಭ ವತಿಕೋಪ || ಎನಿತು ವಿವಯಸ್ಪಹೆ
ಯನಿತು ಸಂ | ಜನಿಸುವುವು ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆಲೆ | ಮನುಜರೊಳಗುತ್ತಮನೆ
ಕೇಳಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೦||

ಮರವೆ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯ ಮೂಢತೆ | ಬೆರಗುವಡೆದುಡ್ಯೋಗ ಶೂನ್ಯತೆ | ನಿರು
ಗೆಯಿಂ ನಿಜತತ್ವದೆಚ್ಚ ರದಿಲ್ಲ ದಿರುತಿಹುದು || ನೆರೆ ತವೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚು ಲಿನಿ
ತುಂ | ಮರೆಯಲೇ ಜನಿಸುತ್ತಲಿಹುವಿದ | ನರಿವುದೈ ಕುರುನಂದನನೆ ನಿನಿಂದ
ನಸುರಾರಿ ||೧೧||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ದೇಹಿಯು | ಸತ್ವಗುಣವಾವಾಗದೆಚ್ಚಿ ರ | ಲಿತ್ತ
ಮರಣವ ನೈದಿದಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿದಾದ || ತತ್ವವಿತ್ತುಗಳೈವೆ ನೆಲಸಿ |
ರುತ್ತಮದ ಲೋಕಂಗಳನು ತಾ | ಸತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಸಾರುವನು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಂದ ||೧೨||

ನರ ರಜೋಗುಣ ಹೆಚ್ಚಿ ದಾಗಲು | ಮರಣವನು ತಾನೈದಿ ಕರ್ಮದ |
ಪರಮಸಂಗವನುಳ್ಳ ಮೊನವನಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವನು || ನಿರುತವಾಪರಿಯಲಿ ತ
ವೋಗುಣ | ಪುರವಣಿಸಿ ಮೃತನಾದವನು ಕೇ | ಳ್ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬಹ
ಮೂಢಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವನು ||೧೩||

ವಿತತಸತ್ಕರ್ಮಂಗಳಿಗೆ ಮುಂ | ದುದಯಿಸುವ ನಿರ್ಮಲಸುಖವು ತಾ |
ಸದಮಲದ ಸಾತ್ವಿಕಗುಣಕೆ ಫಲವೆಂದು ಹೇಳುವರು || ತುದಿಗೆ ದುಃಖವಿ
ಕಾರ ರಜಸಿಂ | ಗುದಿಸಿ ತೋರುವ ಫಲ ತಮಸ್ಸಿಂ | ಗುದಯಿಸುವು ದಜ್ಞಾಸ
ಫಲ ವೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೪||

ಸತ್ವಗುಣದಿಂ ಜ್ಞಾನಮುದಿಸುಗು | ಮತ್ತೆ ರಾಜಸಗುಣದದೆಸೆಯಿಂ |
ಚಿತ್ತದಲಿ ಘನಲೋಭವಹುದು ತವೋಗುಣದದೆಸೆಯಿಂ || ಮತ್ತೆ ತನ ವಧಿಕ
ಪ್ರಮಾದವು | ಬಿತ್ತರದೊ ಳಜ್ಞಾನಮುಂ ಬೆಂ | ಬತ್ತಿ ಜನಿಸುತ್ತಿಹುವು
ಕೇಳಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೫||

ಸತ್ಯಗುಣವುಳ್ಳವರು ಸೇರುವ | ರುತ್ತುಮದ ಲೋಕಗಳನು ಕೇ |
 ಳ್ತು ರಾಜಸರ್ವೈದುವರು ಮನುಜಾದಿಲೋಕವನು || ಇತ್ತು ತಾಮಸಗುಣದ
 ವರು ಬೀ | ಳುತ್ತಿಹರು ಸರಕಾದಿಲೋಕದ | ಮೊತ್ತದೊಳ ಗೆಲೆಪಾರ್ಥ
 ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಘ್ನಂಸಿ ||೧೮||

ಅರಿಯಬಲ್ಲವ ನೀಜಗತ್ತಿಂ | ಗುರುವ ತ್ರಿಗುಣವೆ ಕರ್ತೃವಲ್ಲದೆ |
 ಹೊರಗೆ ಮತ್ತಿನ್ನೊಬ್ಬ ನಿಲ್ಲೆಂ ದೀಗುಣತ್ರಯದ || ನಿರುಗೆಗಾಂ ಬೇರೆಂದ
 ದಾವನ | ನರಿವನಪ ನನನೆನ್ನಭಾವನ | ಮರೆಯದೈದುವನೈ ಧನಂಜಯ
 ಎಂದನಸುರಾರಿ ||೧೯||

ದೇಹಿ ಯಾದೇಹದಲಿ ಜನಿಸಿದ | ಬೇಹ ಮೂರುಂಗುಣಗಳಂ ವ್ಯಾಮೋ
 ಹವಿಲ್ಲದೆ ವಿಾರಿ ಜನಿಮೈತಿಜರೆಯ ದುಃಖಗಳ || ದೇಹದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯ
 ನೈದೀ | ದೇಹ ಬೀಳಲು ಮುಕ್ತಿಯನು ಸಂ | ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಪಡೆವನೈ ಕಲಿ
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೦||

ಆವಕುರುಹಿಂ ದರಿಯಬಹುದೆಲೆ | ದೇವ ಈಗುಣಮೂರ ವಿಾರಿದ |
 ಜೀವರೋಳಗುತ್ತಮನ ನೀತ್ರಿಗುಣಂಗಳೆಂಬುದನು || ಆವಪರಿಯಿಂ ವಿಾರು
 ವನು ಮ | ತ್ತಾವಪರಿಯಿಂ ಬೆರಸಿರುವನಿದ | ನೀವು ಮುದದಿಂ ದೊರೆಯ
 ಬೇಕೆನ ಗೆಂದನಾಪಾರ್ಥ ||೨೧||

ಎಲವೊಪಾಂಡನ ಗುಣಸಮೂಹದ | ಫಲವೆನಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶನನು ನೆರೆ |
 ಬಲುಹನುಳ್ಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಮ ನಜ್ಞಾನವೆಂಬುದನು || ಬಲಿದು ಬಂದೊಡೆ
 ತೋಪಹೊದ್ದದೆ | ಕಳೆಯೆ ಬಯಸನವಂ ತ್ರಿಗುಣನನು | ಗೆಲಿದ ಪುರು
 ಪನ ಚಂದವಿದು ಕೇಳೆಂದನ ಸುರಾರಿ ||೨೨||

ಮುನಿಯದಣ ಮಾವನ ಸುದಾಸೀ | ನನವೊಲಿರುತೀ ಮೂರುಗುಣದಿಂ |
 ದನವರತ ಮವಿಚಾಲ್ಯನೆನಿಪನು ಸಕಲದೇಹದಲಿ || ಘನಗುಣಂಗಳು ನಡೆಯು
 ತಿಹುವೆಂ | ದಿನಿತುವನು ಬಲ್ಲಾತ ನೇ ಈ | ತನುವಿನಿಚ್ಚಿ ಯಲಿರ ಕಣಾ ಕಲಿ
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೩||

ಆವನೀಸುಖದುಃಖದಲಿ ಸಮ | ಭಾವವುಳ್ಳವ ಸ್ವಸ್ವರೂಪಿನ | ಭಾವ
ನಿಸ್ತನು ಹೊನ್ನುಕಲುಹೆಂಟೆಯಲಿ ಸಮಮತಿಯು || ಆವ ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಗ
ಳಲಿ ಸಮ | ನಾವ ಪ್ರಿಯವಪ್ರಿಯವನೆಲ್ಲವ | ಭಾವಿಸಲು ಸರಿಯಾಗರಿವ
ನವ ಧೀರ ಕೇಳೆಂದ ||೨೪||

ಆವ ನೀಬಹುವೂನದಲಿ ಮ | ತ್ತಾವ ನೀಯವಮೂನದಲಿ ಸಮ | ನಾ
ವನನು ಮಿತ್ರರಲಿ ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನಹನು || ಆವ ನುದ್ಯೋಗಂಗಳಲ್ಲವ |
ಭಾವಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟುತನೈ ಗುಣ | ಭಾವನನು ವಿಾರಿದವನೆನಿಸುವ ನವನು
ಕೇಳೆಂದ ||೨೫||

ಆವ ನೆನ್ನನು ಪಲ್ಲಟಿಸದೆಯೆ | ಭಾವಭಕ್ತಿಯ ಯೋಗದಿಂ ನೆರೆ | ಸೇ
ವಿಸುತಲಿಹ ನಾತ ನೀತ್ರಿಗುಣಂಗಳಂ ವಿಾರಿ || ಪಾವನೋತ್ತಮಬ್ರಹ್ಮನಡು
ದಕೆ | ಜೀವರೂಳು ನಿಷ್ಪಾಪನಪ ನಿಂ | ತಾವಿಮಲವೇದಾಂತಸಿದ್ಧಿ ದೆಂದ
ನಸುರಾರಿ ||೨೬||

ಸಿ ರವೆನಿಸ ವೇದಕ್ಕೆ ಪಿರಿದಹ | ಪರಮಮುಕ್ತಿಗೆ ನಿತ್ಯವೆನಿಸುವ | ನಿರುತ
ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಿರಿದೆನಿಸ ವೇದಾಂತನಿಜಸುಲಕೆ || ಪರಿಕಿಸಲಿಕಿವಕ್ಕಲ್ಲಕಂ ನಾ |
ನಿರುವೆನ್ನೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನೀನೆಲೆ | ನರನೆ ಕೇಳೊಲಿ ದೆಂದನಸುರಾರಾತಿ
ಕರುಣದಲಿ ||೨೭||

|| ಇಂತು ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗಮೆಂಬ ಚತುರ್ದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ||

ಪಂಚದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ತನುವೆನಿಪ ವೃಕ್ಷವನು ಮತ್ತೀ | ತನುವ ಧರಿಸಿಹ ಪುರುಷ
ನನು ನೆ | ಟ್ಟನೆ ತಿಳವನೊಬ್ಬ ವಿನರಿಸಿದ ನರ್ಜುನಗೆ ಮುರವೈರಿ||

ಬೇರು ಮೊದಲಾಗಿಹುದು ಕೊಂಬು ವಿ | ಕಾರದಿಂ ಕೆಳಗಾಗಿಹುವು
ಸಂ | ಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ಸಕಲಶ್ರುತಿಗಳೆ ಯೆಲೆಗಳಾಗಿಹುವು || ವಿರ ಕೇ
ಳದ್ವಿತ್ವವೆನಿಸುವು | ದಾರವೃಕ್ಷವದವ್ಯಯವು ತಾ | ವಾರಿವರಿದ ನನರುಶ್ರು
ತಿವಿದ ರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧||

ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷ | ಕ್ಷುರುವ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಮೂಲವು |
ನಿರುಗೆಯಿಂ ಮಹದಾದಿತತ್ವವು ಶಾಖೆಯನಿಸುವುದು || ಬೆರಗಿವೇಕ್ಯ ಶ್ರುತಿ
ನಿಕರ ಪಕ್ಷವು | ಮರವೆಯಿಂದಂ ನಿತ್ಯವರಿವಿಂ | ಹರಿವುದಾಗಿ ಯನಿತ್ಯವಿದ
ನರಿದನನೆ ಶ್ರುತಿವಿದನು ||೨||

ಈಮರದ ತುದಿವೊದಲುನಡುಗಳು | ನಾಮರೂಪಗ ಳಾವವಿಧದಿಂ |
ದೀಮಹಿಯ ಮೊಲರಿಯುಬಾರದು ಬೇರುವರಿದಿರ್ಪ || ಈಮರನ ನಿಸ್ಸಂಗ
ವೆನಿಸಿದ | ನಾಮಯದ ವರಶಸ್ತ್ರದಿಂ ನಿ | ಸ್ವೀಮಬೋಧನು ಕಡಿದು ಮು
ಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದ ||೩||

ಅದರನಂತರದಲ್ಲಿ ಯಾನಿಜ | ಪದವನರಿಯಲುಬೇಕು ನೋಡೈ | ಯ
ದರಲೈಕ್ಯವ ಪಡೆದವರು ತಿರುಗರು ಮರಳ ಭವಕೆ || ನಿರುತದಿಂ ದಾರಿಂದ
ತೋರಿತು | ಮೊದಲನಾದಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಯಾತನ | ಪದವನ್ನೈದುವೆನೆಂದು ಯ
ತ್ನವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದ ||೪||

ಸಂಗದೋಷನ ಕಳಿದು ಹಮ್ಮುವ | ಹಮ್ಮುಗಳಳಿದ ನಿವೃತ್ತಕಾಮರು |
ಹಿಂಗದೀನುಬದುವದ್ವಂದ್ವದಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡವರು || ಅಂಗವಳಿ ದಧ್ಯಾತ್ಮ
ನಿಷ್ಕರು | ತುಂಗವಿಕ್ರಮತತ್ವವಿದ ರಾ | ಮಂಗಳೋತ್ತಮನಿತ್ಯಪದ ವೈದು
ವರು ಕೇಳಂದ ||೫||

ಆವುದಾವೊಂದನುಲಪದವನು | ಪಾವಕನು ರವಿಶಿಗಳೆಂಬೀ | ಮೂವ
ರುಂ ನೆರೆ ಬೆಳಗಲರಿಯರು ತಮ್ಮ ಹಬೆಯಿಂದ || ಆವುದನು ಸೇರಿದರೆ ಮರ
ಳರು | ಪಾವನೋತ್ತಮನೆನಿಸ ಪದವದು | ಭಾವಿಸಲು ತಾನೆನ್ನಪದವೈ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬||

ನರನೆ ಕೇಳೇಜೀವಲೋಕದ | ಉರವಣಿಸುವ ಪಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು |
ಭರದಿ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಂಗಳಾಗಿಯೆ ವಿಷಯಸಂಗದಲಿ || ಇರಲವನು ಸೆಳೆಯುತ್ತ
ಜೀವನು | ಪಿರಿದು ವೆಸರಿದಿರುವ ಪುರುಷನು | ನಿರುತದಿಂದೆನ್ನಂಕನೆಂದರಿ
ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೭||

ಆತ ತಾನಾವಾವ ದೇಹವ | ನೋತು ಪೊಗುವನು ಮತ್ತಿರದೆ ತಾ | ನಾ
ತನುಗಳನು ಬಿಸುಟು ಹೊರವಡುವಾಸನೆಯದಲಿ || ವಾತ ಪುಷ್ಪದ ಪರಿ
ಮಳವನೊ | ಯಾವ್ವಾತರದ ಲಾಙ್ಛನಿಯವ ಜೀವಾತುಮನು ತೆಗೆದೊಯ್ವ
ನೆಲೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೮||

ಈಪರಿಯ ಜೀವಾತ್ಮ ಕ್ರೋತ್ರವ | ದೀಪಿಸುವ ನೇತ್ರನನು ತ್ವಕ್ಕನು |
ಮಾಪರಿಯ ರಸನೆಯನು ಭ್ರಾಣವ ಮನವನುಂಕೂಡಿ || ರೂಪುರಸಗಂಧಾದಿ
ವಿಷಯಕ | ಲಾಪವನು ಭೋಗಿಸುತಿಕನು ಜಿ | ದ್ರೂಪನಲ್ಲದೆ ತಾ ವಿಚಾ
ರಿಸೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲೆಂದ ||೯||

ದೇಹವನು ಬಿಡುವಾತನುಮ ನೀ | ದೇಹದೊಳಗಿರ್ಪಾತನುಮ ನೀ | ದೇಹ
ಗುಣವನು ಕೂಡಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಭೋಗಿಸುವ || ದೊಡೆಯನು ತಾವರಿಯ
ರಾತ್ರಿ | ದೋಹಿಮೂಡರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು | ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣುತಿಕ
ರೆಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦||

ಪರಮಮುನಿಗಳು ಯತ್ನದಿಂ ಕಾಂ | ಬರು ಕಣಾ ಜೀವಾತ್ಮನೇ ನಿ |
ರ್ಧರಿಸಿನೋಡಲು ತಮ್ಮೊಳಹ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದಿಂತು || ದುರುಳ ರಂತಕರಣ
ಶುದ್ಧಿಯ | ದೆರವೆನಿಸುವಜ್ಞರುಗಳಾತ್ಮನ | ಪಿರಿದು ಯತ್ನವಮಾಡಿಯುಂ
ಕಾಣರು ಕಣಾ ಎಂದ ||೧೧||

ಇಂದುಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿಗಳ ಲಾವುದ | ದೊಂದು ತೇಜವೆ ನಿಖಿಳಜಗವನು |
ಕುಂದದನುದಿನ ಬೆಳಗುತಿರುತಿಹು ದಾಪ್ರಕಾಶನನು || ತಂದೆ ನೀನರಿ ಯೆನ್ನ
ನಿಜಸಂ | ಬಂಧವೆಂದಿದ ನಖಿಳಶ್ರುತಿಮುಖ | ದಿಂದ ಪೇಳುತ್ತಿಹರು ಜ್ಞಾ
ನಿಗ ಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೦||

ಭೂತಳವ ನೊಳಪೊಕ್ಕು ಭೂತ | ವ್ರಾತವನು ನಾನೆನ್ನ ಬಬುಹಿಂ |
ದೋತು ಧರಿಸುತ್ತಿಹೆನು ತಿಳಿ ಬಳಕುದಕಮಯವೆನಿಪೆ || ಶೀತಕರ ನಾನಾಗಿ
ಕೇಳೇ | ಭೂತಳದ ಲೋಪಧಿವನಸ್ವತಿ | ಜಾತವೆಲ್ಲವ ಬೆಳಸುತಿಹೆ ನೆಲೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧||

ಬಳಕ ವೈಶ್ವಾನರನು ನಾನಾ | ಗುಳಿದಖಿಲಜೀವಿಗಳ ದೇಹಂ | ಗಳನು
ಸಂಶ್ರಯಿಸುವೆನು ಪ್ರಾಣಾಪಾನದೊಡಗೂಡಿ || ತಿಳಿಯೆ ನಾಬುಕುಪರಜೆ
ನನ್ನಂಗಳನು ಜೀರ್ಣಿಸುತಿಹೆನು ಕೇಳಾ | ನುಳಿಯೆ ಹೊರೆವವರಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವವ
ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೨||

ಸಕಲರಂತಕರಣದೊಳು ಸು | ವೈಕುಂತದಿಂ ದಿರುತಿರ್ಪೆನೆನ್ನಿಂ | ಪ್ರಕ
ಟದಿಂ ಜ್ಞಾನಸ್ತೃತಿಗ ಳಜ್ಞಾನವಿಸ್ತೃತಿಯೂ || ಸುಕರನಾ ಗರುಹಿಸಿಕೊ
ಳುತ್ತಿಹೆ | ನಖಿಲಶ್ರುತಿವಚನಂಗಳಂ ನಾಂ | ನಿಖಿಲವೇದಾಂತಾರ್ಥಕರ್ತನು
ವೇದವಿದನೆಂದೆ ||೧೩||

ಲೋಕದಲ್ಲ ಕ್ಷರಾಕ್ಷರಾತ್ಮಕ | ರೇಕರಾತಿಗ ಳನಿಪರಿಬ್ರ ರೊ | ಳೇಕ
ಪುರುಷಂ ಕ್ಷರನು ಘಾತಸಮೂಹವೆನಿಸುವನು || ಬೇಕೆನಿಪೆ ಕೂಟಸ್ಥನ
ವೈಯ | ನೇಕ ನಕ್ಷರಪುರುಷನೆನಿಪಂ | ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ತಿಳಿನೀ
ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೪||

ಇರ್ದರಿಂ ಬೇರೆನಿಸುವವನಿ | ನೊರ್ದು ನುತ್ತಮಪುರುಷ ನಾವಂ | ಪರ್ವಿ
ಮೂಲೋಕವನು ಧರಿಸಿಹೆ ನಾತನವೈಯನು || ಉರ್ದಿನಲಿ ಪರಮೇಶ್ವ -ನು
ತಾ | ನೊರ್ದನೇ ಕಾರಣನು ಲೋಕಕೆ | ಸರ್ವಗತಪರಮಾತ್ಮನೆನಿಪನು ಪಾ
ರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೫||

ಕ್ಷರಪುರುಷನನು ಮೀರಿ ಬಳಕೆ | ಕ್ಷರಪುರುಷನಿಂ ದಧಿಕನೆಂದಲೆ | ಪರಿ
ಯಲಾನೆನಿಸುವುದರಿಂ ಲೋಕದಲಿ ವೇದದಲಿ || ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮ
ನೆನಿಸುತವೆ | ಖರಿಯರೊಳು ವಿಖ್ಯಾತನಾಗಿಹೆ | ನಿರುತಕಿದು ತತ್ವಾರ್ಥ ವೆಲೆ
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಮೂಢನಾಗದೆ | ದೇವಪುರುಷೋತ್ತಮನು ನಾನೆಂ |
ದೀವಿವೇಕದ ಲರಿವ ನವ ಸರ್ವಜ್ಞನೆನಿಸುವನು || ಪಾವನನು ಸರ್ವಾತ್ಮಭಾವ
ದಿ | ಭಾವಿಸುತ ಲೊಲಿದೆನ್ನ ಭಜಿಸುವ | ನಾವಪರಿಯಿಂ ಬಿಡದೆಲೈಕಲಿಪಾ
ರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೯||

ಈಪರಿಯ ಲತಿಗೋಪ್ಯವಹ ನಿಜ | ರೂಪಬೋಧಕಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥ ನಿ |
ರೂಪಿತವು ನಿನಗಾದುದೆನ್ನಿಂ ದಿವನು ಲೇಸಾಗಿ || ವ್ಯಾಪರಿಸ ತಿಳಿಯಲ್ಚೆ ತೆ
ತ್ವದ | ರೂಪರಿದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆಯೆಂ | ದೇಪರಿಯ ಹರಿ ತಿಳುಹಿದನು ಧೃತ
ರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ ||೨೦||

ಇಂತು ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗಮಂಟ ಪಂಚದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಪೋಡಕಾಧ್ಯಾಯಂ

||ಸೂಚನೆ|| ನಿರುತದಿಂ ದೈವಾಸುರಗಳೆಂ | ಬೆರಡು ಪ್ರಕೃತಿವಿಭಾಗದಿಂದಿಹ |
ನರರ ವರ್ಮನೆಗಳನು ಹರಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಕರುಣಿಸಿದ ||

ಅಭಯ ಸತ್ವದ ಶುದ್ಧಿ ದಾನದ | ವಿಭವ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ನಿಗ್ರಹ |
ಶುಭವೆನಿಪ ವರಯಜ್ಞ ರಿಜುತನ ವೇದಪರನೆಗಳು || ಅಭವನನು ಮೊಚ್ಚಿ ಸ್ಥ
ವ ತಪವತಿ | ರಭಸವಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನಯೋಗ|ಪ್ರಭೆಯನಿಲವಿವು ದೇವತಾಪ್ರ
ಕೃತಿಗಳಿಗಹುವೆಂದ ||೧||

ಕೊಲ್ಲ ದಿರುಹವು ಸತ್ಯಭಾಷಿತ | ವೆಲ್ಲೆಡೆಯಲಕ್ಷೋಧ ಕೊಂಡೆಯ |
ನಲ್ಲದಿರುಹವು ಶಾಂತಿ ಲಜ್ಜೆ ಯಚಾಪಲಂ ತ್ಯಾಗ || ಸಲ್ಲಲಿತದಯೆ ಜೀವಿ
ಮಾತ್ರದೊ | ಳೆಲ್ಲಿಯುಂ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೃದುತನ | ವೆಲ್ಲವಿವು ದೈವಪ್ರಕೃತಿ
ಗಹು ವೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨||

ದೇವತಾಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಜನಿಸುವೆ | ನಾನನಾತಂ ಗದಿಕತೇಜವು | ಪಾವ
ನದ ಸೈರಣೆ ಮಹಾಧೃತಿ ಯಿತ್ತರದ ಪಾಚ || ಜೀವಬಾಧೆಯ ಬಿಡುವು ದೀ
ತನು | ಭಾವದಭಿಮಾನಿಕೆಯನುಳಿದಿರ | ವೀವಸುಧೆಯೊಳು ಸಂಭವಿಸು
ವುವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೩||

ಆಸುರಪ್ರಕೃತಿಯ ಲುದಿಸಿದವೆ | ಗೇಸು ಗುಣವುಧ್ವವಿಪು ವೆಂದೆನೆ |
ಬೇಸರದೆ ಕೇಳ್ವೆ ಧನಂಜಯ ದಂಭವಭಿಮಾನ || ರೋಪ ದರ್ಪ ಸಮಸ್ತ
ಜನಮಂ | ಕ್ಲೇಶಗೊಳಿಸುವ ಬಹುಳನಿಷ್ಕರ | ಭಾವೆ ಯಂತಜ್ಞಾನ ಜನಿ
ಸುವು ವೆಂದನಸುರಾರಿ ||೪||

ವಿದಿತದೈವಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬುದು ಸದಮಲದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ | ವೊ
ದವಿದೀಸಂಸಾರಬಂಧನ ಕಾಸುರಪ್ರಕೃತಿ || ಪದುಳದಿಂ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿ
ಹು | ದಿದರೊಳಗೆ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ | ಗುದಿಸಿದವನಾಗಿರ್ಪೆ ಶೋಕಿಸ
ಬೇಡ ನೀನೆಂದ ||೫||

ನಿರುತವೀಲೋಕದಲಿ ದೈವಾ | ಸುರರೆನಿಸಿದಿತ್ತರದ ಪ್ರಜೆಗಳು | ಭರ
ದಿ ನಿರ್ಮಿತರಾಗಿರುವ ರವರೊಳಗೆ ನಾಂ ನಿನಗೆ || ಬರೆದೆ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯನು
ವಿ | ಸ್ತುರದಲಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಯನು ಮುಂ | ದೊರೆವೆ ನನಧಾನದಲಿ ಕೇ
ಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೬||

ಅರಿಯ ರೀಭವಬಂಧಕರ್ತವ | ನರಿಯ ರೀಭವ ರೋಹ ಕರ್ತವ | ಮೆ
ರೆಯುವಾಸುರಸಂಪದದ ಉದಯಿಸುವ ಮಾನವರು || ಉರುವ ಬಾಹ್ಯಾಂತ
ರವಿಶುದ್ಧತೆ | ಮೆರೆವ ಸತ್ಯಾಚಾರವೆಂಬಿವು | ನಿರುಗೆಯಿಂ ದಿಲ್ಲವರಿಗೆಲೆ
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೭||

ಜಗವಸತ್ಯವು ಪುಣ್ಯಪಾಪಾ | ದಿಗಳ ನೀಮೆ ಯದಿಲ್ಲಮೆಂದೆನು | ತಗ
ಣಿತಂ ಪರಮೇಶ್ವರಂ ತಾನಿಲ್ಲಮೆಂದೆನುತ || ಬಗುಳುತಂ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ
ಸಂಗದಿ | ಜಗವುದಯಿಸುಗು ಕಾಮನೇ ಈ | ಜಗಕೆ ಕಾರಣನೆಂದು ಹೇಳು
ವರೆಂದನಸುರಾರಿ ||೮||

ಈಪರಿಯ ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ನಿಜ | ರೂಪ ತಿಳಿಯದೆ ನಪ್ಪಚಿತ್ತದ | ಪಾ
ಪಕರ್ಮಿಗಳ ಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳಾದ ಮಾನವರು || ಕಾಪುರುಷ ರೀಲೋಕವನು
ನೆರೆ | ತಾಪಿಸಲಿಕೋಸುಗರ ಜನಿಸುವ | ರಾಪರಮಪುರುಷನನರಿಯ ರೆಲೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೯||

ಹಂಭಮಾನಮದಂಗಳನು ಬಿಡ | ದಿಂಬುಗೊಂಡಿಹ ನೆರರು ಬಯಕೆಯ |
ತುಂಬದಿಹ ಕಾಮವನವಜ್ಜತೆಯಿಂದಲಾಶ್ರಯಿಸಿ || ಡೊಂಬಿಯಿಂ ದತಿಕಪ್ಪ
ನಿಯನು | ಹಂಬಲಿಸುತಾಶ್ರಯಿಸಿ ಶುಚಿತನ | ವಿಂಬುಗೊಳ್ಳದ ವ್ರತನ ನಾ
ಚರಿಸುವರು ಕೇಳೆಂದ ||೧೦||

ಮರಣವೇ ಕಡೆಯಾಗಿ ಹವಣಿಸೆ | ಲರಿದಿನಿಪ ಚಿಂತೆಯನು ತಾವತಿ |
ಭರದಲೈದಿಯ ವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರುಗಳಾಗಿ || ಸ್ತುರನ ಯೋಗವನುಳಿದು
ಜಗದೊಳು | ಓರಿದಿನಿಪ ಪುರುಷಾರ್ಥವಿಲ್ಲಂ | ದಿರದೆ ನಿಶ್ಚಲಿಸುತ್ತಲಿಹ ರೆಲೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧||

ದುರುಳರಾತಾಪಾತಗಳ ಸಾ | ವಿರಗಳಂ ಬಿಗಿವಡೆದು ಭೋಗಾ | ತುರತೆ
ಯಿಂದವರುಗಳು ಕಾಮಕ್ರೋಧಪರರಾಗಿ || ಪಿರಿದು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಭೋ
ಗವು | ದೊರಕಲೋಸುಗ ವರ್ಧನಿಜಯವ | ಪರವ ಬಿಟ್ಟುನ್ಯಾಯದಿಂ ದಾ
ರ್ಜಿಸುತಲಿಹರಂದ ||೧೦||

ಇದನು ನಾನಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದೆ ಮುಂ | ದಿದರಲಹ ಒಯಕೆಯನು ಪಡೆವೆನಿ |
ದಿದಕೊ ನಗಗೀಗುಂಟು ಮರಳಲಧನವು ತಾನೆನಗೆ || ಹದುಳದಿಂ ದೊರ
ಕೊಂಬುದೆಂದಿ | ಹದನನೇ ಚಿಂತಿಸುತಲಾಸುರ | ಪದದ ಮನುಜರು ಕೆಡು
ವ ರೆಲೆಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೧||

ಎನ್ನದೆನೆಯಿಂ ದಳದನೀಹಗೆ | ಯಿನ್ನುಳಿದ ಹಗೆಗಳುಮ ಸಳಿಯಿಪೆ |
ನಿನ್ನು ಪೃಥ್ವೀಶ್ವರನು ನಾನೇ ಭೋಗಿ ಸುಖಿ ನಾನೇ || ಗನ್ನಗತಕಂಗಳನು
ತಿಳಿದಿಹ | ಸನ್ನಿಹಿತಭುಜಬಲನು ನಾನೇ | ಉನ್ನತೋನ್ನತ ಸಿದ್ಧನೆಂಬನು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೨||

ಎಲ್ಲರಿಂ ದತಿಥನಿಕನಾನೇ | ಬಲಿತಹ ಸತ್ಕುಲವನುಳ್ಳವ | ನಿಲ್ಲಿ ಸರಿ
ಯಾರೆನ್ನೊಡನೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ನವನಿಯಲಿ || ನಿಲ್ಲದೆಯೆ ಯಜ್ಞವನು ಮಾಡು
ವೆ | ನೆಲ್ಲರಿಗೆ ದಾನವನು ಕೂಡುವೆನು | ಭುಲ್ಲವಿಸುತಿಹೆ ನೆಂಬನಜ್ಞನು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೩||

ಹಲವು ಚಿತ್ತಭ್ರಾಂತಿ ಯಿಂತಿರೆ | ಬಲಿದ ಮೋಹದ ಬಲೆಗಳೊಳು
ನೆರೆ | ಸಿಲುಕಿ ಬಹುವಿಧವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರಾದವರು || ಬಲಿದು ತಾವತಿ
ಕಷ್ಟವೆನಿಸುವ | ಹಲವುಸರಕಂಗಳಲಿ ಬೀಳುವ | ರೆಲೆಧನಂಜಯ ಆಸುರ
ಪ್ರಕೃತಿಗಳು ಕೇಳೆಂದ ||೧೪||

ತಮ್ಮ ತಾಂ ಪೊಗಳುತ್ತ ಬೆರೆವರ | ಗೊಮ್ಮೆ ಬಹುಧನಮಾನಮದ
ವನು | ನೆಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರ್ಪವರು ಡಂಭದಿ ವಿಧಿಗಳನು ಬಿಟ್ಟು || ದುರ್ಮತಿಗ
ಳಾನಾಮವಾತ್ರದ | ಕರ್ಮಯಜ್ಞವ ಯಜಿಸುತಿಹರಲೆ | ಧರ್ಮದನ ನನುಜ
ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೧೫||

ಕಾಮವಂ ಕ್ರೋಧವನು ಹಮ್ತನು | ತಾಮಸದ ಬಲದರ್ಪಗಳುಮಂ |
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದಾಶ್ರಯಿಸಿ ದಿವದಿರು ತಮ್ಮ ದೇಹದಲಿ || ನೇಮದಿಂದ ಪರತನು
ಗಳಲಿ ನಿ | ಸ್ನೇಹವನಂ ದ್ವೇಷಿಸುತ ಲೆನ್ನನು | ತಾಮಸ ರಸೋಯಿಪರು ಸು
ಜನರ ಸತ್ಪಥದೊಳಿಂದ ||೧೮||

ಈಪರಿಯ ಮದ್ವೇಷಿಗಳ ನತಿ | ಕೋಪಿಗಳ ಸಶುಭರನು ಮಾನವ |
ರೂಪ ಧರಿಸರ್ಪಧಮರನು ಸಂಸಾರಚಕ್ರದಲಿ || ಪಾಪರೂಪದ ಲಸುರ
ಯೋನಿಯ | ಲಾಪರಮದುಪ್ಪರನು ನೂಕುವೆ | ನೀಪರಿಯೊಳಿಪುರ್ದು ಕಣಾ
ಕೇಳಾಸುರಪ್ರಕೃತಿ ||೧೯||

ಅಸುರಯೋನಿಯ ನೈದಿ ತೊಳಲತ | ಬಸವಳಿದು ನರರಜ್ಜುರಾಗಿಯೆ |
ಹೊಸಪರಿಯ ನಾನಾಭವಂಗಳ ಲೆನ್ನನಿಜಪದವ || ಸಸಿನೆ ಸಾರದ ಕಥನದಿಂದ
ನಿ | ಪ್ಪಸರದಿಂದ ನೆರೆ ಯಥವಗತಿಯನು | ಪಶುಗಳಿಂದದ ಲೈದುವರು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||೨೦||

ತನಗೆ ಕೇಡನು ಮಾಡುತಿರುವಿ | ಘನವೆನಿಸ ನರಕಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು |
ವಿನುತಮತಿ ತಿಳಿ ಮೂರು ತೆರನಾ ಗಿಪುದದೆಂತೆನಲು || ಜನಿತಕಾಮಕ್ರೋ
ಧಲೋಭಗ | ಳನಿತ ನದುಕಾರಣದಿ ಬಿಡುವುದು | ಮನುಜನಾದವ ಸುಖವ
ಪಡೆವೊಡೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||೨೧||

ಈತವೋದ್ವಾರಂಗಳಂ ನಿ | ಭೀತರಾಗಿಯೆ ಮೂರರಿಂ ವಿ | ಖ್ಯಾತಿ
ಯಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನೈದಿದ ಮಾನವರು ತಮ್ಮ || ನೂತನದ ಲೇಸಕ್ಕು ಮೇ
ತರಿ | ನೋತದನೆ ಯಾಚರಿಪ ರದರಿಂ | ದಾತತುಕ್ಷಣ ಪಡೆನರೈ ಮೋಕ್ಷ
ವನು ಕೇಳಿಂದ ||೨೨||

ಆವನೊಬ್ಬನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧ್ಯು | ಕ್ತಾವಳಿಯ ಬಿಟ್ಟುಬಿಲಕಾಮಗು |
ಣಾವಳಿಗಳಂ ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಲಿ ಚರಿಸುವನು || ಭಾವಿಸಲಿಕವ ಸತ್ವಶು
ದ್ಧಿಯ | ಪಾವನದ ನಿಜಸುಖವೆ ಮುಕ್ತಿಯ || ನಾವಪರಿಯಿಂ ಪಡೆದುದೆಂದ
ಸುರಾರಿ ಕರುಣಿಸಿದ ||೨೩||

ಅದುನಿಮಿತ್ತದಿ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ತು | ವೈದಲಕರ್ತವೈದಲಿ ಭಾವನ | ಪದವಿ
ಯಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರವೃತ್ತವು ನಿನಗೆ ಪರಿಕಿಸಲು || ವಿದಿತದಿಂದನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಂ
ದಲಿ ಹೇ | ಳದುದ ನೆರೆ ತಿಳಿದಖಿಲಕರ್ಮನ | ಹದುಳದಿಂ ದಾಚರಿಸಲಿಕೆ ನೀ
ನರ್ಹನಹೆ ಯೆಂದ ||೨೪||

ಇಂತು ದೃವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗಮೆಂಬ ಷೋಡಶಾಧ್ಯಾಯಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಸಪ್ತದಶಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ದಾನಯಜ್ಞ ತಪಂಗ ಳನಿತನು | ಮಾನವರ ಅಹಾರ ಭೇದವ |
ದಾನವಾರಿ ನರಂಗೇ ಗುಣಭೇದದಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ ||

ಆರುಕೆಲಬರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನು | ಪಾರದೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯ |
ಸೇರಿ ಯಜ್ಞಗಳನು ಮಾಡುವರವರ ನಿವೈಯನು || ಸಾರಸಾತ್ವಿಕವೋ
ರಜಸ್ಸಿನ | ಕಾರಿಯವೋ ತಾಮಸವೋ ಕರುಣಿಸು || ಶೌರಿ ಯೆಂದರ್ಜುನನು
ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೧||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಮೂರುತೆರವಲಿ | ನೆಲಸಿಹುದು ವಿಶ್ವಾಸವಾವುದು | ನ
ಲೆಗೆ ಬೇವರಿಗೆಲ್ಲ ಜನಿಸಿದ್ದುಂ ಸ್ವಭಾವದಲಿ || ಲಲಿತಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜಸವು
ತಾ | ನುಳಿದತಾಮಸ ವೆನಿಪುದನು ನಿ | ರ್ತುಲದಲರಿವಂತುಸುರುವೆನು ಕೇ
ಳೆಂದ ನಸುರಾರಿ ||೨||

ಅನಿಬರೆಯಲಿ ಗವರಬುದ್ಧಿಯ | ನೆನಪಿಗನುಗುಣಮಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯು |
ಜನಿಸುತಿರ ಲಾಪುರುಷನೊ ತದ್ಭಕ್ತಿಮಯನಹನು || ವಿನುತನಾವನ ನಾವಗು
ಣದಲಿ | ಜನಿತಭಕ್ತಿಯನುಳ್ಳವನೊ ತ | ನೈನದಲೇ ಯಜಿಸುತ್ತಿಹನು ಕೇ
ಳೆಂದ ನಸುರಾರಿ ||೩||

ಸತ್ವಗುಣಯುಕ್ತರುಗಳೆಲ್ಲರು | ಮುತ್ತಮೋತ್ತಮದೇವರನು ಯಜಿ |
ಸುತ್ತಿಹರು ರಾಜಸರು ಕೇಳಾಯಕ್ಶರಾಕ್ಷಸರ || ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಯಜಿಸು
ತಿಹರಿ | ಸ್ನಿತ್ವ ಕೇಳ್ತು ತಾಮಸರುಗಳು | ಮತ್ತೆ ಭೂತಪ್ರೇತನಿಕರವ
ಯಜಿಸುತಿಹರೆಂದ ||೪||

ಆರಹಂಕಾರಾತಿಡಂಭವಿ | ಕಾರವುಳ್ಳವರಾಗಿ ವಿಷಯದ | ಸಾರಬಯ
ಕೆಯ ವರಿಸಿ ಪೌರುಷಬಲವ ನಾಶ್ರಯಿಸಿ || ಚಾರುಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ |
ಘೋರತಪವನು ಮೊಳ್ಳ ರವರನು | ವೀರ ನೀನರಿ ಯಸುರರೆಂದೀಪರಿ
ನಿಧಾನದಲಿ ||೫||

ಈತನು ವಿನೋದಗಿರ್ಪ ಭೂತ | ವ್ಯಾತ್ರವನು ಕರಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
ನೋತು ತಪದಿಂ ಬಡವು ನೂಡುವ ರಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗಳು || ನೀತಿವಿದ ಕೇಳ್ತನು
ವಿನೋದಗಿ | ಪೂತುಮನು ತಾನೆನಿಸುವೆನ್ನನು | ನೇತಿ ಗಳಹುವರಸುರ
ರೆಂದರಿ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೬||

ಸರ್ವಜನಕಾಹಾರವೆಂತೆನ | ಲುದ್ವಿಯೋಳು ತಾಂ ತ್ರಿವಿಧವಾಗಿಯೆ | ಸರ್ವ
ಕಾಲದೊಳಿಹುದು ಯಜ್ಞವು ತಪದನುಷ್ಠಾನ || ಸರ್ವದಾನಂ ತ್ರಿವಿಧವೆರೊ
ಳ | ಪೂರ್ದವೆನಿಸುವ ಭೇದವೆಲ್ಲವ | ಸರ್ವಭಾವದಿ ವಿವರಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂದನ
ಸುರಾರಿ ||೭||

ಆಯು ಬಲವಾರೋಗ್ಯ ಸತ್ಯವ | ಮೇಯಸುಖ ವಿಂತಿನಿತಿತನೀ |
ಕಾಯದೊಳು ಹೆಜ್ಜೆ ಸುವರಸದಿಂ ಭರಿತವಾಗಿರ್ಪ || ಬಾಯಿಗತಿವೃದ್ಧನ
ಯ ಮನೋಹರ | ಹಾಯವೆನಿಸಾಹಾರವೇ ಕಾಂ | ತೇಯನೇ ಪ್ರಿಯವೆ
ಹುದು ಸಾತ್ವಿಕನಾದವೆಂಗೆಂದ ||೮||

ದಹಿಸಿ ವದನಾಂತರನ ದುಃಖಾ | ವಹವೆನಿಸಿ ಶೋಕಾಮಯಂಗಳ |
ವಹಿಲದಿಂದಲಿ ಕೊಡುವ ಕಹಿ ಹುಳಿ ಲವಣ ವತಿತೀಕ್ಷ್ಣ || ಬಹಳ ಕರಿಸಿ
ವು ಬಿಸಿಯು ಮೆನಿಸಿದ | ಬಹುವಿಧಾಹಾರವದು ರಾಜಸ | ನಹ ನರಂಗೆಂ
ದುಂ ಪ್ರಿಯವು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೯||

ಆರಿದುದು ಹಳಸಿದುದು ರಸ ನೆರೆ | ಹಾರಿದುದು ಮಪವಿತ್ರವೆನಿಪುದು |
ನಾರುವುದುಮೆಂಜಲಿನ ಬಹುದೋಷವನು ಧರಿಸಿದುದು || ತೋರುವಿನಿತರ
ಭೋಜನವು ಮದ | ನೇರಿ ಮರೆದಿಹ ತಾಮಸಂಗೀ | ಧಾರಣೆಯೊಳಹು
ದಿಪ್ಪತಮವೆಲೆಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦||

ಶ್ರುತಿವಿಹಿತದಿಂ ಯಜಿಸಬೇಕೆಂ | ಬತಿಶಯಾರ್ಥದಿ ನಿಲಿಸಿ ಮನವನು |
ಸತತ ಫಲದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾರಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು || ಕ್ಷಿಯೊಳಾವುದನೆಸ
ಗುವರು ಸ | ದ್ವೈತವದೇ ಸಾತ್ವಿಕರಿಗುಕ್ತ | ವ್ರತವೆನಿಸುತಿಹುದೈ ಧನಂ
ಜಯ ಎಂದನಸುರಾರಿ ||೧೧||

ಫಲವ ನೆರೆ ಬಯಸುತ್ತಲೆಂದುಂ | ಹಲವು ಜನವನುವಂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ |
ಬಲಿದಂಡಂಭಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವೀಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನರು || ಬಲಿದು ಮಾಡುವ ಯ
ಜ್ಞವೇ ತಾ | ನೆಲೆಗೆ ರಾಜಸವೆಂದು ತಿಳಿ ನೀ | ನೆಲೆಧನಂಜಯ ಎಂದು
ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಕರುಣಿಸಿದ ||೧೦||

ವಿಧಿಗಳಲ್ಲದೆ ವೇದಮಂತ್ರದ | ಪದವನೊಲ್ಲದೆಯನ್ನದಾನವ | ಮುದ
ದಿವಾಡದೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳಲಿ ಹೀನವೆನಿಸರ್ಪ || ಉದಯಿಸಿದ ವರಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ
ಮದಮುಖದ ಯಜ್ಞವನು ತಾಮಸ | ಪದವಿಯೆಂದೇ ಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರು
ಪೇಳುತಿಹರೆಂದ ||೧೧||

ದೇವಭೂಸುರ ಗುರುಮಹಿತರನು | ಭಾವದಿಂ ದಾರಾಧಿಸುವುದಂ | ತಾವ
ಗಂ ಬಾಹ್ಯಾಂತರದ ಶುಚಿತನವು ರುಜುಭಾವ || ಆವಿಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆಯು |
ಜೀವದಯೆ ಯೆಂಬಿಸಿತು ದೇಹದ ರಾವಿನಲಿ ಜನಿಯಿಸುವ ತಪವೆನಿಸುವುದು
ಕೇಳೆಂದ ||೧೨||

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಂಜಿಕೆಯ ಮಾಡದ | ವಾಣಿ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯದವಾಕ್ಯ | ಶ್ರೇಣಿ
ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಂತ್ರಜಪಂಗಳೆಂಬಿಸಿತು || ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು ಫಲ
ಗುಣ | ಮಾಣದಿಮ ವಾಬ್ದಯತಪವು ನೆರೆ || ಜಾಣರಿಂ ಪೇಳಿಸಿಕೊಳು
ತ್ತಿಹು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೩||

ಮನದೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಲತೆ ಸೌಮ್ಯತೆ | ಯನುನಯವು ತಾ ಮೌನ ಚಿತ್ತದ |
ಘನನಿರೋಧವು ಭಾವವರಸಾಶುದ್ಧಿಯೆಂಬಿಸಿತು || ಮನುಜರೊಳಗುತ್ತ
ಮನೆ ಕೇಳ್ವೆ | ಮುನಿಗಳಿಂ ಮಾನಸದ ತಪವೆಂ | ದೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರ
ಸಿದ್ಧವಿ ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೪||

ಫಲವ ಬಯಸದೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೆ | ನೆಲಸಿಕೊಂಡಿಹ ಮನುಜರಿಂ ಕೇ |
ಳೊಲಿದು ಭಕ್ತಿಯಿನೆಸಗಿದುದು ಮೂತರದ ತಪದಲ್ಲಿ || ನೆಲೆಗೆ ಸಾತ್ವಿಕ
ವೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹು | ಬೆಲೆಧನಂಜಯ ಕೇಳು ತಾನಿದು | ಸುಲಭವಲ್ಲೆ
ತಾಮಸರುಗಳಿ ಗೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೫||

ಹಿರಿಯರುಗಳಿವರೆಂದು ಲೋಕವು | ಭರದಿ ವಂದಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ವಿ | ಸ್ತ
ರದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಡಂಭದಿಂ ಮಾಡ್ಪು || ನರರ ತಪ ತಾನಾವು
ದಿಂತದು | ಧರೆಯೊಳಗೆ ರಾಜಸವೆನಿಸಿ ಮ | ತ್ತಿ ರದೆ ಚಂಚಲವೆನಿಸುವುದು
ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||೧೮||

ಮೂಢತನದಿಂದಾಗ್ರಹದಿ ಪರ | ಪೀಡೆಗೋಸುಗ ತನ್ನ ದಂಡಿಸಿ | ಮಾ
ಡುತಿಹ ತಪವಾವುದದು ತಾನೇ ಧರಿತ್ರಿಯಲಿ || ಕೂಡೆ ತಾಮಸವೆನಿಸುತಿಯ
ದೆಂ | ದಾಡಿಕೊಂಬರು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರದ | ಜಾಡನುರೆ ಬಲ್ಲವರುಗಳು ಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿಂದ ||೧೯||

ಇನಿಸುಮುಪಕಾರವನು ಮಾಡದ|ಮುನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮತಿಯಿಂ|
ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳುವ ದಾನವು ಪುಣ್ಯದೇಶದಲಿ || ದಿನದೊಳುತ್ತಮಪುಣ್ಯದಿನ
ದಲಿ | ವಿಸುತಸತ್ಪಾತ್ರದಲಿ ಮಾಡುವ | ಧನದ ದಾನವು ತನಗೆ ಸಾತ್ವಿಕವೆ
ನಿಸುವುದು ಕೇಳು ||೨೦||

ಮರಳ ತನಗುಪಕಾರವನು ಮುನಿ | ವರರುಗಳಲಿಜ್ಞೆ ಮೋಕ್ಷಾ|
ಸುರಪುರದ ಭೋಗಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾದುವನು ಬಯಸಿ || ಇರದೆ ಕಾಡುತ
ಕೊಡುವ ದಾನವು | ಭರದಿ ಕೇಳಂತಾವುದೊಂದಿದು | ನರನೇ ರಾಜಸವೆನಿಸು
ತಿಹುದೆಂದಸುರವು ನುಡಿದ ||೨೧||

ಲೇಸುಹೊಲ್ಲೆಹವರಿಯದೇ ದು | ರ್ದೇಶಕಾಲವನರಿಯದೇ ನಾಂ |ದಾಸ
ನಿಮಗಿಂದೆನುತ ಸತ್ಕರಿಸದೆ ಕುಪಾತ್ರದಲಿ || ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸುತ್ತಾ ವುದಾನೊಂ |
ದಾನೆಯಿಂದವೆ ಕೊಡುವ ದಾನವ | ದೇಸುಪರಿಯಂತಾಮಸವು ತಾನೆನಿಸುತಿ
ಹುದೆಂದ ||೨೨||

ವರಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಮವು | ನಿರುತದಿಂದವೆ ಮೂರುತರನಾ | ಗಿರು
ತಲಿಹು ದೋಂ ತತ್ಸದೆಂಬೇನಿರೂಪದಲಿ || ಪರಿವಿಡಿಯಲಾಬೊಮ್ಮದಿಂ
ದವೆ | ಪಿರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಕಾಲದಲಿ ಭೂ | ಸುರರು ಸುತಿಗಳು ಯಜ್ಞವಿಂ
ತಿವು ಮಾಡಲಲುದಿಸಿದುವು || ೨೩ ||

ಅದುನಿಮಿತ್ತವೆ ವೈದಿಕರುಗಳ | ವಿಧಿವಿಹಿತ ವರಯಜ್ಞದಾನವು | ಸದ
ಮಲದ ತಪನಂತು ಸತ್ಕರ್ತೃಗಳಾದಿಯಲಿ || ಮುದದಲೋಮೆಂದುಚ್ಛರಿಸಿ
ತಾ | ಪದುಳದಿಂವರಿಸುತಲಿಹುವೀ | ಪದವ ತಿಳಿ ನೀನೆಂದನಾಮುರವೈರಿ
ಕರುಣದಲಿ || ೨೪ ||

ವರಮುಮುಕ್ತುಗಳಿಂದ ತತ್ತೆಂ | ದಿರದೆ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟಯಜ್ಞವು |
ಪಿರಿದೆನಿಪ ಸತ್ಕರ್ಮ ಬಹುವಿಧದಾನವೆಂಬಿನಿತು || ನಿರುತ ವಿರಚಿಸಿಕೊಳು
ತಲಿಹುದೀ | ತೆರದಿ ಬೊಮ್ಮವನರಿದು ಯೋಗೀ | ಶ್ವರರು ಬೊಮ್ಮವನ್ನೆ
ದುವರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫ ||

ಪರತರಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ಮೋಕ್ಷ | ತ್ಪುರುಷರಲಿ ಸಚ್ಚ ಬ್ದ ತಾನು | ಚ್ಛರಿಸಿ
ಕೊಳುತಿರುಕ್ಕಂ ಪ್ರಶಸ್ತದ ಕರ್ಮದೊಳಗಂತು || ನಿರುತದಿಂದೀತೆರದಿ ತೋ
ರುವ | ಪಿರಿದು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯುಂ ಗೋ | ಚರಿಸುವುದು ಸಚ್ಚ ಬ್ದವೆಲೆಕ
ಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೨೬ ||

ವಿದಿತವಹ ಯಜ್ಞದಲಿ ತಪದಲಿ | ಸದಮಲದ ದಾನದಲಿ ಪುರುಷಂ |
ಗುದಯಿಸಿದ ವರಭಕ್ತಿ ಸತ್ತೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹುದು || ಅದರಿನಿಂಬಳಕೀಶ್ವ
ರಾರ್ಪಣ | ಪದದ ಕರ್ಮವು ಸತ್ತೆನಿಸಿಕೊಂ | ಬುದು ಧನಂಜಯ ಕೇಳು
ಸಚ್ಚ ಬ್ದದ ವಿಧಾನವಿದು || ೨೭ ||

ಪರಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ | ನರರು ಮಾಡಿದ ಯಜ್ಞದಾನವು | ಪಿರಿ
ದೆನಿಪ ಸತ್ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವಸತ್ತೆನಿಸುತಿಹುದು || ನಿರುತದಿಂ ಪರಮೋತ್ಪರಾ
ರ್ಪಣ | ಭರಿತವಾಗದೊಡೆಲ್ಲ ತಾನಿಹ | ಪರಕೆ ಸಾಧನವಲ್ಲ ಭಾರತವಂಶ
ಕೇಳೆಂದ || ೨೮ ||

ಇಂತು ಶ್ರದ್ಧಾಶ್ರಯವಿಭಾಗಮೆಂಬ ಸಪ್ತದಶಾಧ್ಯಾಯಂ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಅಪ್ಪಾಪಕಾಧ್ಯಾಯಂ.

||ಸೂಚನೆ|| ತ್ಯಾಗವನು ಸನ್ಯಾಸವನು ಗುಣ | ಭಾಗಕರ್ತೃಗಳನು ಭಕ್ತಿಯ |
ಯೋಗವನು ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಬೋಧಿಸುವನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||

ಬಲುಭುಜಂಗಳಲಸುರಕೇತಿಯು | ಗೆಲಿದನನೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
ಬಲಕೆ ಕಾರಣನೆನಿಸ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪಾನಿಧಿಯ ಕೊಳ್ಳೆ || ನೆಲೆಯ ಸನ್ಯಾಸದ
ಮಹಾತ್ಮನೆ | ಸಲೆಪರಿತ್ಯಾಗದ ನಿಜವ ನಾಂ | ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವೆನು ಕರು
ಣಿಪು ದೊಂದನಾಪಾರ್ಥ || ೧ ||

ಆದೊಡರ್ಜುನ ಕಾಮ್ಯಕರ್ತೃವ | ನಾದರಿಸಿ ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದನು |
ವೇದವಿದರಹಕವಿವರರು ಸನ್ಯಾಸವೆನುತಿಹರು || ಈಧರಿತ್ರಿಯೊಳಖಿಲಕ
ರ್ತೃಫ | ಲೋದಯವ ಬಿಟ್ಟಹುದನೇ ಶ್ರುತಿ | ಸಾಧಕರು ತಾಂ ತ್ಯಾಗವೆ
ನುತಿಹ ರೊಂದನಸುರಾರಿ || ೨ ||

ಇತ್ತ ಕೆಲಬರು ಬುಧರು ಶ್ರುತಿಗಳು | ಪೆತ್ತಖಿಲಕರ್ತೃವನು ಪಾಪದ |
ವೃತ್ತಿಯನು ಬಿಡುವಂತೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವರು || ಮತ್ತೆ ಕೆಲರಧ್ವರ
ತಪೋದಾ | ನೋತ್ತಮದ ಕರ್ತೃವನು ಬಿಡುವುದು | ಪಧ್ಯವಲ್ಲದೆನುತಿ
ಹರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೩ ||

ಭರತಕುಲದೊಳಗುತ್ತಮೋತ್ತಮ | ನರನೆ ಕೇಳೀತ್ಯಾಗದಲಿ ವಿ | ಸ್ತ
ರಿಸುವೆನು ಬಿಡದೆನ್ನ ನಿರ್ಧಾರಣವ ನೀನೊಲಿದು || ವರಮುನಿಗಳಂ ಕರ್ತೃವಿ
ಷಯದ | ಪರಿವಿಷಯಲೀತ್ಯಾಗ ತಾನೇ | ನಿರುತದಿಂದವೆ ಮೂರುತರನೆಂದೆನಿ
ಸುತಿಹುದೆಂದ || ೪ ||

ಯಜ್ಞವಂ ದಾನವನು ತಪವಂ | ಪ್ರಾಜ್ಞರುಗಳಾಚರಿಸಬೇಹುದ | ವ
ಜ್ಞೆಯನು ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡಲಾಗದು ವಿಚಾರಿಸಲು || ಯಜ್ಞದಾನತಪಂಗಳ
ನು ತ | ಮೃಜ್ಞತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಲ | ಭಿಜ್ಞರಿಗೆಪುಣ್ಯಪ್ರದಂಗಳು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೫ ||

ಈಪರಿಯ ಸತ್ಕರ್ತೃವನು ಫಲ | ರೂಪಸಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ತಿಳಿದವ | ರಾಪ
ರಮಪುರುಷಾರ್ಥಕೋಸುಗ ಕಾಲಕಾಲದಲಿ || ಆಪರಿಯಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂ |
ದೀಪರಿಯ ನಿರ್ಧಾರವೆನ್ನಯ | ದೀಪಿಸುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮದ ಮತವೆಂದನ
ಸುರಾರಿ || ೬ ||

ನಿತ್ಯವಹ ಕರ್ತೃವನು ಬಿಡುತಿದು | ದುಕ್ತವಲ್ಲಾನಿತ್ಯಕರ್ತೃವ | ಮತ್ತ
ನಾಗಜ್ಞಾನದಿಂ ಬಿಡುತಿರೆ ನಿಧಾನಿಸಲು || ಉತ್ತಮಪ್ರಜ್ಞರುಗಳಿಂದದು |
ಮತ್ತ ತಾಮಸವೆನಿಸುವುದು ಪರ | ತತ್ತ್ವಸಾಧನವಲ್ಲ ತಾನಿದು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೭ ||

ಆವನೊಬ್ಬನು ದುಃಖವೆಂದೇ | ಭಾವಿಸಿ ತನುಕ್ಲೇಶಭಯದಿಂ | ದಾವಿ
ಹಿತಕರ್ತೃವನು ಬಿಡಲದು ರಾಜಸತ್ಯಾಗ || ಈವಿಕಾರತ್ಯಾಗವೆಂ ಮಾಡ |
ಳ್ಪಾವಿಮೂಢಂ ತ್ಯಾಗಸಿದ್ಧಿಯ | ನಾವಪರಿಯಿಂ ಪಡೆಯನೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೮ ||

ಮತ್ತ ಕೇಳೈ ನಿಯತಕರ್ತೃವು | ನಿತ್ಯಮುಂ ಕರ್ತೃವೆಂದೇ | ಚಿತ್ತ
ದಲಿ ಫಲಸಂಗವನು ನೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಲಿಕೆ || ಸಾತ್ವಿಕತ್ಯಾಗವಿದು ತಾಂ
ಸ | ರೋತ್ತಮದ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧನ | ಎತ್ತಲೆನ್ನಭಿಮತವೆನಿಸುವುದು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೯ ||

ಸತ್ವಗುಣದಲಿ ನೆಲಸಿ ಕರ್ತೃಫ | ಲೋತ್ತಮತ್ಯಾಗವನು ಪಡೆದಾ | ಚಿತ್ತ
ದಲಿ ಸಂದೇಹ ಹರಿದು ವಿವೇಕಿಯಾದವನು || ಮತ್ತ ಕೇಳೈ ಪಾಪಕರ್ತೃದ |
ಮೋತ್ತಮಂ ದ್ವೇಷಿಸನು ಪುಣ್ಯನಿ | ಮಿತ್ತವಹ ಕರ್ತೃದಲಿ ನಿಲುಕನು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ || ೧೦ ||

ಧರಿಸಿ ದೇಹವನಿರ್ಪನರರಿಂ | ನಿರುತದಿಂ ದೀಪಕಲಕರ್ತೃವ | ಭರದಿ ಬಿಡ
ಲಳವಲ್ಲವಾಗಿಯೆ ಕರ್ತೃಫಲತತಿಯ || ಇರದೆ ಬಿಟ್ಟವನಾವ ನವನೇ | ಧರೆ
ಯೊಳಗೆ ತಾಂ ತ್ಯಾಗಿಯೆನಿಪನು | ಕುರುಕುಲಾನ್ವಯದವನೇ ಕೇಳೆಂದನು
ಮುರಘ್ನಂಸಿ || ೧೧ ||

ವರಸುಕೃತಫಲವಿಷ್ಣು ಪಾಪದ | ಪರಿಯ ಫಲವದನಿಷ್ಣು ವದರಿಂ | ಪರಿಕಿ
ಸಲು ಸುಖದುಃಖಮಿಶ್ರದ ಕರ್ತೃವಿವು ಮೂರು || ಸರಿರವನು ಬಿಡೆ ಫಲವ
ಬಯಸುವ | ನೆರರಿಗಿವು ದೊರಕೊಂಬುವೆಂದುಂ | ಭರದಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೊ
ದಗವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೦||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಸಾಂಖ್ಯಮತದಲಿ | ಹಲವು ಕರ್ತೃದ ಸಿದ್ಧಿಗೋಸುಗ |
ಮೊಲವಿನಿಂದೀಯೈದು ಕಾರಣವೆಂದು ಬುಧರಿಂದ || ನೆಲೆಗೆ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಬು
ವನನುರೆ | ಚೆಲುವಿನಿಂದೊಸುರುವೆನು ನೀ ಮನ | ಚಲಿಸದೇ ಕೇಳೆಂದನಾ
ಮುರವೈರಿ ಕರುಣದಲಿ ||೧೧||

ಮೊದಲಧಿಷ್ಠಾನವು ಶರೀರವಿ | ದಿದರ ಕರ್ತೃವು ಜೀವ ದೇಹದೊ |
ಳೊಡವಿದೀಶೋತ್ತಾದಿಗಳ್ಳನ್ನೆರಡು ಕರಣಗಳು || ಇದರ ಚೇಷ್ಟೆಯು ದೈವ
ಸಹಿತೀ | ವಿದಿತಪಂಚಕವಿದಕೆ ಕಾರಣ | ಸದಮಲನೆ ಕೇಳೆಂದನಾಗೋವಿಂ
ದ ಮುದದಿಂದ ||೧೨||

ಮನುಜನೆನಿಸಿರ್ಪವನು ತನ್ನಯ | ಮನದಿನ ಚನದಿ ಕಾಯದಿಂ ತಾಂ |
ವಿನುತವೈದಿಕಕರ್ತೃವನು ಮೋಕ್ಷಾಪಕರ್ತೃವನು || ಎನಿತ ಮೂಡುವನದಕೆ
ಹಿಂದಣ | ತನುವಹಂಕಾರಾದಿಪಂಚಕ | ವನವರತ ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿದು
ದೊಂದನಸುರಾರಿ ||೧೩||

ಅದರಿನೀಕರ್ತೃದಲಿ ನಾಂ ಪೇ | ಳಿದುದಧಿಷ್ಠಾನಾದಿಪಂಚಕ | ವಿದಿತದಿಂ
ಕಾರಣವೆನಿಸುತಿರೆ ಸಕಲಕರ್ತೃದಲಿ || ಸದಮಲಾತ್ಮನು ಕರ್ತೃವೆಂದೇ | ವೆ
ದಡತನದಿಂ ಕಾಂಬನವ ತ | ತ್ಪದವ ಕಾಣದ ಬಹಳದುರ್ಮತಿ ಯೊಂದನಸು
ರಾರಿ ||೧೪||

ಆವನೊಬ್ಬಗೆ ಕರ್ತೃವೆಂಬೀ | ಭಾವ ತನಗಾಗಿಲ್ಲವದರಿಂ | ದಾವನಾವನ
ಬುದ್ಧಿ ಫಲದಿಂ ಲೇಪವಡೆದಿರದು || ಭಾವಿಸಲಿಕವ ಹೇವವಿಲ್ಲದೆ | ಜೀವ
ಲೋಕವ ಕೊಂದರೆಯು ತಾಂ | ಜೀವಹಿಂಸಕನಲ್ಲ ಪಾಪನಿಬದ್ಧನ
ಲೊಂದ ||೧೫||

ಪರಮಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯವು | ಪರಿವಿಡಿಯಲಾಜ್ಞಾತ್ಮ ವೆಂಬಿವು |
ನಿರುತದಿಂ ಕರ್ಮಪ್ರವರ್ತನ ಮೂರುತೆರನಹುದು || ಕರಣ ಕರ್ಮವು ಕರ್ಮ
ವೆಂಬೀ | ಪರಿಯ ಕರ್ಮದ ಕಾರಣವು ತಾ | ನಿರುತಿಹುದು ಮೂರಂದದಿ
ಕಲಿಸಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೧೮||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮವು | ಕರ್ಮವಾಗುಣಭೇದದಿಂ ತಾಂ | ನಿ
ತ್ಯವಾಗೊಂದೊಂದು ತೋರ್ಪುವು ಮೂರುಮೂರಾಗಿ || ಇತ್ತ ಗುಣಸಂಖ್ಯೆ
ಯಲಿ ತಾನೊಂಬತ್ತೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪನಿತು ಭೇದವ | ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು
ನೀ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೧೯||

ಬೇರೆನಿಸಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿ | ತೋರುವಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳಲಾರೆ | ಬೇರೆ
ನಿಸದೇ ನಿತ್ಯವಾಗಿರು | ವೊಂದುವಸ್ತುವನು || ಮೀರಿ ಕಾಂಬನದಾವರಿವಿನಿಂ,
ಸಾರವೆನಿಸಾ ಅರಿವನೆಲೆಕುರು | ವೀರ ನೀನರಿ ಸತ್ಯಗುಣದಿಂ ಸಂಭವಿಸಿ
ತೆಂದು ||೨೦||

ಅವುದೊಂದರಿವಖಿಲವಹ ಭೂ | ತಾವಳಿಗಳೊಳು ಮಾಯೆಯಿಂ ಸಂ |
ಭಾವಿಸಿದ ಬಹುವಿಧಪದಾರ್ಥಂಗಳನು ಬೊಮ್ಮದಲಿ || ಅವಗಂ ಬೇರಾಗಿಯು
ರಿವುದ | ದಾವಪರಿಯಿಂ ಘನರಜೋಗುಣ | ಭಾವದಿಂದವೆ ಜನಿಸಿತೆಂದರಿ
ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೧||

ಭೂತಕಾರ್ಯದ ದೇಹವೊಂದರೊ | ಳಾತುಮನಿಹಂ ಬೇರೆಡೆಗಳೊಳ |
ಗಾತುಮಂ ತಾನಿಲ್ಲ ಮೆಂದರಿವಾವುದೊಂದಿಹುದು || ಕ್ರಾಂತಸಂಪ್ರತಿಪನ್ನವಚ
ನೋ | ದ್ಭೂತಪರಮಾರ್ಥವನು ಹೊದ್ದದ | ದಾತಮೋಗುಣಕಲ್ಪಿತಾಲ್ಪ
ಜ್ಞಾನವರಿಯೆಂದ ||೨೨||

ಕರ್ಮಭೇದವ ಕೇಳು ಫಲವನು | ಧರ್ಮದಿಂ ಬಯಸದವನಿಲ್ಲಾ | ಧರ್ಮವಿ
ಲ್ಲದೆ ಬಹಳರಾಗದ್ವೇಷವನು ಬಿಟ್ಟು || ನಿರ್ಮತೆಯಿಂ ಗೃಹಕರ್ಮವ | ದೊ
ಮ್ಮೆ ಸಾತ್ವಿಕವೆಂದೆನಿಸುವುದು | ಧರ್ಮನಂದನನುಜ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರ
ಧ್ವಂಸಿ ||೨೩||

ಫಲವ ಬಯಸುವನಿಂದ ಮೋಣೋಂ|ದೊಲವಿನಿಂ ಕರ್ತೃತ್ವಭಾವವು |
ಬಲಿದವನಿನಾಯಾಸದಿಂ ಕೃತವಿವಶರಂಗಳಲಿ || ಸಲೆ ನಿಶ್ಚರಿಸುತ್ತಿಪ್ಪುದಾ
ವುದು | ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ಕರ್ತೃ ತಾನದು | ನೆಲೆಗೆರಾಜಸಕರ್ತೃವೆನಿಸುವು
ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೪||

ತನಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯ | ಮನಕೆ ತಾರದೆ ಪರರ ಹಿಂಸೆಯ|
ಮನದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನು ನೋಡದೆ ಮೂಢತನದಿಂದ || ಅನುಕರಿಸಿ ಮಾ
ಡುತ್ತಲಿರುತ್ತಿಹ | ಧನದಪೇಕ್ಷೆಯ ಕರ್ತೃ ಕೇಳ | ಜುಗನ ತಮೋಗುಣಜನಿತ
ವೆನಿಸುವು ದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೫||

ಮತ್ತೆ ಸಂಗವನುಳಿದು ದಿಟದಿಂ | ಕರ್ತೃ ತಾನಲ್ಲೆಂಬವನು ಧೃತಿ |
ವೆತ್ತು ಸಂತೋಷವ ಧರಿಸಿ ನೆರೆ ಲಾಭನಷ್ಟದಲಿ || ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಸಮನೆನಿಸಿ
ಕರ್ತೃವ | ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಾಡುವನರನು ಗುಣ | ಯುಕ್ತಸಾತ್ವಿಕಕರ್ತೃವೆನಿ
ಪನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೬||

ವಿಷಯಭೋಗಂಗಳಲಿ ನಿತ್ಯ | ವ್ಯಸನಿ ಕರ್ತೃಗಳ ಫಲವ ಪಡೆ | ವೆಸೆ
ಕವುಳ್ಳವ ಲೋಭಿ ಭೂತದ್ರೋಹಿಯಾದವನು || ಅಶುಚಿ ಫಲಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿನಿ
ಷ್ಠೆಯ | ಲೆನಿವ ಹರ್ಷವಿಪಾದವೆರಡುಂ | ಮಿಸುಪ ಕರ್ತೃ ರಜೋಗುಣಕೆ
ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೭||

ನೀತಿಹೀನನಯುಕ್ತ ಶರ ಜಡ | ಭೂತ ವಂಚಕನಲಸನಂತತಿ | ಭೀತ
ನಿತ್ಯವಿಪಾದಿ ದುರ್ಜನ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರಕನು || ಶ್ರಾತಕರ್ತೃಗಳನು ಬಿಟ್ಟರು|
ವಾತ ತಾಮಸಕರ್ತೃವೆನಿಪನು | ನೀ ತಿಳಿದು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯ ಎಂದನ
ಸುರಾರಿ ||೨೮||

ಎಲೆನರನೆ ಗುಣಭೇದದಿಂದವೆ | ನೆಲೆಗೆ ತೋರುವ ಬುದ್ಧಿಧೃತಿಗಳು |
ಹೊಲಬಿನಲಿ ತಾಂ ಬೇರೆಬೇರಹ ಮೂರುಭೇದವನು || ತಳೆದಿಹುವು ಪೇಳು
ವುದ ಕೇಳೈ | ಹಲವುಪರಿಯಿಂದೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಲಲನೆಯರಸನು ತಿಳುಹು
ದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ ||೨೯||

ಘೋರಸಂಸಾರಪ್ರವೃತ್ತಿಯು | ಸಾರವೆನಿಸೆ ನಿವೃತ್ತಿಯನು ಸ | ತ್ವಾ
ರಿಯ ವಸತ್ಕಾರಿಯವನು ಭಯಾಭಯಂಗಳನು || ಧೀರ ಕೇಳಂಸಾರಬಂಧದು |
ದಾರವೋಕ್ಷವೆ ನರಿವುದಾವುದು | ಚಾರುಸಾತ್ವಿಕಬುದ್ಧಿಯದು ಕೇಳೆಂದನ
ಸುರಾರಿ ||೨೦||

ಅವುದೊಂದುದಯಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯು | ಭಾವದಿಂ ಧರ್ಮವನಧರ್ಮವ | ನಾ
ವಸತ್ಕರ್ಮವನು ದುಷ್ಕರ್ಮವಧಾಸಿಸಲು || ಅವನರನೆಲೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಯನು |
ಭಾವಿಸಲಿಕಾಬುದ್ಧಿ ತಾಂ ನಿಜ | ಭಾವದಿಂ ರಾಜಸವೆನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ ||೨೧||

ಇನ್ನು ಕೇಳು ತವೋಗುಣದಿ ತಾ | ಮುನ್ನ ಮುಸುಕಿದ ಮತಿಯ ಧ
ರ್ಮವ | ಸನ್ನುತದ ನಿಜಧರ್ಮವೆಂದೇ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ || ಭಿನ್ನವಿಪರೀತಂ
ಗಳಾಗಿಯೆ | ಮುನ್ನರಿಯುತಿಹುದಾವುದದು ನೆರೆ | ಯಸ್ಯತಾಮಸಬುದ್ಧಿಯೆ
ನಿಸುಗು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೨||

ತನುಮನಃಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯೆ | ಘನತರದ ವರಯೋಗದಿಂ ನೆ |
ಟ್ಟಿನೆ ಚರಿಸುವಂತಾವ ಧೃತಿಯಿಂ ಧರಿಸೆ ಪಟ್ಟಹುದು || ಮುನಿಗಳುಸುರುವ
ಧೃತಿಯದೇ ತಾ | ನನಘಸಾತ್ವಿಕಧೃತಿಯೆನಿಸುತಿಹು | ದನಿಮಿಷಾಧಿಪತನ
ಯ ಕೇಳೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೨೩||

ಬಂದುನೆವದಿಂ ಕರ್ಮಫಲವನು | ಹೊಂದಲೆಂದನುಪಂಗದಿಂದಾ | ವೊಂದು
ಧೃತಿಯಿಂ ಧರ್ಮಕಾವಾರ್ಥಂಗಳನು ನರನು || ನಿಂದು ಧರಿಸುತ್ತಿಹನು ಕೇ
ಳಾ | ನಂದದಿಂದಾಧೃತಿ ರಜೋಗುಣದಿಂದ ನೆರೆ ಸಂಜನಿತವೆನಿಸುವು ದೆಂದನ
ಸುರಾರಿ ||೨೪||

ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕೇಳೈ ನರನೆ ದು | ಬುದ್ಧಿಯಹ ನರನಾವಧೃತಿಯಿಂ |
ನಿದ್ರೆಭಯಶೋಕಂಗಳನು ಮುದವನು ವಿಷಾದವನು || ಹೊದ್ದಿ ತಾ ಬಿಡ
ಲಾರದಿಹನು | ಬೈದ್ಧ ಧೃತಿಯದು ನೆರೆ ತವೋಗುಣ | ವೃದ್ಧಿಯಿಂದವೆ ಜನಿ
ಸಿತೆಂದರಿಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೫||

ಅವುದೊಂದನೆ ಬಿಡದೆ ಸೇವಿಸಿ | ಭಾವದಿಂ ಸುಖಿಸುತ್ತ ದುಃಖದ |
ಹೇವರಿಕೆಯಂತವನು ಕಾಂಬನು ಮಾನವೋತ್ತಮನು || ಜೀವಿಪರುಗಳ
ಮೂರುಪರಿಯಿಂ | ರಾವುಗುಂದಿಪ್ಪೂಸುಖವನ ನಿಂ | ಪಾವನನೆ ಕೇಳೆಂದ
ನಾದನುಜಾರಿ ಕರುಣೆಯಲಿ ||೨೬||

ವರತಪೋನುಷ್ಠಾನಕಾಲದ | ಲಿರುತಿಹುದು ವಿಪದಂತೆ ಮೊದಲೆಲೆ | ನರನೆ
ಕೇಳೈ ಕಡೆಯಲಾವುದದವ್ಯತಕೆಣೆದುಹುದು || ನಿರುತದಿಂದಾಸುಖವು ತನ್ನ
ಯ | ಪಿರಿದೆನಿಪ ಬುದ್ಧಿಪ್ರಸಾದದಿ | ದೊರಕೆ ಸಾತ್ವಿಕವೆನಿಸುವುದು ತಿಳಿ
ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೨೭||

ಆದಿಯಲಿ ವಿಪಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ | ಸಾದರದ ಯೋಗದಿನಮೃತಬೋ |
ಪಾದಿ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಹಾಲಾಹಲದವೋಲಿಹುದು || ಭೇದವನು ತಿಳಿಯೈ ನರ
ನೆ ಯಿಾ | ಹಾದಿ ರಾಜಸ ಸುಖವಿದೆಂಬರು | ವೇದನೇದಾಂತಜ್ಞ ರೆಲೆಕಲಿ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೨೮||

ಅವುದಾದ್ಯಂತಂಗಳೆರಡರೊ | ಕೇವುದೋ ತಾಂ ಮರವೆಯನು ನಿ |
ದ್ರಾವಿಲಾಲಸ್ಯಪ್ರವಾದಾದಿಗಳ ವಶದಿಂದ || ಜೀವರೊಳು ತೋಪ್ಪಾಸು
ಖವು ನೆರೆ | ಭಾವಿವಲು ತಾಮಸವೆನಿಪ್ಪುದು | ದೇವರಾಜತನೊಜ ಕೇಳೆಂ
ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ||೨೯||

ಭೂಮಿಯಲಿ ಸಗ್ಗದಲಿ ಸುರನರ | ತಾಮಸಪಶುಪ್ರಭೃತಿನಾನಾ | ನಾ
ಮರೂಪಂಗಳಲಿ ತೋರುವ ಸಕಲಜೀವಿಗಳು || ಈಮಹಾಪ್ರಕೃತಿಯೊಳು
ದಿಸಿದು | ದ್ವಾಮವೆನಿಸಿದ ಮೂರು ಗುಣದಿಂ | ತಾಮದೊಂದುಂ ಕೂಡದಿಹು
ದಿಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿಯೆಂದ ||೩೦||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಪಾರ್ವರಿಗೆ ಸ | ತ್ಕುಲದ ಬಾಹುಜವೈಶ್ಯರಿಗೆ ನಿ | ರ್ತುಲ
ರೆನಿಪಶೂದ್ರರಿಗೆ ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಯದೆಸೆಯಿನೊಗೆದ || ಸಲಗುಣತ್ರಯದಿಂದ
ಕರ್ತೃಂ | ಗಳು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವು ನಿನ | ಗೊಲವಿನಿಂದದನುಸುರು
ವೆನು ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೩೧||

ಶಮದಮೆಗ ಳಾಸ್ತಿ ಕೈ ತಸ ನಿ | ರ್ತಮತೆ ಯಂತಃಕರಣಶುದ್ಧತೆ | ಸ
ಮದ ಸೈರಣಿ ರಿಜುತನವು ನಿರ್ಮಲದ ವಿಜ್ಞಾನ || ಅಮಲಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವುಂ
ತಾಂ | ಕ್ರಮದಲುದಿಸುಗು ವಿಪ್ರರೋಳಗು | ತ್ತಮರುಗಳಿಗೆ ನಿಸರ್ಗವಾಗಿ
ಯೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೪೦||

ಕಲಿತನವು ತೇಜಸ್ಸು ಧೃತಿ ನಿ | ರ್ತಲದ ದಕ್ಷತೆ ಸತ್ವಯುದ್ಧದ| ನೆಲದೊ
ಳೋಡದೆ ಕಾದುವುದು ದಾನವನು ಮಾಡುವುದು || ಸಲೆಮಹೇಶ್ವರಭಾವ
ಮೆಯಿ | ಹಲವು ಕರ್ಮವು ಜನಿಸುವುವು ತೋ | ಳ್ವಲರ ಕುಲಕೆ ನಿಸರ್ಗ
ದಿಂದೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೪೧||

ಕೃಷಿಯ ಮಾಡುವ ಗೋವುಗಳ ರ | ಕ್ಷಿಸುವ ಬೇಡಾರವನು ತಾ ಸಂ|
ದಿಸುವ ಮೈಶ್ಯಂಗಿದು ನಿಸರ್ಗದ ಕರ್ಮವೆನಿಸುವುದು || ಎಸೆವ ವರ್ಣತ್ರಯವ
ನೆರೆ ಸೇ | ವಿಸುತಿಸದೆ ಶೂದ್ರಂಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು | ದೆಸೆಯಲೊದವಿಸ ಕರ್ಮ
ವೆನಿಸುಗು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೪೨||

ತನ್ನ ತನ್ನ ಸುಕರ್ಮದಲಿ ಸಂ | ಪನ್ನವಿಷಯವನುಳ್ಳ ಮಾಡುವ | ನುನ್ನು
ತೋನ್ನತಸತ್ವಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆಯುತಿಸನವನು || ತನ್ನ ಕರ್ಮದೆ ನಿರತನಾಗಿರೆ|
ಸನ್ನಿಹಿತವರಮೋಕ್ಷವನು ತಾ | ನಿನ್ನುಪಡೆನಂದವನು ಕೇಳೆಂದನು ಮುರ
ಧ್ಯಂಸಿ ||೪೩||

ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಯೆ ದಾವನಿಂದನೆ | ಸಕಲಭೂತಕುಲಪ್ರವರ್ತನೆ | ಸಕಲ
ಜಗನೆರೆ ಜನಿತವಾಗಿಯೆ ದಾನುಹೇಶಂಗೆ|| ಭಕ್ತುತಿಯಿಂ ನಿಜಕರ್ಮದಿಂದರ್ಚಕ
ರೆನಿಸ ಮಾಡನವರು ಸಿದ್ಧಿಯು | ಪ್ರಕಟದಿಂ ಪಡೆವರು ನಿಧಾನವಿದೆಂದನನು
ರಾರಿ ||೪೪||

ಸನ್ನುತಪ್ರಜ್ಞಾಸ್ವಿತನೆ ಕೇ | ಳುನ್ನುತೇಜೆಯಿ ನಾಚರಿಸುತಿರು | ವನ್ನ
ರುತ್ತಮಧರ್ಮದಿಂದಂ ನ್ಯೂನವೆನಿಸುತಿಹ || ತನ್ನಧರ್ಮವೆ ಲೇಸು ನಿಯತದ |
ತನ್ನಕರ್ಮವ ಮಾಡುತಿರ್ಪಾ | ಧನ್ಯನರ ಪಾಪವನು ಪಡೆಯನು ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿ
ಯೆಂದ ||೪೫||

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ತನ್ನ ಕರ್ತೃವು | ಕೆಲವುದೋಷವ ನುಳ್ಳೊಡೆಯು ತಾ |
ಸಲಸಿ ಬಿಡಲಾಗದು ಕಣಾ ತನ್ನ ಕ್ತಕರ್ತೃವನು || ಬಲಿದ ಹೊಗೆಯಿಂ ದಗ್ನಿ
ಯಂದವಿ | ಹಲವು ದೋಷದಿ ಸಕಲಕರ್ತೃವು | ಸಲೆ ಸಮಾವೃತವಾಗಿರುವು
ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೪೮||

ಸಕಲವಿಷಯಸುಖಾನುಭವದಾ | ಸಕುತಿ ಹೊದ್ದದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಂ | ತ
ಕಪಟಾಂತಃಕರಣನಿವೈಯನುಳ್ಳ ನಿಸ್ಪೃಹನು || ಯುಕ್ತವತವ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ
ದಲಿ | ಸುಕರನಿಷ್ಕರ್ತೃತೆಯ ಸಿದ್ಧಿಯ | ಭಕುತಿಯಿಂದೈದುನನು ನಿಜವಿದು
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೪೯||

ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದ ಮನುಜನು | ತಾನು ಬೊಮ್ಮನ ಪಡೆವನೆಂತದ |
ನಾನು ನಿನಗುಸುರುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿಜದಿಂದ || ಜ್ಞಾನನಿವೈಯದಾವು
ದೊಂದು ನಿ | ಚಾಸುಭವವಾಗಲ್ವ ತನ್ನಿಂ | ನೀನರಿದು ಸುಖಿಯಾಗು ಬೇಗ
ದಲೆಂದನಸುರಾರಿ ||೫೦||

ಶುದ್ಧವಾಗಿಹ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಕೂ | ಡಿರ್ದ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಧೃತಿಯಿಂ
ಗದ್ದು ನೆರೆ ತನ್ನಾತ್ಮವನು ನಿಯಮಿಸಿ ವಿರಾಗದಲಿ || ಶಬ್ದಮೊದಲಾದಖಿಲವಿ
ಷಯವ | ಹೊದ್ದದೇ ಕರಣಂಗಳಿಂ ನಿಜ | ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಕಾವನಾದಿಗಳ ಗೆಲೆ
ಮುಕ್ತನಹನೆಂದ ||೫೧||

ವಿಧತಿಯಿಂ ದೇಶಾಂತದಲ್ಲಿದ | ಪಿರಿಯನಲ್ಪಾಹಾರನಿರತನು | ಭರದಿ ತನು
ವಾಬ್ಧನವ ನಿಯಮಿಸಿದವನು ನಿತ್ಯದೊಳು || ಪರಮತತ್ವಜ್ಞಾನಯೋಗದ |
ಲಿರುತ ಲಾಪರಮಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯು | ನಿರದೆ ಪಡೆವನು ಕೇಳು ನರ ಪರಮಾ
ರ್ಥ ತಾನೆಂದು ||೫೨||

ಹಿರಿಯಹಂಕಾರವನು ಬಲವನ್ನು | ಹರುಷಕಾಮಕ್ರೋಧದರ್ಪವ || ಸರಿ
ರದನುಬಂಧದ ಪರಿಗ್ರಹವೆಲ್ಲವನು ಬಿಟ್ಟು || ಭರದಿ ಮಮಕಾರಂಗಳಲ್ಲದೆ |
ಪರಮಶಾಂತಿಯು ನುಳ್ಳಮನುಜನು ನಿರುತದಿಂ ಪರಬೊಮ್ಮನಹುದಕೆ ಶ
ಕ್ತನಹನೆಂದ ||೫೩||

ಜೊಮ್ಮವಾದ ಪ್ರಸನ್ನಜಿತ್ತನು | ನಿರ್ಮಮತೆಯಿಂ ಶೋಕಿಸನು ನಿಜ
ಧರ್ಮವಿಷಯಗಳನೇಳಸನು ಚರಾಚರಗಳಿ || ಬನ್ನೆಯೇ ಸಾಷ್ಟಾತ್ಕಭಾವ
ವ | ನೆಮ್ಮಿ ಸಮವಾಗೆನ್ನ ನೋಡುತ | ನಿರ್ಮಲದ ಮದ್ಭಕ್ತಿಯನು ಪಡೆ
ವನು ಕಣಾ ಎಂದ ||೫೪||

ವರಬಕುತಿಯಿಂ ದೆನ್ನನರಿದಾ | ನರನು ನಿಜಪರಮಾತ್ಮರೂಪಿಂ ಪರ
ಮನಹ ತಾನಾವನೆಂದವನೆನ್ನ ನಿಶ್ಚಯದಿ || ನಿರುತದಿಂದವೆ ತಿಳಿದನಂತರ |
ಭರದಲೆನ್ನನಭೇದರೂಪಿಂ | ದಿರನೆ ಬೆರಸುವನಿದಕೆ ಸಂತಯವಿಲ್ಲ ಕೇ
ಳಂದ ||೫೫||

ಸರ್ದಭಾವಂಗಳಲಿ ನನ್ನನೆ | ಸರ್ದಫಾ ಆಶ್ರಯಿಸಿದಾತನು | ಸರ್ದಕಾಲಂ
ಗಳಲಿ ಮಾಡುತಸರ್ದಕರ್ಮವನು || ಸರ್ದಫಾ ಎನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ | ನಿರ್ದಜ
ನದಿಂದೆನ್ನ ಕರುಣದಿ | ಸರ್ವಧಾ ಕೇಡಿಲ್ಲದಿಹ ನಿಜಪದವೆನ್ನಿದುವನು ||೫೬||

ಮನದಿ ವಚನದಿ ಸಕಲಕರ್ಮವ | ನನವರತವೆನ್ನಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ |
ವಿರುತಮತ್ತರನಾಗಿ ಪರತರಬುದ್ಧಿಯೋಗವನು || ಅನುಸಯದಲಾಶ್ರಯಿಸಿ
ಬಿಡದನು | ದಿನದೊಳೆನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಕರಗಿದ | ಮನವನುಳ್ಳವನಾಗು ನೀನೆಂದ
ಸುರರಿಪು ನುಡಿದ ||೫೭||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಎನ್ನೊಳೇ ಪರಿ | ಧೋಲಿದವೆಂದುಂ ನಿನ್ನ ಜಿತ್ತವ್ವ | ನಿಲಿ
ಸಲೆನ್ನಯ ಕರುಣದಿಂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಗೆಯಾದ || ಹಲವು ದುಸ್ತರವನಾದ
ದುರಗಂ | ಗಳ ಗೆಲುವೆ ಯಾಮತವ ಹಮ್ಮಿಂ | ಬಲಿದು ಕೇಳದೆ ಮೂರ್ಖ
ನಾಗಿರೆ ಕೆಡುವೆ ನೀನೆಂದ ||೫೮||

ಎತ್ತಲಾನುಂ ನಿನ್ನ ಹಮ್ಮಿಂ | ದಿತ್ತ ಯುದ್ಧವನೊಲ್ಲೆನೆಂದೇ | ಚಿತ್ತದ
ಲಿ ನೆರೆ ಬಗೆದೆಯಾದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆ ಬಳಕ || ಸತ್ಯವಾಗದು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ
ಬೆಂ | ಬತ್ತಿ ನಿನ್ನಿಂ ಬಲಿಪಿಸಿ ಕೆಡೆ | ಯೊತ್ತಿ ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿಸದೆ
ಬಿಡದೆಂದನಸುರಾರಿ ||೫೯||

ಎಲೆವಿಜಯನೇ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದವೆ | ನೆಲೆಗೆ ಮುನ್ನವೆ ಜನಿತವಾಗಿಹ |
ಬಲಿದ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ತೃದಿಂದವೆ ಬಿಗಿವಡೆದ ನೀನು || ಭಲದಲಾವುದ ಮೂಡೆನೆಂ
ದೆನು | ತುಳಿದೊತಂ ಸ್ವಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದದ | ಚಲಿಸಿ ಪರವಶನಾಗಿ ಮಾಡುವೆ
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||೬೦||

ನಿರುತದಿಂ ಪರಮೇಶ್ವರನು ವಿ | ಸ್ತರದ ಸಚರಾಚರದ ಹೃದಯದ | ಲಿ
ರುತಕರ್ತೃದ ಯಂತ್ರದಿಂ ಬಿಗಿವಡೆದು ಬಿದ್ದಿರ್ಪೆ || ನೆರೆದ ಭೂತಂಗಳನು
ಮಾಯೆಯು | ಪರಿವಿಡಿಯು ವರ್ತನೆಗಳಿಂ ನೆರೆ | ತಿರುಗಿಸುತಲಿಹನನವರತ
ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ||೬೧||

ಆಮುಖೇಶನ ಮರೆಯ ಹೊಗು ನೀಂ | ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಭಾವದೊ |
ಳಾಮುಹಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಕರುಣಾಮೃತದ ವರುಷದಲಿ || ಕ್ಷೇಮದಿಂದಲಿ ಪಡೆದು
ಶಾಂತಿಯು | ನಾಮಹಿತಾತ್ಮತಪದವನೆಲೆ | ಭೀಮಸೋದರ ನೀನು ಸೇರುವೆ
ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ||೬೨||

ಎಲೆಧನಂಜಯ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಗಣ | ನೆಲೆಯೆನಿಪ ಸುಜ್ಞಾನವನು ತಾ |
ನೊಲಿದು ಪೇಳಿದೆ ಪರಮಸಖ ಬಾಂಧವನು ನೀನೆಂದು || ಉಳುಹೆದೊಂದುವೆ
ನಿದರೊಳ್ಲ್ಲವೆ | ನೊಲಿದು ಸಂತತದೊಳು ವಿಚಾರಿಸಿ | ತಿಳಿದು ಬಯಸಿದತೆ
ರದಿ ನೀ ಮಾಡೆಂದನಸುರಾರಿ ||೬೩||

ಮತ್ತೆ ಕೆಳೈ ನೀನೆನಗೆ ಕಡು | ಮಿತ್ರನಾದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ನಿನ | ಗುತ್ತ
ಮದ ಹಿತವಾದಖಿಲದಿಂ ಗೋಪ್ಯವೆನಿಸು ತಿಹ || ಸತ್ಯವಹ ವಾಕ್ಯವನು ಕೃಪೆ
ಯಿಂ | ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನೀನು ನಿರ್ಮಲ | ಚಿತ್ತದಿಂದವಧರಿಸಿ ಕೇಳಿದ
ನೆಂದನಸುರಾರಿ ||೬೪||

ಮನವನೆನ್ನಲಿ ನಿಲಿಸು ನೀನನು | ದಿನ ಬಕುತನಾಗೆನ್ನ ಪೂಜಿಸು | ವಿನು
ತಸಾಕ್ಷ್ಯಾಂಗಂಗಳಿಂದೆನ್ನನು ನಮಸ್ಕರಿಸು || ಇನಿತರಲಿ ನೀನೆನ್ನೈದುವೆ | ಯೆನ
ಗೆ ನೀಂ ಪ್ರಿಯನಾದುದರಿನೀ | ಘನತರದ ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ವಿರಚಿಸಿ
ದೆನೆಂದ ||೬೫||

ಬಿಡು ಸಕಲಧರ್ಮಗಳನು ನೀ | ತಡೆಯದೆನ್ನೊಬ್ಬನನೆ ಮರೆಹೊಗು |
ಬಿಡಿಸುವೆನು ನಾನೆಂಬಿಲಪಾತಕದಿಂದ ನಿನ್ನವನು || ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕೋಕವನು
ಮಾಡದಿ | ರೊಡೆಯನಾನಿರಲಂಜಬೇಡಂ | ದೊಡಬಡಿಸಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾ
ಯನು ಸುರಪನೆಂದನನ ||೬೬||

ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವಿರಾಸ್ತ್ರಸಾರವ | ಮೆನುಜರೊಳ್ ಪವಿಲ್ಲದಾತಂ | ಗನು
ನಮದ ಲೀತ್ವರನ ಭಕ್ತಿಯದಿಲ್ಲದಾತಾಗೆ || ವಿಸುತಗುರುಸೇವೆಯನೆಸಗದಂ |
ಗೆನಗಸೂಯಿಸುತಿರ್ಪ ದುರ್ದ್ರತಿ | ಗಿನಿತನೆಂದುಂ ಹೇಳಲಾಗದು ಪಾರ್ಥ
ಕೇಳೆಂದ ||೬೭||

ಆವನೆನ್ನಲಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯ | ಭಾವವನು ನೆರೆ ಮಾಡಿ ಬಳಕತಿ | ಪಾವ
ನೋತ್ತಮಗೋಪ್ಯವೆನಿಹೀ ಗೀತೆಯನು ಮುದದಿ || ಆವನಿರಿಯಂ ದೆನ್ನಭ
ಕ್ತಜ | ನಾವಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸುವ ನವನೆ | ನೀವಿಮಲಪದವೈದುವನು ಸಂದೆ
ಹವಿಲ್ಲೆಂದ ||೬೮||

ಮೆನುಜರೊಳಗೀ ಗೀತೆಯನು ಮೇ | ದಿನಿಯೊಳೊಲವಿಂ ಪ್ರಕಟಿಸು
ವ ಭ | ಕ್ತನು ಕಣಾ ಕೇಳನೆಗತಿಪ್ರಿಯ ಹಿತವನಾಗಿವನು || ಎನಗೆ ಕೇಳ
ವನಿಂದತಿಪ್ರಿಯ | ನೆನಿಸುವನು ಬೇರೊಬ್ಬ ನಿಲ್ಲಾ | ಗನುನಯದಲಿವನಿಂದ
ನಾನತಿತುಪ್ಪನಹೆನೆಂದ ||೬೯||

ಆವನೀನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಂ ಸಂ | ಭಾವಿಸಿದ ವರಧರ್ಮಸಂಬೋ | ಧರ್ಮಗಳನು
ನೋದುವನು ತತ್ವಜ್ಞಾನದಾಕ್ರತುವಿಂ || ಪಾವನೋತ್ತಮನೆಸಿಸುವವನಿಂ |
ಭಾವದಿಂ ನಾಂ ಯಜಿಸಿಕೊಂಡೆ | ನೀವಿಧದಿ ಸಂಕುಪ್ಪನಪ್ಪೆನಿಜೆನ್ನ ಮತ
ವೆಂದ ||೭೦||

ದೇವನೆನಿಪೆನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾನುಷ | ಭಾವದಿಂದ ಲಸೂಯೆಮಾಡದೆ | ಭಾವ
ಕುದ್ಧಿಯ ಲಾವನೀಗ್ರಂಥವನು ಕೇಳುವನು || ಆವಿವಿಧಪಾಪಂಗಳನು ತಾಂ |
ಸೇವಿಸದೆ ಬಿಡುಗಡೆವಡೆದು ಕುಭ | ಪಾವನಕ್ರಿಯರುಳ್ಳ ಲೋಕವ ಪಾಡೆ
ನವನೆಂದ ||೭೧||

ವರಧನಂಜಯ ನಿನೆಗೆ ನಾ ನಿ | ಬೃರದಲೋರೆದೀಗೀತೆಯುರ್ಥವ | ಹರು
ಪದಿಂ ದೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳಿದೆಯ ನೀನು || ಹರಿದುದೇನಜ್ಞಾನತಮವೆಂ |
ದಿರರೆ ಹರಿ ಪಾರ್ಥನನು ಘನಸಂ | ಗರದೊಳಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡನೆಲೆಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ
ಕೇಳೆಂದ || ೨೦ ||

ದೇವ ಬಿನ್ನಹ ನಿಮ್ಮ ಕಾರು | ಸ್ಥಾವರಲೋಕನದಿಂದಲೆನ್ನಗು | ಸ್ಥಾವರಂ
ಬನದಜ್ಞತನ ನೆರೆ ಕೆಟ್ಟು ದದರಿಂದ || ಜೀವಭಾವವನುಳಿದು ನಿಜ ಸಂ | ಭಾವಿ
ಸಿತು ಸಂದೇಹ ಬೀತುದು | ದೇವ ನಿ ಹೇಳಿದುದ ಮಾಡುವೆನೆಂದನಾ
ಪಾರ್ಥ || ೨೧ ||

ಈಪರಿಯಲಿ ಮಹಾತ್ಮನೆನಿಪಾ | ತ್ರಿಪತಿಯ ಪಾರ್ಥನ ಮಹಾದ್ಭುತ |
ರೂಪವಹ ರೋಮಾಂಜನದ ಸಂವಾದವನು ನಾನು || ಭೂಪ ಕೇಳಿದನೆಂದು
ಸಂಜಯ | ನೀಪರಿಯೊಳನುತಿರ್ದುದನು ಕುರು | ಭೂಪ ಕೇಳ್ದನೆಂದು ಮೈಶಂ
ಪಾಯನನು ನುಡಿದ || ೨೨ ||

ವ್ಯಾಸಪರಮರ್ಷಿಪ್ರಸಾದದಿ | ಲೇಸೆನಿಪ ನೆರೆ ಗೋಪ್ಯವೆನಿಸಿ | ಪೀಠಸ
ಕಲಶಸ್ತಾರ್ಥಯೋಗವ ಯೋಗಪತಿಯೆನಿಪಾ || ವಾಸುದೇವನೆ ತನ
ಗೊರಿದನಹ | ವಾಸವಾತ್ಮಭವಂಗೆ ಮನವೊಲಿ | ದೀಸನೊರೆದುದ ಕೇಳ್ದನಾಂ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆಂದ || ೨೩ ||

ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನಿಪ ಗೋ | ಪಾಲಕೃಷ್ಣಂಗಳ್ಜುನಂಗೆಯು |
ಮೇಳವಿಸಿದತಿಪುಣ್ಯಸಂವಾದದ ಮಹಾದ್ಭುತವ || ಕೇಳು ನೆನೆನೆಂದಡಿಗಡಿಗಿ
ಮನ | ದೇಳಿಗೆಯ ಸಂತೋಷವನು ನೆರೆ | ತಾಳದೆನು ನಾನೆಂದು ಸಂಜಯ
ನೊರೆದನೊಲವಿನಲಿ || ೨೪ ||

ಆರಸ ಕೇಳೈ ವಾಸುದೇವನು | ವರಮಹಾದ್ಭುತವೆನಿಸಿ ತೋರಿದ | ಪರಿ
ವಿನಿಸಿದಾವಿಶ್ವರೂಪವ ಬಿಡದೆ ನೆನೆನೆಂದು || ಇರದೆನಗೆ ಬೆರಗಾಗುತಿದೆ ವಿ |
ಸ್ತರಿಗಿ ಕೇಳೆನಗಡಿಗಡಿಗಿ ಘನ | ಹರುಷವುದಯಿಪುದೆಂದು ಮುದದಲಿ ಸಂಜ
ಯನು ನುಡಿದ || ೨೫ ||

ಎಲ್ಲಿ ಯೋಗಂಗಳಿಗೊಡೆಯನಹ | ಸಲ್ಲಲಿತ ನಾಕೃಷ್ಣನಿಹನಿ | ನ್ನಲ್ಲಿ
ಧನುವನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡರ್ಜುನನು ನೆಲಸಿಹನು || ಅಲ್ಲಿಹಳು ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಜಯಸಿರಿ | ಯಲ್ಲಿ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯನೀತಿಗ | ಇಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹುವೆನ್ನ ಮತ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಕೇಳೆಂದ || ೩೮ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರಿ | ಪಾಲ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ಕೃಷ್ಣಕೃ |
ಪಾಳುಘ್ನು ನರುಭಯಸೇನೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ರಥದಾ || ಮೇಲೆ ಸಂವಾದಿಸಿದ
ಧರ್ಮ | ಹೇಳಿದನು ಸಂಜಯನು ಕುರುಭೂ | ಪಾಲಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ
ಹರುಷದಲೆಂದು ಮುನಿ ನುಡಿದ || ೩೯ ||

||ಇಂತು ಮೋಕ್ಷಯೋಗಮೆಂಬ ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ||

ಇಂತು ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮುಗಿದುದು

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

